Machine Translated by Google

ZECHARIA SITCHIN

Bestselling author of *The 12th Planet*

THE KING WHO REFUSED TO DIE

THE ANUNNAKI AND THE SEARCH FOR IMMORTALITY

Machine Translated by Google

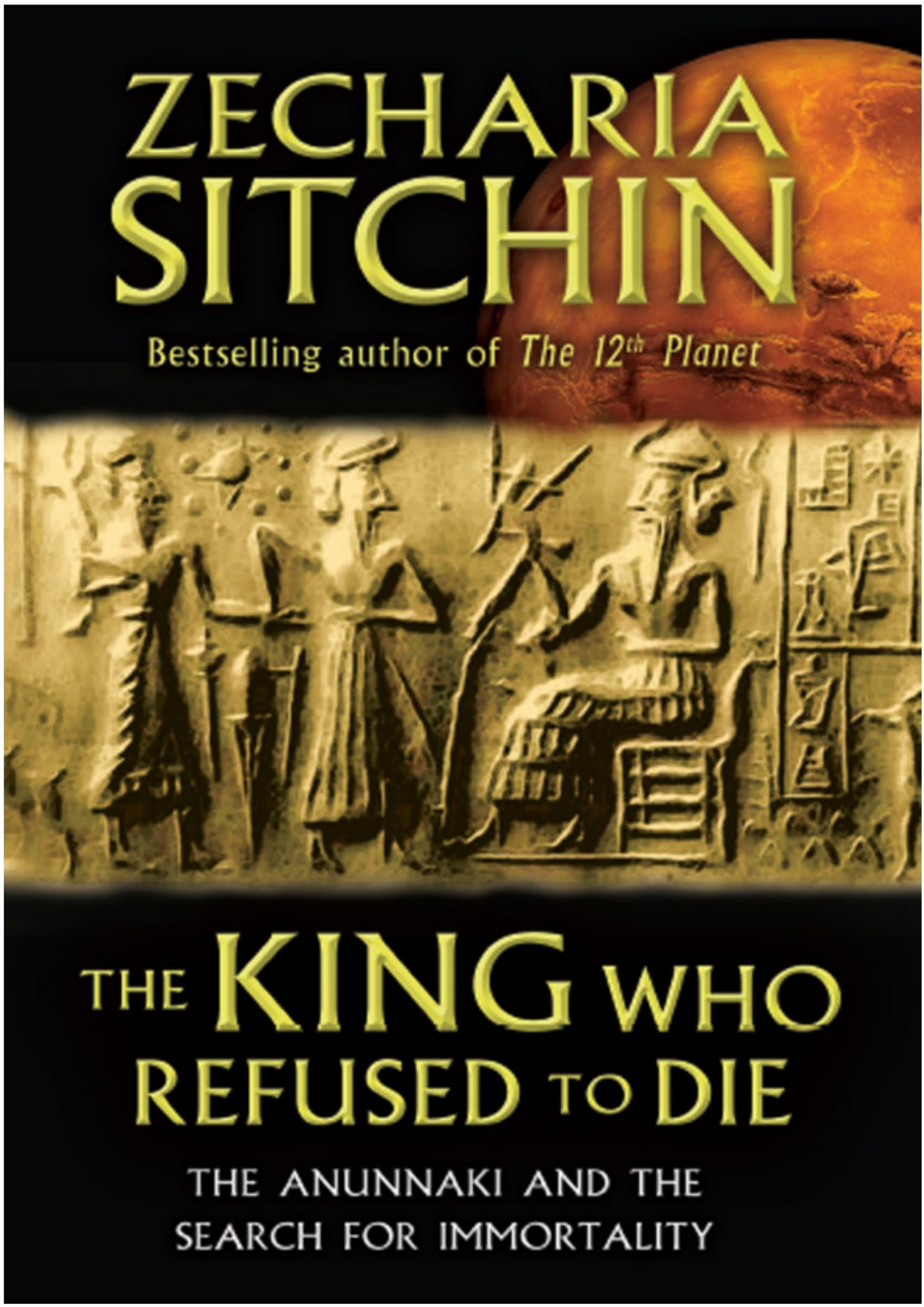

Machine Translated by Google

[redacted]

Machine Translated by Google

THE KING WHO REFUSED TO DIE

THE ANUNNAKI AND THE SEARCH FOR IMMORTALITY

ZECHARIA SITCHIN

Bear & Company
Rochester, Vermont • Toronto, Canada

Machine Translated by Google

İçindekiler

Kapak resmi

Başlık sayfası

Yayıncının Önsözü

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

4. Bölüm

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

9. Bölüm

10. Bölüm

Bölüm 11

12. Bölüm

13. Bölüm

14. Bölüm

15. Bölüm

16. Bölüm

yazar hakkında

İç Gelenekler Hakkında • Bear & Company .

Machine Translated by Google

Telif Hakkı ve İ zinler

Machine Translated by Google

YAYINCININ ÖNSÖZÜ

Ölmeyi Reddeden Kral. Elinizdeki kitabın adı, yazarımız ve sevgili dostumuz Zecharia Sitchin'i anlatıyor. 2010'da bu dünyayı terk etti, ancak yılmaz ruhu, şaşırtıcı araştırma mirası ve yazdığı on dört kitapla yaşamaya devam ediyor.

Zecharia ile olan yayıncılık ortaklığımız, yazarların ve editörlerin her bir kelime seçiminin nüanslarını ve okuma deneyiminin nasıl mümkün olduğunca ilgi çekici hale getirileceğini tartışıtıkları klasik "eski güzel" günleri örneklendirdi.

Zecharia mükemmel bir söz ustası ve yetenekli bir hikaye anlatıcısıydı. Ritmin önemini ve okuyucuların da onunla aynı sonuçlara varabilmeleri için - asla çok erken sona erdirmeden - ayrıntılarıyla antik geçmişe yaptığı keşiflerde okuyucuları bir araya getirmenin gerekliliğini anladı. Okuyucuların keşif deneyimine katılması Zecharia için önemliydi, çünkü ancak o zaman onun çalışmasında yer alan gerçek ifşaları takdir edebilirlerdi.

Zecharia'nın ölümüyle birlikte başka bir zamanı ve yeri temsil eden bir yazarı kaybettik. Ve henüz . . dramatik ve gizem duygusunu hiçbir klasik yetenekle bir araya getirmeye bir yayınlamadığı başka bir çalışma!

Ölmeyi Reddeden Kral , Zecharia'nın ölümünden sonra yayınlanan ilk eseridir ve ilk kurgu eseridir. Klasik hikaye biçiminde yazılmış olmasına rağmen, Zecharia'nın eşsiz tarihsel bakış açısının temelini ortaya koymaktadır: “O günlerde ve sonrasında da Dünya'da devler vardı.” Gılgamış Destanı'nın bu yeniden anlatımında, Dünya üzerindeki insanlık tarihinin, "Gökten Yere Gelenler" olan 12. Gezegen Nibiru'nun sakinleri olan Anunnaki'nin ziyaretlerinden nasıl derinden etkilendiğini gösteriyor.

Zecharia, Anunnaki'nin Dünya üzerindeki etkisine dair teorilerini geliştirmek için 35 yıl harcadı. Eserleri inceleyerek dünyayı dolaştı, 5.000 yıllık Sümer ve Akad kil tabletlerini deşifre etti ve

Machine Translated by Google

Başka bir nesle onun işini üstlenmesi için ilham veren bir araştırma mirası yaratmak. Onun bursunun derinliği hayranlık uyandırıcıdır, ancak bundan daha fazlası, teorilerini canlandırma ve onları popüler bilince getirme arzusu, hayatının son bölümünü tanımladı.

En son edebi eseri ile Zecharia ile çalışmalarımızı sürdürme şansına sahip olduğumuz için onur duyuyoruz. Evet, Zecharia Sitchin Ölmeyi Reddeden Kral'dır.

Machine Translated by Google

1

"Özel sergi için mi hanımefendi?"

Soru Astra'yı şaşırttı. Daha önce birçok kez müzeye gitmişti ama asla akşamları bu kadar geç olmamıştı. Bu kez demir kapılarda durdu, müzenin kehribar rengine boyanmış spot ışıklarıyla aydınlatılan sütunlu cephesinin görüntüsüne hayran kaldı. Hafif çiseleyen yağmur manzaraya bir bulanıklık, gizemli bir hava katıyordu - sanki kehribar rengi ışıklar kadar altın, devasa sütunların arkasına gizlenmiş bir sır varmış gibi. Astra, manzara karşısında büyülenmiş gibi dururken, ürkütücü görünümün müzedeki eserlerin çoğunun antik mezarlık alanlarından gelmesinden kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak etti.

"Özel sergi için mi hanımefendi?" kapıcı tekrarladı
muhafız kulübesinden çiseleyen yağmura doğru adım atarak.

"Neden, evet," diye yanıtladı Astra.

"Davetiyeni göstermelisin," dedi yolunu keserek.

"Ah evet, davet," diye mırıldandı Astra.

Kapıcı, büyük çantasını karıştırırken onu izledi.
Haki yağmur şapkasının altından kare bir çene ve küçük, dolgun dudaklı bir ağız seçebiliyordu. Haki yağmurluğu beline sıkıca sarılıydı ve iyi biçimli bir vücudu ortaya çıkardı.

Astra, beyaz kartı karttan çekerken, "İşte burada," dedi.
kendisine postalandığı zarf.

"Devam et," dedi kapıcı, kartı incelemeden bile.
"Geç kaldın. Acele etmezseniz, şarap ve çerezler gitmiş olacak."

Astra, avluyu geçmeye başlarken davetiyeyi hâlâ elinde tutuyordu, onu çantasına geri koymayı hatırlayamayacak kadar düşüncelere dalmıştı. Artık davetin sözlerini ezbere biliyordu - "British Museum Mütevelli Heyeti sizi Özel Gılgamış Sergisinin açılışına katılmaya içtenlikle davet ediyor", tarih ve saati vererek. Ama şimdi bile, on ikiye çıkarken

Machine Translated by Google

Müzenin ön kapısına çıkan geniş merdivenlerden Astra, neden davet edildiğini, adını ve adresini bilen kişinin kim olduğunu bulamıyordu.

Gardiyanlardan biri onu çantasını aramak için durdurduğunda ve ancak o zaman davetiyeyi geri koymayı hatırladığında hala her şeyin ne kadar garip olduğunu düşünüyordu. Ne silahı ne de patlayıcısı olmadığına kanaat getirerek onu batı kanadına yönlendirdi. Şapkasını ve paltosunu kontrol etti ve bir an sonra kalabalığa katıldı.

Bu vesileyle, müzenin kafesi, ücretsiz içeceklerin ve küçük üçgen sandviçlerin servis edildiği bir resepsiyon salonuna dönüştürülmüştü. Resepsiyona giden yol, Yunan heykellerinin sıralandığı koridoru andıran galerilerden geçiyor ve bir kat merdiven çıkıyordu, buradan da kalabalık sergi galerilerine dökülüyordu. Astra bara gitmeye çalışırken kendini kalabalığın arasında sıkışmış buldu. Her taraftan itilip kakıldı ama sonunda, insanların ezilmesinin o kadar büyük olmadığı duvara yaklaşmayı başardı.

Bu bakış açısından etrafına bakındı. Artık her zamanki kapanış saati çoktan geçmişti ve günlük gezgin kalabalığı tamamen farklı bir insan topluluğuna yol açmıştı. Sadece birkaç erkek siyah kravat taksa ve daha az kadın uzun elbise giyse de kalabalık zarif ve sofistike görünüyordu. Astra, kısacık konuşmalara kulak misafiri olurken, kendini tamamen yerinde hissetmiyordu. Sadece hayal mi etti, yoksa eski havayolu hostes üniforması içinde, amblemi çıkarılmış ve şimdi ona biraz sıkı sıkıya bağlı olarak ona mı bakıyorlardı? Gerçekten buraya ait olmadığını, burada olmasının bir hata ya da daha da kötüsü kötü bir şaka olduğunu biliyorlar mıydı?

Bakışları merdivenlerden yukarı çıkan uzun boylu, zayıf bir genç adamın gözüne takıldı. Kadehini kaldırdı ve Astra'ya gülümsedi ve kalabalığın arasından ona doğru ilerlemeye başladı, gözleri ona sabitlendi.

"Merhaba," dedi yanına gelirken. “Seni, bir insan denizinin ortasında çorak bir adada, elinde bir içki değil, mahsur kaldığını gördüm ve imdada yetiştim. . . . Burada yalnız mısın?"

"Yalnız ve şaşkın," dedi Astra. “Sadece içki içmekle kalmıyorum, ben Buraya nasıl geldiğimi bile bilmiyorum."

Machine Translated by Google

"Buraya nasıl geldiğ ini bilmiyor musun?" neş eyle tekrarladı. "Bilinç siz yere serilmiş ve rulo halinde sihirli bir halıya sarılı halde taş ınmış , iş te böyle!"

O güldü. “Hayır, yani neden davet edildiğ im veya beni kimin davet ettiğ i hakkında hiç bir fikrim yok. Biliyor musunuz?" Soruyu sorarken doğ rudan ona baktı.

"Kimin umrunda?" "Burada olduğ un ve seni tanımaya baş ladığ ım sürece. Kurtarmaya gelen ş övalyenizim, Henry ismiyle. Ve adınız nedir, leydim?”

"Astra."

“Ne kadar harika, ne kadar göksel. . · . Sana bir iç ki ısmarlayayım mı, sevimli leydim?” Konuş urken ona doğ ru eğ ildi, yüzü onunkine yaklaş tı.

Ağ zının onunkine dokunmasını önlemek iç in baş ını geriye doğ ru salladı.

"Evet, Henry, hemen bir iç ki iç meyi ç ok isterim, lütfen."

"Hareket etme," dedi ona. “Bir nefeste döneceğ im!”

Döndü ve kafeye giden merdivenlere doğ ru ilerlemeye baş ladı. Bunu yapar yapmaz Astra kalabalığ ın arasından ters yöne doğ ru ilerledi.

Davetli kalabalığ ı ş imdi Yunan galerisi ve giriş ten ona giden galeri boyunca desteklendi. Heykellerin üzerindeki baskıyı ve zarar görme riskini azaltmak iç in görevliler, müzenin Asur bölümüne giden yolu kapatan ip bariyerleri kaldırıyorlardı. Yeni aç ılan alana bir insan akını oldu ve Astra oraya gitti.

Bu bölümün giriş i, koruyucu tanrıların gerç ek boyutlu taş heykelleri ile ç evriliydi, kutsal statüleri giydikleri boynuzlu baş lıklardan ortaya ç ıkıyordu. Tıpkı antik Asur'da ibadet edenleri selamladıkları gibi, modern ziyaretç ileri selamlamak iç in giriş e yerleş tirilmiş lerdi. Aralarından geç erek müzenin daha önce birç ok kez bulunduğ u bölüme giren Astra'nın rahatsızlığ ı azaldı. Onunla birlikte iç eri giren insanların ç oğ u, bir zamanlar dünyayı koruyan bir kartal kanatlı ve insansı bir koruyucu tanrı baş ı olan boğ alar olan, mitolojik yaratıkların devasa heykellerinin bir ç ifti tarafından cezbedilerek sola döndüler.

Machine Translated by Google

bir Asur kralının tahtı. Astra sağa, MÖbirinci binyıldan kalma bir dizi Asur steline doğru döndü- kralı, Asur'un büyük tanrılarının göksel amblemleriyle korunan tasvir eden taş sütunlar. Bu beş sembol her stelde tekrar edildi ve bölümün duvarındaki bir plaket ziyaretçiye bir açıklama yaptı.

Astra sözleri kendi kendine söyleyerek açıklamayı okudu: "'Boynuzlu başlık Göklerin tanrısı Anu'yu temsil ediyordu. Kanatlı Disk, Asur panteonunun başı olan oğlu tanrı Ashur'un göksel amblemiydi. Hilal, ay tanrısı Sin'in amblemiydi. Çatallı yıldırım Adad'ın simgesiydi.

Sekiz köşeli yıldız, Romalıların Venüs dediği aşk ve savaş tanrıçası İştar'ı temsil ediyordu.'"

Açıklamayı okuduktan sonra Astra, dikilitaştan dikilita geçti ve her birinin üzerindeki amblemleri inceledi. Eli göksel amblemlere doğru kaldırılmış, işaret parmağı İştar sembolünü gösteren kral Asurbanipal'in dikilitaşının yanında durdu. Astra, etrafındaki insanları görmezden gelerek sembole dokunmak için elini uzattı ve parmakları antik gravürü okşarken nabzı hızlandı. Bakışlarını kralın ağzına odakladı, taş dudaklara dokundu ve fısıldadı, "Antik dudaklar, ölümsüz mesajını tekrar söyle!"

Gözlerini kapadı ve etrafındaki uğultuya rağmen fısıltıları açıkça duyabiliyordu: "Bak Astra, kaderine bak yıldız. . "

Eli titredi ve gözlerini açtı. Aniden arkasını döndü. Henry hemen arkasında duruyordu, elinde ona bir içki. Gülümsüyordu.

"Az önce benimle konuştun mu?" diye sordu.

"Tatlı sözler henüz dudaklarımdan geçmedi," dedi. "Ama diyecektim ki, seninkine bastıracak canlılar varken neden donmuş dudakları okşayasın?"

Astra, "Bana sözler söylendi," dedi. "Garip gelebilir, ama ben daha önce bu anıttan gelen sözleri duymuştum."

Ne kadar ilginç, dedi Henry. "Devam et." Ona bardağı uzattı.

"Bu amblemler bir şekilde içimdeki bir akora dokunuyor," diye devam etti Astra onlara bakmak için dönerken. "Onlara bakmaya geldim.

Machine Translated by Google

İ ş ten sonra, ne zaman · . Bir sır saklıyor gibiler, bir
istersem. . gizli mesaj."

"Ve sonra taş sana mesajı fısıldıyor, öyle mi?"

"Ben deli değ ilim, konuş ulan kelimeleri duydum - ş imdi ve daha önce bir kez" Astra yanıtladı ve anıta kadeh kaldırmak iç in kadehini kaldırdı.

Geri döndü. Henry ş imdi ondan birkaç adım uzaktaydı, yükselen kalabalık tarafından uzaklaş tırıldı.

"Bana kültünden bahsetmelisin," diye bağ ırdı ona, kadehini kaldırarak.

Astra onun sözlerini duymazdan geldi ve kalabalığ ın aralarına daha fazla mesafe koymasına izin verdi. Artık herkes müzenin bu bölümündeydi. Eski kanatlı boğ aların arasına yerleş tirilmiş küç ük bir platforma ç ıkan bir adam kalabalığ ı susturmaya ç alış ıyordu ve birkaç emir ç ağ rısından sonra iş lemleri baş lattı.

"Bayanlar baylar," dedi kararlı bir sesle, "adım James Higgins ve ben müzenin batı Asya antikalarının küratörüyüm. British Museum'un mütevelli heyeti adına, Özel Gılgamış Sergisinin bu aç ılış ına hoş geldiniz demek benim iç in bir zevktir."

Etkisi iç in durakladı ve sonra devam etti. "Özel Gılgamış Sergisi bir tür yüzüncü yılı kutlamak iç in düzenleniyor. On dokuzuncu yüzyılda Mezopotamya'daki büyük arkeolojik keş ifler arasında, Asur kralı Asurbanipal'in Ninova'daki yazılı kil tabletlerinden oluş an geniş kütüphanesi vardı. Ç oğ unlukla hasar görmüş veya parç alanmış tabletler British Museum'a getirildi. Burada, bu binanın bodrum katında, tahta kutularda gelen on binlerce yazılı kili ayıklamak, eş leş tirmek ve sınıflandırmak George Smith'in iş iydi. Bir gün gözü büyük bir tufanın hikayesini anlatır gibi görünen bir parç aya takıldı ve İ ncil'deki Tufan hikayesinin Mezopotamya versiyonuna rastladığ ını fark etti!

"Anlaş ılır bir heyecanla, müze mütevelli heyeti George Smith'i Mezopotamya'daki arkeolojik alana ek parç alar aramak iç in gönderdi. Ş ans ondan yanaydı, ç ünkü orijinal metni yeniden oluş turabilecek ve 1876'da Tufan'ın Keldani Hesabı olarak yayınlayabilecek kadarını buldu .

Machine Translated by Google

Kalabalıktan aynı fikirde olan mırıltılar duyuldu ve müze müdürü devam etti, "Fakat Smith'in kendisinin de vardığı ve ek bulguların şu ana kadar kesin olarak ortaya koyduğu gibi, Asurbanipal'in kütüphanesinde keşfedilen hikayenin konusu yalnızca kısmen ele alındı. Tufan. On iki tablet üzerine yazılmış uzun bir hikayeydi. Açılış satırından alınan orijinal antik başlığı, Her Şeyi Gören'di. Şimdi buna Gılgamış Destanı diyoruz, çünkü bu isimde huzursuz ve maceracı, hem insanlara hem de tanrılara meydan okuyan bir kralın hikayesini anlatıyor. Kısmen ilahi olduğunu iddia ederek kendini ölümsüzlüğe hak kazandı. Tüm ölümlülerin kaderinden böyle bir kaçış arayışı içindeydi ki, Tanrıların büyülü İniş Yeri'ne ve ardından Yaşayanlar Ülkesi adı verilen gizli alana gitmiş ti. Orada uzun zaman önce yaşayan ve hala hayatta olan bir ata buldu. İkincisi, İncil'de Nuh olarak adlandırılan Tufan'ın kahramanı oldu. Daha sonra, Büyük Tufan'ın unutulmaz felaketinin hikayesini Gılgamış 'a anlatmaya devam eden oydu.

"Böylece Yaratılış 'ın İncil'deki hikayelerinin eski Asur ve Babil'in irfanıyla bağlantılı olması bir asır önceydi. Geçen yüzyılda, tüm bu yazıların daha eski bir ortak kaynaktan, Sümerlerin orijinal yazılı kayıtlarından, yani güney Mezopotamya'da bilinen ilk uygarlığı yaratan gizemli insanlardan kaynaklandığını da öğrendik.

"Bu eski Asur ve Babil hikayeleri, Gılgamış 'ın tarihi bir şahsiyet olduğunu doğrulamakla kalmamış, diğer destansı hikayeler ve bize ulaşan gerçek kral listeleri de bunu doğrulamaktadır. Gılgamış, İncil'deki Uruk olan Sümer şehri Uruk'un beşinci hükümdarıydı. Yaklaşık beş bin yıl önce hüküm sürdü. Babası bir Baş Rahipti. Annesi Ninsun adında bir tanrıçaydı ve Gılgamış 'ın üçte ikisini ilahi yapıyordu. Arkeologun küreği şehri ortaya çıkarana kadar - sokakları, evleri, rıhtımları ve Ninsun türbeleri dahil tapınakları - Erech, İncil'de adı geçen bilinmeyen, görünüşte belirsiz mitolojik bir yerin adıydı. Ama eğer Mukaddes Kitap Uruk ve içinde adı geçen diğer tüm şehirler hakkında doğruysa ve sözünü ettiği çeşitli Asur ve Babil hükümdarları hakkında doğruysa, diğer hikayeler olabilir mi?

Machine Translated by Google

Tufan ve Nuh'un, Babil Kulesi'nin ve Aden Bahçesi'nin tufanı da gerçek miydi, uzun zaman öncesinin yazılı bir kaydı mıydı?"

Küratör durakladı. "Kendimi kaptırmış gibiyim," dedi özür dilercesine işaret ederek. "Öyleyse burada durmama izin ver. Geçen yüzyılın ve daha yakın tarihli keşiflerin sonuçları ne olursa olsun, The Chaldean Account of the Tufan'ın yayınlanmasıyla bilgi ve anlayışımızda bir dönüm noktasına ulaşıldığına şüphe yoktur . Müzenin bu özel sergiyi bir araya getirdiği olayın yüzüncü yılı anısına. Şu anda çeşitli ülkelerdeki çeşitli müzelerde bulunan buluntuları ve eserleri bir araya getiriyor, ancak çekirdek George Smith'in bir araya getirdiği ve uzun süredir halka açık olarak sergilenmeyen tabletler."

Müze müdürü eliyle işaret etti ve görevliler kalabalığı özel bölümden tutan halatları kaldırdı. "Seni Özel Gılgamış Sergisinin açılışını yapmaya davet ediyorum," dedi yüksek, heyecanlı bir sesle, kalabalığın gürültüsünün üzerinde duyulmayı umarak.
Ama kimse onun son sözlerini beklemiyordu, çünkü halatlar çekilir çekilmez kalabalık kendi kendine ilerlemeye başladı.

Küratör konuşmaya başladığında arkada kalan Astra, şimdi özel sergi alanına gitmek için sırasını beklemek zorunda kaldı.
Orada, ortada, bir pleksiglas hücreyle korunan, George Smith tarafından bir araya getirilen orijinal parçalar vardı. Başka bir pleksiglas kaputun altında ise Gılgamış'ın destansı hikayesine ait silindir mühürler sergilendi. Bunlar yarı değerli taşlardan kesilmiş küçük silindirlerdi ve masaldan sahneler ters olarak işlenirdi, böylece silindir ıslak kil üzerine yuvarlandığında amaçlanan tasvir etkilenirdi. Sadece Mezopotamya'dan değil, antik dünyanın her yerinden MÖ2. ve 1. bin yıllara tarihlenen mühürler vardı. Foklarda en sık görülen sahne Gılgamış'ın aslanlarla güreş mesiydi. Diğerleri onu kraliyet kıyafeti içinde tasvir etti ve ayrıca yoldaşı Enkidu'nun, çoğunlukla onu içinde büyüdüğü vahşi hayvanlarla gösteren tasvirleri vardı.

Her şeyi gören,

Machine Translated by Google

karaya gidenler; Her şeyi
deneyimleyen, her şeyi düşünen. . .

Gördüğü gizli şeyleri, İnsandan
gizlediği ini öğrendiği; Tufan öncesi zamanın
haberlerini bile getirdi.

O da uzak yolculuğa çıktı
yorucu ve zorluklar altında.
Geri döndü ve bütün emeğinin öyküsünü taş bir
sütuna kazıdı.

Astra hala metnin geri kalanını okumak için eğiliyordu.
omzunda bir dokunuş hissetti. Arkasını döndü. Henry'ydi.

"Beni hatırla?" dedi, "zırhsız şövalye mi? Korkarım son gördüğümde düşüncesizce bir şey söyledim. Üzgünüm."

"Boş ver," diye yanıtladı Astra. "Gerçekten buraya sergi için geldim."

Henry, "Ölümsüzlük için yaptığı tüm arayışlara rağmen, uzun zaman önce ölmüş olmasına rağmen Gılgamış daha ilginçtir," dedi. "Gençliğini korumak için geceleri Uruk sokaklarında dolaşıp düğün kutlamaları aradığını biliyor muydunuz? Daha sonra damadı her zaman kazandığı bir güreş maçına davet etti. Sonra kendisi için bir ödül olarak bakire gelinle ilk yatan kişi olma hakkını talep etti."

"O yaptı?" dedi Astra. "Ya o gece birden fazla düğün olsaydı?" Kıkırdadı.

Henry, ilk tabletin metnini göstererek, "Burada yazıyor," dedi, "tanrı Enki tarafından yaratılan bir tür yapay insan olan Enkidu'nun, hiç vakit kaybetmeden altı gün yedi gece bir fahiş eyle seviş tiği.
Eşit derecede erkeksi olan Gılgamış, tanrıça İnanna ile bir gecede elli kez
gerçekleştirmek zorunda olduğu yıllık bir Kutsal Evlilik töreninden sağ çıktı. . .
. Bu, sorunuzu yanıtlıyor mu?"

Astra şimdi Henry'ye daha yakından baktı. Ondan daha genç ti, belki otuz. Çilli bir yüzü ve açık kahverengi saçları vardı ve

Machine Translated by Google

yakış ıklı olmaktan çok uzaktı. Ama gülümsemesinde bir cüret vardı, taze ve davetkardı. . .

"Çok ş ey biliyor gibisin," dedi. "Öğ retmen falan mısın?"

"Gerçekten öyleyim. Asuroloji üzerine bir öğ retim görevlisi. Ve sen?"

Astra omuz silkerek, "Bir olmuş tur," diye yanıtladı. "Lanet olası iyi bir kabin görevlisi, artık kabin ekiplerinin brifing odasını iş letiyor, daha olgun ve dolgun hale geldi."

Kıvrımlı, demeyi tercih ederim, dedi Henry, ona baş ka bir açıdan bakmak ister gibi baş ını eğ erek. "Aslında daha çok Ishtar olarak bilinen İ nanna'dan farklı değ il. Çıplak güzelliğ iyle hava atıyordu, bu yüzden tasvirlerinin çoğ u onu çıplak gösteriyor ya da transparan bir giysi giyiyor."

Astra'nın elini tuttu ve onu tabletlerin teş hirinden, mühür silindirlerinin olduğ u vitrine doğ ru çekti. "Burada," dedi bir grup mührü iş aret ederek, "o tasvirlerden bazılarını görebilirsiniz."

"Bunu neden yaptı?"

"O aş k tanrıçasıydı. Sanırım ona göre yaş amak zorundaydı. Gılgamış görenİ nanna, dDeskamhisyaetsevişabmeiyeanvlaeştıtar.İlgiTeklirrüOmnüçeçekek Astra?" Gözlerinin içine baktı, elini sıkıca tutuyordu.

"Gılgamış daveti kabul etti mi?"

"Peki . . . eski hikaye devam ederken, o yapmadı. İ nsan aş ıklarını öldürdüğ ü durumları gerekçe göstererek onu geri çevirdi. Ama ş ansımı deneyebilirdim!"

Astra, elini onun elinden çekerek, "İ lginç bir teklif: Bin yıl önceki bir karş ılaş mayı yeniden canlandırmak ve farklı olup olmadığ ına bakmak," dedi. "Ama yine de burada nasıl olduğ umu öğ renmek istiyorum. Biliyor musunuz?"

" Yapıyorum," dedi yanındaki bir ses. Astra hoparlöre döndü. Elli yaş larında, uzun boylu, geniş omuzlu bir adamdı, gür saçları ş akaklarında ağ armış tı. Gözleri mavi-griydi ve ona o kadar yoğ un bakıyordu ki, diğ er özelliklerini görmek için bakış larını hareket ettiremedi.

Machine Translated by Google

"Sen? Ama neden?" Astra'nın sesi çıktı.

"Bu oldukça özel," diye yanıtladı yabancı. O elini uzattı.
"Benimle gelir misin lütfen?" Hala onun gözlerine bakıyordu.

Bir dakika, dedi Henry. "Bu genç bayan benimle!"

"Saçmalık," dedi yabancı. "Onu kaldırmaya çalışmanı, hatta antik anıtlarla bir bağ hissettiğinde onunla alay etmeni izledim. . . . Bu yüzden lütfen bir süreliğine Bayan Kouri'yi ödünç almama aldırmayın."

İki kisinden birine daha fazla itiraz etme şansı vermeden,
Astra'yı kolundan tuttu ve itişip kakışan kalabalığın arasından geçirdi.

Astra kısa süreliğine durup kolunu onun elinden çektiğinde özel sergi alanının dışındaydılar. "Adımı biliyorsun?" dedi.

"Evet. Siz Bayan Astra Kouri'siniz, değil mi?"

Astra, kanın yüzüne sıçradığını hissedebiliyordu. Kalbi çarpmaya başladı.
"Nasıl?"

Yabancı gülümsedi. "Daveti kabul etmene sevindim," dedi ona.

" Sen kimsin ?"

"Arkadaşlarım bana Eli der ama bu, aile adım Helios'un kısaltmasıdır.
Adam Helios, bu benim tam adım. . . . Şimdi cevabını aldın, değil mi?"

Astra başını salladı.

"O zaman benimle gel." Onu yeniden kolundan tuttu ve Asurbanipal
dikilitaşının önünde durarak Asur sergisinin girişine doğru götürdü.

"Bak Astra, kader yıldızına bak," diye fısıldadı.

"Sen!" Astra bağırdı. ''Benden ne istiyorsun?"

Bakışlarını onunkinden ayırmadan elini tuttu ve parmaklarını Astra'nın zar zor farkedilen, yumrulu bir yara izinin olduğu yana doğru kaydırdı. Sonra onun boştaki elini aldı ve parmaklarını Astra elinde benzer yumrulu bir yara izi hissedene kadar elinin yan tarafında kaydırdı.

"Aman Tanrım!" dedi.

Machine Translated by Google

"Evet, benim de ameliyatla alınan altıncı parmağ ım vardı.
çocuktu," dedi ona. "Sana da böyle yapılmadı mı?"

Astra, "İ nanılmaz," dedi. "Tamamen kafa karış tırıcı. . · . Nasıldın
biliyorum? Adımı nereden biliyordun?"

"Kadere inanır mısın, Astra?" diye fısıldadı ellerini beline dolayarak. "Yıldızların iş aret edebileceğ ine, taş ların konuş abileceğ ine inanıyor musun?"

Astra onun kavrayış ına direndi. "Benim hakkımda ne kadar ş ey biliyorsun, çünkü
Tanrı aş kına?"

Belini bıraktı. "Senin bildiğ inden çok daha fazlası," dedi.
"Benimle gel, sana her ş eyi anlatacağ ım."

Artık ona değ il, anıttaki göksel sembollere bakıyordu.

"Gerçekten düş ünmüyorum. . ” Astra söylemeye baş ladı ama eli tekrar uzandığ ında durdu ve yumrulu yara izini onunkine bastırdı.

"Biz eş siziz," dedi. “Benzersiz bir ş ekilde altıncı bir parmakla donatılmış . . . . Kaderimizin çağ ırdığ ını duymuyor musun?” Gözleri yine doğ rudan onunkilere bakıyordu, talepkar ve emrediyordu. Astra bir ş ey söylemek istedi ama söyleyemedi.

"Gel" dedi ve kolundan tuttu. Astra gitti.

Müzeden çıkan merdivenlere ulaş tıklarında Eli, "Yakınlarda yaş ıyorum," diye ekledi. Avluyu ve ardından Great Russell Caddesi'ni geçtiler, bu da Müze Caddesi'ne, bir zamanlar zenginlerin evleri olan, ancak ş imdi Orientalia ve okült konusunda uzmanlaş mış yayıncıların ve kitapçıların bulunduğ u eski binalarla çevrili dar bir caddeye çıktı. Sessizce yürüdüler, Eli hâlâ Astra'nın kolunu tutuyordu.

Daha da dar bir sokağ a, sonra bir ara sokağ a döndüler. Astra, birkaç dakika önce geçtikleri binaların arkasında bir yerde olduklarını düş ündü ama emin olamıyordu. Ara sokakta sokak lambası yoktu; karanlıkta Eli kapı olduğ u ortaya çıkan ş eyin önünde durdu. Astra'nın kolunu ilk kez bırakarak, ustalıkla kilidi açtı. Kapıyı açarken içeride loş mavimsi bir ış ık yandı ve dik bir ş ekilde yukarı çıkan dar bir merdiven görüş alanına girdi.

"Lütfen," dedi.

Machine Translated by Google

Astra içeri girer girmez kapıyı arkalarından kilitledi. "Hasta yolu göster," diye devam etti, merdivenleri tırmanmaya başlarken.

Yarım kat seviyelerinde, Astra'nın kaynağını belirleyemediği loş mavimsi ışıkta zar zor fark edilen beklenmedik kapılardan görünmeyen odalara açılan sahanlıklar vardı. Astra'ya iki tam kat gibi görünen yerden çıktıktan sonra Eli bir kapıyı açtı ve onu mavimsi ışığın daha parlak olduğu orta büyüklükte bir odaya götürdü. Astra, odanın bir oturma odası olarak döşendiğini ve mevcut duvar alanının çoğunu tavana kadar uzanan kitap raflarıyla kapladığını görebiliyordu. Odada bir koku vardı, göz kamaştırıcı bir koku. Astra uçtuğu günlerden bir kokuda marihuana, haş haş ve benzeri kokuları tanıyabilirdi ama şimdi kokladığı bunların hiçbiri değildi.

Eli, büyük, yumuşak bir koltuğu işaret ederek, "Rahat olun," dedi. Astra çantasını yanına sıkıştırdı.

"Lanet olsun," dedi, "yağmurluğumu ve şapkamı müzede unuttum!"

Endişelenme, dedi Eli. "Sen onları alana kadar orada güvende olacaklar. ...İspanyol şarabı?"

Cevap beklemeden küçük bir yan sehpanın üzerindeki sürahiden iki bardağı doldurdu. Ona bir bardak verdi ve Astra almak için elini kaldırdı, ama bir an için bardağı tuttu. "Çok güzelsin . " dedi elini bırakırken.

Her ne kadar duyuları tatlı ve göz kamaştırıcı tarafından yutulmuş olsa da koku odayı doldururken, Astra sözlerin ağzından kaçmasına izin vermedi.

"Her zamanki açılış cümlen bu mu?" diye sordu.

Bardağını kaldırdı. “Büyüleyici bir akşam yapacağım en basit şey olacak. Görüyorsun, müzede çalışıyorum. Benim işim Yakın Doğu antikalarını ayıklamak ve restore etmek. Sizi bir yıldan fazla bir süre önce müzede fark ettim ve sonraki ziyaretlerinizde sizi gördüm. Seni fark ettim, çünkü bana birini hatırlattın." Şarabını yudumlamak için durakladı.

"Kime?" diye sordu Astra.

Machine Translated by Google

"Onunla birazdan tanış acaksın," diye yanıtladı. “Bir süre sonra müzeye belirli günlerde, belirli saatlerde geldiğinizi fark ettim ve sizi beklemeye özen gösterdim. Çoğu zaman, hayal kırıklığına uğramadım. Belli eserlerin yanında tekrar tekrar dururken seni izledim. Bu akşam yaptığınız gibi -evet, sizi izledim- stellere ve duvar kabartmalarına, üzerlerine yontulmuş göksel sembollere dokunurdunuz. Parmaklarınızı onların üzerinden geçirirsiniz, özellikle birinin üzerinden. . . .

Seni izledim, elini izledim. . . . Farkına varmadan, birkaç kez yanında durdum. . . . Sonra bir gün, göksel sembollere dokunmak için elini kaldırdığında onu gördüm!”

"Gördüğün şey neydi?"

"Yara izi, belli belirsiz yara izi - çıkarılmadan önce altıncı parmağınızın olduğu yara izi!" sesinde heyecanla cevap verdi, "ve o zaman seni bulmanın beklediğim kehanet olduğunu biliyordum. .

. ” Durdu ve kendini sakinleştirmek için şerisinden bir yudum aldı. "Gerisi kolaydı. Seni takip ettim, nerede yaşadığını ve çalıştığını öğrendim, adını öğrendim. Sonra müze Gılgamış sergisini hazırladığında ve açılışı için seçilen tarihi gördüğümde, önceden belirlenmiş olduğunu biliyordum. . . . Bir sonraki kader adımı atma zamanının geldiğini biliyordum. Bu yüzden bir davetiyeyi çimdikledim ve sana hitap ettim.”

"Hepsi altıncı parmağım yüzünden mi?" diye sordu Astra, şeriden bir yudum alarak. “Yoksa vücudumun geri kalanı da dahil miydi?”

Tıpkı onun gibi, dedi Eli. “Keskin dilli, çabuk huylu. . . . İncil'i ne kadar iyi biliyorsun, Astra?"

“Büyüdüğüm yerde Pazar okulumuz yoktu” dedi. "Sen soruma cevap vermedi."

“İncil'in açıklamasına izin vereceğim” diye yanıtladı. Ayağa kalktı, kitaplıklardan birine gitti, bir kitap çıkardı ve koltuğuna geri döndü. Yanındaki sehpanın üzerinde duran lambayı yakarak, aradığını bulana kadar kitabın sayfalarını karıştırdı.
“Musa'nın İsrail kabilelerinden önce Kenan'a gönderdiği casuslarla ilgili İncil hikayesini biliyor musunuz?” O sordu.

"Pek değil," diye yanıtladı Astra.

“Sayılar Kitabı'nın 13. bölümünde anlatılıyor. Sina Çölü'nden Negev'i geçerek Mısır şehrine ulaştılar.

Machine Translated by Google

Sözde devlerin meş hur meskeni olan Hebron, Anak'ın üç torunu: Achiman, Sheshai ve Talmai. . . " Durdu ve tekrar İ ncil'i karış tırdı. "Anak'ın bu üç soyundan bir kez daha bahsediliyor: Yeş u Kitabı'nda bir kez daha ve daha sonra Hebron'un Yahuda kabilesi tarafından fethedildiğ ini bildiren ilk Hakimler Kitabı'nda. Her seferinde üç ü isimleriyle listelenir: Achiman, Talmai ve Sheshai. .

. . Sheshai adının ne anlama geldiğ ini biliyor musun ?"

"Bilmiyorum."

"Altıdan biri!"

"Altı parmak mı?" Astra bir tahminde bulundu.

"Bunun üzerine hayatını bahse girebilirsin," diye yanıtladı Eli. "Güney Kenan'ın Sina Yarımadası'nı çevreleyen tüm bu kısmı, antik çağ da, benzersiz özelliklerinden biri altıncı parmak olan insanüstü varlıkların soyundan gelenlerin meskeni olarak biliniyordu. Beş yüz yıl sonra, aynı bölgede Filistinlerle savaş an Kral Davut, bu insanüstü varlıkların torunlarıyla karş ılaş tı. Gat ş ehrinde onlardan dördü vardı. Burada size Samuel'in ikinci Kitabından okumama izin verin: 'Ve Gat'ta baş ka bir savaş daha oldu ve baş ka bir dev ortaya çıktı; ve her elinde altı parmağ ı ve her ayağ ında altı parmağ ı vardı, toplam yirmidört, çünkü o da Rephaim'in soyundandı.'"

"Onunla ortak bir noktamız olduğ unu mu ima ediyorsun?
İ ncil masallarının devleri mi?"

"Elbette," dedi Eli. "Bu fenomen, modern tıp tarafından, elin veya ayağ ın yanında küçük bir ekstra basamağ ın büyüdüğ ü polidaktili olarak bilinir. Büyüme, kuş kusuz nesilden nesile aktarılan nadir bir genetik özelliktir. Tüm bu sıra dış ı özellikler gibi, tuhaflığ ın çocuklarında yeniden ortaya çıkması için düzensiz genin hem baba hem de anne tarafından taş ınması gerekir. .

. .

Bu nedenle, bazen gen nesiller boyunca görünmeden, ifade edilmeden kalabilir - ardından eş leş me gerçekleş tiğ inde kendini yeniden ortaya koyar. Bu özellik daha sonra yavruda ortaya çıkar - bizim durumumuzda altıncı parmak veya ayak parmağ ı."

"Belli gruplara özgü bu tür genetik kusurları okudum.
insanlar," dedi Astra. "Bu bir kalıtım meselesi, iddia ediyorlar."

Machine Translated by Google

"Kesinlikle," dedi Eli. "Özel özelliğimizin bir kusur olmaması dışında, tam olarak değil . . ”

Cümlesini tamamlamadı. Bunun yerine kalktı ve şeri bardaklarını yeniden doldurdu. Astra'nınkini verdi ve ayakta kaldı. Lamba ışığı arkasında aydınlatılmış bir arka plan oluşturuyordu, odanın mavimsi renginde siluetini güçlendiren bir parıltı. Astra sessizdi, onun sözlerini bekliyordu.

"Biz - sen ve ben," dedi onun gözlerine bakarak, "ortak bir gene sahibiz; aynı atalardan geliyoruz. . . İncil zamanlarında zaten 'eski' olan eski günlerden insanlar. . ”

"Ama bunun bir kusur olmadığını söylüyordun," diye araya girdi Astra.

"Aksine," dedi Eli. "Ölümsüzlük için uygun olduğumuz anlamına geliyor!"

"Ölümsüzlük? Şaka yapıyor olmalısın."

"Hiç de değil," dedi Eli. "Ben ciddiyim."

“Sırf altıncı parmakla doğduğumuz için mi?”

“Çünkü biz, başka şeylerin yanı sıra Rephaim'in soyundan geliyoruz. . . İncil'deki bu kelimenin ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Numara."

“Kelimenin tam anlamıyla 'Şifacılar' anlamına gelir. Kutsal Toprakların belirli bölgelerinin uzak zamanlarda olağanüstü sakinleri olarak İncil'de birkaç kez bahsedilir. Diğer eski halkların bilgisine göre, Rephaimler şifanın sırlarını bilen ilahi varlıklardı. . ”

"Baş melek Raphael gibi mi?"

“Doğru, adın anlamı tam olarak bu. 'Tanrı'nın Şifacısı' ya da daha doğrusu, 'El denen tanrının Şifacısı' olarak tercüme edilir. . . . Eski bir Kenan hikayesine göre, Keret adında bir kral, El'in oğlu olan bir yarı tanrıydı. Belli bir tanrıçayı kızdırdıktan sonra, ona ölümcül bir hastalık verdi. Ama o ölmek üzereyken, El şifa tanrıçasını kurtarmaya gönderdi ve Keret'i hayata döndürdü.

Şarabından bir yudum aldı. "Ve sonra, Rephaim'in soyundan olduğu açıkça tanımlanan Dan-El'in Kenan hikayesi var. İbrani ata İbrahim gibi, karısından erkek varisi yoktu. Beğenmek

Machine Translated by Google

Kenan'ın Negev bölgesinde oturan Abraham, çiftin yaşlılığına rağmen karısından bir oğul vaat eden ilahi ziyaretçileri vardı. Bunu mümkün kılmak için Dan-El'e onu gençleştiren ve canlandıran Yaşam Nefesi adlı bir iksir verdiler."

"İşe yaradı mı?" diye sordu Astra.

"Oh evet. Gerçekten bir oğul doğdu. Büyüdüğünde genç bir adam olduğunda, savaş ve aşk tanrıçasının Kenanlı adı olan tanrıça Anat onu arzuladı. Belirli durumlar dışında bir tanrıçayla sevişmenin sonuçlarını bildiği için reddetti. Bu yüzden, onu baştan çıkarmak için Anat, onun için ölümsüzlüğü elde edeceğine söz verdi."

"Gençleşme yoluyla ölümsüzlük. Ebedi Gençlik. Bu muydu?"

"Evet," diye yanıtladı Eli. "Altıncı parmak işaretiyle ortaya çıkan, soyundan gelenlere genetik olarak aktarılan Rephaim'in ilahi özelliği!"

Daha fazlasını anlat, dedi Astra. "Bilinmesi gereken her şey var."

Ona yaklaştı ve eliyle çenesini kaldırdı ve gözlerinin içine baktı. "Köklerimize dönüş uzun bir yolculuk," dedi.

"Beni geri götür," diye mırıldandı. "Her şeyi bilmeliyim."

Gözlerini kapatmak istedi ama bakışları bunu yapamayacak kadar keskindi. Hâlâ çenesini tutarak onun üzerine eğilmeye başladı ve Astra onu öpeceğini biliyordu. Vücudundan yıldırım gibi bir titreme geçti. Ama onu sadece alnından hafifçe öptü, sonra gitmesine izin verdi.

"Çok iyi" dedi. "Geçmişe yolculuğumuza başlayalım."

Machine Translated by Google

2

Eli masa lambasının yanındaki koltuğuna geri döndü. Odayı saran ve Astra'nın gözlerinin alıştığı mavimsi ışıkta, masa lambasının parlak ışığı Eli'yi ürkütücü bir parıltıyla aydınlattı ve büyük gölgesini karşı duvara düşürdü.

Eli ağır ağır konuşarak, "Bizimle ilgili olaylar uzun zaman önce oldu," diye başladı, "ve kökleri en karanlık geçmişte saklı. .
. ” İncil'i aldı, havaya kaldırdı. “Başlangıçlar burada kaydedildi, ancak yalnızca bir bakış için yeterli. İncil giriş noktası, koridor mitoloji denilen puslu geçmişin hikayeleridir. Ve hazine odası, aslında Dünya Chronicles olan Sümer tarih öncesi hikayeleridir. ”

"Gılgamış'ın hikayesi gibi mi?" Astra araya girdi.

"Onunkinden çok, çok daha eski zamanlardan beri, ama Gılgamış'ın hikayesi sandığınızdan daha uygun. Önce Gılgamış'ın kendisi var. Üçte ikisi ilahi olduğu için ölümsüzlük hakkını talep etti. Annesi Ninsun bir tanrıçaydı ve babası Shamash adlı tanrının soyundan geliyordu. Sonra Tufan'ın, İncil'de Nuh, Sümer metinlerinde Ziusudra olarak geçen kahramanı vardı. Gılgamış onu bulmaya gitti çünkü tanrılar Ziusudra'ya bir Ebedi Yaşam bahşetmişti. Mukaddes Kitap Nuh'u saf soydan biri olarak tanımladı. Sümer kronikleri daha spesifiktir; bize Ziusudra'nın babasının bir tanrının oğlu olduğunu söylüyorlar, aynı Şamaş."

"Tanrılara kadar uzanan soy, ilahi bir gen - işin sırrı bu mu?
bir Everlife'ın mı?" diye sordu Astra.

“Soy, kalıtım, ilahi kökten, belirli bir gen. . . istediğin gibi seslen."

"Bazı ölümlüler, tanrıların soyundan geldikleri için neye sahipler?" Astra koltukta huzursuzca kıpırdandı.

Machine Translated by Google

konuş tu. "Ve sözde tanrıların insanlarla evlendiğ ine dair Sümer iddiasını destekleyecek ne var?"

"İ ncil!" dedi Eli, sesi sallayarak. “Her kelimesine kelimenin tam anlamıyla inanıyorum. . . Burada, Yaratılış 6'da, Tufan'dan önceki Dünya'daki durum anlatıldığ ında, ş öyle diyor:

> 'Ve vaki oldu ki,
> Dünyalıların sayısı Dünya üzerinde artmaya baş ladığ ında ve kızları onlara doğ duğ unda, Tanrıların oğ ulları İ nsan kızlarını gördüler, uyumluydular ve kendi kendilerine aldılar. eş leri seç tikleri gibi. . . .
>
> Nefilimler o günlerde ve sonrasında da Dünya'daydı, tanrıların oğ ulları Dünyalıların kızlarıyla birlikte yaş adıklarında ve onlardan ç ocukları olduğ unda .
>
> Onlar Ebediyetin kudretlileri, Ş em Halkı idi.”

İ ncil'i yere bıraktı. "İ ş te sende," dedi. “Genellikle ' devler o günlerde Dünya'daydı ' olarak tercüme edilen ayette , orijinal İ branice terim olan Nefilim'i okudum. 'Gökten Yere İ nenler' anlamına gelir. Onlar tanrıların oğ ullarıydı ve insan diş ilerle evlendiler. Onların soyundan gelenler güç lüydü, sonsuzluğ un insanlarıydı - bir Ebediyete imtiyazlıydı!”

Sağ kolu beceriksizce sarsıldı ve sol eliyle kavradı.

"Bir sorun mu var?" diye sordu Astra.

"Hayır, hayır" dedi. "Sadece kontrol edilemeyen duygular tarafından hareket ettirildim. Bizi geç miş imize, kö klerimize bağ layan kutsal kelimeleri okudum.”

"Dinle," dedi Astra, "belki baş ka zaman devam etmeliyiz. Geç oluyor ve yarın iş imde olmam gerekiyor. Sanırım gitsem iyi olacak." O kalktı.

"'Numara!" dedi Eli, oldukç a vurgulu bir ş ekilde. “Kalmalısın! Bu gece devam etmeliyiz!”

"Bu geceyi bu kadar özel yapan ne? Gılgamış sergisi mi?"

Machine Translated by Google

"Zamanlaması," dedi Eli. Kolu tekrar titremeye baş ladı ve tekrar tuttu. "Önceden karar verildi, sana söylüyorum. . . . Lütfen, kalmalısın!"

Sesinde gizem ve sabırsızlık vardı. Astra tereddüt etti.

"Lütfen oturun," dedi, kolunun sarsılması ve sesinin tonu sakinleş ti. "Sana birkaç slayt göstereyim."

Oturdu ve Eli koltuğ unun karş ısındaki duvara gitti ve küçük beyaz bir ekranı indirdi. Masa lambasını kapattı, odayı mavimsi loş luğ una geri döndürdü, sonra Astra'nın arkasındaki odanın bir köş esine gitti. Orada bir slayt projektörü aç tı. Projektörün ış ını devam ederken, bir slayt gösterilmeden odada bir an için kör edici bir ış ık vardı. Ancak bir sonraki anda ekranda bir slayt belirdi - geriye kalan altı uzun sütunu gösteren antik kalıntıların bir fotoğ rafı.

"Baalbek!" Astra bir çığ lık attı.

"Evet, Baalbek Lübnan dağ larında, Sedir Ormanı'nda.
Geldiğ in yer orası değ il mi?"

"Evet! Antik kalıntıların yakınındaki kasabada doğ dum. Ailem var
hep orada yaş adı. . "

Eli ekranda baş ka bir slayt gösterdi.

"Bu, sitenin havadan çekilmiş bir fotoğ rafı. Ş imdi görülen kalıntılar, Roma'nın kendisinde inş a edilenlerden daha büyük olan Roma tapınaklarıdır. Tapınaklar, Büyük İ skender'in ibadet etmesi için eski Yunan tapınaklarının kalıntıları üzerine inş a edildi. Ve ondan önce, Fenike tapınakları orada duruyordu. Kral Süleyman, misafiri Saba Kraliçesi onuruna mekanı büyütmüş ; Kudüs'te krallar olmadan önce bile orada tapınaklar vardı. Ancak tapınaklar tapınakların yerini alırken bir ş ey değ iş medi: Tüm bu tapınakların üzerine inş a edildiğ i geniş platform. Muazzam taş lardan yapılmış beş milyon metrekarelik bir platform ve köş elerinden birinde, dünyada benzeri olmayan devasa bir podyum!"

Astra yumuş ak bir sesle, "Kalıntılara gitmemize izin verilmedi," dedi. "Ailem ve büyükannem ve büyükbabam onların kutsal olduğ unu söyledi. Maruni rahibimiz, Düş müş Meleklerin meskeni olduğ unu söyledi. Yerin Tufan'dan önce devler tarafından yapıldığ ına dair efsaneler duydum."

Machine Translated by Google

"Yani harabelere hiç gitmedin, uçsuz bucaksız platformda hiç durmadın mı?"

"Bir kez, sadece bir kez. Ben İngiltere'ye gelmek için Lübnan'dan ayrılmadan önceydi. İçimde bir göbek bağı gibi beni onlara çeken bir şey vardı. . . . Ben de nasihatlere rağmen oraya gittim. Dağa çıktım ve platformun üzerinde yürüdüm, sonra podyuma tırmandım. Uzun süre orada durdum. Ufukları kuzeye, batıya, güneye kadar görebiliyordum. Rüzgar saçlarımı savuruyordu ve sanki rüzgar beni yukarılara taşıyacak ve ben uçup gidecekmişim gibi hissettim, nereye bilmiyordum. .

. . Sonra anladım ki, bir havayolu hostesi olarak tüm uçuşlarımda güvende olacağımı biliyordum."

"Trilithon'u gördün mü?" Eli, podyumun tabanındaki katmanlardan birini oluşturan üç devasa taş bloğu gösteren yeni bir slaytı ekrana yansıtırken sordu. "Her birinin ağırlığı bin tondan fazla!"

"Şu üç devasa taş blok mu? Evet, onları daha önce birçok kez ve muazzam büyüklükte birkaç tane daha gördüm," dedi Astra. "Biz çocuklar dağın yamacına gizlice çıkar, devasa taşları uzaktan seyrederdik. .

· . Ama vadide, antik taş ocağında hâlâ duran eşlik eden taş bloğun üzerine çıktık ve tırmandık."

Ah, evet, dedi Eli. "Bir sonraki slaytımda." Yan yatmış, kısmen toprağa gömülü devasa bir taş bloğun fotoğrafını parladı. Üzerinde oturan bir adam, uzun bir buz bloğunun üzerinde duran bir sinek gibi göründü.

"Bu devasa taş blokların vadideki taş ocağından dağa nasıl taşındığını anlayan var mı?"
diye sordu Astra.

"Hayır," dedi Eli. "Bugünlerde bile bin tonu, hatta podyum taşlarının çoğunun taşıdığı beş yüz tonu kaldırabilecek hiçbir ekipman yok. Yine de antik çağda biri bir şekilde imkansızı başardı."

"Hıristiyan efsanelerinin devleri mi?"

"Ve Yahudi efsanelerinden ve Yunan efsanelerinden. . . İncil'de kelimenin tam anlamıyla 'Aşağı Gelenler' olarak adlandırılan devler. bu

Machine Translated by Google

Sümerler onlara Anunnaki derlerdi. Aynı anlama geliyordu: 'Gökten Yere Gelenler.'"

"Gılgamış, Anunnaki'nin gizli tüneline girmeye çalışmadı mı?" diye sordu Astra. "Aslında onlar kimdi?"

"Tanrılar," dedi Eli. "Sümerlerin ve tüm eski halkların tanrıları. Sümerler, türümüzün henüz maymun benzeriyken Dünya'ya geldiklerini bildirdiler. İlk çıkarma ekibinin liderine 'Dünyanın Efendisi' anlamına gelen Enki adı verildi. O parlak bir bilim adamıydı. Üvey kardeşi Enlil tarafından Dünya'ya kadar takip edildi. Adı 'komutanın efendisi' anlamına geliyordu, çünkü gerçekten de Anunnaki'nin Dünya Görevinden sorumluydu. Daha sonra başsağlık görevlisi olarak üvey kız kardeş Ninharsag onlara katıldı. Farklı annelerden dünyaya geldikleri için aynı babaya sahiptiler - Nibiru denilen ana gezegenlerinin hükümdarı."

Astra, "Bunlar sadece efsaneler," dedi. "Mitoloji. . . Zeus'un Yunan masalları ve tanrılar ile Titanlar arasındaki göksel savaşlar gibi."

"Hayır, gerçekler!" Eli hemen onayladı. Mukaddes Kitap defalarca Nefilimlerin aynı zamanda Anunnaki için İbranice olan Anakim olarak da bilindiğini belirtir. Ayrıca, belirli bir Anakim grubunun Zuzim olarak adlandırıldığını, yani Zu'nun soyundan geldiğini belirtir. Zu'nun Sümer masalını hiç okudun mu?"

"Hayır," dedi Astra.

"Zu'nun tam adı Anzu'ydu, yani 'Gökleri Bilen' anlamına geliyordu—bir astronom, bir uzay bilimcisi. Altı yüzü Dünya'da ve üç yüzü yörüngedeki platformlar ve mekik üzerinde olmak üzere Anunnakiler kendilerini çoktan yerleştirmiş ken Dünya'ya gönderildi.
Enki'nin tavsiyesi üzerine Zu, Enlil'in görev kontrol merkezinin karargahına atandı. Orada, göksel bir parıltı ve sürekli bir uğultu ile sarılmış en içteki bir odada Enlil, Kader Tabletlerini saklıyordu. Bilgisayar hafıza disklerimize benzeyen ancak şüphesiz çok daha karmaşık olan tabletler, Dur-an-ki veya 'Gök-Yer'i Bağla' olarak adlandırılan şey için gerekliydi, çünkü tüm göksel hareketleri takip ediyordu ve Nibiru ile Dünya arasındaki uzay aracına rehberlik ediyordu. . Sonra bir gün kontrolü ele geçirmek isteyen Zu, Kader Tabletlerini çaldı ve onlarla birlikte saklandıkları bir yere uçtu. Onların

Machine Translated by Google

kaldırılması her şeyi durma noktasına getirdi. . . . Sonunda, tabletler Zu ve Enlil'in en önde gelen oğlu Ninurta arasındaki hava savaşlarından sonra alındı. Zu, Sina Yarımadası üzerinde bir füzeyle düşürüldü."

"Tam bir hikaye," dedi Astra. "Uzay istasyonları, parlayan ve uğultu. bilimkurgu gizli oda, çılgın bir bilim adamı, hava savaşları. altı bin yıl · öncesinden!"

Eli, "O kadar eski bir bilim kurgu olsa bile inanılmaz," dedi. "Ama bütün bunlar oldu!"

"Bu çok inanılmaz," diye ısrar etti Astra. "İlkel zamanlarda, Tabletler uzay çağı bellek diskleri olan Destinies. . "

"İyi şimdi!" dedi Eli. "Buna ne diyorsun?"

Slaytları değiştirdi, ekrana dairesel bir nesnenin, üzerinde çeşitli geometrik formların yazılı olduğu bir diskin fotoğrafını yansıttı - çizgiler, oklar, üçgenler ve çivi yazısı sembollerinin eşlik ettiği diğer şekiller.

"Bu ne?" diye sordu Astra.

"Bir Kader Tableti - daha çok onun bir kopyası. Varlığından şüphe ettiğiniz nesnenin ta kendisi. Şifreli bir disk, göksel bir yol haritası. Ölümsüzlüğün anahtarı. Hatırlıyor musun, Astra?"

"Hatırlamak? Neden böyle bir nesneyi hatırlayayım?"

Eli yanına geldi ve önünde durup ona baktı. "Tableti hatırlamalısın," dedi. "Bu en önemlisi."

Astra omuz silkti.

"Enlil, Enki, Ninharsag, . . . hiçbir şey senin içinde bir zil çalmıyor mu?"

"Ne demek istediğini anladığımdan emin değilim," diye yanıtladı Astra.

Eli hiç konuşmadan kitaplıklarla dolu duvarlardan birine gitti. Görünmeyen bir düğmeye dokunarak bir paneli yana doğru hareket ettirdi. Çukurdan bir sürahi çıkardı ve şeri şişesinin ve bardakların olduğu küçük masaya doğru yürüdü, sürahiden dikkatlice iki küçük bardağa altın bir sıvı döktü. Astra'ya gidip bardaklardan birini ona uzattı.

"Bu bir nektar," dedi, "bazı bitki ve çiçeklerden sıkılmış, ailemde çok eski bir tarif, Asur'a kadar uzandığına inanılıyor.

Machine Translated by Google

tapınak ayinleri. . . . Ondan yudumla. . . yudumlayın ve arkanıza yaslanın. . . rahatlamak . . . Bırakın düşünceleriniz özgürce yüzsün."

Bardağı alıp ona baktı. Beklenmedik bir şekilde eğildi ve onu alnından öptü. Dudakları sıcaktı, alışılmadık derecede sıcaktı ve dokunuşları beyninde sıcak bir his uyandırdı.

"Bu bir tür aşk iksiri mi?" diye sordu.

O gülümsedi. "Sevgili Astra'm," dedi usulca, "bir zamanlar birbirimize âşıktık. uzun zaman. . . . Nektar hatırlamana yardımcı olacak."

Nektardan bir yudum aldı. Şaşkınlıkla ona baktı bakmak. "Bana kim olduğunu söylemenin zamanı geldi," dedi.

"Nektarı yudumla, ben de alacağım," dedi ona.

Nektardan bir yudum aldı. Bal ve nar karışımı gibi tadı ve yasemin kokuyordu. Hoş, pürüzsüz bir tadı vardı, ama onu yuttuğu anda içinde bir iç parıltı gibi bir sıcaklığın yükseldiğini hissetti. Eli'ye gülümsedi.

"Tadı güzel," dedi. "Devam et."

"Ben bir Süryaniyim" dedi. "Günümüzde Lübnan'a komşu olan ülkeden bir Suriyeli değil, kuzey Mezopotamya'nın Asurlularının, stellerine hayran olduğunuz ve müzede okşadığınız güçlü kralların soyundan gelen bir Suriyeli değil. . . . Asurlular, tanrılarının kutsamasıyla kendilerini Dört Bölgenin hükümdarı ilan ettiler. Bu imparatorluk statüsünü meşrulaştırmak için, yönetimlerini eski Sümer'e kadar genişletmek ve Sümer krallarının soyundan gelenlerle, özellikle soyları gereği yarı tanrıların soyundan gelenlerle evlenmek zorunda kaldılar. . . . Kızlarını, ilahi soyu sadece aile kayıtlarından değil, aynı zamanda eşsiz ve açıklayıcı bir işaret olan altıncı parmakla da tespit edilen Erek ve Ur krallarının torunlarıyla evlendirdiler."

Elini tekrar belli eden yara izini göstermek için kaldırdı. "Binlerce yılın geçmesine, imparatorlukların yükselişine ve çöküşüne, savaşlara, cinayetlere ve dağılmalara rağmen, eski Asurluların soyundan gelen bir çekirdek, kırılmamış aile ve genetik bağlarla kaldı. Altıncı parmaklı bir bebeğin doğumuyla ortaya çıkan ilahi geni taşıyan ailenin etrafında toplandılar."

Machine Translated by Google

"Bu, uzak geçmiş te bir yerde akraba olduğumuz anlamına mı geliyor?"

"Evet," dedi Eli. "Sen ve ben. . . . Kaderlerimiz iç içeydi
geçmiş . Kader bizi tekrar bir araya getirdi!"

Nektardan bir yudum aldı ve Astra da içti. İçindeki sıcaklık onu yeniden sardı ve oda ısıtılmamasına rağmen alnında ter boncukları belirdi.

"Sıcak hissediyorum" dedi ve ayağa kalkıp ceketini çıkardı. Hareketleri bluzunu dolgun, yuvarlak göğüslerine bastırdı ve Astra, Eli'nin bakışlarındaki ani alevi yakaladı. Sağ kolu titriyordu ve neredeyse nektarını dökecekti ve Astra ani bir ona dokunma dürtüsü hissetti.

Yanına geldi ve seğiren kolunu tuttu ve spazm geçene kadar nazikçe okşadı. İkisi de tek kelime etmedi. Yara izini onunkinin üzerine koydu ve gözlerinin içine baktı.

"Bana gerçekte kim olduğumu söyleyecek misin?" yumuşak bir şekilde sordu.

Onu kendine daha da yaklaştırdı ve vücudu onunkiyle sıkılaştı. Gözlerini kapattı. Dudakları ayrıldı. Yavaşça alnından öptü.

"Daha fazlasını hatırlamalısın," diye fısıldadı, "ancak o zaman. . " Cümlesini bitirmeden, onu nazikçe koltuğuna geri götürdü.

"Kendin hakkında hayal ettiğinden daha fazlasını bilmene söz verdim," dedi, "ama bunu yavaş yavaş yapmalıyız. . . oraya birlikte varmalıyız."

"Nereye varmak?" diye sordu Astra.

Bardağını aldı. "Nektarı içelim," dedi. "Everlife'a!"

Bardağını aldı. "Everlife'a!" diye tekrarladı ve içti.

Slayt projektörüne geri döndü ve göksel görüntüyü parlattı.
Ekranda Kanatlı Disk sembolü.

"Bizim hikayemiz," dedi, "uzak Göklerde başlıyor. Çok uzun zaman önce, güneş sistemimiz henüz genç ken, uzaydan büyük bir gök küresi, patlamış başka bir yıldız sisteminden gelen bir mülteci ortaya çıktı. Sebep olduğu tahribat ve çarpışmalar sonucunda kendi gezegenimiz olan Dünya ve asteroit kuşağı ve kuyruklu yıldızlar meydana geldi. İstilacının kendisi bizim çevremizde yörüngeye yakalandı.

Machine Translated by Google

Güneş, güneş sistemimizin on ikinci üyesi oluyor. Uçsuz bucaksız yörüngesi onu uzaya götürüyor, sonra her 3.600 yılda bir yakınımıza getiriyor."

"Nibiru mu?"

"Evet, Anunnaki gezegeni. Her 3600 yılda bir kendi gezegenleri ile Dünya arasında gelip gidebilirlerdi. Yaklaşık 450.000 yıl önce altın aramak için buraya indiler. Kendi gezegenlerinde atmosfer aşınıyordu. Bilim adamları, altın parçacıklarını stratosferlerinde askıya alarak, görkemli gezegenlerinde yaşamı ve kendilerini koruyabileceklerini keşfettiler."

Astra oturduğu yerde kıpırdandı. "Enki. . . Enlil. . " o fısıldadı.

"Evet, Nibiru'dan gelen liderler onlardı," dedi Eli.
"İsimler bir zil çalıyor mu?"

Emin değilim, dedi Astra. "İçimde bir şeyler kıpır kıpır. . "

Küçük masaya gitti ve bardaklarına nektar doldurdu.
Astra'ya kendi bardağından bir yudum alırken, "Al, biraz daha iç," dedi.

"Durma. . . daha fazla anlat bana," dedi Astra ve bir yudum aldı. "ben gibi hissediyorum yukarı kaldırılıyorum—yüzer. . "

Kızın üzerine eğildi ve alnından tekrar öptü. "Rahatlamak . . . rahatlamak . . . hatırlamak!" diye mırıldandı.

Birkaç dakika sessiz kaldı, ama Astra sessiz kalınca hikayesine devam etti.
"Nibiru'nun yörüngesi, maceramızın hayati bir yönüdür, Astra. Nibiru'nun güneşi etrafındaki bir dönüşü, orada yaşayanlar için ancak bir yıldır. Aynı yıl Nibiru'da 3.600 Dünya yılına eşittir. . .
. Yine de evrende hiçbir şey ölümsüz değildir, Astra - yıldızlar bile doğar ve ölür. Bu, antik çağın tanrıları olan Anunnaki için geçerlidir. Onlara tapan insanlara, Anunnakiler -uzun yaşam döngüleri Nibiru'nun uzayan yörüngesinden kaynaklanır- ölümsüz gibi görünüyordu. Kaç insan nesli geçerse geçsin, Anunnaki her zaman oradaydı, neredeyse hiç yaşlanmadı.

Ama yaşlandılar Astra ve sonunda öldüler."

"Ne kadar üzücü," dedi Astra, "tanrıların ölmesi."

"Eğer bir Dünyalı, ölümlü bir adam, Anunnaki'nin sadece bir yılını alabilseydi, gerçekten de sonsuza kadar insani terimlerle yaşayacaktı - 3.600

Machine Translated by Google

yıllar. Anunnaki'nin on yılı, Dünya'da 36.000 yıllık yaş am anlamına gelir. . . . Bunu hayal et!”

Astra, "Gılgamış bunun peş indeydi," dedi.

"Evet," diye yanıtladı Eli. "Nektarı yudumlamaya devam et."

İ kisi de birer yudum aldılar ve Eli, bir pilot gibi bir kask takan kadın, göğ üsleri ve göbeğ i çıplak.

Astra'nın bardağ ı tutan eli titredi. "İ ş tar," dedi. “Güzel, büyüleyici Ishtar. . . . Göksel küresinde gökyüzünü dolaş tı. ”

"Hatırlayabilir misin?" diye sordu Eli, ama Astra sessiz kaldı.

“Sümercedeki adı Irnina'ydı, 'Neş e Veren' anlamına geliyordu. İ kiz kardeş i, Sümer zamanlarında Utu, 'Parlak Olan' olarak bilinen Ş amaş 'tı. Onlar büyük Enlil'in torunlarıydı.
Babaları Nannar, Dünya'da doğ an ilk Anunnakian'dı. İ kizler doğ duğ unda büyük bir sevinç yaş andı ama sonra korkunç gerç ek ortaya çıktı. Nibiru'dan gelenler bir süre iç in Nibiru'nun yaş am döngüsünün tadını çıkarmaya devam ettiler, Dünya'da doğ an Nannar daha hızlı olgunlaş tı ve kendi ç ocukları daha da hızlı büyüdü. Dünya'nın yörünge döneminin ve yaş am döngüsünün, Nibiru'nun yaş am döngüsünün genetik mirasına karş ı koyduğ u açıktı.”

"Utu uç mayı severdi," dedi Astra aniden. "Kartalların ş efi oldu."

Eli ona bakmak iç in yanına geldi. Gözleri kapalıydı ve sırıtıyordu.

Eğ ilip alnından nazikç e öptü. “Geri yüz, zamanda geriye gitti," dedi ona. “Daha fazlasını hatırla!”

Gözlerini aç tı. "Hadi, durma," dedi. “Büyüleyici bir hikaye.”

Eli slayt projektörüne geri döndü ve miğ ferinde iki ç ift kanat ve iki ç ift boynuzla donatılmış genç bir tanrıyı tasvir eden bir duvar kabartmasını ekranda parladı. Sağ bileğ inde, günümüzde saat taktığ ı gibi dairesel bir nesne takmış ve sol elinde katlanmış bir ölç üm kablosu tutarken gösterilmiş tir.

"Uzay tesislerini yöneten Anunnaki'ye gerç ekten de 'Kartallar' lakabı verilmiş ti, ç ünkü üniformaları

Machine Translated by Google

kanatlar. Zamanla Utu onların komutanı oldu.”

Abgal, dedi Astra. Titredi ve daha fazla kelime söyledi, ama bunlar anlaşılmazdı.

“Abgal kimdi?” diye sordu. "Onu hatırlıyorsun."

“Abgal, Cennetin Teknelerine pilotluk yaptı. Bunu herkes biliyor," dedi Astra ve kıkırdadı.

Ah, evet, diye onayladı Eli. “Bir uzay aracı pilotu. Utu onun komutanıydı, değil mi?”

"Bana uçmayı o öğretti. · . ve başka şeyler de,” dedi Astra ve kıkırdadı.

“Kısıtlı bölge olan Sina Yarımadası'nda bir uzay limanı vardı. . . . O zamanlar Tilmun, Roket Gemilerinin Yeri olarak anılırdı. .
. . Anlat bana Astra."

Sandalyesinde kıpırdandı. "İniş Yeri Sedir Dağı'ndaydı," dedi yavaşça.

Eli belirli bir slayt aradı ve onu bulduktan sonra ekranda parladı. Üç uzatılmış bacağı olan küresel bir nesneyi gösterdi. Alt kısmından sarkık bir çıkıntı sarkıyordu ve ortası göz benzeri deliklerle kaplıydı.

“Ürdün nehrinin doğu kıyısındaki bir arkeolojik alandan yaklaşık yedi bin yıllık bir duvar resmi” dedi. “Bir gök küresi, bir gök gemisi. Dünya'nın göklerinde gezinmek için. İniş Yerine gitmek için.”

Durdu, ama Astra sessizdi. "Gılgamış," diye devam etti Eli. "İniş Yeri'ne gitti. Ishtar onu orada gördü. . . . . tablet vardı. . ”

Astra, vurgulayarak, "Abgal bir Gir'e pilotluk yaptı," dedi.

"Ama elbette," diye yanıtladı Eli. Slaytları değiştirerek, kuyruğundan alevler fışkıran bir roket gemisinin çizimlerini ekranda gösterdi. Bir örnekte, roket gemisinin ana gövdesine bağlı sivri bir üst kısım ile tasvir edilmiştir. Diğerinde, üst modül ayrılmış ve roket gemisinden uzaklaşırken gösterilmiştir.

"İşte Gir" dedi. “Bir mekik görevi gördü, Dünya'ya indi ve yörüngedeki uzay gemisine yeniden katılmak için havalandı. . . . Abgal seni Gir'e aldı, değil mi?"

Machine Translated by Google

Astra, "Nibiru parlak bir yıldız gibi parladı," dedi.

"Tablet," diye sordu Eli. "Tableti hatırlıyor musun?"

Astra inledi. Eli ona bakmak için etrafına bakındı. gözleri açıktı
ama içlerinde boş bir bakış vardı. Onu alnından öptü.

"Kaderler Tableti, Astra," dedi ona usulca. "Size bölüm bölüm göstereceğim.
Hatırlayacaksın ! _ Hatırlamalısın ! _ Hayatımız buna bağlı!"

Slayt projektörüne geri döndü ve ekranda parladı.
ona daha önce gösterdiği disk benzeri nesnenin fotoğrafı.

"Kaderler Tableti," dedi. "Hatırlamalısın!"

Oturduğu yerde huzursuzca kıpırdandı. "Bu farklı," dedi sonunda. "Aynı görünmüyor."

"Büyük tanrılar!" Elif bağırdı. " Hatırlıyorsun! " Slaytları değiştirdi, ekranda nesnenin bir çizgi çizimini yanıp sönerek geometrik şekilleri ve çivi yazısını netleştirdi.

"Yol tarifi," dedi Eli. "Yönergeleri tanıyor musun?"

Astra, "Bu Cennetin Yazısı değil," dedi. "Bu saygısız."

Ama elbette, dedi Eli ona. "Ne kadar haklısın. . . . Size gösterdiğim nesne kilden yapılmış, arkeologlar tarafından bulunan ve şu anda British Museum'da saklanan bir replika. Yazı, eski Uruk'ta çoğaltıcı tarafından çivi yazısına dönüştürüldü. . . . O, Cennetin Yazısı değildir, ancak talimatların okunmasını mümkün kılmıştır. . . .

İşte, sana daha fazlasını göstermeme izin ver."

Ekranda, üzerinde yedi nokta bulunan açılı bir çizgiyle birbirine bağlanmış iki üçgenin çizildiği tabletin bir bölümünün büyütülmüş halini gösterdi. İkinci üçgenin kenarında dört nokta daha vardı.

Eli, "Tanrı Enlil gezegenlerin yanından geçti," dedi. "İşte bu
yazıt, çizgi boyunca düzenlenmiş yedi noktanın altında diyor. . . . .
'Nibiru'dan Dünya'ya giden yol üzerinde yedi gezegen.' Önce Plüton, ardından Neptün ve Uranüs çifti, ardından dev Satürn ve Jüpiter ile karşılaşıldı. Nibiru'dan gelen Mars altıncıydı. Ve yedinci Dünya idi. Önesinde Ay, Venüs ve Merkür ve son olarak Güneş yatıyordu. . Nibiru'nun on ikinci üyesi olduğu bir güneş sisteminde."

.

Machine Translated by Google

Astra'dan herhangi bir tepki gelmedi.

"Segmentin alt kenarındaki yazı," diye devam etti Eli, "Sümerce'de 'Rocket, Rocket, Pile-Up, Mountain, Mountain' ve eğimli kenar boyunca 'Yüksek, Yüksek, Yüksek, Yüksek, Buhar-Bulut' diyor, Buhar Bulutu Yok'.

· · . Kıvrımlı çevre boyunca 'Set' talimatı altı kez tekrarlanır ve gök cisimlerinin adları verilir, ancak tablet orada hasar görmüş ve bu kısım okunamaz hale gelmiş tir. .

· . Bu talimatlar neydi, Astra? Hatırlayabiliyor musun?"

"Enlil Nibiru'dan geldi," dedi Astra rüya gibi. "Anu'nun alanıydı."

"Evet! Evet!" dedi Eli. Sesinde telaş vardı. "Bütün bunları biliyoruz. Tablete konsantre olun. Hatırlamalısın!" Kolunu seğirdi ve diğer eliyle onu sabitlemek için tuttu.

Terlemeye başladı. Ekranda tabletin başka bir bölümünün büyütülmüş halini gösterdi.

"Buna konsantre ol Astra," dedi ona. "Bu, tabletin sekiz segmentinden ikincisinin büyütülmüş hali. Kötü bir şekilde aşınmış, ancak 'Al', 'Cast', 'Complete' kelimeleri okunaklı."

Astra sessiz kaldı. Slaytları değiştirdi. "Garip şekiller ve oklu çizgi ile bu segment, 'Yönlendirme Sağlayan Gezegen Jüpiter' efsanesine sahiptir. İki takımyıldızın adı da yazılıdır, 'İkizler ve Boğa'. Bunun ne anlama geldiğini elbette hatırlarsın Astra!"

Anlaşılmaz bir şekilde mırıldandı. Eli ekranda başka bir slayt gösterdi.

"Jüpiter'de bir rota düzeltmesi ve Mars'ta bir dönüşün ardından, Nibiru'dan gelen uzay adamları Dünya'daki iniş koridoruna ulaştılar. 'Işığımız' ve 'Değişim' kelimeleri azalan çizgi boyunca tekrarlanır. 'Yolu ve Yüksek Yeri Gözlemle' yazan bir talimat var. Yatay çizginin üzerinde 'Rocket, Rocket, Rocket, Rise, Glide' yazılı ve ardından bir dizi sayı bulunur. İki satırın birleştiği yerde 'Düz Zemin' kelimeleri yazılır. Bu bölümdeki geometrik formlar, düz kısmında, ikisi yüksek ve biri alçak olmak üzere üç üçgen tepeyi betimler. . "

"Piramitler!" Astra bağırdı. "Büyük dağlar. Enki'nin eseri."

Machine Translated by Google

"Devam et," dedi Eli durduğunda. Anlaşılmaz birkaç kelime daha söyledi, vücudunu büktü ve ellerini savurarak sustu.

"Evet," dedi Eli, "piramitler Anunnakiler tarafından Sina'daki uzay limanına giden yolu gösteren iniş işaretleri olarak hizmet etmek için inşa edildi." Slaytları değiştirdi. "Kötü bir şekilde aşınmış olmasına rağmen, bu bölüm oldukça bilgilendirici. Azalan çizgide 'Orta Ova' yazısı vardır ve yüz sayısı altı kez tekrarlanır. Birbirine bağlı hatlar 'Run Way', 'Hızlı Başlangıç' ve 'Bitir' durumunu belirtir. 'Gir inmişti!'"

Astra aniden, "Enlil babasını ziyarete döndü," dedi.

"Evet," dedi Eli. "Kader Tabletinin son bölümü gerçekten de Nibiru'ya dönüş için önemli talimatlar veriyordu. Akşamın anlamı bu, Astra. . "

Ekranda çapraz çizgiler, ortadaki oklu bir çizgi ve bazı yazılı sözcükleri gösteren bir bölüm gösterdi. "Burada, kenarda, göğe bakan okta," dedi, "'Dönüş' anlamına gelen Sümerce kelime açıkça okunabilir. . . . Geri dönmenin bir yolu var Astra ve onu alabiliriz!"

Astra, "Yalnızca yedi bölüm gösterdiniz," dedi.

"Eh, evet," dedi Eli tereddütle. "Üçüncü bölümü atladım. Onun kötü yıpranmış."

"Bana her şeyi anlatacağına söz vermiştin - her şeyi!" dedi Astra, gözle görülür bir şekilde üzgün.

Evet, evet, dedi Eli. Bir slayt aradı ve bularak öncekini çıkardı. Yeni slaytı yerleştirirken, parlak ışık bir an için odayı aydınlattı.

"Yıldırım çarptı!" diye bağırdı Astra, oturduğu yerden fırlayarak.

Koşarak yanına gitti ve kolunu omzuna attı. Kocaman açılmış gözlerle ona baktı.

"Yıldırım çarptı!" dedi tekrar ve titredi. "Bu bir alâmet!"

Eli onu alnından öptü ve vücudunu kendisine doğru çekti. Titreme durdu.

Machine Translated by Google

"Evet," dedi yumuş ak bir sesle, onu okş ayarak. "Bu, Anu'dan, Nibiru'dan bir kehanetti. . . . Ekrana bak."

Geniş letilmesi öngörülen segmentin üst yarısında ciddi ş ekilde hasar gördüğ ü görüldü. Kısmen fark edilebilen bir geometrik form, bunun içinde birkaç küçük üçgen bulunan bir elips çizimi olduğ unu düş ündürdü. Üst yarıdaki ve kavisli kenardaki yazı okunaksızdı, ancak yatay çizgi boyunca yazılan kelimeler sağ lamdı.

"Söyle bana . . . kehanetin sözlerini oku," diye fısıldadı Astra.

Bunlar ilahi sözler, dedi Eli. "Hasarsız kısımda kalan ş eyde ş öyle yazıyor: 'İ lahi Anu'nun Elçisi. . . Anu'nun İ lahi Sevgilisi, İ lahi İ ş tar'a.'" Kucaklamayı bıraktı ve Astra geri çekildi.

"Büyük tanrılar!" diye haykırdı, "Anu'dan bir davet! Bir davetiye Nibiru'ya dönmek için, değ il mi?"

"Evet," dedi Eli. "İ ş te buydu. . . . Hala böyle."

"Hala?"

"Cennetten gönderilen orijinal Kader Tabletini bulabilseydik!"

"Biz?"

"Evet, sen ve ben.. . . Yapılabilir ama ben tek baş ıma gidemem. Birlikte geri dönmeliyiz!"

Astra bir adım daha geri gitti. "Sen kimsin?" diye sordu. Orası sesinde bir sertlik vardı.

"Otursan iyi olur," dedi. "Nektardan daha fazla yudumlamalıyız. cevap vermeden önce."

Koltuğ una oturdu. Bardakları nektarla yeniden doldurdu ve kendisinden bir yudum aldı. Baş ta isteksiz olan Astra da onu izledi. Slayt projektörüne geri döndü ve disk benzeri tabletin fotoğ rafını tekrar ekrana çaktı.

"Bu bir kopya," dedi ona, "eski zamanlarda yapılmış . Orijinal Cennetin Yazısı, baş kaları tarafından okunmasını sağ lamak için çivi yazısı sembolleriyle değ iş tirildi. . tanrı olmayanlar. . · · . Orijinal tablet, Nibiru'ya bir uzay yolculuğ u için talimatlarla kodlanmış bir diskti. Onu bulan bendim."

Machine Translated by Google

"Sen?"

"Yıldızlarla dolu bir gecede Erek semalarından indi.
yeni yıl festivali gecesi. . . . Bir uzay kapsülünün içindeydi. . . .
Buldum, aldım. . . . senden sakladım. . ”

Rüya gibi konuş tu ve sözleri azaldı. . .

"Devam et!" Astra ısrar etti.

"Ailem, bin yıl boyunca Elios adını korudu. Güneş tanrısı Şamaş 'ın Yunanca adı olan Helios'un yanlış telaffuzundan başka bir şey değil. .
. . Şamaş soyundan geldiğimiz babadan oğula geçen gizli bir gelenektir ailemde. . ”

Slayt projektörünü kapattı ve onun önünde durmak için yaklaştı.

“Sümer kral listeleri, Gılgamış 'ın babası aracılığıyla Şamaş 'ın soyundan geldiğini açıkça belirtir. . . . İştar ve
Şamaş ikizlerdi; her ikisi de altıncı parmağın ilahi genine sahipti. Gılgamış da öyle. . ”

Eğilip onu dudaklarından öptü. "Ah aşkım" dedi
fısıldadı. "Beni hatırlamıyor musun? Ben Gılgamış 'tım!”

Ona şaşkınlıkla baktı. Doğrudan onun gözlerinin içine baktı.

"Peki ben kimim - ben kimdim?" yumuşak bir şekilde sordu.

"Gözlerini kapat. . . . Geri süzül ve bileceksin!”

Gözlerini kapattı. Bir süre sessizlik oldu. Sonra hissetti
Eli'nin dudakları alnında. Koltuğunu çeviriyordu.

"Artık bakabilirsin," dedi ona.

Machine Translated by Google

3

Astra gözlerini açtığında, daha nerede olduğunu ya da neden orada olduğunu hatırlayamadan, hemen öteki ni gördü.
Kadın.

Duvardaki bir açıklığın içinde duruyordu - belki bir kapı, belki de değil - onu arkasındaki karanlık arka planda öne çıkaran sarı-altın bir ışığın parıltısıyla yıkandı. Astra önce kadının çıplak olduğunu düşündü ama sonra Astra onun göğüslerini vurgulayan şeffaf, yapışan bir elbise giydiğini gördü. Boynu ve göğsü, taşları üstte daha küçük, altta daha büyük olan çok sıralı bir kolyeyle örtülmüştü. Kadın, çenesine sıkıca oturan kolyeyle birlikte başını sert, dik bir pozisyona zorluyormuş gibi görünen iki garip omuz yastığı takıyordu.

Kadının örgülü saçlarının bir kısmı, giydiği en sıra dışı miğferin altından çıkıyordu. Eski moda bir havacının deri dolgulu kaskına benziyordu. Kadının kafasına iki boynuz tarafından sıkıca tutuldu, kulaklarının üzerinde şişkin çıkıntılar olarak başlayan ve sonra kıvrılarak miğferin ortasında, alnının üzerinde buluşan iki boynuz.

Kadın hareketsiz kaldı. Narin yüzünde hafifçe kalkık elmacık kemikleri ve geniş, belirgin bir çenesi vardı. Dudakları yarı bir gülümsemeyle büzüldü. Astra burnunu seçemiyordu ama koyu, derin gözleri görebiliyordu. Kadın elinde ağır, kalın duvarlı bir vazo tutuyordu, sanki bir adak hareketiymiş gibi kısmen Astra'ya doğru eğilmişti.

"Sen kimsin?" Astra bağırdı.

Kadın cevap vermedi, hareketsiz kaldı.

"Sen kimsin?!" Astra bağırdı, sesinde korku ve öfke vardı. Ama diğer kadın yine hareketsiz kaldı, yüzündeki yarı gülümseme dondu.

Machine Translated by Google

"Onu tanımadın mı?" dedi bir ses ve bir anda Astra Eli'yi hatırladı. Masa lambasının ışığını açtı ve akşamın başında oturduğu yerde oturan Astra onu şimdi görebiliyordu.

"O kim? Bu diğer kadın burada ne yapıyor?"

"Onu tanımadın mı?" Eli tekrarladı.

Astra davetsiz misafire tekrar bakmak için döndü. Kadın hâlâ orada duruyordu, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme, kara gözleri dosdoğru Astra'ya bakıyordu. Astra'nın gözleri dolgun dudakları, çıkık elmacık kemiklerini ve köşeli çeneyi inceledi. Gözlerini kapattı ve titredi.

"Tanrım," dedi. " Benim!"

Tekrar titredi ve koltuğa yığıldı.

Eli yerinden fırladı ve Astra'nın yanına koştu. Soğuk ellerini avuçlarının içine aldı ve ısınmak için ovuşturdu. Yavaşça yanaklarına vurdu.

"Sorun değil," dedi, "her şey yolunda. O sadece bir heykel."

Astra gözlerini açtı. "Bir heykel?"

Kalkmasına yardım etti ve onu ışıklı açıklığa doğru götürdü. Astra, aydınlanmadan önce kitap raflarının arasında fark etmediği bir tür oyuk olduğunu şimdi fark etmişti. Figür gerçekten de bir heykeldi, neredeyse onunla aynı boydaydı.

"O kim - o kimdi ?" diye sordu Astra.

"Ishtar," dedi Eli vurgulayarak. "Bilinen büyük tanrıça İnanna, Ishtar olarak, ayrıca Astarte olarak. . "

"Aman Tanrım . . . Aman Tanrım . . " diye fısıldadı Astra. onu çevirdi karşı karşıya ve kendini geçti. Eli onun birkaç dakikalığına gitmesine izin verdi.

"İnanamıyorum. . . bu imkansız!" dedi Astra, sakinliğini geri kazanırken. "Bana çok benziyor - benziyordu. . "

"Başka türlü de söyleyebilirdin," dedi Eli, "ona çok benziyorsun!"

Astra elini uzattı ve donmuş yüze, sonra yuvarlak göğüslere dokundu. "Bana çok benziyor. . . Ben ona çok benziyorum," dedi yumuşak bir sesle.

"Ayrıca onun adını da taşıyorsun," dedi Eli. "Astra, Göksel Olan. Astarte. . . İştar!"

Machine Translated by Google

Astra, "Çok gerçekçi," dedi.

"Evet," dedi Eli. "Fırat Nehri üzerindeki eski bir başkent olan Mari'de bulundu. Onu bulan arkeologlar yanında dururken fotoğraflandığında, yaşayan adamlarla taş tanrıçayı kimse ayırt edemedi. . ”

Astra'nın arkasını görebilmesi için heykeli kaidesi üzerinde çevirdi.

Boynuzların öne doğru kıvrıldığı çıkıntılar, artık kulaklık benzeri cihazlar olarak açıkça görülebiliyordu. Kaskın arkasında, şeritli bir kare şeklinde bir kutu tutuldu. Kutunun altından, birkaç bölümden oluşan bir hortum, heykelin neredeyse tüm uzunluğu boyunca iniyordu. Tanrıçanın giydiği ekipman oldukça ağır olmalıydı, çünkü büyük omuz yastıklarıyla destekleniyordu ve sırtını ve göğsünü çapraz olarak kesen iki şeritle yerinde tutuluyordu.

Astra, "Uçan Tanrıça," dedi. Özelliklerin üzerinden geçti parmaklarını kaldırdı, sonra heykeli onlara bakacak şekilde çevirdi.

"Neden?" dedi. “Neden heykel?”

"Seni ikna etmek için."

"Ve altıncı parmak - onda mıydı?"

"Doğumdan sonraki sekizinci günde cerrahi olarak çıkarıldı - sekiz günlük erkek bebeklerin Yahudilerin sünnetinde yankılanan bir ayin. . . .
Ancak burada, heykeltıraşın yaşama sadık kaldığını, altıncı el ve ayak parmaklarının olması gereken yerde masalsı yaralar bıraktığını görebilirsiniz.”

Astra noktalara dokundu.

"Görüyorum," dedi. "O benim gibiydi. . . . ben de onun gibiyim." Yüzünü Eli'ye çevirdi. "Ben de onun kadar güzel miyim? . . mıydı?”

Onu kalçalarından tutup kendine çekti. "Sen!" o cevapladı ve onu dudaklarından öptü, uzun, tutkulu bir öpücük.

"Ben hazırım," diye fısıldadı. "Geri dönmeye hazır. . ”

Gel o zaman sevgili kraliçem, dedi onu vücuduna sıkıca bastırırken. "Birlikte yolculuk edeceğiz. . . geçmişe!"

Dudaklarına uzandı ve onu tutkuyla öptü. "Ben hazırım," dedi. “Ben İştar'dım. . . Tekrar Ishtar olmak istiyorum.”

Machine Translated by Google

Bana tamamen güvenmek zorunda kalacaksın, dedi Eli ona. "Ne olursa olsun, sana hiçbir zarar gelmeyeceğini tüm iç duyularınla inanmalısın."

"Sana güveniyorum aşkım. . . Gılgamış'ım!"

"Bu gece," dedi onu okşarken. "Kutsal evliliğin mühürlenmesi için Kutsal Evlilik ayinlerinin gecesi. . . . Bitmeyen sevişme gecesi, İştar ve Gılgamış'ın bir olduğu gece. . "

"Beni geri götür," dedi yumuşak bir sesle. "Tableti bulmalıyım, cevapla Anu'nun çağrısı. "

"Birlikte döneceğiz" dedi. "Birlikte gerilemeliyiz. . . Erek'e, kayan yıldızların gecesine. . . beden ve ruhta birleşik!"

Eli onu heykelin durduğu girintiye götürdü ve Astra bunun küçük bir asansör olduğunu anladı, ne kapısı ne de koruyucu ızgarası olan eski moda asansörlerden biriydi.

Heykel onların ortak yolcusu olarak hizmet veren üç kişilik asansöre sıkıştı. Eli bir düğmeye bastı ve yavaşça yukarıdaki zemine yükseldiler. Heykelin asansörün içinde yüzdüğü sarı-altın rengi ışığın içinde kaybolan geniş, loş bir odaya girdiler. Odaya girerken Astra, heykele bir kez daha bakmak için başını arkaya çevirdi ve ilk gördüğü zamanki gibi, ne kadar gerçekçi olduğuna hayret etmekten kendini alamadı.

Odanın büyük bir bölümünü kaplayan büyük bir sayvanlı yatak, Astra'ya burasının Eli'nin yatak odası olduğunu düşündürdü. Eğer öyleyse, bu çok sıra dışı bir şeydi, çünkü uygun olan her yerde duvarlara asılmış ya da asılmış antik eserler vardı: her boyutta heykeller, heykelcikler, duvar kabartmaları ve kil, bronz ve hatta altından nesneler. Özellikle dikkati eski bir lire çekildi; Astra, resmini ve British Museum'daki muadilini birçok kez gördüğü için tanıdık geliyordu. İki gövdesi bir ses kutusundan hafif bir açıyla yükseldi ve üstte bir çapraz çubukla bağlandı. Ses kutusunun önü, altından yapılmış boynuzlu bir boğanın yontulmuş kafasına doğru kıvrıldı. Teller üst bağlantı çubuğundan ses kutusunun altına kadar uzanıyordu ve Astra telleri çok hafifçe çektiğinde, enstrümanın ürettiği derin müzik sesiyle irkildi.

Machine Translated by Google

Eli, "Tabii ki bir kopyası," dedi. "Sir Leonard Woolley tarafından Ur'un kraliyet mezarlarında bulunan orijinalin neredeyse beş bin yıllık bir kopyası. . . . Sümer kraliçesi Pu-Abi'ye aitti."

Astra yine ipleri kopardı. "Ne harika bir ses," diye mırıldandı.

Eli ona, "Arkeologlar yalnızca yeniden yapılandırıp dizdikleri lirleri ve arpları değil, aynı zamanda eski Sümer müzik notalarını da buldular," dedi. "Müzik notalarını deşifre ettikten sonra, Kaliforniyalı profesörlerden oluşan bir ekip aslında eski müziği çaldı. . . . Burada kayıt altına alındı" dedi. Görünmeyen bir düğmeye dokundu ve oda esrarengiz, akıldan çıkmayan bir ezgiyle doldu; başka bir zamandan ve başka bir yerden, yine de Astra'nın ne tuhaf ne de çekici bulmadığı bir melodi.

Oda dolusu eserlere baktı, onların da sadece kopya mı yoksa gerçek arkeolojik buluntular mı olduğunu merak etti. Eli onun boş bakışlarını yakaladı.

"Müzede çalışıyorum" dedi, "restore ediyor, çoğaltıyor. . . ." Elini eserler koleksiyonuna salladı. "Sevgili Erek'imizin tanıdık nesnelerinin arasına geri dönmek için çevreyi, eski Sümer'in ruh halini yeniden yaratmak zorunda kaldım."

"Tarzı. . ." dedi Astra. "Anıları çağrıştırıyor. . ."

Eli, "Lir müziği Anu ve Ishtar'ın favorisiydi," dedi. "Anunnaki, Dünya'yı son ziyaretinde Anu'ya Erech'in öncüsü olan bir dinlenme yeri inşa etti. Onun zevki için oraya çok muhteşem bir lir yerleştirdiler. Ayrıldığında burayı sevgili Irnina'ya, İştar'a miras bıraktı. Lir çalmayı severdi, hatta müziğin çoğunu bestelerdi."

Astra'nın başı dönmeye başladı ve etrafına bakmayı bıraktı. Melodi onu rahatsız ediyordu, lirin tellerinin her bir vuruşu kalbinin bir atışında yankılanıyordu. Kendini Eli'ye doğru çekti ve vücudu onunkine karşı sessizce durdu.

Yavaşça alnından öptü. "Nektar, müzik. . . seni geri alıyorlar. . . yüzer, zamanda geriye doğru yüzer. . ."

Astra aniden, "Başım dönüyor," dedi ve aniden yere oturdu, sırtını sayvanlı yatağa dayamıştı. Eli bırak onu.

Machine Translated by Google

Lirin melodisini mırıldanmaya baş ladı, sonra ş arkı söylemeye baş ladı, önce neredeyse fısıldayarak, sonra daha yüksek sesle, sonra her zamankinden daha alç ak sesle:

> "Uyu, ah uyu, biraz oğ luma, Uyut onun
> huzursuz gözlerini.
> Parla, parla oh yeni ay, Kötü
> acıyı kovala.
> Ah Enlil, onun dünyadaki koruyucusu
> ol, Oh Anu, onun cennetteki koruyucusu ol.
> Ah, Yaş am Tanrıç ası, onun müttefiki
> ol; nice mutlu günlere efendi olsun. . "

Çok güzel, dedi Eli ve yere onun yanına oturdu.

Onu daha önce görmemiş gibi baktı. "Sen misin, Ş amaş ?" diye sordu. "Annen sana hep bu ninniyi söylerdi. Her zaman ağ rıyan kemiklerin iç in endiş elenirdi. Neden bu kadar hızlı büyüdüğ ümüzü anlayamadı. . . . Hatırlıyor musun, Ş amaş ?"

Elini omzuna attı. "Ben Gılgamış 'ım, Ş amaş değ il," diye düzeltti onu nazikç e.

Astra rüya gibi devam etti: "Bizimle sadece yüz yılını bebek beziyle geç irdiğ imizi söyleyerek alay ederdi," diye devam etti. "Hepsi olgun olduğ umuzu kabul etmeyi reddetti. . . . Diğ erleri uzaktayken oynamak zorundaydık. İ lk baş ta hep baş ka biri gibi davrandın. . . . Neden?"

Eli, "Böylesi daha eğ lenceliydi," dedi.

Astra, "Benimle tekrar oyna, Shamash," dedi. "Sana ç ok ihtiyacım var!"

"Evet" dedi ve alnından öptü. "Hadi oynayalım!"

Ayağ a kalkıp onu da kaldırdı. Onu vücuduna sımsıkı tutarak, ikisini eski müziğ in ritmine uygun olarak ç ok nazikç e ileri geri sallamaya baş ladı - ayaklarını oynatmadan yerinde durarak, ileri geri, ileri geri.

"Yine birlikteyiz." dedi yumuş ak bir sesle.

Astra, "Yine birlikteyiz," diye tekrarladı sözlerini.

"Bu gece, gece" dedi.

"Bu akş am . . . bu gece mi?" diye sordu.

Machine Translated by Google

"Evet kraliçem" dedi. "Erek'te seviş me gecesidir.

"Çabuk, beni oraya götür!" Astra, sesiyle buyur, dedi.

"Bir arada. Birlikte geri dönmeliyiz ," diye ısrar etti Eli.

"Bir arada . . . birlikte gidelim," dedi Astra.

Onu bırakan ama bedenleri birbirlerinin sıcaklığ ını hissedecek kadar yakın olan Eli, onu soymaya baş ladı. Astra onun ne yaptığ ını anladı ama hem büyülenmiş hem de istekli olduğ u için onu durdurmaya çalış madı. Kadın tamamen çıplakken onu bir dolaba götürdü ve içinden tül, ş effaf bir bornoz çıkardı; Astra'nın onu giymesine yardım etti.

Dolabın kapısının iç tarafında boydan boya bir ayna vardı ve Eli onu öyle konumlandırdı ki Astra kendine baktığ ında asansörün içinde arkasında duran heykeli de görebilecekti. Astra bu benzerlik karş ısında ş aş kına dönmüş tü ve bir an için -hayal ile gerçek arasındaki karış ık durumunda- kim olduğ unu, hangisinin canlı olduğ unu ve hangisinin heykel olduğ unu - yalnızca gerçekçi olduğ unu merak etti. .

. .

O Astra mıydı, gerçek miydi yoksa gerçeklik, sonsuz gerçeklik, sonsuza dek donmuş olan tanrıça onun arkasında mıydı? Ellerini vücudunda gezdirdi, önce sağ lam göğ üslerinden yuvarlak kalçalarına, sonra tekrar omuzlarına, boynuna ve yüzüne, gür siyah saçlarıyla son buldu.

"Ben İ ş tar'ım!" diye bağ ırdı. "Ben oyum!"

Eli arkasında belirdiğ inde hâlâ aynada kendini ve heykeli izliyordu. Çıplaktı ve yapısı, giyinik vücudunun önerdiğ inden daha sağ lam ve atletikti. Kadın ona dönmeye fırsat bulamadan onu göğ üslerinden yakaladı, sert, neredeyse ş iddetle.

Ah sevgilim, dedi derin bir nefes alarak. "Benzerlik dikkat çekti. Kaderin seni seni ilk gördüğ üm an. . benim için. O · bulduğ unu biliyordum zamandan beri bu akş amı her anını planladım. . "

Vücudunun kendisine baskı yaptığ ını hissettiğ inde beklenen zevkle gülümsedi.

"Benimle seviş , Ş amaş ," dedi, "ama tohumdan uzak dur!"

Eli onu tekrar düzeltme zahmetine girmedi, yüzünü kendine çevirmek için çevirdi ve sonra onu çılgınca öptü.

Machine Translated by Google

Oyalanmayalım, diye fısıldadı Astra. “Bana aşkı öğret, Şamaş. . .
Acele etmek!"

"Evet, evet sevgili İştar," diye yanıtladı Eli. "Ama kral sana gelene kadar Yüzen Yatakta yatmalısın."

Onu sayvanlı yatağa götürdü ve nazikçe sırtüstü uzanmasına yardım etti, böylece vücudunun yarısı yatağın kenarından dışarı sarkmış, ayakları yere ulaşmak için bükülmüş halde kaldı. Yatağın üzerine yayılmış bir hamak vardı, Eli tavana bağlı makaraların yardımıyla Astra'yı havaya kaldırarak kaldırmaya devam etti.

"Beni uçuruyorsun," dedi Astra rüya gibi.

"Yüzen Yataktasın," dedi Eli, "zevkini istediğin gibi yaşayabilmen için, yatağına bir erkek girmeden, zanaatkârların şefi tarafından tasarlandı. . . Ama yakında öngörülen saat vuracak ve ben kral, Kutsal Evlilik için size geleceğim!”

"Acele et, acele et, sevişme oyununu oyna!" dedi sabırsızca.

Bir düğmeye uzandı ve tavanda dönen bir ışık sırayla kırmızı ve mavi ışıklar yakmaya başladı. Transparan bornozunu ayırdı ve onu göğüslerinden öptü. Gülümsedi ama hareketsiz kaldı, dönen tavan ışıklarına baktı. Bacaklarını ayırdı, her bir bacağını hamakın bir tarafına dayadı. Sonra hamağı ileri geri sallamaya başladı, ona doğru ve ondan uzağa, her içe savruluşunda tekrar tekrar ona girdi.

“Bir kez daha birlikteyiz!” dedi. “Seni içten okşuyorum, böylece yatağına gireceğim ve kutsal ayinlerin buyurduğu gibi seni memnun ederek yeniden kral olacağım ana kadar birlikte yolculuk edeceğiz!”

"Ah Şamaş," dedi. "Öyle seviyorum. . ”

Hamağı sallamaya devam etti, her seferinde ona nüfuz etmeye devam etti. hamak yukarı doğru sallanır.

"Mutluluk, mutluluk. . ” dedi Astra zevkle inleyerek. “Annem ne yapardım bilmiyorum evlenmek için çok gencim. . . dedi.
sensiz!"

“Aman, ne kadar büyümüşsün!” dedi Eli hafifçe, onu İştar'ın ikizi Shamash olduğu fikrine kaptırarak.

Machine Translated by Google

Astra, sesinde öfkeyle, "Daha yeni sakal bırakmaya başladın ve tek düşündüğün uzay gemisi," dedi. Sonra güldü. "Sana uçmayı öğreten pilot bana da bir iki şey öğretiyor. . ”

"Herkes güzelliğine hayran."

“Anne endişeli, Şamaş . . . . . Büyükbaba Enlil babamızla benim hakkımda konuştu. Söylentileri duydun mu? Bir evlilik düzenliyorlar, iki tarafın birleşmesi. . barışı sağlamlaştırmak için diyorlar. . ”

"Evlilik," dedi Eli. “Kutsal Bir Evlilik.”

Astra sessiz kaldı. Eli hamak sallamayı bıraktı. Dakikalar sonra Astra titremeye ve huzursuzca kıpırdamaya başladı. Eli hiçbir şey söylemeden onu okşadı.

"Dokunuşun ilahi, sevgili Dumuzi," dedi Astra yumuşak bir sesle. "Müzik büyüleyici. . . . Bana gelirken müzisyenlerin çalmasına izin verin. . ”

Eli onu okşayarak, "Müzisyenler çalıyor," dedi, görünüşe göre ona başka bir adla hitap ettiği için yine rahatsız olmadı.

"Ah, utanma sevgili Dumuzi," dedi. "Yalnızca nişanlı olsanız da, bu beni aşkından esirgemek için bir sebep değil. . . hadi, hadi, beni sallamaya devam et!"

Eli hamağı ileri geri sallamaya başladı ve birkaç dakika sonra bir kez daha ona nüfuz etmeye başladı. "Yine katıldık. . . . Biz biriz” dedi.

Astra mırıldanmaya başladı. "Müzisyenlere daha yüksek sesle çalmalarını söyle," diye yalvardı. "Nişanlımı övmek istiyorum. . . ” Ve beklemeden, melodik bir şarkıya daldı:

“Damat yanımda; ne sevinç!
Yabani öküz Dumuzi, yanımda; neşe!
Şarkıcılar bir şarkı söylerler;
Ishtar onun için bir şarkı yazacak:

"Nadas tarlası gibiyim, Yanımda
boynuzlu, sürmeye hazır yaban öküzü.

Machine Translated by Google

Bağlanmış halatlardan cennet gibi bir gemideyiz,
Ayın yeni hilali gibi yükseliyor tutkumuz.

"Göğüslerim tepe gibi,
Uyluklarım tarla gibi.
Bedenim ıslak toprak gibi;
Tarlalarımı sürecek öküz nerede?

"Lord Dumuzi; tarlalarımı sürecek.
Sevgilim, o bana gelecek.
Ah Lord Dumuzi,
benimle aşk şarkımızı söyle!"

Eli şarkı söylerken hamakta sallamaya devam etti, ritmik bir hareketle onu delip geçti. İkisi de birkaç dakika sessiz kaldı. Sonra Astra hamakta dönmeye başladı ve Eli durmak zorunda kaldı.

"Ne var sevgilim?" O sordu.

Astra ağlamaya başladı. "Vay canına bana!" diye bağırdı, hıçkıra hıçkıra. "Yanımda uyuyan çoban elimden alındı! Kötü olan onları alıp götürmeye zorladı. . . . Yaban öküzüm, sevgili Dumuzi artık yaşamıyor!"

"Anu, krallığa sahip olasın diye sana Uruk'u verdi," dedi Eli onu okşayarak. "Musikisinde huzur bulasınız diye ilahi lirini size verdi."

Astra'nın feryatları şimdi hıçkırıklara dönüştü. Kıvranması durdu. O onu okşamaya devam etti.

Astra, "Müzisyenler çalıyor," dedi. "Şarkıcılar neden sessiz?"

Senin büyüklüğünü yücelten bir şarkı besteledim, dedi Eli. Öncelikle usulca, sonra yavaş yavaş yükselen bir sesle şarkı söylemeye başladı:

"Ishtar'a şarkı söylüyorum, büyük hanımefendi.
Ah şehvetli bayan, ah kraliçe gibi.
Gün geçti, güneş uykuya daldı.
Büyük hanım sevinç yatağında.
Zevk ve aşkla giyinmiş,

Machine Translated by Google

O çekicilik ve canlılık ile kaplıdır.
Gözleri parlıyor, figürü çekici.
Tatlılık dudaklarında, Hayat ağzında.
İşte krallık yatağında."

Astra'nın yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Beni böyle yücelten kimdir?"

"Kral, senin hizmetkarın," dedi Eli. "Kral, yaşama kavuşsun diye kutsal kucağına yatmak için kutsal yatağına geldi."

"Şarkı çok tatlı," diye yanıtladı Astra rüya gibi.

Eli eğildi ve Astra'yı dudaklarından öptü. "Yine birlikteyiz" dedi, "sonsuzluğa yolculuk için bir araya geldik!"

Astra yatakta düzgün bir şekilde yatana kadar hamak indirmeye başladı.

"Kraliçem," diye fısıldadı, "kutsal yatağın kuruldu ve arındı."

Astra sağ elini kaldırarak, "Kimse benim yatağıma girip yaşayamaz," dedi.

"Bu gece," dedi Eli, elini onunkinin içine alarak. "Bu gece
Kutsal Evliliğimizin, tatlı nişanlımızın gecesi."

"Yalnız kral benimle nişanlanabilir!" dedi. "Dikkat et, dikkat et, ölümlü adam!"

" Kral benim ," dedi Eli. Yatağın yanında eğilerek Astra'nın ayaklarını öptü.
"Kral sana secde ediyor. . . . Ben Şamaş'ın tohumu Ninsun
oğlu Erek kralı Gılgamış'ım. . "

"Kral Gılgamış mı?" dedi Astra. "Gelmeniz tam zamanında!" Elini uzattı. "Gel, yatağımı bal gibi tatlı yap, bana zevk ver!"

Sana katılmaya geldim, yüce İştar, dedi Eli,
ayağa kalktı. "Ebedi bir gençlik, sonsuza dek yaşamak için."

"Benim tatlı Gılgamış'ım," dedi Astra, iki elini de uzatarak.
"Saati boşa harcama. . . . Şimdi bana gel!"

Hayat veren büyük hanım, dedi Eli. "Ayinleri kusursuzca yerine getireceğim!"

Machine Translated by Google

Yavaş ça çıplak vücudunu onunkinin üzerine koymaya başladı, ilerlerken onunkileri okşadı ve öptü. "Göksel hanım, ilahi İştar," dedi usulca, "kral kutsal kucağına yatmak için kutsal yatağına geldi. . . bir araya gelmek, birlikte geri dönmek için."

"Sus!" dedi, sinirlendi. "Kucakla beni, bana neşe ver Gılgamış!"

Onu tuttu, ellerini arkasında kilitledi. Eli hâlâ onda kalan tüm güçle onun içine girdi.

"Biz katıldık!" O bağırdı. "Birlikte geri dönüyoruz!"

Ah benim kıymetli tatlım, dedi Astra inleyerek. "Sat beni, doy beni. . . Birlik içinde onu elli defa emredileni yap!"

Hamağın kendisini tutan iplerden kurtularak, kafesinden salıverilmiş vahşi bir dişi aslan gibi büküldü ve döndü. Onu öptü, ısırdı, tırnaklarıyla tırmaladı, bir yandan da en güçlü mıknatıslar tarafından bir arada tutuluyormuş gibi ona sıkıca yapıştı. Vecdesi arttıkça, bazen Eli Gılgamış'ı, bazen de Şamaş veya Dumuzi'yi çağırarak anlaşılmaz kelimeler ve cümleler haykırdı.

"Aman kraliçem," diye mırıldandı Eli, penetrasyonlarının hızı artarken. "Birlikte Erech'e dönüyoruz. Yeni Yıl zamanı, Kutsal Evlilik gecesi. . . . Bana hayat vermen için semavi yatağındayız. . "

Tohumunu onun içine döktü. Sonra titredi ve onun yanına yatmak için dönerek hareketsiz kaldı.

Astra inledi. "Yaptın," diye fısıldadı, sonra o da sustu.

Machine Translated by Google

4

Tüm yorgunluğ una rağ men, uykuya daldıktan kısa bir süre sonra huzursuz ve periş an bir halde uyandı. Tanrıça yı uyandırmaktan korkarak bir süre öylece yattı, düş üncelere daldı. Geç miş te bu ilahi vecd gecesi onu sakinleş tirmiş ve ona geç ici bir iç huzur vermiş ti. Bu sefer öyle değ ildi - ama, diye düş ündü, kendi hatasından değ il. Gerç ekten de, aradan bir yıl daha geç mesine rağ men, gereken elli kez kusursuz bir ş ekilde yerine getirmiş ti!

Huzursuzluğ unu kontrol edemediğ i iç in sonunda, tanrıça nın derin bir uykuda olduğ undan emin olduktan sonra sayvanlı yataktan ç ıktı. Gecenin soğ uğ u ona ç ıplak olduğ unu hatırlattı. Cüppesini bulup giydi, kuş aksız, ama adımlarının gürültüsü kızı uyandırmasın diye sandaletlerini giymedi ve onları eline aldı.

Odanın giriş inde durdu, istenmeyen sesleri dinledi, ama her ş ey sessizdi. Müzisyenler ve ş arkıcılar ç oktan gitmiş ti; görevli rahipler ve rahibeler odalarına ç ekilmiş lerdi ve ış ığ ıyla su saatinin zamanının söylenebildiğ i sonsuz ateş le ilgilenen yalnız rahip görevinde derin bir uykuya dalmış tı.

Hızlı ama sessizce adım atarak Eğ lence Salonu'nu geç ti, yiyecek ve iç ecek servisç ilerinden bazılarının uyumak iç in kalmış olabileceğ i yiyecek odalarına aç ılan kapısız aç ıklıklardan ç ok daha sessizce geç ti.

Bu gece, İ ş tar'ın gece eğ lenceleri iç in köş kü olan Gipar'ın, Bahç e Avlusu'nun kenarında, Kutsal Bölge duvarındaki küç ük bir yan kapının yakınında, onun talimatlarına göre inş a edilmiş olmasından memnundu. Bu, geceden sonra hayatta kalmak istiyorlarsa tanrıça yı hamakta sallayarak ve ayakta cinsel iliş kiye girmek zorunda kalan seç ilmiş aş ıklarının geliş ini ve gidiş ini kolaylaş tırmak iç in tasarladığ ı bir kolaylıktı. Kapının özellikle tenha konumu, ş imdi ona ulaş masını sağ ladı.

Machine Translated by Google

Ana tapınakların platformlarında ve surlarında konuş lanmış rahipler tarafından neredeyse görülmez.

Sandaletlerini giydi ve cübbesini soğ uğ a karş ı sıkıca sardı.
Dolunay neredeyse, Kutsal Bölge'yi gümüş i bir ış ıkla yıkadı, zaman zaman bulutların arasından geç erek karardı. Karanlık bir süre iç in gölgelerde bekledi, sonra hızla küç ük yan kapıya gitti. Onu koruyan rahiplerin de uykuda olmasını umuyordu. Değ iş en ış ık ve karanlıkta ikisinin duvara yaslanmış oturduğ unu görebiliyordu. Ama onlara yaklaş ırken ayak seslerini duydular ve ellerinde mızraklarla ayağ a fırladılar.

"Oraya kim gider?" diye bağ ırdı rahip muhafızlardan biri.

"Ben, Gılgamış , kral," diye yanıtladı.

Muhafızlardan biri, "Kral tanrıç ayla birlikte odasında," dedi. Gılgamış onlara yaklaş tı.

"Göksel kraliç e bir süre yalnız uyumak istedi ve ben de serin temiz havayı özlemiş tim," dedi.

Gardiyanlar ş imdi onu tanıdı. İ çlerinden biri, "Hava gerç ekten serin," dedi.

"Ş ehir sessiz mi, halkı uyuyor mu?" Gılgamış elini iş aret ederek sordu. kapının ötesine geç .

"Gerç ekten," dedi ikisinden genç olan diğ er muhafız. "10'dan sonra kaygı ve tövbe günleri, herkes tükendi."

"Yeni Yıl festivalinin ayinleri gerç ekten de zorlu" Gılgamış , "sıradan insanlar iç in bile kral hakkında hiç bir ş ey söylememek iç in" dedi.

Yaş lı rahip muhafız, "Bu korku, tanrıların korkusu," dedi. "Tanrılar her yıl Akitu Evi'nden geri dönmüş olsalar da, tanrılar Kutsal Bölge'den ayrıldığ ında insanların kalplerinde her zaman korku vardır, gitmezler ve asla geri dönmezler."

"O zaman Baş Rahip orucu bir günden bir güne kadar uzatırdı. en az bir hafta," dedi Gılgamış . Sesinde alay vardı.

Yaş lı rahip muhafız, "Oruç ve tövbe bizi günahlarımızdan arındırır" dedi. "İ nsanlar yılın geri kalanını zevklerine ş ımartmak iç in var."

Machine Translated by Google

"Eh," diye yanıtladı Gılgamış . Sanki arkasından sokağa bakmak istermiş gibi kapıya bir adım daha yaklaştı. "Sokaklar asla diğer gecelerdeki kadar sessiz olmaz." İlerlemesi, iki muhafızın birbirine daha da yaklaşmasını sağladı ve vücutlarıyla çıkışı kapattı.

Yaşlı olan, "Hiç kimse güneş doğmadan Kutsal Bölge'den ayrılamaz," dedi. Mızrağı iki eliyle kavrayarak Gılgamış 'a baktı. "Kral bile değil!"

Gılgamış rahibe baktı, gözleri birbirine kilitlendi.
uzun bir an için. Sonra geri adım attı.

"Az önce temiz hava almak için dışarı çıktım" dedi. Garden Court'ta kısa bir gezinti için. . . . Bu, yılda bir kez Kutsal Bölge'yi Lord Sin'in hakim olduğu geceleri görmek için tek şansım, Lord Shamash'ın parlak gün ışığında değil."

"Majesteleri," dedi arkasından bir ses, "tanrıça uyanabilir."

Gılgamış arkasını döndü. Bir rahip, soğuğa karşı kahverengi cüppesine büzülmüş, yüzü kaputun altına gizlenmiş, az ötede duvara yaslanmıştı. Onlara gizlice yaklaşmıştı, çünkü hiçbiri onun geldiğini duymamış veya görmemişti. Rahip Gılgamış 'a, "Odalara geri dönmelisiniz," dedi.

Yaşlı rahip muhafız, "Gipar'ın hizmetçilerinden biri," dedi.
"Hepsi o kahverengi cüppeleri giyiyor."

Gipar rahibi, krala köşke geri dönmesini işaret etti. "Tanrıça uyanabilir," diye tekrarladı.

"Gerçekten de zamanında bir uyarı," diye yanıtladı Gılgamış . Kapıyı tekrar inceledi. İki muhafız-rahip, mızraklarını sıkıca tutarak bedenleriyle hâlâ onu engelliyorlardı. "Ama büyük atam olan Sin'in ışınlarının dokunduğu heybetli tapınakları görmeden önce değil."

Döndü ve Gipar'ı Büyük Tapınak'tan ayıran Bahçe Avlusunun ortasına doğru yürüdü. Çok renkli kil çivilerle süslenmiş yüksek ve devasa sütunları tüm ülkede eşi benzeri olmayan bir tapınak olan İştar'a adanmış muhteşem yapıyı seyrederek bir süre durdu. Gün geçtikçe, büyük sütunlar, iyi huylu olaylar için İştar'a şükran sunmak veya kötü olayları önlemek için tanrıçaya dua etmek için adaklarını sunmaya gelen tapanları cüceleştirdi. Ama şimdi, bir insanla değil

Machine Translated by Google

etrafında, sütunların mozaikleri, cesaretlerinin yerini hareketsizliğe bırakan devler olarak ayın ışınlarını yansıtıyordu.

"Majesteleri . . ” arkadan bir ses konuştu.

Gılgamış bakmak için döndü. Yine Giparlı rahipti.
Gılgamış onu uzaklaştırdı. Henüz değil, dedi.

Döndü ve bakışlarını, giderek daha küçük aşamalarda yükselen yapay bir platformun üzerine inşa edilmiş olan Anu Evi olan Eanna'ya kaydırdı. En üst kat, İştar'ın özel mahallesi olarak hizmet veriyordu ve diğerlerinden yalnızca yüksekliğiyle değil, aynı zamanda kapısının yanındaki çift halkaları taşıyan bir dizi direkle de ayırt ediliyordu. İştar'ın, Enlil'in Nippur'da ve Şamaş'ın Nippur'dan bile daha uzak olan Sippar'da fısıldadığı kelimeleri bu çift halkalar aracılığıyla duyabildiği söylendi -ama tanrıların kendileri dışında kimse kesin olarak bilmiyordu- . İştar'ın hüküm süren Uruk tanrıçası olarak kaderini yeniden teyit etmek için toplanmış tanrılar tarafından kutuplara bağlanan renkli flamalar şimdi rüzgarda dalgalanıyordu. Her bir flama çifti, her tanrının İştar'ın üstünlüğünü kabul etmesinin bir sembolü olan tanrısının rengini taşıyordu. Çok karanlıktı ve kapı Gılgamış'ın flamaların renklerini ayırt etmesi için çok uzaktaydı, ama gün ışığında annesi Ninsun'a ait olanları ayırt edebileceğini biliyordu.

"Ah annem," dedi Gılgamış yumuşak bir sesle, sanki onu çırpınan flamaların arasından duyabiliyormuş gibi. “Seni tabi kılınmış görmek beni ne kadar üzüyor. . ”

"Majesteleri," dedi arkasındaki ses kararlı bir şekilde ve rahip
Gipar şimdi eliyle kralın omzuna dokundu.

Gılgamış aniden ona döndü. "Dokunmaya nasıl cüret edersin?
kral!" dedi öfkeyle.

"Majesteleri. Ben Niglugal'ın hizmetkarıyım," diye fısıldadı rahip.

“Şansödyemin bir hizmetçisi mi? Rahip kıyafeti içinde mi?”

“Görünmeyen gözler, duyulmayan kulaklar,” dedi rahip başını eğerek.
hafifçe. “Kralın güvenliği için. . ”

"Hiçbir fikrim yoktu," dedi Gılgamış . Eanna zigguratının ötesinde görülebilen büyük bir yapıya doğru elini kaldırdı. " değil miydi

Machine Translated by Google

yeterince büyük tanrıların evladı olan annem, Irigal'de, İ ş tar'ın ebeveynleri Nannar ve Ningal'e, büyükanne ve büyükbabaları Enlil ve Ninlil'e, erkek kardeş i Ş amaş 'a, Uruk'a tahsis edilen on küçük ilahlara adanmış ş apeller ve kutsal alanlardan oluş an Irigal'de kalmaya zorlandı. ve ç eş itli rahip konutları?" Yüzünü rahibe döndü.
"Bunlar yeterli değ il miydi, Tanrıç a Kutsal Evlilikteki görevlerimi yerine getirmeye baş lamış ken. . "

Cümlenin ortasında kısa bir süre durdu ve kaldırılan eli yanına düş tü.

Rahip, "Lord Gılgamış , yokluğ unuzu uzatmayın," dedi.
"Gün doğ umunda tanrıç anın yanında olmalısın ya da yarın taç giyeceğ in yerde ödeceksin."

"Evet, yarın," dedi Gılgamış . Bir tepenin üzerinde gümüş i ış ıkta beyaz bir yapının parıldadığ ı Kutsal Bölge'nin batı köş esini iş aret etti. "Orada, eski günlerden ayakta kalan Beyaz Tapınak'ta kaderimi belirleyecekler." Gülme sesi ç ıkardı. "Tanrıç a ve Baş Rahip. . " Rahibe döndü. "Biliyor musun, sadık kul, onların elinde beni nasıl bir kader bekliyor?"

"Hayır, lordum," dedi rahip yumuş ak bir sesle.

"Boş ver," dedi Gılgamış .

Bakış larını tekrar yan kapıya ç evirdi ve birkaç dakika kapıya ve korumalarına baktı. Kapı ş imdi kilitliydi, muhafızlar önünde bir arada duruyorlardı. Gılgamış yeniden Anu'nun Beyaz Tapınağ ına baktı, sonra omuzlarını silkti.

"İ ç eri girsem iyi olacak," dedi.

* * *

İ ş tar'ın oda hanımı Ninsubar, kralı uyandırmak ve ona eş lik etmek iç in tam gün doğ umunda İ ş tar'ın samimi yatak odası Gigunu'ya girdi. Bunu nazikç e yaptı ve Ishtar'ın rahatsız edilmeden uyumasına izin verdi.

Odanın dış ında bir grup erkek rahip bekliyordu. Gılgamış 'ı ana tapınağ a, kutsal gece iç in hazırlandığ ı odalara götürdüler. Orada onu soydular, yıkadılar ve beyaz bir kaftan giydirdiler.

Machine Translated by Google

Rahiplerin şefi, eski kutsal metinlerin dilinde tonla, "Sen Cennetin Kraliçesi'ne adandın, ama henüz kral değilsin."

Sonra, önünde ve arkasında bir rahipler alayında, o Kutsal Bölgenin ana kapısına götürülürken, rahiplerin reisi yedi kez, "Git ve geri dön, ey bu kral olacak konsorsiyum" dedi.

Kralın mabeyincisi Niglugal, saray görevlileri ve silahlı kahramanlardan oluşan bir maiyetle Büyük Kapı'da bekliyordu. Gılgamış onunla kol kola girdi. Niglugal'ın gözlerinde konuşulmayan bir soru vardı.

Gılgamış gülümsedi ve tek bir kelime söyledi: "Mükemmellik!"

Niglugal'ın gözlerindeki gerginlik kayboldu. "Kral iyi yapmış!" kraliyet grubuna duyurdu. "Yıl için hayırsever kaderler belirlenecek!"

O böyle konuştuktan sonra, bütün grup kahkahalara boğuldu ve alkışladı, ardından kralı sarayına geri götürmek için bir tören alayı düzenlediler.

Şehre bakan yükseltilmiş bir platform üzerine yerleştirilmiş Kutsal Bölge'den, Büyük Kapı'dan ve Alaylar Bulvarı'ndan aşağı, şehrin ticaret ve sanayinin sınırdaki birçok dar sokakta geliştiği iş bölümlerine giden geleneksel yol. şehrin ünlü rıhtımları. Daha sonra daha geniş Kraliyet Bulvarı'ndan, Kraliyet Sarayı'nın bulunduğu şehrin kuzey kesimindeki Saray Dağı'na gitti. Geçmiş yıllarda olduğu gibi, bu erken saatte bile, kasaba halkı öğleden sonraki törenleri daha iyi izlemek için Kutsal Bölge'ye öncelikli giriş hakkı kazanmayı umarak Büyük Kapı'da toplanmaya başlamıştı bile. Ancak önceki yıllardan farklı olarak, kral kapıdan çıkarken daha az seslendi - Niglugal'ın gözünden kaçmayan, ancak düşüncelere kendini fazla kaptıran Gılgamış'ın fark edemediği bir gerçek.

"Daha kısa yoldan gidelim," dedi Gılgamış Niglugal'a. "Mecburum seninle çabucak konuş, özel olarak."

"Nasıl isterseniz Majesteleri," dedi Niglugal ve gerekli yürüyüş emirleri.

Machine Translated by Google

Daha kısa yol, Kutsal Bölge'nin güneydoğu duvarı boyunca, ardından kuzeydoğu uzantısı boyunca, Gılgamış 'ın gece ziyaret ettiği kapıyı geçerek devam etti. Oradan, eski krallar tarafından doğal bir dereyi derinleştirip genişleterek yaratmış oldukları Kuzey Kanalı'na giden bir sokak vardı. O zaman Kraliyet Dağı'ndan sarayın ana kapısına kısa bir yürüyüş yapıldı. Beklenenden daha erken geldikten sonra, genellikle bu durumlarda kralı karşılamak için toplanan saray görevlileri, askerler ve hizmetkarlar orada değildi. Surlardaki bekçiler tarafından uyarılanlar, "Uzun Ömür!" ve "Bolluk!" Gılgamış kapıdan geçerken. Onlara el salladı ve gerektiği gibi aynı kutsamaları mırıldanarak gülümsedi. Ama şu ya da bu saray görevlisinin bireysel selamlarını kabul etmeyi bırakmadı ve hızlı adımlarla sarayın özel odalarına doğru hızlı adımlarla yürüdü. Orada onu sadece Niglugal takip etti.

"Sorun ne lordum?" diye sordu Niglugal.

"Tanrıça!" dedi Gılgamış cübbesini çıkarırken. "Mükemmel performans göstermeme rağmen, gerekli kutsamayı telaffuz etmedi!"

"Bu duyulmamış bir şey," dedi Niglugal. "İnanılmaz!"

"İnansan iyi olur," dedi Gılgamış . "Ve ayinler boyunca çok düzensiz davrandı. 'Tuhaf' onu tanımlayan kelime! Bana hayat vaat etme ricalarımı görmezden gelerek, tekrar tekrar geçmiş aşklarının ve çekimlerinin anılarına daldı. Bir an partnerinin, onlar çocukken kardeşi Şamaş olduğunu hayal etti. Sonra eşi Dumuzi, hatta yüce Lord Anu'nun kendisi! Kıkırdadı, kıvrandı ve ağladı ve acı içinde seslendi. Hakarete bir de hakaret eklemek gerekirse, kutsal birliği mühürleyen geleneksel sözcükleri mükemmelleştirmek için gereken elli kez yaptıktan sonra sonunda telaffuz edemedi!"

"İnanamıyorum," dedi Niglugal. "Bu, büyük efendiler, Anu ve Enlil'in yasasıdır. Tanrıça, 'Gelişin Hayat, Yatağıma girmen Bereket, Seninle yatmak büyük Sevinç, Sen Eş ve Kralsın!'

Machine Translated by Google

“Kelimeler doğru, ama tanrıça onları söylemedi. Ayrıca, üçte iki ilahi olduğum için bir düşmüyle karşılaşmamakla ilgili tüm sözlerimi de görmezden geldi.”

"Çok sıra dışı bir davranış. Ve çok kafa karıştırıcı," dedi Niglugal.

"Bütün bunların arkasında Enkullab'ın olduğundan şüpheleniyorum, entrikacı üvey kardeşin. benim," diye yanıtladı Gılgamış, kendi cübbelerinden birini giyerek.

"Aslında, Baş Rahip'in neyin peşinde olduğunu bulmaya çalışıyordum," dedi Niglugal, Kutsal Bölge'yi işaret ederek.

Ah, evet, dedi kral. "Gece kursunda casuslarınızdan biriyle karşılaştım. . . . İyi bir adam, o. Özel kapıdan zorla çıkmamı engelledi. . ”

Niglugal'ın gözlerinde şaşkın bir bakış vardı. "Majesteleri?"

"İşleri kendi ellerime almak üzereydim, Niglugal," dedi Gılgamış. Duvarın yanındaki uzun masaya doğru yürüdü. "Kraliyet hanesinde şarap bitti mi?" diye öfkeyle sordu.

"Affet beni lordum," dedi Niglugal aceleyle. "Hizmetçiler oyalanmış olmalı." Ellerini çırptı ve bir görevli belirince ona fısıldadı. Bir an sonra şarap getirildi ve Gılgamış bir bardak dolusu yudumladı.

"Casusların aracılığıyla daha fazlasını duydun mu?" O sordu.

"Enkullab, tanrıçayla pek çok izleyiciye sahip oldu," Niglugal yanıtladı, "ama kimse onların gizlice konuştuklarını bilmiyor. Ama şehirde neler olduğunu biliyoruz. . . . Rahipler insanları size karşı konuşmaya teşvik ediyor. . ”

"Piç!" dedi Gılgamış. “Kralın kraliyet niteliklerinin beşinci günün elden çıkarılması sadece sembolik bir eylem olsa da, rahipler ciddi bir kararlılıkla tacımı, asamı ve kutsal gürzümü aldılar. Ve Enkullab, günah çıkarma için onun önünde dizlerimin üzerinde dururken, yüzümü tokatladı ve intikamla kulaklarımı çekti! Gözlerindeki yakıcı kıskançlığı görebiliyordum, sanki kutsal geceyi tanrıçayla birlikte geçirmeyi diliyormuş gibi. Ne diyorsun Niglugal?”

"Bundan daha fazlası var," dedi Niglugal. "Halk sana düşman oldu."

"Bana karşı? Bu doğru mu?"

Machine Translated by Google

"Gerçeği bilmek istiyorsanız, Majesteleri, o zaman gerçek budur. . .
. Şehir, evlilikleri tamamlamayı reddeden tecavüze uğramış gelinler ve
kocalarla dolu. Yeni evli damatlarla güreş maçlarınız - ödül gelinin bekaretidir -
gençlerin Erech'ten ayrılmasını sağlar. Nannar'a ibadet etmek için Ur'a giderler,
hatta daha da kötüsü, Enki Evi'nin efendisi olduğu Eridu'nun daha güneyine
giderler. Gündüz güreşleriniz ardında kırık kapı direkleri ve parçalanmış
arabalar bırakıyor.
Halk, "Gılgamış, Enmerkar ve Lugalbanda'nın layık bir çocuğu değil" diyor.

"Tahtta başka bir zürriyet görmeyi umarlar,
belki de Veliaht Prens?"

"Lord Gılgamış," diye başladı Niglugal. "Kralın gazabını yükseltmeden
konuşabilir miyim?"

"Gerçeklere dayanabilirim."

Niglugal sözlerini tartarak, "Konuştuğum şey sadakat ve bağlılıktan
kaynaklanıyor," dedi. "Önceki günlerde krallık Uruk'a verildiğinde, atanız
Meskiaggasher Kullab'da Baş Rahipti ve tanrılar onu da kral olarak meshettiler.
Bir adam hem Baş Rahip hem de kraldı. . . . Oğlu Enmerkar ve Enmerkar'ın
oğlu Lugalbanda, uzak diyarlarda bilgi ve şan ve sonsuz bir isim arayan
savaşçılar ve kaşiflerdi. Kâhinlik görevleri günlük katılım gerektirdiğinden,
onlar yalnızca krallardı ve başkâhinlik kardeşlerine verildi. Şimdi Enkullab,
işlevleri yeniden birleştirme zamanının geldiğini söylüyor."

"Ve beni kral, Baş Rahip mi yapacaksın?" dedi Gılgamış, kükreyen bir
kahkaha patlatarak. "Ve bütün bakireleri boş ver ve kahramanlarla güreş miyor
musun?"

"Hayır, Yüksek Rahibi kral yapmak için,
Meskiaggaşer."

Gılgamış bir an hiçbir şey söylemedi, kendine biraz daha şarap doldurdu.
"Enkullab soyu unutuyor, onun ve benimki. Meskiaggasher, büyük tanrı Utu'nun
Sippar'ın başrahibesiyle birliğinden doğan bir oğluydu ve altıncı parmağın
işaretine sahipti. . . . Enmerkar'ın ilahi işareti vardı, Lugalbanda da öyle, ben
de öyle!" Sanki mabeyinciye hatırlatmak zorundaymış gibi, Niglugal'a masalsı
yara izini göstermek için ellerini kaldırdı. "Evet, soyundan geldiğim için işaretim
var.

Machine Translated by Google

Utu'dan ve tanrıça Ninsun'un oğlu olmaktan ve dolayısıyla ben üçte iki ilahiyim. Ama Enkullab, babamın oğlu olmasına rağmen, ölümlü bir anneden doğdu. Bu nedenle Enkullab, babamızdan Baş Rahiplik görevini devralmış tı, ama ben krallığın meşru oğluydum. Bütün bunları unuttu mu?"

"Günahlarının seni diskalifiye ettiğini söylüyor."

"Temiz bir plan," dedi Gılgamış. "Nasıl başaracak?"

Niglugal omuzlarını silkti.

Gılgamış odanın içinde volta atmaya başladı. "Baş Rahip," dedi, "Kutsalların Kutsalına tek başına girer. Orada bir sandık var, babamın bana bir keresinde ben çocukken, bin yıl önce Anu'nun ziyareti sırasında oraya yerleştirilmiş bir sandık var. Altınla kaplanmış akasya ağacından yapılmış tır ve üzerinde kanatlarına değen altın dökümlü kanatlı görüntüler vardır. Nasıl olduğunu kimse bilmiyor, ama yılda bir kez, Kaderlerin Sabitlendiği bu günde, Anu'nun sesi göğsünden duyulur ve kehaneti Baş Rahibe iletir. Sadece o kutsal sözleri duymak için oradadır. Sonra dışarı çıkar ve Cennetteki Baba'nın mesajını duyurur."

"Evet, orada olanın bu olduğunu söylediğini duydum," dedi Niglugal.

"Görmüyor musun? Baş Rahip orada yapayalnız!" Gılgamış, Niglugal ile yüzleşmek için durdu. "Yalnız! O yüzden çıkıp ne söylemek istiyorsa söyleyebilir!"

"Bu gerçekten bir tehlike," dedi Niglugal, "ama Enkullab bile Anu'nun kutsal sözlerini değiştirmeye cesaret edemezdi, çünkü Cennetteki Baba onu öldürürdü!"

Gılgamış yumruğuyla masaya vurarak, "Tanrıçaya çoktan şeyler söylemiş olmalı, benim hakkımda kutsamadan kaçmasına neden olan kötü sözler," dedi. "Sırada ne olacağını merak ediyorum!"

"Fazla endişelenme," dedi Niglugal. "İlahi haklarınız doğuştandır ve ilahi altıncı parmaktan Enkullab eksiktir. Tanrılar onu asla kral ilan etmeyecekler."

Gılgamış kucaklayarak, "Sözlerin güven verici Niglugal," dedi. ki bu bana şunu onun mabeyincisi. "Sen iyi bir arkadaşsın. . hatırlatıyor.
Yoldaşım Enkidu nerede?"

Machine Translated by Google

"Güneş doğarken tapınağa gittiğim için onu henüz görmedim."

"Eh, bu öğleden sonra tapınak ayinlerinde olmalı."

"Lord Enki'nin bir yaratığı olarak, düşmüş kadere karşı bağışıktır." Niglugal, "Ama onu arayacağım ve ona istediğini ileteceğim," dedi. Eğildi ve kapıya geri döndü. "Şimdi hak ettiğiniz bir dinlenmeye çekilseniz iyi olur lordum, çünkü öğleden sonraki ayinler uzun ve yorucu olacak." Ve bu sözlerle ayrıldı.

* * *

Salgigti, iki katlı evinde gece sonrası etkinlikleri denetlemekteydi. Geniş göğüslü, orta boylu ve kuzgun saçlı bir kadın, aynı anda kızlarına emirler yağdırıyor, tatlı keklerin pişmesine nezaret ediyor ve ayrılırken müşterilerin paralarını sayıyordu.

"Gün kısa - acele et, acele et!" kızlara bağırmaya devam etti. "Şenlik kıyafetlerimizi giymeli ve Kutsal Bölgeye erken gitmeliyiz!"

Kargaşanın dinmesi biraz zaman aldı. İki genç kadının ince yuvarlak kekleri ustalıkla çıkardıkları ve büyük bir kil tabağın üzerine yığdıkları fırının yanındaki yere hasır örtüler serildi. Avlunun ortasındaki kuyuda iki genç kadın büyük bir testi soğuk suyla doldurdu. Başka bir genç kadın evden bir sepet dolusu kuru hurma ve incir getirdi.

"Tiran nerede?" diye bağırdı Salgigi.

Diğerlerinden biri, "Hala o Batılıyla aynı odada," dedi.

"Lanetleneceğim!" diye bağırdı Salgigti. "Onları uyandır! O denizci doymak bilmez!"

"Gerek yok" diye ikinci kattan bir erkek sesi duyuldu. "Tüm kargaşa ve bağırışlar sayesinde kalkıp gidiyorum!"

"Gitme zamanın geldi Adadel," diye bağırdı Salgigti, "bir sen nankörsün!"

Deri giysisini kuşanarak aşağı indi ve avluya girdi. "Neden bir adam bu civarda biraz huzur ve sükunete sahip olamıyor?" diye itiraz ederek sordu.

Machine Translated by Google

Salgigti, “On birinci gün, Meshedilme Günü” dedi. “Kralın elinden alınan krallığı yeniden kazanacağı gün. . . eğer geceyi atlattıysa." Kıkırdadı ve diğer kadınlar kahkahalara boğuldu.

"Yaptı mı?" Adadel, elbisesinin içinde bozuk para kesesini ararken sordu.

"Kesinlikle çok çalıştı," dedi Salgigti kahkahalarla kükreyerek.

Adadel, "Yılbaşı adetlerinizi hâlâ çözemiyorum," dedi. “Göksel amblemi güneş olan Şamaş'a bağlı Sedir Diyarı'nda, on birinci gün güneş doğduğunda bayram biter.
Burada ayinleriniz tanrıça ile artık kral olmayan kral arasındaki Kutsal Evlilik ile devam ediyor. Sonra onu tahta geri getirmek için bir gün daha harcarsın.”

Salgigti'ye bir gümüş sikke uzattı. Onu açık elinde tuttu, yine de uzattı. "Tiranna sana iyi davrandı," dedi ona. “İyi bir hostes olmadım mı?”

Ona baktı ve gülümsedi. "İşte," dedi, ona bir tane daha vererek madeni para. “Bu bitmeyen festival ne zaman bitiyor?”

Salgigti, "Gökteki karşılığı ay olan Sin'in bölgesindeyiz," diye yanıtladı. “Günlerimiz sadece gün batımında başlar. Kral yeniden yatırıldıktan ve güneş battıktan sonra on ikinci gün başlayacak. Kaderleri Sabitleme zamanı. Baş Rahip tarafından Anu'nun sözünü ileten, kralın ve halkın gelecek yıl için kaderini belirleyen bir kehanet telaffuz edilecek. . ”

"Ve sonra kapılar açılacak mı?"

"Yarın. Toplanan tanrılar o zaman ayrılacak. Şehir kapılar açılacak” dedi.

"On ikinci gün," dedi Adadel. "Göksel sayı."

"Ama sen, canım, şimdi gitmelisin!" dedi Salgigti ve yürüdü çıkış kapısı. "Akşam görüşelim mi?"

"Şüpheliyim," dedi Adadel kapıda. "Uzun zamandır burada sıkışıp kaldık yeterli. Sabah yola çıkmak için hazırlık yapsam iyi olur.”

"Tanrılar seninle olsun," diye yanıtladı Salgigti, Adadel'i dışarı çıkarırken, kapıyı arkasından kilitleyerek.

Machine Translated by Google

"Şimdi kızlar," dedi avluda, "yiyelim, giyinelim ve tapınaklardaki kalabalığın önüne geçelim."

***

Yeni Yıl festivalinin kapanış törenleri öğleden sonra, gün batımından bir saat önce başlayacaktı. Ancak Salgigti ve kızları oraya doğru yol alırken, Kutsal Bölge'nin Büyük Kapısı'na akan Alayı Bulvarı ve ona giden sokaklar şimdiden insanlarla dolup taşmıştı. Açıkça, pek çok kişi kendilerini yalnızca tören alanına mümkün olduğunca yakın konumlandırmaya değil, aynı zamanda çeşitli katılımcılar geldiğinde orada olmaya da hevesliydi.

Kadın grubu tapınak alanına yaklaştıkça kalabalık daha da yoğunlaşıyordu, çünkü tüm katılımcılar gelene kadar halk kapıda tutuluyordu. Kutsal alanın sınırındaki askerler ve muhafız rahipler, ileri gelenler ve kral için bir yol tutmak için kalabalığı zorlamaya devam etti. Salgigti ve arkadaşları, Alaylar Bulvarı'nın görüş alanına yaklaştıklarında, daha fazla ilerleyemediler.

Duruşmalar için ilk gelenler, çoğu asil kökenli, çoğu emekli saray veya tapınak görevlisi olan Yaşlılar - altmış kişiydi. Hepsi yaşlılara yakışır şekilde sakallıydı, ancak kendi seçtikleri ve kişisel zevklerine uygun kıyafetleri giyebilirdi ve giyerdi, şapkaları da dahil. Kapıya ulaştıklarında ve kimlikleri tespit edildiğinde, Kutsal Alayına başlama zamanı gelene kadar orada toplanmak üzere Büyük Tapınağın avlusuna yönlendirildiler.

Hemen yanında, kral ve yüksek mahkeme görevlilerinden oluşan kraliyet maiyeti ve yine toplamda altmış kahramandan oluşan bir koruma vardı. Kral, kraliyet cübbesini ve tacını giydi, ancak asası ve gürzü, kralın önünde yürüyen mabeyinci Niglugal tarafından altın bir tepside taşındı. Rahipler bu kraliyet grubunu büyük avlunun Yaşlılara bakan tarafına gösterdiler.

Ve sonra, gün batımından tam bir saat önce, on ikinci günün başlayacağı zaman, borular çalındı, davullar çalındı ve Kutsal Alayı, avluya şeriatın yönünden geldi.

Machine Translated by Google

Anne. Elinde tahta bir asa olan Baş rahip tarafından yönetiliyordu. Kafatası takkesi, kırmızı toga ve sihirli taş lardan yapılmış kutsal göğ üs zırhı takıyordu. Onu, ayak bileklerine kadar uzanan beyaz örtüleri kıpkırmızı saç aklarla süslenmiş diğ er on bir baş rahip izledi.

"Cennetin Kraliç esi aranıza geliyor!" Grup büyük avluya girmeye baş ladığ ında Baş Rahip ilan etti. "On İ ki Tanrı aranıza geldi!"

Ve Yaş lılar ve kraliyet grubu ve orada bulunan tüm rahipler ve ayrıca duyuruyu duyan dış arıdaki kalabalık, eğ ilip dizlerinin üzerine çökerken, On İ ki Tanrı'yı sedyeler üzerinde taş ıyan taş ıyıcı rahipler - aralarında İ ş tar ve Ninsun da vardı. - avlunun ortasına yürüdü.

Baş Rahip yüksek sesle, "Kaderlerin Belirlenmesi ayinleri baş lasın!" diyene kadar eğ ilmeye devam ettiler. Ve bununla birlikte, kalabalığ ın Büyük Kapı'dan iç eri girmesine izin verildi. İ nsanlar kendilerini törensel büyük avludan uzak tutmak iç in tasarlanmış bariyerlere koş tular, böylece olaylara tanık olmaya baş layabildiler.

Baş Rahip yedi kez ayinleri baş latmak ve onların uğ urlu sonucunu garantilemek iç in öngörülen formülleri aç ıkladı ve buna karş ılık olarak kalabalıktan yedi kez hurra sesleri geldi. Sonra Kutsal Alay, Anu'nun Beyaz Tapınağ ı'na doğ ru davul sesleri eş liğ inde ağ ır ağ ır yürüyüş e baş ladı.

Geç it törenine tütsü dağ ıtan rahipler önderlik ediyordu, baş ları traş lıydı ve togaları nar rengiydi. Onları Büyükler izledi. Yavaş ç a anıtsal merdiveni tırmandılar ve höyüğ ün tepesindeki platforma ulaş tıklarında, podyuma bakan kenarında durdular. Erek vatandaş larını temsil eden bu kiş iler, daha sonra öğ leden sonraki olayların yazılacağ ı tableti tanık olarak imzalayacaklardı.

Kutsal Alayı'nın kraliyet kesimi tarafından merdivenlerden yukarıya doğ ru yakından takip edildiler. Ve ikinci grup, Beyaz Tapınağ a bakan taraftaki platformda yerlerini alır almaz, Baş Rahip ve diğ er on iki rahip tarafından yönetilen ilahi grup yükselmeye baş ladı.

Machine Translated by Google

Höyüğ ün tepesindeki tanrılar sedyelerden indi ve Ishtar'ın aslan ş eklindeki tahtına oturduğ u podyuma çıkan merdivenleri tırmandı. Onunkinin yanındaki daha küçük, daha az süslü bir taht boş kaldı. Diğ er on bir tanrı iç in diğ er koltuklar yarım daire ş eklinde yerleş tirildi. Tanrılar bu koltukları önceden belirlenmiş bir sırayla aldılar.

Tüm gözler Ishtar'ın üzerindeyken bir sessizlik oldu. Sonra onu büyüttü sağ el. "Ayinler baş lasın," dedi emredici bir sesle.

Kahya Niglugal, podyuma bakmak iç in öne çıktı ve altın tepsiyi tutarak ş öyle dedi: "Ey büyük Cennet Kraliç esi, Yer Kraliç esi! Kral, damadın Kutsal Evlilikte aramızda." Öne çıktı ve tepsiyi Ishtar'ın ayaklarının önüne koydu, sonra geri adım attı.

"Gılgamış denen kiş i öne çıksın" İ ş tar emretti.

Gılgamış öne çıktı ve podyuma vararak eğ ildi. "Ben kral Gılgamış 'ım," dedi, "Krallığ ımı ayaklarının altına seriyorum, ey Göklerin Kraliç esi, Yerin Kraliç esi!" Ve baş ındaki tacı ayaklarının dibine koydu.

Tanrıç a, "Bu günün gecesinde benimle evlendin," dedi, "bütün kurallara ve mükemmelliğ e uygun olarak." Son sözleri söylerken gülümsedi. "İ lahi Dumuzi hem eş hem de kraliyet ç obanıydı, benim sevgili eş imdi. Bu bir gün dış ında hiç bir ölümlü ikisi birden olamaz. . .

. Gılgamış meshedilsin!" Oturduğ u yerden sesi sadece platformda değ il, Kutsal Bağe'nin her yerindeki avlularda da duyuldu.

"Baş rahip devam et!" İ ş tar emretti ve tüm gözler Beyaz Tapınağ a ve onun duvarı boyunca duran rahip grubuna ç evrildi. Ş imdi tapınağ ın giriş ini ve önünde büyüyen sıra dış ı ağ acı ortaya ç ıkarmak iç in ayrıldılar. Anu'nun burayı ziyaret ettiğ inde diktiğ i bir fidandan ç ıkan bir hurma ağ acıydı. Yağ ış lı kış mevsiminde yağ ış ların tutulduğ u platformun döş emeli tabanının altına gizlenmiş sarnıç lardan suyunu ç ekiyordu.

Ayrıca tapınağ ın tepesinde, tapınağ ın ç atısına düş en yağ mur sularının depolandığ ı, görünmeyen, mühürlü bir sarnıç vardı. Yılın tek günü olan bu günde, o sarnıcın savakları vardı.

Machine Translated by Google

öyle açılmış tır ki, bir çeş me ağ acın iki yanına sıvı kemerlerini fış kırtmış tır.

Platformun tepesindeki herkes, biri büyük bir balığ ın derisine, diğ eri ise kartal kanatlarına ve yüz maskesi olarak gagalı kafasına sahip iki rahip tapınağ ın kapısından çıkarken saygıyla izlediler.

"Lord Enki'den hoş lanan kiş i tanık olsun," diye ilan etti Yüksek Rahip, "sularda Dünya'ya gelen, ilk ayak basan, bilgeliğ in efendisi, yaratıcı!"

Balık kılığ ına girmiş rahip öne çıktı ve ayağ a kalktı.
ağ acın sağ ında.
"Lord Enlil'e benzeyen, Anunnaki'nin efendisi, Kartalların sözüyle Cennetin Kayıklarına, insanlığ ın babasına kılavuzluk eden kiş i tanık olsun!" Baş Rahip duyurdu.
Kartal kostümlü rahip öne çıktı ve ağ acın solunda durdu. Balık adam rahip gibi, bir kova taş ıyordu. Baş Rahip'ten gelen bir iş aret üzerine, ikisi kovalarını çağ layan sulardan doldurdu.

"Bu Hayat Suyu olsun!" bir ağ ızdan ilan ettiler. O zamanlar
hurma tohumlarından birer koni kopardılar.
"Bu, Hayatın Meyvesi olsun!" bir ağ ızdan dediler.
Orada bulunan herkes, tanrılar ve insanlar, "Öyle olsun!" diye haykırdı.

Birkaç dakika boyunca, iki kostümlü rahip, bir elleriyle hurma kozalaklarını, diğ er elleriyle su dolu kovaları tutarak, ağ acın iki yanında yüzleri birbirlerine dönük olarak ayakta kaldılar.
Platformun tepesindeki ileri gelenler ve aş ağ ıdaki büyük kalabalık, iki büyük tanrıyı temsil eden rahiplerin ortaya çıkış ından ve ölümlülere uzun yaş am ve tanrılara yaş am veren Yaş am Sularının ve Yaş am Meyvesinin sunumundan korkmuş , hareketsiz ve sessiz duruyorlardı. ölümsüzlük, Everlife ile.

"Gılgamış meshedilsin!" İ ş tar emretti.
İ ki kostümlü rahip podyuma çıktılar ve podyuma ulaş tıklarında İ ş tar'ı selamladılar. Sonra diz çökmüş Gılgamış 'ın yanında durarak ayağ a kalktılar.

Machine Translated by Google

Ishtar ayağa kalktı ve podyumun kenarına adım attı. Balık rahibi su dolu kovasını kaldırdı. İştar elini içine daldırdı, sonra suyu Gılgamış'ın taçsız kafasına serpti.

"Lord Enki adına kutsansın!" her seferinde Gılgamış'ın üzerine su serperek yedi kez ilan etti. "Hayat senin suyun olsun!"

Kartal rahip daha sonra hurma külahını kaldırdı ve İştar onu aldı.

"Lord Enlil adına kutsanmış ol," diye ilan etti yedi kez, her seferinde koni ile Gılgamış'a dokunarak. "Verimlilik günlük ekmeğin olsun!"

Sonra tacı toplanan herkesin görmesi için kaldırdı ve Gılgamış'ın başına koydu. "Dünyaya hükmeden Lord Enlil adına, sana krallığı veriyorum!" ilan etti.

Elini Gılgamış'a uzattı ve o ayağa kalktı.

"Uruk Hanımı olarak, sana kraliyet güçlerini bağışlıyorum!" Gılgamış'a kralın asasını ve kutsal topuzunu vererek duyurdu. "Şimdi," dedi ona, "hem eş hem de kralsın. Gelin ve Kaderler belirlenene kadar tahtı benim yanımda paylaşın!"

Döndü ve tahtına oturdu. Gılgamış podyuma çıkan merdivenleri tırmandı, yanından geçerken annesinin bakışlarını yakaladı; bakış, cesaretlendirici ve sevgi dolu sayısız söz söyledi. Sonra tanrılar arasında tanrı, tanrılar arasında tanrı olmak için bir süre daha küçük tahtta tanrıçanın yanına oturdu.

"Tanrılar konuştu!" Niglugal bağırdı. "Gılgamış yeniden kral oldu!"

Yaşlıların yönüne baktı, ama onlar sessiz kaldılar.

Baş Rahip platformun kenarında duran rahiplere doğru, "Surların üzerinde gözcü," diye bağırdı. "Şamaş'ın diski göklerin kenarına mı değdi?"

Batıda, Fırat Nehri'nin parıldayan şeridinin ötesinde, güneş ufukta kırmızı bir daireydi. Platformun tepesinde ve aşağıdaki kalabalıkta herkes sessizdi. Sonra, beklendiği halde ürkütücü bir anilikle, rahibin çığlığı geldi: "Güneş göğün kenarına dokundu!"

Platformun kenarlarında rahipler meşaleler yaktı.

Machine Translated by Google

"Baş Rahip, Kaderleri Sabitleme başlasın!" İştar duyurdu.

Baş Rahip İştar'ın önüne geçti ve eğildi. "Büyük Leydi İştar'ın emriyle, toplanmış on iki tanrının iradesiyle, Kutsalların Kutsalına gireceğim," dedi. "Anu ne konuşacak, ben tekrar edeceğim." Doğruldu ve iki eliyle taştan göğüs zırhını öne doğru çekti.

Ishtar asasıyla dokundu. "Nibiru'nun taşları senin korumandır," dedi. "Hiçbir faninin giremeyeceği bir yere gir, hiçbir faninin duyamayacağını işit!"

Güneş diski ufkun altında kayboldu ve tam o anda Baş Rahip tek başına tapınağa girdi. Hafif bir rüzgar meşalelerin alevleriyle oynuyordu.

Önde gelen rahiplerden oluşan bir grup, bazılarının dediğine göre, Anu'nun kendisinin orada durduğu zamandan kalma, eski zamanlardan kalma melodiler söylemeye başladı.

Aniden tapınağın içinden bir ses duyuldu. "Anu konuştu!"

Şarkı aniden kesildi. Tüm gözler tapınağın kapısındaydı. Sonra Baş Rahip ortaya çıktı. "Anu konuştu!" tekrar duyurdu.

İki kostümlü rahibin yanında, kutsal ağacın önünde durmak için yavaşça hareket etti. "Lord Enki'yi seven kişi tanık olsun, Lord Enlil'den hoşlanan kişi tanık olsun," diye seslendi Baş rahip ve durdu.

Toplam, dayanılmaz sessizlikte, Ishtar'ın sözleri aniden gürledi, "Yüce Rahip, Lordların Efendisi Anu'nun sözlerini telaffuz edin!"

Enkullab eğilerek podyuma yaklaştı. "Büyük hanım, göksel kraliçe," dedi, sesi şimdi de gök gürültüsü gibi gürleyerek, "kendimi arındırdım, saf keten giydim. Büyüleri söyledim. perdeyi kaldırdım. Bütün Rablerin Rabbinin sözünü istedim."

Eğildi, sözleri sona erdi.

Toplanan devlet adamları şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. Gılgamış ve annesi bakıştılar.

"Baş Rahip, Anu'nun sözlerini telaffuz et!" dedi İştar sabırsızca.

Machine Translated by Google

"Ayaklarının dibinde bir tabure olduğ um hayırsever leydim," dedi Baş rahip, "ş ehir iç in bir kader var, ama kral iç in yok."
Gılgamış 'ın üvey kardeş i Yüksek Rahip Enkullab, daha sonra tam bir alç akgönüllülüğ ünü ve ona boyun eğ diğ ini göstermek iç in İ ş tar'ın önünde eğ ildi.

İ lk baş ta ş aş kın bir sessizlik oldu, ardından Yaş lılar arasında bir mırıltı ve kraliyet grubunda bir ş aş kınlık ve protesto vızıltısı oldu.
İ ş tar ayağ a kalktığ ında Gılgamış , tehditkar bir ş ekilde Baş Rahibe iş aret ederek tahtından kalkmaya baş ladı.

"Sus!" diye bağ ırdı ve hepsi sustu. "Baş Rahip," dedi öfkeyle, "eğ er Anu konuş tuysa, bize onun sözlerini söyle!"

"Öyle olsun," dedi Baş rahip ayağ a kalkarak. Etrafına bakındı, bakış ları toplanmış bir gruptan diğ erine kayıyordu. Sonra bakış ları Gılgamış 'a takıldı, gözleri buluş tu. "Bunlar Lordların Efendisi Anu'nun sözleri," dedi Enkullab.

"Sözlerim yazılı, mesajım
havada.
Kapılar açık olacaktır.
Kim gelirse Hayata sahip olacak.
Toprak unutulmayacak, Halk terk
edilmeyecek."

Platformda toplananlardan ve aş ağ ıdaki kalabalıktan yine bir gürültü yükseldi. Gılgamış ş aş kın, anlamadan oturdu. Podyumdaki tanrılar bile birbirine baktı ve Ninsun da ş aş kın ş aş kın oğ luna baktı.

"Dediğ im gibi, leydim, tüm büyük tanrılar," Yüksek Rahip, İ ş tar'a ve diğ er tanrılara doğ ru eğ ilerek konuş ma fırsatını yakaladı.
"Toprak ve insanlar iç in bir kader var ama kral iç in değ il."

"Bu çok ileri gitti!" Gılgamış ayağ a fırlarken bağ ırdı.
Kraliyet grubunun önünde duran Niglugal kılıcını çekti.

"Sessizlik!" Ishtar, elindeki asayı kaldırarak bağ ırdı. Aniden, asadan ş imş ek kadar parlak bir ış ın fırladı ve beraberindeki patlama her yerde gürledi.
Platforma ve aş ağ ıdaki avlulara bir sessizlik çöktü.

Machine Translated by Google

"Alâmet herkes içindir," dedi. "Mesaj yukarda, çünkü o yüce Anu'dan, en yüksek Göklerden geliyor. Sözler yazılıdır, çünkü onlar Yaşam Kitabında yazılmıştır. Kapılar dürüst olan herkese açık olacaktır. Bu kapılardan geçenler, Anu'nun ve Enlil Evi'nin, Nannar'ın ve İştar'ın sadık takipçileri Yaşama sahip olacaklar. Böylece Vatan unutulmayacak, halk terk edilmeyecektir. Herkes için barış, refah ve neşe olacak!"

Onaylayan mırıltılar duyuldu. Ishtar doğrudan Yüksek'e baktı Priest, onun şaşkın bakışlarına sert bir bakışla karşılık verdi.

"Kâhinin anlamı bu," dedi. "Bunlar ülke için, halk için, kral için belirlenmiş kaderlerdir. Anu bolluğa hükmetti!"

Ve sonra, ilahi sözleri söyler söylemez, zar zor bulutlu gökyüzünden bir şimşek çaktı ve ardından uğursuz bir gürleyen gök gürültüsü geldi.

"Anu konuştu!" diye bağırdı rahiplerden biri ve dizlerinin üzerine çöktü. Ve diğerleri ona ve kararan gökyüzüne bakarken, Gökleri parçalayan başka bir şimşek çaktı.
Gökler kadar büyük bir davula en uzun ağaç kadar büyük bir baget çarpmış gibi gök gürledi.

"Anu konuştu!" diye bağırdı diğer rahipler de düştüler.
diz çöktü ve yaşlılar bağırışları tekrarlayarak aynısını yaptılar.

Oturan tanrılar şaşkınlıkla birbirlerine baktılar. İştar şaşkınlığını gizleyerek merdivenden aşağı inmeye başladı. Rahipler aceleyle ayağa kalktılar ve onun arkasından koştular, üzerine taşınması gereken sedyeyi kendi meskenine geri götürdüler. Diğer tanrılar da çöp taşıyıcılarını görmezden gelerek aşağı doğru koşmaya başladılar. Ve tanrıların ayrıldığını ve rahiplerin kafa karışıklığı içinde peşlerinden koştuklarını görünce, Yaşlılar da merdivenden indiler, birbirlerine Baş Rahip'in tuhaf davranışı karşısında şaşkınlıklarını mırıldandılar ve esrarengiz kehanet ve kehanetin ne anlama geldiğini merak ettiler. işlemlerin göksel olarak bozulması.

Ve böylece çok geçmeden platformun tepesinde Gılgamış ve kraliyet grubu dışında kimse kalmamıştı. Aniden yüksek bir ses duyuldu, "Gılgamış! Gılgamış!"

Machine Translated by Google

Bunun üzerine genel bir kafa karışıklığı oldu, ama sonra herkes podyumdaki yalnız figürü gördü: Gılgamış kadar geniş omuzlu ve neredeyse onun kadar uzun bir adam. Kızıl cübbesi meşalelerin titreyen ışıklarında kırmızı kan gibi parıldıyordu. Bu, Baş Rahip Enkullab'dı.

Gılgamış podyuma doğru ilerledi. "Dilini buldun mu kardeşim?"

Podyumda Enkullab asasını kaldırdı.

"Duy beni, Gılgamış, doğruluk üzerine yeminli kral!" Baş rahibin sesi, peronda ve aşağıdaki avlularda herkesin duyması için çınladı. "Ülkede bir zamanlar iki adam vardı, biri birçok sürüden oluşan bir çoban ve biri sadece küçük bir koyun kuzusu vardı ve güçlü çoban kızarmış et yemek istediğinde, kendini tatmin etmek için fakir adamın kuzusunu aldı. . . . Enlil'in yasalarına uymaya yeminli kral, bu adamın yargısı nedir?"

"En şiddetli ceza, çünkü yapılan kötülük büyüktü"
Gılgamış yanıtladı. "O adam kim?"

"Sen adamsın," Yüksek Rahibin sesi Kutsal Bölgede gürledi. "Sen koyunların değil, insanların çobanısın ve değerli mülk, adamın kuzusu değil, gelinidir. Sen bir günahkarsın Gılgamış ve cezan çok şiddetli olacak!"

"Ben kralım!" Gılgamış geri bağırdı. "Ben üçte iki ilahiyim!
Bakirelere gelmem bir onurdur, günah değil!"

"Anu, senin kaderini belirleyen bir kaderi engelledi Gılgamış,"
dedi Enkullab sakince. "Kaderin hala terazide, krallığın hala dengede, günlerin sayılı!"

Gılgamış öne çıktı ve üvey kardeşinin önünde durarak gözlerinin içine baktı. "Yaşam Suyu üzerime serpildi!" diye bağırdı ve şimdi sesi de kükredi. "Asama ve topuzuma doğurganlık konisi değdi! Hayat Ağacında kutsanmıştım. Ben kralım ve kral olacağım, Enkullab!"

Enkullab elindeki asayı kaldırarak, "Anu'nun ağacı, Gılgamış, gerçeği bilme ağacıdır," dedi. "İlahi sözler çarpıtılamaz. Kehanet gerçek olacak!"

Ve böyle konuştuktan sonra döndü ve merdivenden aşağı indi.

Machine Translated by Google

Niglugal geldi ve sessiz Gılgamış 'ın yanında durdu. "Sizin krallığınızın peşinde, lordum," dedi, "kendi hilesi olarak sözde ihlallere başvuruyor."

Gılgamış, elini Niglugal'ın omzuna koydu. "Ah benim sadık mabeyincim," dedi sesinde hüzünle. "Kâhinler, kehanetler. . . Cennetin sözleri mi yoksa insanın sözleri mi? Bütün bunlar ne anlama geliyor, Niglugal? Ne yapacağım?"

Machine Translated by Google

5

O gece Uruk sokaklarında dolaş mak Gılgamış 'ın niyeti değ ildi. Ancak önceki gece ve gündüz olayları kralı ç ok üzdü ve ş aş ırttı ve uyku onu tamamen kaç ırdı. Yoldaş ı Enkidu, sarayda konuş ulacak ve sakinleş tirici sözler duyulacak hiç bir yerde yoktu. Böylece Gılgamış 'ın düş ünceleri annesi tanrıç a Ninsun'a yöneldi. İ ş tar'a ödümlülüğ ü konusunda ısrar etmesini tavsiye eden oydu ve ş imdi tüm umutları yıkılmış gibi görünürken, tanrıların uzun ömürlülüğ üyle bağ lantısı olan tek kiş i annesiydi, onu yorumlayabilecek tek kiş i annesiydi. ilahi kehanetler.

Erek'te ikamet eden biri olarak, diğ er yerleş ik olmayan tanrıların yapması gerektiğ i gibi, gün ış ığ ını beklemeden, akş am karanlığ ından sonra Kutsal Bölge'den ayrılabilirdi. Kutsal Bölge'de mi kalmış tı, yoksa ş ehirdeki en sevdiğ i yere gitmek iç in bu ayrıcalığ ını mı kullanmış tı? Gılgamış bilmiyordu.

Basit bir cübbe giymiş ve kuş ağ ında sadece bir hanç erle donanmış olarak, gecenin bir yarısında odasından ç ıktı ve hızlı bir ş ekilde saray kapılarına doğ ru adım attı. Kralın bu gece izin almasını beklemeyen muhafızların, kapıları aç ıp aç mak iç in normalden daha uzun süreye ihtiyaç ları vardı. Gılgamış onların ş aş kınlığ ını fark etti.

"Gökyüzünde neredeyse hiç bulut olmayan gök gürültüsü ve ş imş ek vardı," dedi onlara. "Yağ murların bu yıl erken gelip gelmeyeceğ ini merak ederek uyuyamadım. . . . Gökyüzü ne diyor?"

Muhafızlardan biri, "Herkes aynı soruyu soruyor Majesteleri," diye yanıtladı. "Hepimiz bol yağ murun habercisi olduğ unu umuyoruz, ancak gökyüzü bulutsuz."

"Ama kayan yıldızlarla dolu bir gece oldu," dedi baş ka bir gardiyan, kapıyı aç masına yardım etti.

"O nasıl?" diye sordu Gılgamış .

Machine Translated by Google

"Gerçekten de öyle," dedi diğer muhafız. "Gökyüzünden kayan bir yıldız gördük, sonra bir diğeri. Kehanetlerle dolu bir gece Lord Gılgamış."

Gökyüzüne baktılar ve Gılgamış da baktı. Gökler bulutsuzdu ve neredeyse dolunay olan ay ışıl ışıl parlıyordu.

"Orası!" bir gardiyan aniden bağırdı. "Bir tane daha var!"

Gökyüzünde bir noktayı işaret etti ve Gılgamış ve diğer muhafızlar o yöne baktılar. Gerçekten de, gökyüzünde parıldayan yıldızlarla dolu bir arka plana karşı, biri hareket ediyor gibiydi - Göksel Çember boyunca büyük bir yay çiziyordu. Her an daha da büyüyor, yaklaştıkça kırmızımsı bir kuyruk gösteriyordu.

Muhafızlar içgüdüsel olarak gözlerini siper ettiler. Sadece Gılgamış hareketsiz durmuş, parlak kırmızımsı yıldızın Dünya'ya doğru düşüşünü izliyordu.

"Sarayın üzerine düşüyor!" gardiyanlardan biri bağırdı ve hepsi yere düştü.

Gılgamış bir an için doğrudan kendisine geldiğini düşündü ve yüzünü korumak için savunmacı bir şekilde elini kaldırdı. Ancak bir an sonra, kayan yıldız Kutsal Bölge'ye doğru düşüyor gibiydi. Sonra saray duvarlarının ötesinde, biraz kuzeyde gözden kayboldu.

"Bu bir alâmet, Göklerden bir işaret - benim için!" Gılgamış haykırdı ve muhafızlar kalkıp krala kendisine eşlik etmek isteyip istemediğini sormadan önce, Gılgamış kapıdan dışarı fırladı.

Yarı koşar, yarı hızlı yürür, rotasını kayan yıldızın gözden kaybolduğu yöne çevirdi. Saraydan aşağı inen sokak boştu ve sarayın karşı tarafında duran evlerden hiçbir ses gelmiyordu - şehrin dörtte biri saray görevlileri, katipler, yargıçlar ve şehrin soyluları ve yüksek laik hiyerarşisinden diğer kişiler tarafından yaşıyordu. Saray Sokağı ile Tüccarlar Sokağı'nın kesiştiği noktaya ulaştı, ikincisi güneye liman bölgesine ve pazar yerlerine gidiyor, ancak Gılgamış onu kuzeye, Garnizon Mahallesi'ne doğru götürdü. Yazın kuruyan, kışın ise su ile dolan bir dere üzerinde, kanala bağlayan savakların açılmasıyla kısa bir köprüden geçilmesi gerekiyordu.

Machine Translated by Google

Köprüye yaklaş tığ ında sesler, heyecanlı sesler duyabiliyordu ve dereye yaklaş ırken insanların köprüye doğ ru koş tuğ unu görebiliyordu. Onların da kayan yıldızı görmüş olmaları gerektiğ ini anladı.

Bazıları köprüyü geç miş , bazıları diğ er taraftan gelmiş ti. Gılgamış , kayan yıldızın yere düş tüğ ü noktaya ulaş tığ ında, köprünün yanı sıra derenin her iki kıyısında da küç ük bir kalabalık vardı. Kalabalık kralı tanıdığ ında, derenin kıyısına yaklaş ması iç in ayrıldılar.

"Orada! Orada!" diye bağ ırdılar, kıyıya yarı gömülü kırmızımsı bir nesneyi göstererek. Ancak Gılgamış 'ın tek fark edebildiğ i, cismin uzun ş ekliydi ve bu ş ekil, dakikalar geç tikç e daha da kararıyordu.

Kalabalık büyüdükç e, sokaklarda devriye gezen bazı piyadeler olay yerine geldi ve pozisyon iç in itme, itme ve itiş me yoğ unlaş tıkç a, askerler kralın ayakları altında ç iğ nenmemesi veya aş ağ ı itilmesine karş ı koruyucu bir muhafız oluş turdular. dere.
Büyüyen kargaş a kısa süre sonra, köprünün karş ısındaki Garnizon Mahallesi'nden bir kaptan tarafından yönetilen bir asker müfrezesini ç ekti. Bazı soylular da ortaya ç ıktı, uyandı ve kalabalığ ın gürültüsünden etkilendi.

Kralın talimatıyla, kaptan bazı askerlere o zamana kadar parlak siyah bir renk alan nesneye yakından bakmak iç in derenin kıyısına inmelerini emretti. Bazıları ona itaat ederken bile, o ş eyden uzak durdular. Kalabalık, onu nasıl tutacağ ını ya da nasıl kaldıracağ ını, ilahi iş leme ya da kayan yıldıza dokunmaya cesaret etmeme konusunda öğ ütler verdi - eğ er gerç ekten böyleyse.

Sonunda, kargaş adan iğ renen Gılgamış , askerlere kalabalığ ı derenin kıyısından uzaklaş tırmalarını emretti. Köprüden ve birkaç cesur soyluyla birlikte, derenin kıyısından aş ağ ı düş en nesneye doğ ru tırmandı.

Elbette daha önce onun gibisini görmemiş ti. Artık tamamen siyah renkli parlak bir malzemeden yapılmış , yerden ç ıkıntı yapan kısmı mantar görünümündeydi - daha geniş , daha düz, dairesel bir tepe ile kapatılan kalın, yuvarlak, uzun bir gövde. Bu nesne göksel bir balığ a benzetilebilirdi, ç ünkü onun da yüzgeç leri vardı.

Machine Translated by Google

gözlemlenebilir kısmından dışarı çıkar. Nesnenin silindir şeklindeki gövdesi, bir adamın onu kollarıyla kucaklayamayacağı kadar geniştir.

Soylulardan biri cesaretle nesneye kılıcıyla dokundu ve hiçbir şey olmadığını görünce içine vurdu. İçeriden boğuk, boğuk bir ses geliyordu ama metalin metale çarpması gibi bir çınlama yoktu. Sonra başka bir soylu cesaretlenerek nesneye eliyle dokundu. Sıcak hissettirdi.

"İçinde hayat var!" geri sıçrarken bağırdı. Ama nesne hareketsiz, sessiz kaldı.

Gılgamış tarafından yönlendirilen soylular nesneyi tutmaya çalıştılar. Ama ellerinden geldiğince dene, tutunamayacak kadar kaygandı.
Onu itmek için omuzlarını koydular, ama toprağa sıkıca gömüldü ve yerinden kıpırdamadı. Vazgeçen soylular, nesnenin etrafında toplanmış, pürüzsüzlüğüne dokunarak parlak yüzeye hayranlıkla baktılar. Cismin şekline ve göksel kökenine hayran kalanlar, anlamını ve amacını tartışmaya başladılar.

"Bu Anu'nun eseri," diye bitirdi içlerinden biri ve hepsi hemen kabul ettiler, çünkü nesne gerçekten de Anu'nun meskeni Göklerden gelmişti. Bunu fark eden soylular dizlerinin üzerine çöktüler ve yere eğilerek gök cismini öpmeye başladılar. Bazıları dualar mırıldandı ve hürmet birbiri ardına hararetle büyüdükçe, soylular kendilerini kutsal nesneden uzaklaştırmaya başladılar.

O zaman, Kutsal Bölgeden gelen bir grup rahip bölgeye ulaştı. Kalabalık onlar için ayrıldı, bağırışları rahiplere ne olduğu ve nesnenin nerede olduğu hakkında bilgi verdi.

Önde gelen rahip derenin kıyısından aşağıya bakarken, "Bu Göklerden bir kehanet," dedi. "Anu tarafından Yeni Yıl festivali olarak gönderilen bir kehanet sona ermek üzere."

Kalabalık amin diye bağırmaya başladı. Rahip, "Bu, daha önce hiç görülmemiş bir alâmet," diye devam etti. "Bu gerçekten Anu'nun eseridir, yalnızca büyük tanrıların dokunup kabul etmesi. . . .
Bu kutsallığı ihlal eden adamın vay haline. . . . Bir yıl içinde mutlaka ölecek!"

Machine Translated by Google

Kalplerine bu şekilde aşılanan korkuyla, insanlar geri çekilirken itip kakarak kendilerini uzaklaştırdılar. Soylular nesneye hiç dokunmamış olmayı dileyerek çok hızlı bir şekilde tırmanıp uzaklaştılar. Derenin kıyısında sadece rahipler ayakta kaldı ve Gılgamış tek başına göksel kehanetin yanında durdu.

"Büyük kral," dedi önde gelen rahip, "seni cehennemden geri al.
Anu'nun eseri! Bu, ölümlü insan için değil, tanrılar için bir alâmettir!"

"Ben sadece ölümlü değilim," diye karşılık verdi Gılgamış. "Üçte ikisi ilahi!
Bu Kader Kahininde bahsedilen kehanettir. Bu benim için bir alâmet!"

Gılgamış, rahibin yanıt vermesini beklemeden yeniden düşen nesneye yaklaştı. Önce elleriyle dikkatlice hissetti. Şimdiye kadar neredeyse havalıydı, hayatı, eğer gerçekten varsa, gitmişti. Kulağını pürüzsüz yüzeyine dayadı ve dinledi; tuhaf bir uğultu duyabiliyordu.
Hançerini kullanarak nesneye nazikçe vurmaya başladı; herhangi bir etki görülmedi. Daha sert vurdu ve çok fazla bira içtikten sonra dövülen bir göbeğin sesi gibi kısık bir gümbürtü duyuldu. Nesnenin etrafından dolaştı, hançeriyle oraya buraya vurdu, eğer canı varsa geri tepeceğini umdu. Sonra aniden, bir noktaya çarptığında bir tıslama sesi geldi.

"Bu bir yılan, göksel bir yılan!" Gılgamış bağırdı ve geri çekildi. Ardından, gömülü nesne sabit kalırken üst kısmın dönmeye başladığını ve dönerken yavaşça yükseldiğini büyük bir şaşkınlık içinde gördü. Sonra tıslama sesi gibi durdu.

Birkaç dakika Gılgamış kıpırdamadan durup sessiz nesneyi izledi. Sonra cesareti yerine geldi, ona doğru adım attı ve yukarı kaldırılmış kısmını tuttu. Sadece incelemeyi amaçlamıştı, ancak çekmesi üst kısmın gömülü gövdeden çıkmasına neden oldu.

Bunun olmasını beklemeyen Gılgamış, bölümü bıraktı ve boğuk bir gümbürtüyle yere düştü. Hâlâ yere yapışmış olan bölümdeki bir açıklık şimdi görülebiliyordu ve Gılgamış dikkatle bakmak için aşağı indi. Yuvarlak açıklık geniş olmasına rağmen -bir insanın geçebileceği kadar geniş - içerisi onun içini ayrıntıları göremeyecek kadar karanlıktı. Ama bir uğultu sesi duyabiliyordu ve kafasını içeri itip elleriyle inceledikten sonra sesin kaynağının bir çıkıntı olduğunu belirledi.

Machine Translated by Google

nesnenin içinde bir kol uzunluğunda, top şeklindedir. Topu tutmak ve yukarı çekmek için iki elini de içeri soktu.

İlk başta, çekerken, eğilirken ve çıkıntıyı yerinden oynatmaya çalışırken hiçbir şey olmadı. Sonra ani bir ışık parlaması oldu; elleri sanki ateşe atmış gibi kavruldu ve tüm vücudu sarsıldı. Ama şimdi tutunduğu her şey gevşedi ve Gılgamış, arkasındaki bir şeyi koruyan bir tür örtüyü kaldırabileceğini gördü. Örtüyü yere koydu ve tekrar baktı. Pırıltı sesi daha güçlüydü ve kaynağı donuk, altın bir parlaklık yayan bir nesneydi. Tüm mekanizma gibi, bu nesne de Gılgamış'ın daha önce gördüğü hiçbir şeye benzemiyordu, hatta eski masallarda tanımlandığını bile duymamıştı. Ama bunun Anu'nun kendisine yönelttiği bir kehanet olduğuna ikna olmuştu ve bu düşünce ona bilinmeyeni riske atmaya devam etme cesaretini verdi.

"Ne buldunuz Lord Gılgamış?" diye sordu önde gelen rahip, derede neler olup bittiğini merak ederek. Gılgamış onu ilk kez duymamış olabilir diye bağırarak soruyu tekrarladı.

"Bu bir bilmece, gerçekten öyle," diye yanıtladı Gılgamış.

İki elini de içine koydu ve Anu'ya dua ederek dönen, parıldayan şeyi yakaladı. Şaşırtıcı bir şekilde, kolayca kaldırılabilirdi.
Metalik hissetse de, hafif bir ağırlığı varmış gibi görünüyordu. Ama kaldırdığı anda parlaklığı kayboldu ve uğultu sesi kesildi. Çıkardı ve ayın ışığında, üstte düz, altta hafif dışbükey, pürüzsüz bir disk tuttuğunu görebiliyordu.

Hızla diski cüppesinin iç cebine koydu.

Bunu yapar yapmaz arkasında ayak sesleri vardı.
Döndü ve rahipleri gördü. Meraklarına yenik düşerek nihayet aşağı inip yakından bakmak için cesaret toplamışlar.

"Mucizeler harikası," diye haykırdı Gılgamış, "gerçekten Anu'nun eseri!"

Rahipler, açıkta kalan gövdeye baktılar ve parçaların yalan söylediğini gördüler. yerde.

Gılgamış, "Bir açıklık içinde bir açıklık," dedi, "ama boş içeri. Ellerimle araştırdım ve orada hiçbir şey yok."

Machine Translated by Google

Ellerini uzattı, avuçlarını yukarı kaldırdı, rahiplerin tuttuğunu görmeleri için hiçbir şey. Sağ eli istemsizce sarsıldı.

Önde gelen rahip, "Bu bir kehanet, Anu'dan bir kehanet," dedi.

Gılgamış, "Varsa görmüyorum," diye yanıtladı. "Belki de bir rahibin kilidini açması gereken bir sırdır. . . . Devam et, ara."

Kendisi geri çekilirken rahibe yaklaşmasını işaret etti. Önde gelen rahip görevi üstlendi ve bir anda nesne bir grup rahip tarafından kuşatıldı. Rahipler tarafından görmezden gelinen Gılgamış, derenin kıyısına tırmandı.

Artık askerler tarafından geri çekilmeyen ve rahiplerin ne keşfedeceğini merak eden kalabalık, köprünün üzerinde ve kıyılar boyunca ilerledi. Herkes aşağıda olup bitenlerle meşgulken, Gılgamış kalabalık tarafından görmezden gelinerek geri çekildi. Sonra fark edilmeden adımlarını hızlandırdı ve gözden kayboldu.

faliyet alani, sahne.

Kıvrımlı caddeyi takip ederek, saray alanından ve bitişiğindeki varlıklı mahalleden hızla uzaklaştı. Dar sokaklardan ve ara sokaklardan geçerek, yaklaşan ayak seslerini her duyduğunda gölgelerde saklanmak için durarak, şehrin birçok zanaatkar ve zanaatkârının yaşadığı, çalıştığı ve mallarını sattığı Esnaf Mahallesi'ne doğru yol aldı. Bir tanrıça olarak Ninsun'un Kutsal Bölge'deki büyük Irigal tapınağında kendi şapeli ve yaşam alanları vardı.

Ancak son kocası, Gılgamış'ın babası olan Baş Rahip'in ölümünden sonra, zamanının çoğunu -geceler de dahil olmak üzere- en sevdiği iş yerinde: Esnaf Mahallesi'ndeki Canlandırma Evi'nde geçirmeye başladı. Şifacılardan biri olarak, Tufan'dan sonra kendini, Tufan'ın kirli sularının ve bunun sonucunda böcek ve sürüngenlerin çoğalmasının neden olduğu Dünyalılar arasında yayılan hastalıkların önlenmesine yardım etmeye adadı.

Gılgamış şimdi aceleyle Canlandırma Evi'ne gidiyordu.
Oraya vardığında ana kapıdan kaçındı. Bunun yerine köşeyi ara sokağa çevirdi. Duvar boyunca belirli bir noktaya ulaşarak belirli bir tuğlayı aradı ve hareket ettirdi. Sihirli bir şekilde, duvarın bir kısmı, alçak bir açıklığı ortaya çıkarmak için açıldı.

Machine Translated by Google

Bu, Ninsun'un gece gündüz her zaman avluyu dolduran kalabalığın saldırısına uğramadan gelip gidebileceği gizli bir giriş ti. Gılgamış eğildi ve içeri girdi ve geçerken tuğlayı tekrar hareket ettirdi. Bir anda duvar kapandı, tuğlalar falan ve açıklığa dair hiçbir iz yoktu.

Yerleşkenin duvarı, çoğu şifa için gelenlerin kamp kurdukları ve tedavi edilmek için sıralarını bekledikleri geniş bir avlu tarafından kaplanmış dikdörtgen bir alanı çevreliyordu. Birkaç odaya bölünmüş büyük bir ev, hastane ve klinik olarak hizmet veriyordu. Birkaç küçük bina, tahıllar, su ve bira için depo olarak hizmet etti ve bir tanesi de ödülerin taşınması için. Canlandırma Evi işçilerinin yaşadığı iki küçük ev vardı. Sonra, Ninsun'un özel konutu olan daha sağlam inşa edilmiş, düzgünce badanalı ev ve teşhis ve tedavi ettiği sihirli aletleri sakladığı yer vardı.

Bir hizmetçi kapıda bir hasır üzerinde uyuyordu ve içeri girmenin onu uyandırmaktan başka yolu yoktu. Ağlamasın diye elini ağzına götüren Gılgamış, onu dürterek uyandırdı. Korkusu geçtiğinde onu tanıdı.

"Tanrıça, annem burada mı?" fısıldadı.

Başını salladı.

"Uyandır onu" dedi. "Çok acil bir konu!" hizmetçinin tereddüt ettiğini görünce ekledi.

Kadın onu içeri aldı ve tanrıçayı uyandırmak için ilerledi.

Ninsun iç odasının kapısında belirene kadar birkaç dakika geçmişti. Gılgamış onu tavandaki deliklerden parlayan ay ışığında görünce öne atıldı, diz çöktü ve annesinin elini öptü. Doğumdan hemen sonra altıncı parmağın cerrahi olarak çıkarıldığı bir eldi.

"Sevgili oğlum," dedi Ninsun, "gecenin bu saatinde seni buraya getiren nedir?"

Gılgamış, "Bu bir ödüm kalım meselesi," diye yanıtladı.

Ninsun kalkabileceğini belirtmek için elini çekti. Hizmetçiye odadan çıkmasını işaret etti. Sonra Gılgamış 'ı bir

Machine Translated by Google

divan, en sevdiğ i koltuğ a otururken, yüzü ona dönüktü.

Gılgamış annesine baktı. "Aman anne," dedi, "ne kadar güzel ve genç görünüyorsun! Küçük bir kız kardeş im gibi, annem gibi değ il!"

Ninsun elini uzattı ve oğ lunun yanağ ına dokundu.

"Görünüş üm aldatıcı oğ lum," dedi. "Yalnızca Dünyalılara genç görünüyorum. Kendim Dünya'da doğ duğ umdan, Nibiru'da doğ anlardan daha hızlı yaş landım. Nibiru'ya transfer iç in tedavi önerildi. .

. . Ama Ishtar güç lerini sana sonsuz genç lik vermek iç in kullanmadan önce Dünya'yı terk etmeyeceğ im. Onunla bundan bahsettin mi?"

"Evlilik gecesi boyunca yaptım. Ama o benim ricalarımı görmezden geldi."

"Seni bu gece buraya getiren ölüm mü yoksa ölüm mü meselesi?"

"Hayır, çok daha büyük bir mesele."

"Enkullab'ın kehanet sözleri mi?"

"Beni bir günahkarın ölümüyle tehdit etti. . "

"Gerç ekten," diye yanıtladı Ninsun. "Kötü sözleri herkes tarafından duyuldu. Bunları ilahi sözlerin daha yüksek sesle söylendiğ i kürsüden söylemiş olmalı. Sözlerine aldırma Gılgamış .
İ lahi İ ş tar yorumunu yaptı ve bir sonraki Yeni Yıl festivaline kadar önemli olan tek ş ey bu."

"Öyle değ il anne," dedi Gılgamış . "Bu, Anu'nun bana gönderdiğ i kehanet yüzünden!"

Ninsun ş aş kın görünüyordu. "Anu sana bir kehanet mi gönderdi?"

"İ ş te," dedi Gılgamış , cüppesinin cebinden göksel cisimden çıkardığ ı diski çıkarırken. Onu annesinin ayaklarının önüne koydu, bunu yaparken sağ eli titriyordu.

Sarsılan eline, sonra diske baktı. "Büyük Anunnaki!"
haykırdı. "Bu kutsal tablete nasıl ulaş tın?"

"Annem," dedi Gılgamış , "geceleyin huzursuzlanarak saraydan çıktım. Geceleyin, Göklerde alametler belirdi. Gökyüzünde bir yıldız büyüdü ve büyüdü. Anu'nun eseri bana doğ ru indi!"

Machine Translated by Google

Gılgamış , cismin düş tüğ ü yere nasıl koş tuğ unu, kalabalığ ı, kargaş ayı ve derenin kıyısından gök cismin iç ine gömüldüğ ü yere nasıl indiğ ini anlatan Gılgamış , annesine onu nasıl yerinden kaldırmaya ç alış tığ ını anlattı.

"Onu kaldırmaya ç alış tım ama benim iç in ç ok ağ ırdı. Onu sallamaya ç alış tım ama ne hareket edebildim ne de kaldırabildim. . ”

Sonra annesine mantar benzeri tepenin nasıl mucizevi bir ş ekilde ç ıktığ ını, yok edici bir ateş gibi bir parlama oluncaya kadar iç ini nasıl araş tırdığ ını anlattı. “Ellerimi derinliklere kaydırdım. hareketli fırlatıcısını daha sonra kaldırdım ve size getirdim.”
· · Hikayesini bitirirken eli tekrar titredi.

Ah oğ lum, dedi Ninsun, elin ilahi bir ateş e dokundu!
Üç te iki ilahi olmasaydın, ruhun ş imdiye kadar buhar olurdu.”

Diski bırakıp elini inceledi. Herhangi bir yara izi veya baş ka bir kaza belirtisi yoktu. "Yapabileceğ im bir ş ey yok," dedi ona. "Yaralanma kendini iyileş tirmeli." Öne eğ ildi ve alnından öptü.

Annem, dedi Gılgamış , ağ rıyan elim değ il.
Önemli olmak. Yaş am ya da ölüm meselesi Anu'nun alametidir!"

"Bu nasıl?" diye sordu.

“Göklerden gelen kehanet, kutsal kehanetin gerç ekleş mesi değ il mi?” diye sordu Gılgamış , sesi heyecandan titreyerek.
"Bu sözler, 'Sözlerim yazılıdır, mesajım havadadır, kapılar aç ık olacak, gelen canlanacak' sözleri değ il miydi?"

"Evet, Baş Rahip tarafından iletilen sözler bunlardı."

"Görmüyor musun peki? Kahin gerç ek oldu! Anu'nun yazılı mesajı—'Cennetin kapıları aç ıktır, gelen Yaş ama sahip olacaktır'—Ben davet edildim, anne, bir tanrı gibi Nibiru'ya, Ebediyete sahip olmaya davet edildim!"

Ç ok bilgili olan Ninsun, oğ lunun sözlerini dikkatle dinledi.
telaş lı sözler. Bir süre düş ünceyle sessiz kaldı.

"Senin ayağ ıma getirdiğ in ş ey, gerç ekten bir Levihtir.
Kaderler," dedi sonunda, "gizli bilgileri, sessiz komutları, hatta belki de yollara iliş kin ç izimleri taş ıyan bir disk.

Machine Translated by Google

Cennetlerden. Ama bütün bunlar, Gılgamış , yalnızca tanrılar içindir, Anunnaki olanlar içindir. Ölümlü adam, oğlum, Dünya'ya zincirlendi."

"Ben üçte iki ilahiyim!" Gılgamış haykırdı. "Ve benim gibi bazıları, sadece kısmen ölümlü, Cennete götürüldü. Enki'nin babası olduğu Adapa, ilk rahip Emneduranki ve kralı Etana. Ve şimdi sıra bende!" eski. .

Eli titredi. Görünmeyen acıyı yatıştırmak için dokundu. "Onlar ölümlü annelerden doğdular, ama hepsinin babası tanrılardı," dedi ona. "Baban ölümlü bir adamdı. . " Durdu ama Gılgamış 'ın elini okşamaya devam etti. "Yine de tablette ne mesaj var görelim."

Gılgamış , "Disk pürüzsüz, üzerinde yazı yok" dedi. "BT kendi başına, alâmettir."

"Cennetin Yazısı, bir kâtipin bir kâtip üzerine yazdığı yazı olarak görülemez. kil tablet," dedi Ninsun ona. "Benimle gel, sana göstereceğim."

Gılgamış 'ı iç odalarına götürdü. Sonuncuya girdiklerinde kemerindeki hançeri fark etti.

"Çıkar ve geride bırak, çünkü o metal," dedi.

Eşiği geçtiklerinde, karanlık oda, kaynağı görünmeyen mavimsi bir ışıkla parladı. Odanın ortasında, üstü oyulmuş taş bir sunak vardı. Ninsun, dış bükey tabanlı diski kavisli boşluğa yerleştirdi ve bir uğultu sesinin başlamasına neden oldu. Disk hızla, Gılgamış 'ın onu ilk keşfettiğinde gördüğü gibi altın bir parıltı yaymaya başladı.

"Göksel tablete bak," dedi ona.

Gılgamış yaklaştı ve diske baktı. "Tablet parlıyor," dedi, "ve garip işaretler görebiliyorum."

Ninsun sunakta bir noktaya dokundu ve kaymaktaşı görünümünde olan ama bir yanından bir çimen yaprağı kadar ince olan ince beyaz bir taş belirdi ve sunağın üstünü örtmek için yavaşça hareket etti. Diskteki tasarım şimdi beyaz yüzeyde çok daha büyük ve daha net görünüyordu.

"Simgeler garip. onların beğenisini hiç görmedim önce," dedi Gılgamış . "Bu Cennetin Yazısı mı?"

Machine Translated by Google

Ninsun sembolleri inceledi. "Evet, Nibiru'nun yazısıdır," dedi, "ve tablet gerçekten de bir Kader Tabletidir."

Sunağın yanında duran kısa bir fildişi sopa aldı ve bir işaretçi olarak.

"Sana gizli mesajı açıklayacağım," dedi ona. "Tabletin sekiz bölümü var. Nibiru'dan Dünya'ya ve geriye yolculuk için tüm talimatları içerir. İlk bölümü, Nibiru'dan Dünya'ya giden yol olan en uzak Gökleri tasvir eder; buna 'Enlil'in Yedi Gezegen Yolculuğu' denir. Tablet, uzay aracının, Enlil Yolu olarak adlandırılan kısım olan Dünya'nın kuzey göklerine varacağını söylüyor. Sınır çizgisi, üç yapay dağın yükseldiği Dünya'yı çevreleyen çizgidir." Konuşurken üç piramidi işaret etti. "Her segmentteki pilotlar için üç pisti olan uzay limanına iniş e yönlendiren teknik talimatlar var. Burası, Nibiru'ya yolculuğun ilk ayağı olan İgigilerin yönettiği yörünge platformlarına ulaşmak için gökyüzüne fırlatıldıkları Roket Gemilerinin Yeri."

"Yalnızca teknik talimatlar mı?" diye sordu Gılgamış. "Mesaj yok, hayır ilahi sözler?"

"Kalkışla ilgili son bölümde bir komut var. . . . 'Geri dön' yazıyor"

"Biliyordum, biliyordum!" Gılgamış ağladı ve annesine sarıldı. "Bu gerçekten benim alametim, Anu'nun çağrısı!"

Onu alnından öptü. "İlahi konularda dikkatli olunmalıdır" dedi. "Tablet ve anlamı dikkatlice düşünülmeli."

"Sabırsızlanıyorum!" Gılgamış itiraz etti. "Ishtar bana karşı döndü. Kehanet şimdi Lordların Efendisi Anu'dan geliyor. Roket Gemilerinin Yeri'ne hemen gitmeliyim!"

Eli tekrar titredi ve Ninsun onu yatıştırmak için elini elinin üzerine koydu.

"Sevgili oğlum," dedi, "gerçekten de bu Anu'dan bir çağrı, ama ne yazık ki, senin için değil."

Ürperdi. "Benim için değil? Kim için peki?"

Machine Translated by Google

"Leydi Ishtar için. Bu, burada açıkça ifade edilmiştir." Fildişi çubuğu tabletin üzerindeki bir yere doğrulttu. "Anu'nun aradığı İştar'dır."

"Büyük lordlar!" Gılgamış haykırdı. "Tanrıça için yapılmış kutsal bir tableti aldım!" Dizlerinin üzerine düştü. "Ah annem ne yapayım? Bu gece, gün doğmadan önce İştar'ın yatağından ayrılmadan önceki gece kehaneti aldım. . . . . Yaşam yerine ölümü buldum!"

"Kutsal Evlilik gecesinde Ishtar'ın yatağını mı bıraktın? Sahip olmak aklını mı kaçırdın?!"

"Bütün ricalarımı görmezden geldi. O gece kendisi de çıldırdı, beni eski sevgilileri olarak gördü. . . . kaçmak istedim. . . ama o uyanmadan yanına döndüm."

"Gittiğinizi gören oldu mu?"

"Yan kapıdaki muhafız rahipler. . "

Başını kucağına çekti ve kıvırcık saçlarını okşadı.

"Oğlum," dedi usulca, "ihlalinin haberi İştar'a kesinlikle ulaşacak ve tabletin göksel füzeden eksik olduğu da keşfedilecek. Bu gerçekten de bir ölüm kalım meselesidir."

"Ne yapayım bilge anne?"

Bir an düşündü. "Uruk'tan ayrılmalı, İştar'ın egemenliğinden ve gazabından kaçmalısın," dedi. "Ur'da Nannar'ın korumasını ara ya da annemin metresi olduğu Shuruppak'a git."

"Ve günlerimi sürgünde, duvarın dibine gömülecek bir cesetle mi bitireceğim?" dedi Gılgamış öfkeyle ayağa kalkarken. "Ben senin oğlun, ilahi annen ve yüce Lord Şamaş'ın çocuğuyum! Göklere tırmanamazsam, krallık tahtıma oturarak kendi hançerimle öleyim!"

Ninsun, "Yalnızca aceleci kadere kendi elleriyle meydan okur" dedi.

"O zaman Roket Gemilerinin Yeri'ne gitmeme izin ver ve kutsal topraklarda kaderimle yüzleş!"

Ninsun oğlunu düşündü. "O yer, Gılgamış, Anunnaki'nin uzaklardaki yasaklı bölgesinde, uzaktadır. Hiçbir erkek oraya gidemez.
. . . Ama başka bir yer daha var, İniş Yeri. Sedir içinde

Machine Translated by Google

Dağ lar. Utu sizi oraya götürürse, Anunnaki sizi taş ıyabilir."

"O yeri bilmiyorum, Sippar'a giden yolu da bilmiyorum.
vaftiz babası Ş amaş ," dedi Gılgamış ona.

"İ ş te, sana göstereyim," dedi. Sunaktaki bir noktaya dokundu ve taş cephesi zeminde kayboldu. İ çeride raflar vardı ve üzerlerinde birçok disk vardı. "Bunlar, tüm bilgileri içeren Me tabletleridir. Bilgelik efendisi Lord Enki, onların yapılmasına neden oldu."

Kader Tableti'ni sunaktan aldı ve diğ er disklerden biriyle değ iş tirerek raflardan birinin içine koydu. Bir noktaya dokundu ve sunak, içi boş olduğ una dair hiçbir ipucu olmadan önceki konumuna geri getirildi. Sonra beyaz sayfanın tekrar görünmesini sağ ladı.

"Bak," dedi oğ luna.

Bir haritanın çizimiydi.

"Bu, Nehirler Arasındaki Ülke," dedi, "ve ötesinde, Yukarı Deniz'in baş ladığ ı yerde biten Batı Ülkesi. Bunlar, Lord Adad'ın dağ lık bölgelerinde baş layan ve Aş ağ ı Deniz'e akan iki büyük nehir, Fırat ve Dicle'dir. Sippar burada, iki ırmağ ın birbirine yaklaş tığ ı, neredeyse birbirine değ diğ i yer." Fildiş i sopayla yeri gösterdi. "Burası Edin'in baş ladığ ı yer, tanrısal bolluk yeri, ta Aş ağ ı Deniz'e kadar."

"Peki Erek nerede? Neredeyiz?"

"İ ş te," dedi, fildiş i sopayla iş aret ederek, "Fırat Nehri'nin hemen kıyısında. Güneyde Larsa ve Ur ve onların ötesinde, Lord Enki'nin Dünya'ya ilk ayak bastığ ı zamandan beri meskeni olan Eridu yer alır. Kuzeyde ş ehirlerin olmadığ ı uzun bir nehir uzanıyor, çünkü çöl nehri kaplıyor. Ama sonra Borsippa, Babylon ve Kish ve ardından Sippar var.

"Borsippa Lord Nabu'ya, Babil de babası Lord Marduk'a borçludur," dedi Gılgamış , "ve Kish, krallık atama geçtiğ inden beri Uruk'la savaş tı. . . . Riskli bir yoldur. Peki ya İ niş Yeri? Nerede?"

Machine Translated by Google

"Batı Ülkesinde. Tüccar kervanları, Fırat'ı neredeyse akışına başladığı yere kadar takip eder, sonra ıssız bir vadiyi geçerek, birbirine bakan iki dağ silsilesinden akan bir nehre ulaşırlar. En uzun sedirler orada büyür ve Sedir Ormanı'nı oluşturur.

İçinde İniş Yeri var, Tufandan önceki bir yer."

Gılgamış haritayı inceleyerek, "Dağlar sayısız lig boyunca uzanır," dedi. "Yer tam olarak nerede?"

"Burası gizli bir yer," dedi, "Kartallar olan Anunnakiler dışında kimsenin bilmediği bir yer. Ama Utu ya da diğer adıyla Şamaş onların komutanıdır. Sippar'a ulaşıp yakarışınızı onun önüne koyabilseydiniz. . " Cümlenin ortasında durdu.

"Ne var annem?"

"İştar," dedi Ninsun. "O onun sevgili ikiz kardeşi. onun gazabında Utu'dan herhangi bir yardım almadan sana bir lanet koyabilir!"

Gılgamış diz çöktü, annesinin elini tuttu. "Uruk Hanımının gazabını şimdiden uyandırdım," dedi. "Kaderimi uysalca mı bekleyeyim, yoksa kaderimi aramak için cesurca riskli bir yola mı gireyim? Eğer öleceksem, yıldızlara uzanarak öldüğümü hatırla!"

Kıvırcık saçlarını okşadı, sonra alnından öptü.

"Git," dedi, "ve büyük Anunnaki'ye senin güvenliğin için yalvaracağım."

Göbek bağını kesmek için ebe bıçağı şeklinde yeşil-siyah bir nesnenin asılı olduğu bir kordonu boynundan çıkardı. Gılgamış'ın boynuna taktı.

"Fısıldayan bir taş" dedi. "Onu ters çevir ve ov, sözlerin bana ulaşacak. . . . Ama onu dikkatli kullan oğlum, sadece gerçek tehlikedeyken."

Elini öptü ve ayağa kalktı.

"Bunun benim kehanetim olduğunun kanıtı olarak Kader Tabletini bir tılsım olarak yanıma almama izin verin."

"Hayır," dedi Ninsun, "yazısını okuyabilen, onu İştar'dan çaldığını bilecektir. Sen sağ salim dönene kadar onu burada iyi bir şekilde saklamama izin ver."

Machine Translated by Google

"Öyle olsun," dedi Gılgamış . Annesine doğ ru eğ ildi, sonra gitmek iç in döndü, ama durup geri döndü.

"Sippar'a hangi yoldan gideyim anne?" O sordu. "Hiç bu kadar uzun ve uzak bir yolculuğ a çıkmamış tım."

"Enkidu'yu da al," dedi Ninsun. "O senin rehberin olacak."

"Enkid?"

"Gerç ekten de öyle. Yaratıcısı olan Lord Enki, ona yalnızca muazzam güç ler değ il, aynı zamanda birç ok gizem bilgisi de bahş etmiş tir.
O, senin yoldaş ın, koruyucun ve yol gösteren olsun."

"Enkidu'yu bulacağ ım ve onu yanıma alacağ ım," dedi Gılgamış . Öne geç ip annesine sarıldı. "Seni tekrar göreceğ im miyim, kutsal annem?" O sordu. "Bir kez daha Uruk tahtına oturacak mıyım?" Gözlerinde yaş lar vardı.

"Git oğ lum," dedi usulca, "ve büyük tanrılar seninle olacak."

Machine Translated by Google

6

Gılgamış , içinden geldiğ i duvardaki gizli açıklıktan çıkarak limana doğ ru hızlı adımlarla yürüdü. Burası ş ehrin uluslararası mahallesiydi, yakın ve uzak kervanların mallarını indirdiğ i ve Fırat Nehri ve ötesindeki denizlerde seyreden teknelerin ş ehrin iskelelerine yanaş tığ ı yerdi. Her yerde hanları ve genelevleri olan, gece gündüz tüccarlar, kervancılar ve denizcilerle dolup taş an ş ehrin daha köhne kısmıydı.

Gılgamış birkaç daha geniş caddeyi geçti ve daha dar sokakları ve ara sokakları takip etti, hepsi de ş ehrin topografyasının hatlarını kucakladı. Sadece karanlık köş elerde pusuya yatmış serserilerden değ il, aynı zamanda yaya devriyelerinden de kaçınmaya dikkat ederek aceleyle yürüdü, ki daha sonra tanınmayacak ve nerede olduğ u bildirilmeyecekti. Adımlarını neredeyse koş acak kadar hızlandıran Gılgamış , sonunda aradığ ı evi bulmakta zorlanmadığ ı bir ara sokağ a saptı. Bu bölümdeki birkaç iki katlı evden biriydi ve kapı söveleri kırmızıya boyanmış tı. Bununla birlikte, kralın yeri tanımak için bu iş aretlere ihtiyacı yoktu, çünkü daha önce, yeni evlileri aramak için kasabaya yaptığ ı baskınların, baş latacak bir gelin olmadan sona erdiğ i durumlarda bir kereden fazla orada bulunmuş tu.

Gılgamış , aş ırı gürültüden kaçınmaya çalış arak kapıyı hafifçe tıklattı ama yanıt alamayınca daha yüksek sesle çaldı. Sonunda kapının arkasından bir kadın sesi duyuldu.

"Git buradan, yarın gel! Bütün bakireler ş imdi derin bir uykuda."

Gılgamış ara sokağ a yaklaş an ayak seslerini duyabiliyordu. gecenin sessizliğ inde uğ ursuz.

"Aç , kadın!" sabırsızca "Enkidu'yu arıyorum!" diye emretti.

"Herkes uyuyor. . ” Kapının arkasındaki kadın konuş maya baş ladı.

"Çabuk aç . Acele etmek! Ben kralım!"

Machine Translated by Google

Şimdi kadın itaat etti. Gılgamış kapıyı itip açtığında, ağır sürgüyü çıkarmayı henüz bitirmişti. İçeri girdi ve kapıyı arkasından hızla kapattı. Kadın bir gaz lambası tutuyordu. Kralı tanıyarak yere eğildi.

"Enkidu burada mı?" Gılgamış bilmek istedi. "O olmadığı için sarayda veya başka bir yerde görüldüyse burada olmalı. . "

Kadın ayağa kalktı ama vücudu hala yarı yay şeklinde bükülmüştü. Güzel yüzünde geniş bir sırıtış vardı.

"Salgigti, seni cadı!" dedi Gılgamış gülerek. "Onunla bozkırda tanıştığından ve bir kadının belini tatmasına izin verdiğinden beri, sanki eviymiş gibi bu yere geri döndü. Doymayan burada mı?"

"Yukarıda," diye yanıtladı Salgigti.

İki katlı evlerin çoğunda olduğu gibi, bu da kare bir merkez avluya bakan bir dizi odaya bölünmüştü - zemin kattaki odalar ev işlevlerine, üstteki odalar uyumaya ya da önemsiz işlere ayrılmıştı.

Üst kata, üst odaların iç çevresi boyunca uzanan ahşap bir balkona açılan bir merdivenle ulaşılıyordu. Palmiye dallarıyla sazdan çatılı, balkona gölge sağlayacak kadar çıkıntılı ahşap bir çatı; orta avlu gökyüzüne açıktı.

Gılgamış, Salgigti'den gaz lambasını kaptı ve hızla ulaşıp merdivenlere tırmandı. Üst kattaki kapılar asılı boncuk dizileriyle ayrılmıştı ve Gılgamış, yanlarından geçerken odalara bakmak için bunları kenara itti. İlkinde uyuyan kadınları gördü, ama daha geniş köşe odasında iki genç kadının arasında büyük bir şilte üzerine yayılmış Enkidu'yu gördü.

Kısa, tıknaz vücudu, gece arkadaşı olarak seçtiği iki kilolu, iri kadın arasında komik görünüyordu. Derin bir uykuya dalmıştı, saçlarının uzun bukleleri yüzünü yarı yarıya gizliyordu.

"Uyan Enkidu," dedi Gılgamış arkadaşına dokunarak.

Enkidu, Gılgamış'ı tanıyarak bir anda uyandı. Sırt üstü yatmak için döndü ve selam vermek için elini kaldırdı. Hareketleri iki kadını uyandırdı, ama onları sıkıca kucakladı ve hareket edemediler.

Machine Translated by Google

"Okul hayatımın bir parçası," dedi gülerek. "Şehir Yaşlıları fahişelerle uyumanın içimdeki insanı güçlendireceğini düşünüyor. . ”

Gılgamış, "Şakaların zamanı değil," dedi. "Tartışmamız gereken konular var."

Enkidu kadınları bıraktı. "Gidin," dedi onlara ve aceleyle dışarı çıktılar. O oturdu. "Gecenin bu saatinde buraya gelmen hasta ediyor," dedi.

"Aslında. Erech'i hemen terk etmeliyiz!"

"Erek'ten ayrılmak mı? Gecenin ortasında? Anlamıyorum . . ”

"Bu bir ölüm kalım meselesi," dedi Gılgamış ve çabucak arkadaşına son olayların özünü anlattı. "'Sippar'a git ve Enkidu'yu da yanına al,' dedi annem Ninsun. "İştar'ın ulaşamayacağı yerde Utu'nun korumasını ara," dedi, "ve Sedir Ormanındaki İniş Yerine ulaşmak için vaftiz babandan yardım iste!"

Gılgamış bitirdi.

Enkidu inanamayarak başını salladı, uzun bukleleri canlı dalgalar gibi hareket ediyordu. "Bütün bunlar kulağa gerçek bir olaydan çok kötü bir rüya gibi geliyor," dedi, "ve Uruk'tan kaçmak da en iyi çözüm değil. 'Sippar'a git' dedi! Eskortsuz yolculuk etmek en riskli maceradır ve Sedir Ormanı'na girmek kesin ölümdür, Gılgamış!"

Ayağa kalktı ve ağır kolunu kralın omuzlarına doladı. "Seni uzaklaştıran kalbinin korkusu mu? Gel, tepeye tapınağa kadar sana eşlik edeyim, çünkü şafak yakındır. Cennetin Kraliçesi, ilahi İştar'ın kapısında durun. Kader Tabletini ona kurban olarak sunun, dua edin ve telafi edin. O halde onun hükmünü değil, Hüküm Veren Yedi'nin hükmünü arayın. Ve inan bana, kurtulacaksın!"

"Ölümlü olmadığın için kalbimde ne olduğunu anlamıyorsun." dedi Gılgamış. "Kaderim çağrıldı ve çağrıya cevap vermeliyim! Zar atıldı, Enkidu. Cennete gitmek ya da denerken ölmek, tek seçim budur. . . . Benimle mi geliyorsun yoksa bir korkak olarak geride kalmayı mı tercih ediyorsun?"

"Gılgamış," dedi Enkidu. "İyi biliyorsun ki ölümlülerin ölümünden korkmam. Beni yaratan, Lord Enki, beni

Machine Translated by Google

görünüş te bir adam ama dayanıklılıkta bir tanrı. Kemiklerim tunç, sinirlerim bakır, kan bende yok. Kısa boylu olmama rağ men on erkeğ in gücüne sahibim! Elimle kapı sövelerini kırarım, ayağ ımla duvarları deviririm, dizimle boğ ayı bastırırım. Hayır Gılgamış , korkarım kendim iç in değ il, senin iç in! Çünkü elde edebileceğ in ş ey ş üphelidir, fakat kaybedeceğ in kesindir."

"Değ erli bir konuş ma," diye yanıtladı Gılgamış , "ama sonuç suz. Benimle mi geliyorsun yoksa tek baş ıma mı seyahat edeyim?"

Enkidu, arkadaş ı krala baktı, inanamayarak baş ını salladı. "Kader gerç ekten de seni bunalttı," dedi, "ve ikna edici bir ş ey yok. . .

. Seninle geleceğ im dostum."

"Sana güvenebileceğ imi biliyordum!" Gılgamış dedi ve arkadaş ına sarıldı. "Ş imdi, hedefimize giden yol nedir ve oraya nasıl gideceğ iz?"

"Bildiğ im ş ekilde, oraya nasıl gideceğ imizi öğ reneceğ iz," dedi Enkidu. "Gel, hazırlıklarımıza baş layalım."

Yoldaş lar diğ er kadınları uyandırmadıklarından emin olarak avluya indiler. Salgigti, Enkidu onu ç ağ ıramadan önce orada belirdi.

"Salgigti," dedi, "kızların son birkaç gündür uzaktan gelen yabancıları aramasından memnun musun?"

"Evet," dedi Salgigti. "Festival günlerinde ş u tarihe kadar yola ç ıkılamıyor" bu yarın, birç oğ u zamanını ve parasını burada harcadı."

"İ yi, güzel," dedi Enkidu. "Hepsi denizci mi, eş ek sürücüsü müydü, yoksa Aralarında tüccar ya da kervan ustası var mıydı?"

"Bazıları vardı, bazıları değ ildi. . . . Soru sormuyoruz."

"Ah, bu kadar erdemli olma, Salgigti," dedi Enkidu ve kıkırdayarak onu sırtına vurdu. "Birisi diğ erlerinden daha iyi ödemiş olabilir mi?"

"En cömerti Amorlu tüccar Adadel'di. Uruk balı ve Batı Diyarı'ndan hurma ş arabı ticareti yaptı ve Mari'ye yün ve tahıl taş ıyor."

"O bir kervan mı?"

Machine Translated by Google

"Hayır, o bir teknenin kaptanı, yelkenlerle donatılmış tı, öyleydi. Çok cömert bir kızlarla övünmek. . · patron, gerçekten de
olmuş tur!" dedi Salgigti biraz hüzünle. "Yarın denize açılıyor."

"Mükemmel bir varış noktası!" Enkidu, Gılgamış 'a fısıldadı. Gözü gidgelerde, gece arkadaş ı olan iki kadının konuş maları duymaya çabaladığ ı görüş üne takıldı. Salgigti'ye, "Yanımda bulunan iki kadın, içi su dolu iki tulum, içi ekmek ve peynirle doldurulmuş iki bez torba ve tatlılık için biraz hurma hazırlasın" dedi.

Salgigti kadınlara iş aret etti ve onlar yaklaş tıkça o
Enkidu'nun istediğ ini yapmaları talimatını verdi.

"Atılan giysileri nerede saklıyorsunuz?" Enkidu, Salgigti'ye sordu.
"Erkeklerin unuttuğ u giysiler mi?"

Onları zemin kattaki odalardan birine götürdü.
giysiler bir köş eye yığ ılmış tı.

Enkidu, Gılgamış 'a, "Bunlardan bazılarına geçelim," dedi.

"Ama yıpranmış ve kirliler!" Gılgamış itiraz etti.

"Ve böylece mükemmel bir ş ekilde yakış ır," diye karş ılık verdi Enkidu ve soyunmaya baş ladı. Anlayan Gılgamış , her zaman yanında taş ıdığ ı hançeri yeni cübbesine aktardığ ından emin olarak aynı ş eyi yaptı.

"Adadel'in teknesi neye benziyor?" Enkidu, Salgigti'ye sordu.

Yelkenleri olduğ unu tekrar etmenin yanı sıra çok az bilgi verdi.

"Onu bulacağ ız," diye güvence verdi Enkidu, Gılgamış 'a.

Enkidu, kıyafetlerini değ iş tirirken sakladığ ı bir madeni para kesesinden çıkardı ve Salgigti'ye gümüş bir ş ekel verdi. Elinde tuttuğ u kandilin ış ığ ında parlak metalin parladığ ını görebiliyordu ve minnetle baş ını eğ di.

"Kralın hizmetindeyim," dedi ona.

"Üstelik," dedi Enkidu, "Bahar Ş enliğ i'ne kadar dönmezsek giysilerimizi de satabilirsiniz. Ama o zamana kadar, sizin ya da kadınlarınızın ağ zından tek kelime çıkmayacak, yoksa yaratıcım Lord Enki, nerede olursanız olun hepinizi yere serecek!"

Salgigti baş ını salladı. "Öyle olacak, efendi Enkidu."

Machine Translated by Google

Ona sarıldı ve geniş ağzını öptü. “Kadınlarıma iyi bakın!” dedi ona. Sonra, bir kez daha düşündü, gitti ve iki kadını da kucakladı. "Geri döndüğümde her biriniz için birer şekel gümüş var!" söz verdi.

"Hadi gidelim!" dedi Gılgamış sabırsızca. “Hala Niglugal ile konuşmam ve oğluma veda etmem gerekiyor. . ”

"Ve sen ayrılmaya hazır olana kadar bütün şehir uyanmış mı?"
Enkidu araya girdi. "Saray'a geri dönersen, asla ayrılamazsın, çünkü o zamana kadar Anu'nun eseri hakkındaki feryatlar yayılacak!"

"Adadel güneş doğar doğmaz denize açılır," dedi Salgigti, başını eğerek.

Gılgamış etrafına bakındı. Gecenin karanlığı gerçekten de yerini yaklaşan şafağa bırakıyordu. Enkidu, erzaklarıyla birlikte çantaları tutuyordu. Salgigti sessizce durdu, başı hala hafifçe eğikti. Avlunun bir köşesinde erzaklara yardım eden iki kadını görebiliyordu. Üst kata baktı. Kısa bir süre sonra diğer kadınların ayağa kalkacağını ve mekanın dedikoducu kadınlarla dolup taşacağını biliyordu.

Sinirli bir kahkaha patlattı. "Bu bir şaka, hayatımın en komik ve en acı anı!" dedi. “Burada geceleyin bir genelevde bir hırsız olarak duruyorum, kararımı vermesi için çağrıldım. . krallık ve yaşam, geçmiş ve gelecek arasında seçim yapmak. Enkidu, böyle mi olacaktı?”

Enkidu cevap vermedi.

Açık kapıyı zevk kadını, dedi Gılgamış Salgigti'ye, "ve kaderimle yüzleşmeme izin ver."

* * *

Yatak odasında, Baş Rahip Enkullab, hizmetçi-rahibi tarafından huzursuz ve rüya dolu bir uykudan uyandırıldı. Bir irkilmeyle uyandı ve sinirlendi.

"Muhafız rahiplerinin reisi sizinle hemen konuşmalı," dedi.
dedi hizmetçi. "Bu çok acil bir mesele," dedi.

“Şafağı bekleyemedi mi?”

"Baş rahibe derhal bilgi verilmesi gerektiğini söyledi."

Machine Translated by Google

"O zaman bornozumu ver ve içeri al," dedi Enkullab ona.
Birkaç dakika sonra uşak elinde büyük bir gaz lambasıyla, uzun boylu ve şişman bir adam olan muhafız rahiplerinin şefini getirdi, giysisi onu çevreleyen deri kemerden belli oluyordu.

"Beni değerli şeylerden çalmaya layık gördüğün şey nedir?
uyumak?" Enkullab sert bir şekilde, ama öfkelenmeden sordu.

Rahip muhafızların şefi, "Kutsal Baba," dedi, "Anu'nun eseri olan bir kehanet Göklerden indi. . " Konuşmayı kestiğinde başını eğdi.

"Evet, evet, durma!" Enkullab bağırdı.

"Gökyüzünde parlayan, kayan bir yıldız olarak göründü. Uzun siyah bir eserdir, vücudu yılan gibi pürüzsüz, başı yüzgeçli bir balığınki gibi, yılan gibi tıslaması. . "

"Anu'nun eseri mi?"

"Göklerden geldi ve bir faninin eseri değil, Kutsal Babamız."

"Tanrılar övülsün!" Enkullab seslendi. "dualarım oldu
cevapladı! Bana daha fazlasını anlat, hepsini!"

"Dediğim gibi, kayan bir yıldız gibi göründü. . . . Dünya'ya yaklaştıkça, Kutsal Bölge'ye doğru gidiyor gibi görünüyordu. Ama sonra . . . sonra kralın sarayına doğru gidiyor gibiydi."

"Bir kehanet için dua eden bendim!" diye bağırdı Enkullab.

"Kutsal Baba, Anu'nun eseri Dünya'ya kuzeye doğru dokundu,
kendini eski kanalın kıyısına gömüyor."

"Devam et," dedi Enkullab ona.

"Rahipler tarafından karakolun surlarına doğru inerken görüldü. Bir grup oraya, düşen yere doğru koştu. Geldiklerinde, zaten bir kalabalık ve askerler vardı. . . ve kral."

"Kral Gılgamış zaten orada mıydı?"

"Evet, Kutsal Babamız. Anu'nun eseri renk değiştiriyor, tıslıyor ve göksel bir yılan gibi dönüyordu. Kral Gılgamış tek başına ona dokunma ve onunla güreşme cesaretine sahipti. Sonra rahipler, ilahi koruma için uygun ilahileri okuyarak kanalın kıyısına indiler ve nesnenin sorumluluğunu üstlendiler. Derinden gömülüdür

Machine Translated by Google

çamur artık cansız, çünkü kral onunla birlikteyken kafası koptu.”

"Öyle miydi?"

"Rahipler gök cismi çevrelediğinde, o gitmişti."

Enkullab ayağa kalktı, sonra yatak odasında volta atmaya başladı. "Cennetten bir kehanet, Anu'nun eseri, çok eşsiz ve kutsal bir nesne, üvey kardeşim kral tarafından kirletildi. . . . Tanrıların gazabı uyanmalı!”

"Bu tanrıların isteği!" dedi muhafız rahiplerinin şefi. "İstemek Kutsal Babamız giyinip benimle bölgeye gelsin mi?”

"Evet elbette . . . site, Cennetin Dünya'ya dokunduğu bir yer olarak kutsanmalıdır!” dedi Enkullab. “Şimdi bana nesnenin düştüğünü tekrar anlat. Önce Kutsal Bölge'ye, sonra da saraya mı gidiyordu?"

"Gerçekten de öyle."

"Peki indiği yer, tam olarak neresi?"

"Sarayın kuzeyinde."

“Kral gittiğinde askerler de onunla birlikte mi gitti?”

"Hayır, bir müfreze geride kaldı."

"O zaman zaman kaybetmeyelim," dedi Yüksek Rahip. "İhtiyacınız olduğu kadar çok rahip ve bir araba alın ve kehaneti mümkün olduğunca çabuk Kutsal Bölge'ye götürün!"

“Kralın adamları da aynısını yapsın mı?”

"Sen onu kavradın. Şimdi git, acele et! Hemen giyinip seni takip edeceğim.”

"Ya askerler itiraz ederse?"

“Tanrıların gazabını çağırın. . . sen bir rahipsin, değil mi?”

* * *

Yaklaşan şafak, her türden kestaneyi liman bölgesine giden sokaklara çekmişti, böylece tüccarlar, araba yüklü kılıçlar, gelmeye başladığında kendilerini en iyi şekilde konumlandırabilirlerdi. Bu kestanelerden bazıları Enkidu'ya yaklaşmaya çalıştı ve

Machine Translated by Google

kral yaklaş tıkça, kısa boyuna aldandıkları için özellikle Enkidu'yu hedef aldılar. Ancak elinin şapırtısı ya da ayağının tekmesi kısa sürede onları sersemletirdi. İki arkadaş adımlarını hızlandırdı, çünkü yaklaşan gün doğumunun hızla uzaklaşmayı tetikleyebileceğini biliyorlardı, çünkü Yeni Yıl festivali sırasında bu tür hareketlere ilk kez izin veriliyordu.

Fırat Kanalı'na giden kuzey ucundaki limana varır varmaz, Adadel'in teknesinin nerede olduğunu çabucak araştırdılar ve sıra sıra kürekler ve uzun bir yelkenle donatılmış büyük bir kargo gemisine yönlendirildiler. Teknenin bağlı olduğu rıhtımda yoğun bir hareketlilik vardı ve gemideki herkes uyanık ve meşgul görünüyordu.

Yoldaşlar durumu düşündüler. Gılgamış, "Bizi güvertenin altında, mallar arasında saklaması için teknenin efendisine ödeme yapmayı teklif edebiliriz," dedi.

"Gizlemek ihanete davetiye çıkarır," diye yanıtladı Enkidu. "Kendimizi işe alacağız yerine denizciler."

"Görünüşe göre, ihtiyacı olan tüm ellere sahip ve hazır yakında yola çıkar," dedi Gılgamış.

"Burada kal, ben meseleyle ilgileneceğim," dedi Enkidu ona.

Enkidu, boyuna göre inanılmaz büyük olan birkaç adım atarak rıhtıma ulaştı. Gemiye erzak almakla meşgul olan adamlardan birine yanaştı; bir an sonra adam yere düştü ve Enkidu onu kenara çekti. Gemiyi rıhtıma bağlayan halatları çözen başka bir adam vardı; Enkidu ile hızlı bir karşılaşma ve o da sessizce sürüklendi. Sonra Enkidu, hızla gelen Gılgamış'a işaret etti ve ikisi cesurca gemiye adım atarak efendi Adadel'i istedi.

Orta yaşlı bir adamdı, koyu renkli saçları çoğunlukla bir örtü ile gizlenmiş, sakalı Batılılar gibi keskin bir şekilde kesilmiş ve ovuşturulmuş koyun derisinden yapılmış bir giysi giyiyordu.

"Daha fazla erkeğe ihtiyacım yok," dedi Adadel. "Teknemden in, çünkü biz denize açılmak üzere."

"Öyle değil," dedi Enkidu. "Erkeklere ihtiyacın var, çünkü ikiniz ortadan kayboldu." Adadel ona şaşkın şaşkın baktı. Rıhtımı inceledi ve iki adamını göremedi. İsimlerini söyledi ama

Machine Translated by Google

cevap alamadım. Daha sonra eski püskü giyimli Enkidu ve Gılgamış 'a yakından baktı ve bu olayın neyle ilgili olduğ unu merak ederek Gılgamış 'ın kısa boyunu düş ündü.

"Yeteneklerimizden ş üphe mi ediyorsun?" diye sordu Enkidu. O iplere adım attı tekneyi rıhtıma bağ ladı ve bir ç ekiş te onları serbest bıraktı.

"Anlıyorum," dedi Adadel. "Peki ya arkadaş ın?"

Gılgamış tek kelime etmeden teknenin yanına gitti ve bacağ ıyla onu iskeleden uzaklaş tırdı.

Adadel onları düş ündü. "Mari ş ehrine vardığ ımızda maaş iki ş ekel," diye bilgilendirdi onları. "Ekip ş efi sana ödevlerini verecek."

"Ya günlük erzak?" diye sordu Enkidu.

"Ve günlük erzak," diye onayladı Adadel.

Bağ larından kopan tekne rıhtımdan uzaklaş maya baş ladı. Liman bölgesinden Kutsal Bölge'ye doğ ru yokuş yukarı ç ıkan sokaklardan gelen bir kargaş a sesleri vardı. Gılgamış yüzünde endiş eli bir ifadeyle Enkidu'ya baktı.

"Madem iş e alındık, kaptana ş ekelinin değ erini verelim" dedi Enkidu bir kürek alarak. Bununla tekneyi diğ er demirli teknelerin labirentine doğ ru itti. Bir kürek alan Gılgamış da aynı ş eyi teknenin diğ er tarafında yaptı. Birkaç dakika iç inde tekne geniş liman kanalının ortasındaydı.

"Kürekleri adam edin!" diye bağ ırdı mürettebat.

Diğ er adamlar ellerine kürek ç ekerek kürek koltuklarına koş tular. Kürekç ilere emirler yağ dıran ve teknenin her iki yanında Enkidu ve Gılgamış 'ın da yardımıyla Adadel, teknesini sudan gelen trafiğ in karmaş ası iç inde ustaca yönetti; Sanki herkes aynı anda ayrılıyordu. Kaptanlar arasında bağ ırış lar ve küfürler edildi ve öfkeyle yumruklar kalktı. Ama hepsi bir rutinin parç asıydı ve herhangi bir aksilik olmadığ ı iç in kimse sözleri ve jestleri ciddiye almadı.

Bu ş ekilde manevra yapan tekne, liman bölgesinden ayrıldı ve Uruk limanını büyük nehir ve diğ er su yolları ve ötesindeki tüm dünya ile birbirine bağ layan insan yapımı su yolu olan Fırat Kanalı'na girdi. Kentin doğ u duvarı artık sağ larındaydı ve

Machine Translated by Google

sollarında çeş itli mahalleler. Trafiğ in çoğ u giden olmasına rağ men, gelen bazı tekneler ve sallar vardı ve Enkidu, uzun küreğ iyle onları uzaklaş tırma becerisini ve güçlerini sergiledi. Ş imdi, kanalın ş ehrin surlarıyla birleş tiğ i yerde giriş ini koruyan savaklara yaklaş ıyorlardı. Burada daimi bir muhafız noktası vardı, çünkü burası hayati bir askeri tıkanıklık noktasıydı. Gılgamış çabucak teknenin yanından ayrıldı ve gemilerin arasına oturdu.

diğ erleri

Ani hareketi Adadel'in gözünden kaçmadı. Enkidu'ya baktı ve bakış larını Gılgamış ile yaklaş makta olan muhafız karakolu arasında değ iş tirirken yakaladı.

"Nereye?" muhafız kaptanı tekneye bağ ırdı.

"Mari'ye," diye yanıtladı Adadel.

"Tanrılar sizinle olsun," diye bağ ırdı muhafız kaptanı ve tekneyi salladı.

Duvardaki kemerli açıklığ ın altından geçtiler, yanlarında iki gözetleme kuleleri. Burada kanal geniş ledi. Açık bir ülkedeydiler.

Enkidu gelip Gılgamış 'ın arkasına oturdu. "Ş ehrin dış ına güvenle çıkıyoruz," diye fısıldadı.

Geniş , görkemli nehre ulaş tıklarında güneş doğ u semalarında yükselmiş ti. Bir sonbahar esintisi vardı ve Adadel yelkenin direğ e kaldırılmasını emretti. Kısa bir süre sonra tekne, rüzgarın yanı sıra mürettebatın ritmik kürek çekmesiyle de hareket ederek kuzey yönünde hızlı bir ş ekilde akıntıya karş ı sorunsuz bir ş ekilde yelken açtı.

Gılgamış dönüp Enkidu'ya baktı. "Ishtar'ın gazabı arkamda," dedi. fısıldadı. "Everlife'ı bulmaya gidiyorum!"

"Yolculuğ umuz daha yeni baş ladı, tehlikelerimiz daha yeni baş lıyor" Enkidu geri fısıldadı.

Adadel, mürettebat güvertesinin üstündeki güverteden ikiliyi izledi. "Bunlar iki sıradan denizci değ il," diye mırıldandı tayfaya. “Gece boyunca daha fazlasını öğ renmeliyiz. . ”

Machine Translated by Google

7

Gılgamış onu terk ettikten sonra Ninsun huzur bulamamış tı. Uzanıp biraz uyumaya çalış tı ama uyku onu kaç ırdı. Bir süre koltuğ unda oturup düş ündü. Kralın ayrıldığ ı öğ renildiğ inde ve göksel mektubun haberi İ ş tar'a ulaş tığ ında, kargaş a çıkacağ ına ş üphe yoktu. Peki Ishtar gazabı serbest kaldığ ında ne yapacaktı? Enkullab ne yapardı?

Ninsun, düşünceleri onu ele geç irdiğ inde sık sık yaptığ ı gibi, evin düz çatısına çıktı. Kuzeybatıda, Kutsal Bölge'nin üzerinde durduğ u geniş bir platform oluş turacak ş ekilde düzleş tirilmiş ve doldurulmuş burunu görebiliyordu, Eanna zigguratı, bölgeyi çevreleyen devasa duvar tarafından belirlenen ufuk çizgisinin üzerinde yükseliyordu. Bakış larını doğ uya çevirdiğ inde, kralın sarayının üzerinde durduğ u daha küçük burnunu görebiliyordu. Evet, diye düş ündü, tapınak ve sarayın bir olduğ u, Anunnakilerin daha yüksek olmasına rağ men, insanlık üzerinde daha az egemen olduğ u daha mutlu bir zaman vardı.

Orada, sarayın görüş hattının ötesinde, annesinin meskeni Shuruppak yatıyordu. Dalgın bir ş ekilde, alış kanlıktan, Ninsun, Fısıltı Taş ı'nı alıp ovalamak, annesinin konuş masını duymasını sağ lamak iç in elini boğ azına koydu. Ancak çıplak boğ azına dokunduğ unda taş ı oğ luna verdiğ ini hatırladı.

Yine de yüzünü Shuruppak'a çevirdi ve düş üncelerini dile getirdi. Ah annem, Gılgamış 'a nasihat ettim değ il mi? Gerç ekten de Erech'ten ayrılacak mıydı? Ne zaman? Nasıl? Ve Ishtar'ın gazabıyla nasıl baş a çıkmalıyım?

Hiç bir cevap duyamadı. Gılgamış oradayken gümüş i ış ıklarını odalarına atan ay batıda gitmiş ti. Etrafta bir karanlık vardı, gecenin sonu ile ş afağ ın geliş i arasındaki zamanı dolduran bir karanlıktı, o saati görev olarak gören herkes iç in kötü bir zamandı. Serin esinti rahatsız ediciydi. Aş ağ ı indi ve hizmetç isini ç ağ ırdı.

"Hizmetç ileri uyandırın, yıkanmak, giyinmek ve daha önce ayrılmak istiyorum. güneş len," dedi. "Kutsal Bölgeye dönüyorum."

Machine Translated by Google

"Evet, büyük hanım," dedi hizmetçi. "Uyarayım mı
arabacılar mı yoksa çöpçüler mi?"

"Hiçbiri" dedi Ninsun. "Gereksiz ayrılmak istiyorum. Ben kıçına bineceğim. Şimdi saraya koşun ve mabeyinciye bana gelmesi için söz verin."

Ninsun, gizli yan kapıdan Resusitasyon Evi'nden ayrıldığında neredeyse şafak sökmek üzereydi, görevlilerden biri koca kıçı bir iple yönetirken, ikisi de arkasından hızlı adımlarla ilerliyordu. Onlara Gipar'ın yan kapısından Kutsal Bölge'ye ulaşmalarını söyledi. "Bu sefer Ishtar'ın geceyi orada geçireceğini sanmıyorum," dedi alaycı bir sesle.

Muhafız rahipler şaşırmış olsalar da onu tanıdılar ve geçmesine izin verdiler. Görevlileri gönderdi ve hızlı bir şekilde ilahi konutların bulunduğu Büyük Tapınak olan Irigal'e doğru yürüdü. Tapınağın önündeki büyük avluda kayda değer bir kargaşa vardı, çünkü katılan rahipler, yerleşik olmayan tanrıların ayrılmasını hazırlıyordu. Savaş arabaları getiriliyor ve geçit töreni için ayarlanıyordu; görev için özel olarak yetiştirilmiş eşekler kullanılıyordu. Bu süreçte çok fazla bağırışma ve anırmalar oldu. Tüm kargaşada, yürüyerek gelen Ninsun pek fark edilmedi. Hızla Irigal'e girdi ve odasına koştu.

Kısa bir süre sonra, her biri en sevdiği renkleri ve konik, boynuzlu ilahi başlığı takan ziyaret eden tanrılar tapınaktan ayrılmaya ve kendilerine tahsis edilen savaş arabalarını indirmeye başladılar. Hepsi gençti -gerçekte Nibiru'dan gelen Eski Tanrıların üçüncü ve dördüncü kuşakları- ve neşeli tavırları, Kutsal Bölge'nin alaylı, ayinle dolu sınırlarını terk edip gittikleri kırsal, küçük kasaba evleri için ne kadar istekli olduklarını ortaya koyuyordu. özgürce olabilir

dolaşmak.

Ama avluda bir ses ve çığlık yükseldiğinde ve "Büyük Leydi İştar geliyor!" diye bağırılınca şakaları aniden kesildi.

Gelişini böylece haber verdi, Uruk'un Hanımı İştar, kendi altın kakmalı arabasıyla avluya girdi. Arabasına koşulan iki vahşi aslanın dizginlerini tutarak ayakta duruyordu.
O idi

Machine Translated by Google

av kıyafeti -iki leopar derisi- giymiş ti ve uzun bir yay ve omzuna bir ok kılıfı bağ lıydı.

Katılan rahipler, arabanın önünde hızlı adımlarla ilerliyorlardı ve diğ erleri de arkasından koş uyordu.

"Büyük leydi, ayrılan tanrılara ş ehir kapılarına kadar eş lik edecek, alayı yönetecek!" maiyetindeki baş rahip duyurdu.

Savaş arabalarının ş efi, "Arabaları buna göre ayarlayacağ ım," diye yanıtladı. Sonra yardımcılarından birine dönerek mırıldandı, "Kasaba halkına yazık. . . Ishtar av havasında. . . . Burundan aş ağ ı koş acak, Erech sokaklarını süpürecek, önüne panik ekecek ve arkasında kargaş a bırakacak. . . . Daha sonra ceylanları veya ş ansın yaver giderse daha vahş i hayvanları avlamak iç in ş ehrin dış ındaki bozkırlara yıldırım gibi binecek."

Savaş arabaları sıraya dizilmiş ti ve ayrılan tanrılar kendilerine atanan arabalarını hareket ettirmeye baş lamış ken, karakolun ana kapısında bir kargaş a ve garip bir alayı belirdi. İ ki rahip, arkasında Baş Rahip ve onu takip eden daha fazla rahiple birlikte boğ aların ç ektiğ i bir arabayı yönetiyordu. Avlunun ortasına ulaş tılar ve durdular. Arabanın üzerinde siyah renkli büyük silindirik bir nesne vardı.

"Bu neyle ilgili?" Ishtar bilmek istedi.

Baş Rahip öne ç ıktı. "Büyük hanım, Cennetin Kraliç esi, Dünyanın Kraliç esi," dedi yere eğ ilerek, "Göklerden bir iş aret var."

"Önemli konuş un!" İ ş tar emretti. "Vagondaki o nesne ne?"

"Büyük hanım, büyük tanrılar," dedi Enkullab, "Bu, Cennetten Dünyaya gelen Anu'nun eseridir. Bu, gücünüze layık, göksel bir iş arettir!"

Tanrıç anın önünde secde etti. Diğ er rahipler dizlerinin üzerine ç öktü. Ishtar arabasından indi, dizginleri iki eğ itimli hizmetç iye verdi ve bir elini sallayarak onlara arabayı sürmelerini iş aret etti. Sonra garip nesneye bakmak iç in vagona doğ ru yürüdü. Önce cismi her yönden görmek iç in vagonu daire iç ine aldı, sonra ona dokundu. Bu disk benzeri üst

Machine Translated by Google

cismin ana gövdesinden ayrılan vagonda da vardı. Silindirik kısımdaki açıklığı görebiliyor, elini içeri sokuyor ama içinde hiçbir şey hissetmiyordu.

"Bana her şeyi anlat," dedi Enkullab'a.

Ayağa kalktı ve yüksek sesle konuşarak bildiklerini ona anlattı, böylece diğer tanrılar ve büyük avluda toplanan diğer herkes de duysun. Surlarda konuşlanmış bazı rahiplerin, düşen yıldızların gökyüzünü nasıl çizdiğini gördüklerini anlattı. Bir tanesi Dünya'ya yaklaştıkça nasıl da büyüdü. Nasıl Kutsal Bölge'ye doğru düşüyordu ama onu kaçırdı ve kuzeye düştü. Nasıl bir grup rahip olay yerine koştu, sadece oradaki kralı bulmak için nesneyi araştırdı. Krala geri adım atmasını emrederek yönetimi nasıl ele geçirdiler. Nasıl, gecenin bir yarısı mucizevi bir olaydan haberdar edildiğinde, Baş Rahip, gök cismi kanalın yatağından çıkarılmasını ve İş tar'a sunulmak üzere boğaların çektiği arabada Kutsal Bölge'ye getirilmesini emretti. , Cennetin ve Dünyanın Kraliçesi.

Enkullab, "Bu bir kehanet, kehaneti yerine getiriyor," diye bitirdi. "Harika etkinlikler geliyor! Anu'nun sözüyle, kötülük sona erecek ve doğruluk galip gelecek!"

İş tar, "Kehanet tanrılar içindir, ölümlüler için değil," dedi. "Eğer bir mesaj taşıyorsa, yalnızca tanrıların anlaması içindir. Şimdi söyle bana, kral nerede?" Bölgedeki rahipler, nesneyle meşgul oldukları için kralı gözden kaybettiklerini ve nerede olduğunu bilmediklerini itiraf ettiler.

"Saraya geri dönmüş olmalı," diye önerdi Enkullab.

"Anu'nun bu eserini tapınağıma getir ve kralı çağır!" İş tar emretti.

Başkaları tarafından görülmeyen Ninsun, Büyük Tapınak Irigal'deki bir pencereden olup bitenleri gözlemliyor ve kulak misafiri oluyordu. İş tar'ın sözleri üzerine bir çığlığı bastırmak için ellerini ağzına götürdü, çünkü o anda Niglugal'ın ana kapıdan avluya girdiğini görebiliyordu. Belli ki karşılaştığı topluluğu beklemiyordu, çünkü büyük avluda kimin olduğunu anlayınca duraksadı ve adımlarını geri çekmeye başladı. Ancak, Enkullab tarafından çoktan fark edilmişti.

Machine Translated by Google

"Ah, kralın mabeyincisi bize katılmaya geldi!" dedi Enkullab yükseltilmiş bir sesle. "İştar'ın emirleri sarayda duyulmuş olmalı."

Niglugal dizlerinin üzerine çöktü ve yere eğildi. "Büyük hanım, ilahi tanrılar," dedi. "Senin önünde tevazu ile secdeye kapanıyorum. Ben hizmetkarınız Niglugal'ım."

"Kutsal Bölgede kralın işi nedir?" diye sordu Enkullab. Niglugal secdede kaldı.

"Kalk ve konuş!" İştar emretti.

"Büyük Leydi Ninsun ile konuşmaya geldim," dedi ayağa kalkarken.

"Seni çağırdı mı? Ve ne amaçla?"

"Kralla ilgili," demeye başladı Niglugal. Durdu ve etrafına huzursuzca baktı. "Kral gece yarısı saraydan ayrıldı ve geri dönmedi."

"Rahipler kralı düşmüş el işinin yerinde gördüler.
Anu'nun," dedi İştar, kamçısını arabadaki nesneye doğrultarak.

Niglugal onun gösterdiği yöne baktı ve dizlerinin üzerine çöktü. "Anu mübarek olsun," dedi. "Hepimiz bu alamet tarafından kutsanmış olabiliriz."

"Cennetten bir işaret!" diye bağırdı Enkullab. "Kralın kaderi mühürlendi!"

"Sözlerini tut!" dedi İştar öfkeyle. "Daha fazlasını mabeyinciden dinleyelim. . . . Şimdi bize kraldan bahset."

Niglugal, "Kayan yıldızın bulunduğu yere koşan askerler gerçekten de kralı orada görmüşlerdi," dedi, "ama ondan sonra kimse onu görmedi. Büyük Leydi Ninsun'dan hemen buraya geleceğim haberini aldığımda, saray muhafızları şehir çapında bir arama başlatmak üzereydiler. . "

"Bunu duydun mu?" İştar toplanmış tanrılara doğru bağırdı.
"Kral ortadan kayboldu ve Ninsun'un haberi var! Anne, oğluyla bir komplo içinde!"

"En kötüsünden korkuyorum, ey Cennetin Kraliçesi," dedi Niglugal. "Askerlerim kralı bulmak için şehri araştırsın. . "

Machine Translated by Google

“Kralınız bulunmazsa en kötüsü henüz gelmedi!” Ishtar karşılık verdi.
"Git, şehri araştır, her köşesini ara ve akşama kadar Gılgamış'ı bana getir,
sağ olsun ölü olsun!"

"Merhametlisiniz, büyük hanımefendi," dedi Niglugal ayağa kalkarak. Diğer tanrılara doğru eğilerek geri adım attı ve muhafızlarıyla birlikte hızla uzaklaştı.

“Kâhin gerçek oluyor! Gılgamış'a yeni yıl verilmedi!" dedi Başrahip öne çıkıp İştar'ın önünde dizlerinin üzerine çökerken. "Ey Erech Hanımı, saltanatının bugün sona erdiğini ilan edin!" Elini kafası karışmış tanrılara doğru salladı. “İlahi tanıkların hepsi burada!”

İştar toplanmış tanrıları inceledi. "Ninsun'u görmüyorum. O olmadan on iki eksiktir. . ”

"Günahkarın saltanatına son verin," diye yalvardı Enkullab. "Yüce Anu'nun dileği bu!" Tanrılar arasında rıza mırıltıları duyuldu, ama hiçbiri konuşmadı.

“Şimdi şunu dinle!” dedi İştar, tüm -tanrılar ve rahipler- onu duyabilsin diye sesini yükselterek. "Akşama kadar bekleyeceğiz. Eğer kral bulunamazsa ya da ölürse, krallığın efendisi Lord Enlil'in kutsamasıyla, Uruk'un tahtına yeni bir kral yükselecek!"

"Peki kim olacak?" diye sordu Enkullab, sesinde alçakgönüllülük.

"Bizimle birlikte olan tanrılar odalarında kalsınlar"
İştar onlara dedi. "Eğer yeni bir kral taç giyecekse, seçimim seninle tartışacağım."

Enkullab'a döndü. "Ninsun'u tapınağıma çağır. Oğlunun entrikalarından daha fazlasını bilmek istiyorum.”

"Anne gibi, oğul gibi," dedi Enkullab. "Onu bulacağım ve sana getireceğim."

Yere eğilen tanrılar ve rahipler, onlar da dağılmadan önce İştar'ın avluyu terk etmesini bekledi.
Ancak Ishtar, yukarıdan bir ses duyulduğunda neredeyse yüz adım uzaktaydı.

“Kralın hayatı var! Alametler nimettir! Gılgamış kraldır!”

Bu yüksek sesle sözler herkesi şaşırttı. Anilikleri, kaynaklarını bir dakikalığına gizledi. Ama fark etmeleri sadece birkaç dakika sürdü.

Machine Translated by Google

Anu'nun kutsal höyüğ ünün yönünden geldi. Beyaz Tapınağ a doğ ru baktıklarında, giydiğ i boynuzlu baş lıktan tanınan bir tanrıç anın siluetini açıkç a görebiliyorlardı. Podyumun tepesinde duruyordu.

Ishtar'ın kim olduğ unu anlaması biraz zaman aldı.

“Harika Anu!” haykırdı. "Bu Ninsun. . . . Hiç bir ayin yapılmazken, büyük Anu çağ rılmamış ken o kutsal tepeye nasıl çıkmaya cüret eder!" Yayını omzundan çekti ve ok kılıfından bir ok aldı. Öfkeyle, Beyaz Tapınak'ın bozulmamış manzarasını görebileceğ i bir noktaya geri koş tu.

Oku yayına koydu ve siluete doğ rulttu.

"Numara!" diye bağ ırdı yanında duran tanrılardan biri. "Eğ er onu öldürürsen, Marduk'a yapıldığ ı gibi diri diri gömüleceksin!"

Bir an tereddüt eden Ishtar niş anını indirdi ve yere ateş etti. Ok büyük bir gümbürtüyle vurdu ve yarısı toprakta kayboldu.

Ishtar yayı omzuna geri koyarken, "Kutsallıkla baş a çıkmanın baş ka yolları da var," dedi. "Ş imdi git - emredildiğ i gibi git!" avluda bulunan herkese bağ ırdı.

Baş Rahip kıpırdamadı. “Kutsallık ve ihanet de” dedi.
baş ı eğ ikken.

"İ hanet mi?" İ ş tar sözünü tekrarladı. "Evet, kör oldum. Göksel Çemberde değ iş tirdiğ im bu Ninharsag kızı, Uruk tanrıç ası olarak benim yerime geç mek iç in planlar yapıyor! Anu adına, haklısın Enkullab."

“O ve oğ lu, üvey kardeş im. . ” Enkullab eklendi.

"Sözüm üzerine, Enkullab," dedi İ ş tar yüksek sesle, "eğ er bir kral olacaksa seç ilmiş , sen olacaksın!”

Ve o tek kelimeyle teş ekkür etmeden önce, hızlı adımlarla Eanna'ya gitti.

Zigguratın merdivenlerini tırmanırken, görevli rahipler ve rahibeler ona yetiş mek iç in zorlandı. İ kinci aş amada bir tuğ layı çekti ve bir duvar dönerek büyük bir açıklığ ı ortaya çıkardı.

“Gökyüzü gemimi ortaya çıkarın! Acele etmek!" diye emretti.

Machine Translated by Google

Görevli rahipler, üzerinde top şeklinde büyük bir nesnenin durduğu ve üç uzatılmış bacak tarafından desteklenen ahşap bir platform çıkardı. Bir rahibe İştar'a pilot kaskını getirdi ve tanrıça hemen onu giydi. Sonra, uzatılmış bacaklardan birindeki bir kolu çekerek İştar, kürenin yüzeyinin bir kısmının açılmasına neden oldu ve bu kapıdan bir kat merdiven sessizce inmeye başladı. İştar dikkatli hareket ederek merdivenleri tırmandı ve küreye girdi. Bir anda merdivenler, küre tarafından yutulmuş gibi geri çekildi. Kapı kapandı ve kürenin derisi, Şifacılar tarafından hiçbir iz bırakmayan bir yara gibi, eskisi kadar pürüzsüzdü.

Kaynağı görünmeyen bir uğultu sesi başladı. Uzatılmış bacakların arasında bulunan kürenin dibindeki soğanlı bir çıkıntı parlamaya başladı. Küreyi iki sıra halinde çevreleyen parlak beyazımsı çizgiler belirdi. Parıltıları an be an güçlendi, sonra renk değiştirdiler, üst sıra kırmızı, alt sıra mavimsi bir ton yaydı. Kürenin üst kısmında iri gözlü iki lomboz açıldı. Ve rahipler hızla uzaklaşırken, Ishtar'ın küre benzeri gök gemisi platformundan kalktı. Uzatılmış bacakları geri çekilip kürenin içinde kaybolurken birkaç dakika havada kaldı. Ve sonra gök gemisi havalandı, havada ve uzaktaydı.

***

İştar avludan ayrılır ayrılmaz Baş Rahip diğer rahiplere İştar'ın Gılgamış'ın yerine kendisini kral yapacağına dair sözlerini tekrarlamaya başladı. Haber, Kutsal Bölge'yi yazın ortasında bir çalı ateşi gibi süpürdü, önce fısıldadı, sonra yüksek sesle anlattı, sonra surlarda rahipten rahibe bağırdı. Kısa süre sonra tüm bölge, "Enkullab kral olarak taç giyecek!" diye bağırıyordu.

Çığlıklar tüneğinde Ninsun'a ulaştı. Önce uğursuz haber bir taraftan duyuldu, sonra diğer taraftan "Enkullab kral olarak taç giyecek! Enkullab kral ilan edilecek!"

Aşağı baktı, Kutsal Bölge'yi inceledi. İştar'ı göremedi; diğer tanrılardan hiçbirini göremiyordu. Yapabileceği her şey

Machine Translated by Google

Bakın, çeşitli cübbeleri içinde rahipler, iğrenç kemirgenler gibi etrafta koşturup, kötüşeflerinin hizmetinde onu yutmak üzereydiler.

Etrafına baktı. Bir gün önce toplanan kalabalığın yokluğunda, mekan sessizliği içinde daha heybetli görünüyordu. Beyaz Tapınak, rahipleri ve onların korku uyandıran kıyafetleri olmadan, dinginliği içinde görkemliydi.

Rüzgar ıslık çaldı, esintileri tapınakların birçok açıklığına takıldı. Ninsun gözlerini kapadığında, disk disk ile iletişim kurduğunda Kader Tabletlerinin ıslıkları gibi ilahi bir melodi duyduğunu hayal etti.

Ayinler sırasında gerekmedikçe hiç kimse Beyaz Tapınağa girmedi. Ama şimdi, büyükbabası Lord Anu'nun Dünya'yı ve insanlarını kutsadığı kutsal topraklarda yapayalnız, Ninsun davet edildiğini hissetti. . .

Tapınağa kutsal ağacın arkasındaki kapıdan girdi. Tavan açıklıklarından güneş ışınları zemine ve duvarlara tuhaf desenler saçıyordu. İki dış oda arasından geçerek geniş, uzun ön salona ulaştı. Batı ucuna doğru, taştan bir taht benzeri yapı olan Anu'nun koltuğu duruyordu. Ninsun ona doğru yürüdü ve tahta vararak dizlerinin üzerine çöktü ve üç kez eğildi. Sonra ayağa kalkarken eliyle taş koltuğa dokundu. Bin Dünya yılı önce, büyük Lord Anu'nun gerçekten bu tahtta oturduğu düşüncesi, ondan yayılan bir sıcaklık, içsel bir radyasyon hissetmesine neden oldu.

Taht, önündeki uzun salonun üçte ikisini arkasındaki üçüncüden ayıran bir bölücü görevi görüyordu. Arka kısım, odalar ve cellalarla çevrili mükemmel bir kare oluşturdu. En uzak duvardaki bir açıklık, tapınağın çatısına ulaşan merdivenlere, yıldız gözlemleri için sağlanan bir noktaya yol açtı. Onun sağında, Ninsun eşsiz malzemeden yapılmış ve tavandan zemine kadar sarkan Kutsal Peçe'yi görebiliyordu ve Kutsalların Kutsalı'nın girişini tamamen kaplıyordu. Tavanı olmayan ve gökyüzüne açık bir odaydı, ancak çatısı olarak uzun ahşap kütükler üzerine gölgelik gibi yayılmış bir koç derileri tabakası vardı.

Machine Translated by Google

Yılda bir kez yalnızca Baş Rahip'in bu iç kutsal alana girmesine izin verilirdi. Geleneğ e göre oradaki tek nesne, Anu'nun ziyareti sırasında oraya yerleş tirilmiş olan ahş ap ve altın bir sandıktı. Kaderlerin Belirlendiğ i gün Baş Rahip tarafından iş itilen esrarengiz kehanetin kaynağ ı olan İ lahi Konuş macı idi. Burası Baş rahibin girip sağ çıkabileceğ i yerdi, çünkü koruma sağ layan göksel taş ların bulunduğ u göğ üs zırhını yalnızca o giyebilirdi. Ve ş imdi Ninsun orada duruyordu, Kutsal Sözcü'den gizemli bir perdeyle ayrılmış tı. Tabuyu yıkmalı ve yalvarmasını Lordların Efendisi'nin önüne koymalı mı, diye sordu kendi kendine ve bilinmeyen sonuç larla mı yüzleş meli yoksa bunu yapmazsa oğ luna kesinlikle ne olacağ ıyla yüzleş meli mi?

Ninsun tüm cesaretini toplayarak peç eyi kenara itti. Eli titredi. İ çeride mutlak bir karanlık vardı. İ ç kutsal alana doğ ru bir adım attı, sonra bir adım daha. İ leride bir parıltı belirdi.
Her ne kadar soluk olsa da, kadim taş ıyıcıları çoktan gitmiş olan bir sedyenin üzerinde duran kutsal sandığ ı görmesine yetmiş ti.
Ninsun dizlerinin üzerine çöktü ve üç kez eğ ildi. Sonra göğ süne yaklaş tı. Yanlarından kanatlı boynuzlar gibi iki kıvrımlı çıkıntı yükseldi; kanatlar bir araya geldi, neredeyse uç uca ama dokunmadan, göğ sün üzerinde. Iş ığ ın kaynağ ı kanatların uç ları arasındaki boş luktu. Ninsun sandığ ın önünde diz çöktü, bir ş eyin olmasını bekledi -bir okla onu yere indirmesini ya da Anu'nun sözlerini duymasını- ama tam bir sessizlik oldu. Elleriyle yüzünü kapadı, duyguları alev alev yanıyordu. Kutsalların Kutsalına girmiş ti ve hala hayattaydı! Ve bunun duasının kabul edileceğ inin bir iş areti olduğ unu hissetti.

Ellerini uzattı ve kararlı bir sesle duasını söyledi:

"Yüce Anu, Göklerin ve Dünyadaki her ş eyin Efendisi,
Evladının duasını iş it, Sıkıntılı bir anne!

Oğ lum iç in sana dua ediyorum, kral,
yiğ it Gılgamış , Onun üç te ikisi ilahidir.

Machine Translated by Google

Ah Anu, büyük efendi, her şeyin efendisi!
Neden bana Gılgamış 'ı bir oğul olarak bağışladın,
Onu huzursuz bir yürekle donattın?
Yaşamı Arayışı, çıktığı uzak bir yolculuk, Kartalların
efendisi Utu'ya rotasını belirledi; Belirsiz bir yolda
yürümek, senin yüce kapını aramak!
Onu yolculuğunda koru, ey atacığım; Kötülüğü
yolundan kov, Lordların Rabbi; Ona Hayat ve sağ
salim dönüş nasip eyle!"

Duasını bitiren Ninsun sustu; etrafında tam bir sessizlik vardı. Duası duyulmuş muydu, Anu'nun göksel meskenine binlerce fersah öteye taşınmış mıydı? Onun duasını kabul eder miydi? Cevap verir miydi?

Bir süre diz çöktü, duyguya kapıldı; gözlerinde yaşlar vardı. Ayağa kalktı ve elbisesinin kenarıyla gözyaşlarını sildi ve tekrar tekrar eğilirken geriye doğru yürüdü. Perdeye ulaşıp içinden geçerken, göğsün üzerindeki parıltı sönmüş gibiydi. Anu ile konuşmuştu ve yere yıkılmamıştı!

Cesaretlendirilen Ninsun, İştar fırtınasıyla yüzleşmeye hazırdı. Tapınağın daha büyük kısmına geri döndü ve Anu'nun tahtına oturdu. Kalıp atıldı! Kaderlere meydan okundu!

Ninsun oturur oturmaz Ishtar gökgemisiyle dışarı çıktı. Uçak, zarif bir hamleyle büyük platforma iniş yaptı.

Gök gemisi aşağı doğru süzülürken, kürenin üç ayağı uzadı. Soğanlı çıkıntı kırmızımsı parlaklığını kaybetmeye başladı.
Uçak yere iner inmez, ambar kapağı açıldı ve merdivenler aşağı doğru eğildi. Ishtar, kılık kıyafeti vücudunda ve başını örten pilot kaskıyla merdivenlerden aşağı koştu. Elinde kısa, kalın bir sopa, müthiş Parlaklık Silahı tutuyordu.

Ninsun'un kışkırtıcı sözlerini söylediği podyum boştu. Ishtar hızla platforma baktı ama Ninsun görülmedi. Ishtar, gökgemisinin geldiğini gördüğünde höyükten aceleyle aşağı mı indi, diye merak etti. Ishtar koştu

Machine Translated by Google

alay merdiveninin tepesinde ve aş ağ ı baktı. Ayaklarında toplanmış rahipler vardı. İ ş tar onlara sorarak bağ ırdı; Ninsun'u görmediklerini haykırdılar.

İ ş tar daha sonra höyüğ ün anıtsal merdivenin inş asından önceki bir zamandan beri var olan dar bir arka merdivene sahip olduğ unu hatırladı. Oraya koş tu. Neler olduğ undan habersiz yalnız bir rahip merdivenlerden yukarı çıkıyordu.

"Leydi Ninsun'u gördün mü?" İ ş tar ona bağ ırdı.

Büyük tanrıça ayla ani karş ılaş masıyla kafası karış tı,
cevap değ il. Bunun yerine döndü ve merdivenlerden aş ağ ı koş maya baş ladı.

Öfkelenen Ishtar, silahını ona doğ rulttu. Parlak bir flaş vardı
ve bir anda rahip gitti, iz bırakmadan buharlaş tı.

Ninsun tapınağ a girdi mi? İ ş tar merak etti. Ishtar silahını tutarak tapınağ ın giriş ine koş tu. İ çeri girdiğ inde neredeyse koş uyordu, ama içeride kısa bir süre durdu, yerin ıssızlığ ına, sessizliğ ine, güneş ış ınlarının yüksek açıklıklardan parlak ş eritler kestiğ i yerler dış ında her yerdeki karanlıktan korktu.

Ninsun, İ ş tar'ın giriş in parlaklığ ına karş ı bir siluet oluş turduğ unu gördü. Ayrıca Ishtar'ın silahını uğ ursuzca sağ elinde tuttuğ unu gördü. Ş imdi Ishtar devreye girdi, ileriye doğ ru temkinli adımlar attı ve etrafına bakındı. Güneş li bir noktaya ulaş ana kadar yavaş ça ilerledi. O zaman Ninsun konuş tu.

"Seni bekliyordum, büyük leydi, Erech Hanımı!" o
söz konusu. Sakince söylediğ i sözler boş tapınakta yankılandı.

Kelimelerin aniden söylenmesi İ ş tar'ı ş aş ırttı.
Adımlarını dondurdu ve silahlı eli ileri atıldı. Henüz tapınağ ın içindeki loş luğ a alış amamış gözleri, konuş macının nerede olduğ unu ayırt edemiyordu. Sonra birden, konuş anın Ninsun olduğ unu ve tam orada, kutsal tahtta oturduğ unu fark etti.

Bir an için Ishtar'ın dili tutuldu. Sonra öfkesi geri döndü. Silahı Ninsun'a doğ rulttu ve bağ ırdı, "Anu'nun kutsal tahtını kirlettin! Bunun için öleceksin!”

Machine Translated by Google

Ninsun ayağa kalktı. "Büyük babamız Anu'nun kanatları altındayım," dedi. "Bana zarar ver, diri diri gömülecek olan şüphesiz sen olacaksın!"

"Hayır, ihanetin yüzünden direğe asılacak olan sensin!"
Ishtar geri bağırdı. "Planlarınız konusunda bilgeyim, Ninharsag kızı! Amacınız Erech Hanımı olarak benim yerime geçmek!"

Ninsun, "Suçlama tuhaf olduğu kadar temelsiz," diye karşılık verdi. "BEN Ben bir şehre hükmetme arzusu olmayan Şifacılardan biriyim."

"Böylece? Yeni şehrin Eski Tanrıların torununa verildiği zamanların nasıl olduğunu unuttum mu? Enki onu torunu Nabu için talep etti, Enlil beni görevlendirdi ve annen -ah, çok barışsever, çok zeki- dedi ki, "Barış adına, kızım Ninsun alsın!"

Ninsun, "Karar verildi ve Uruk, Enlil Evi'ne verildi," dedi.

"Yine de Marduk'un iddiasını hâlâ destekleyenler var.
ilk doğan, Nabu!" İşTar ona söyledi.

"Marduk, Enlil'in evinden olan hepimiz için lanetlidir," diye karşılık verdi Ninsun.

Evet, evet, dedi Ishtar, sesinde alaycı bir ifadeyle. "Ama sen, Ninharsag'ın kızı, Enlil Evi'nden misin? Yoksa yaşlı tilki Enki mi sana babalık yaptı? Annenin yarışan kardeşler tarafından sevildiğine dair hikayeler sır değil!"

"Bunlar dil sallayarak yayılan kötü sözler!" diye bağırdı Ninsun. "Üvey kız kardeşleri tarafından yasal bir varis arayan iki erkek kardeş, gerçekten de onun aşkı için yarışmışlardı. . . ama hangi yöne çevirirsen çevir, Lordların Efendisi Anu'nun torunu muyum ben!"

"Ve Marduk onun torunu. . . dedikodu doğruysa üvey kardeşin!"

Ninsun, "Seni memnun etmek için annemin sırrına ihanet etmeyeceğim" dedi. "Ama ne bana ne de oğluma zarar verebilirsiniz."

"Evet, benim silahımdan gelen soyundan korunuyorsun," diye yanıtladı Ishtar, silahını indirerek. "Ama Yargılayan Yedi, cezanı emredebilir. . . ve suçlama vatana ihanet olur!"

Machine Translated by Google

"Suçlama, tekrar ediyorum, temelsiz," diye yanıtladı Ninsun ve İştar'a doğru adım attı. "Annemin kalbinde sana karşı bir intikam yok, çünkü diğer eskiler gibi eve dönme sırasını bekliyor. Bana gelince, şifa benim uğraşımdır. Erech'in Hanımefendisi olarak sizi kabul ediyorum, büyük hanım."

Bu sözlerle Ninsun, İştar'a yaklaştı. Başını eğdi, sonra Ishtar'ın omzuna dokunmak için elini uzattı. Ishtar temastan kaçınmak için geri çekildi.

"Yatıştırıcı sözler, ama sadece kelimeler," dedi Ishtar. "Çünkü, söyle bana, asil oğlun nerede ve onun şeytani planları ne?" Silahını tehditkar bir şekilde salladı. "Dikkat edin, eğer suçluysa, kendi ellerimle öldürecektir!"

"Sakin ol," dedi Ninsun, İştar'ın salladığı Parlaklık Silahını izleyerek. "Senin lütfunla Erek Kralı olan oğlum Gılgamış, ne düzenbaz ne de suçludur. Everlife'ı aramaya gitti, çünkü sen onun yalvarışlarını görmezden geldin, hatta hak ettiği kutsamasını bile tuttun!"

Ishtar silahını indirdi. "Doğru," dedi. "O yaşam için yalvarırken, ben sadece sevişmenin mutluluğunu arıyordum. Ama benim aradığım hayat, Anu'dan sıram gelmeden beni havaya kaldırmasını rica ediyordum. Dünyanın laneti üzerimde, beni diğerlerinden daha hızlı yaşlandırıyor. . . " Sesi kesildi ve bir an sessizlik oldu.

"Aynı kaderi paylaşıyorum," dedi Ninsun usulca, "ben de doğmuşum bu gezegende."

"Ama Nibiru'dan gelen ebeveynlere!" Ishtar karşılık verdi, öfkesi yeniden başladı. "Benimki, kendileri bu Dünyanın çocukları. Yaşlanmam Nibiru'nun uzun ömürlülüğünden iki kez silindi!"

Ninsun, "Kardeşin Utu, ikizin olsa da ve Kartalların komutanı, Dünya'ya ve insanlarına sadık kalacağını, hayatını onların refahına adayacağını ilan etti." dedi.

"Kardeşimin Uruk'un işleriyle ne ilgisi var?"

Gılgamış'ı gitmeye teşvik ettiğim yer Utu'ydu.
"Everlife'ı arıyorum. . . ölümsüzlük mü?"

"Aslında. Utu'nun onu Sedir Dağı'na,
Iniş yeri. Gılgamış'ın üstlendiği yolculuk budur."

Machine Translated by Google

"Aptal!" İş tar bağırdı. "Yer, Enlil'in yerleştirdiği kuş atma makinesi olan korkunç Huwawa tarafından korunuyor. Hiçbir ölümlü Sedir Ormanına girip yaşayamaz! Bu talihsizliği bastırmak için Utu'ya haber göndereceğim!"

"Numara!" dedi Ninsun. "Zar atıldı, kaderden geri dönüş yok!"

İş tar, "Gılgamış 'ı dönüşü olmayan bir yolculuğa gönderdin," dedi. "Yaşam yerine ölümle karşılaşacak!"

Ninsun, İş tar'a merakla baktı. "Sonuçta onu seviyorsun," diye mırıldandı.

"Ama bana komplo kurmuş olsaydı olmaz!"

Ninsun elini İş tar'ın omzuna koydu ve İş tar bu hareketi reddetmedi.

Ninsun, "Gılgamış, Kutsal Evlilik adına seni evlat edindi," dedi. "Yatırım gerçekleşti. Bu bir yıl boyunca krallık onun olmalı! Yıl sona erinceye kadar tahtına başka hiç kimse çıkmasın, yoksa gevşek bedeni Uruk'a iade edilecek." Elini geri çekip başını eğdi.

"Öyle olsun," dedi İş tar. "Kaderine göre, Gılgamış 'ı ne durdurayım, ne de zorlayayım. Ama bitenleri gözlemleyeceğim. . gökgemimden yükseklikler, izini bulacağım ve olup

Tanrıçalar, nişanlarını mühürlemek için kollarını kenetlediler. Sonra Ishtar döndü ve geldiği yoldan çıktı, dışarıdaki gün ışığına karşı silueti belirdi. Ninsun, İş tar'ın gümüş i gök gemisinde havalandığını görmek için zamanında onu takip etti.

* * *

Büyük Tapınağın rahipler kanadında, rahip hiyerarşisi toplanmış, Baş rahibin İş tar'la planlanmamış izleyicisinden dönüşünü bekliyordu.

Bu sabah, göksel kehanet, kralın ortadan kaybolması ve İş tar'ın Enkullab'ı kralın halefi olarak seçme ve böylece rahipliği krallıkla yeniden birleştirme niyetinin getirdiği sevinçli bir ruh hali içindeydiler. Şimdi ruh halleri kasvetliydi, çünkü Beyaz'da Ninsun ile karşılaşmasından sonra

Machine Translated by Google

Temple, İ ş tar ziyaret eden tanrılara kalmaları gerekmediğ ini bildirmiş ti. Daha sonra Yüksek Rahibi acil bir dinleyici kitlesine ç ağ ırdı.

Her biri Kutsal Bölgedeki belirli görevlerden sorumlu rahiplik kurumunun bir bölümünün baş kanı olan on bir baş rahip, Baş Rahip toplantı salonuna girdiğ inde hala son geliş melerin anlamı hakkında spekülasyon yapıyorlardı. Düş müş yüzü ısmarlama kötüydü. Grubun baş ındaki yerini aldı ve toplanan hiyerarş iyi inceledi.

"Tanrıç a fikrini değ iş tirdi," dedi sonunda. "Krallık, savaş süresince Gılgamış 'ta kalacaktır. daha önce ödü bulunmadıkç a." yıl . .

Ardından gelen ş aş kın sessizlik, öfkeli yorumların gevezeliğ iyle bozuldu. Enkullab sessizlik iç in elini kaldırdı. "Birer birer," dedi onlara, "lütfen konuyu aç ıklayın."

" Gılgamış nerede ?" diye sordu baş rahiplerden biri.

"Bu konuda bilgilendirilmedim," diye yanıtladı Enkullab. "Bana söylenen tek ş ey İ ş tar'ın Leydi Ninsun'a, ödümü daha erken belirlenmediğ i sürece, Gılgamış 'ı yıl boyunca kral olarak kabul edeceğ ine dair söz verdiğ iydi."

Baş ka bir baş rahip, "Bu, tanrıç aların kendisinin nerede olduğ unu bilmiyormuş gibi geliyor" dedi.

Enkullab, "Ne anlama gelirse gelsin, ç ok aş ağ ılayıcı" dedi. "Yarın kral olarak taç giyeceğ ime inandırıldım. Tanrılara kalmaları söylendi. Hazır olmaları iç in Yaş lılara acil haber bile gönderdim. . . ve ş imdi eli boş duruyorum, aptal, rezil görünüyorum!"

"Hepimiz rezil olduk," dedi diğ erlerinden biri.

Bir diğ eri, "Soruna odaklanmak yerine, ilerlemeleri reddedilen genç ç ocuklar gibi konuş uyoruz" dedi. Gılgamış 'a ne olduğ unu bilmeliyiz. Niglugal doğ ruyu söyledi mi? Belki de kral sarayda saklanıyor, bedeni hasta ya da Anu'nun eserine dokunduğ u iç in kafası karış mış durumda?"

Az önce iç eri giren genç bir rahip, "Efendim, bir cevabım var," dedi.

Ona baktılar. "Konuş ," dedi Enkullab ona.

Machine Translated by Google

“Ben tövbe ayinlerini yapan rahiplerden Meshga'yım.
Biraz önce, sunakların avlusunda bana genç bir kadın geldi, af diledi, çünkü bir koyunun ciddi bir günahı kefaret etmesi gerektiğinde kurban olarak yalnızca bir güvercin sunabilirdi. Ona büyük günahın ne olduğunu sorduğumda, kral hakkında kötü bir sır saklamaya kendi isteğiyle değil, yemin ettiğine dair sözler mırıldandı.”

"Devam et," dedi Baş Rahip.

"Ona, meselenin tüm gerçeğini söylemediği sürece affetmenin mümkün olmadığını söyledim. Bu yüzden bana kralın yoldaşı Enkidu'nun ve bazen de bizzat kralın sık sık geldiği bir genelevdeki neşeli kızlardan biri olduğunu söyledi. O dün gece, Enkidu ile uyurken, kral ortaya çıktı ve Enkidu'yu uyandırarak ona sarıldı. Sonra ikisi giysilerini atıp eski püskü giysiler giydiler ve yanlarına erzak aldılar. Ve metresi tarafından, güneş doğduktan sonra denize açılmaya hazırlanan Adadel adlı bir tüccarın teknesine yönlendirildiler. İki adam, kral ve Enkidu gittikten sonra, hanımefendi, ona ve diğer fahişelere bütün olayı bir sır olarak saklamaya yemin etti."

"Bütün söylediği bu mu?" diye sordu Enkullab.

"Hayır, büyük usta," diye devam etti rahip. “Daha sonra, öğleden sonra kralın askerleri geldi. Salgigti adındaki evin hanımını da yanlarına alıp, bütün genç kadınları bu konuda sessiz kalmaları için tehdit ettiler. Ve kız bazı kötülüklerin yapıldığını, yemininin günah olduğunu biliyordu. Bu yüzden kefaret istemek için tapınağa koştu.”

"Peki teknenin nereye gittiğini biliyor muydu?"

"Mari'ye. Sahibi Adadel, onlara eşlik ederken fahişelere bunu söylüyordu.”

Baş rahiplerden biri, "Kralın adamları, metresinin cevaplarını almak için Sevinç Evi'ne gelmişlerse, bu, Gılgamış'ın sarayda olmadığı anlamına gelir" dedi. "Enkidu ile birlikte planladıkları şeyi yapmış olmalı, Adadel'in teknesiyle yola çıkmış olmalı."

"Neden Mari'ye gitti, hem de birdenbire?" başka bir baş rahip merak etti.

Machine Translated by Google

Muhafız rahiplerinin reisi, dedi Enkullab ona dönerek. "Yani senin görevin, öğrenmek."

Muhafız rahiplerinin şefi, "Öyleyse yapacağız," dedi. "Ama eğer öyle olduysa, o zaman Gılgamış hayatta ve iyi durumda ve tahtta değiştirilmeyecek!"

Enkullab ona baktı. "Sözlerinde hayal kırıklığından fazlasını duyuyorum," dedi. "Gılgamış denize açıldıysa," diye devam etti Enkullab, "artık mızraklarımızın ulaşabileceği bir yerde değil. Git, neler yapabileceğini öğren ve aşağılanma konusunu tartışmak için tekrar buluşalım."

***

O gün öğleden sonra, Adadel'in teknesinin sabah iki yabancıyla birlikte yola çıktığı ve iki normal denizcinin rıhtımda baygın bulunduğu tespit edildikten sonra, Enkullab'ın özel dairesinde beklenmedik bir ziyaretçisi vardı.

Yatak odasında yalnızdı, perişan ve öfkeliydi, uyku alanını odanın geri kalanından ayıran perdenin arkasındaki hareketi fark etti.

"Kim o? Kendini ortaya çıkar!" Baş Rahip alarma geçti.

Rahip kıyafeti giymiş bir adam öne çıktı. "Tahılhaneden sorumlu Anubani benim," dedi.

Enkullab onu tanıdı. En üst hiyerarşide olmasa da önemli bir yere sahip olan bu rahip geçmişte, orada burada Enkullab'ın dikkatini çeken bir kelime söyleyerek kendisini Yüksek Rahibin dikkatine çekmeye çalışmıştı. Enkullab sorduğunda, kendisine Anubani'nin, Uruk ve tapınaklarını bol miktarda erzak içinde tutan tüccarlarla ilişkilerde özellikle usta olduğu söylendi.

"Neden buraya geldin, davetsiz, hırsız gibi?" Enkullab bilmek istedi.

Anubani alçak bir sesle, "Size biraz efendim," diye yanıt verdi. "Bir sır."

"Bir sır? Küçük meseleler için fazla endişeliyim. Depo şefiyle konuşun."

"Kral hakkında, Gılgamış."

Machine Translated by Google

Enkullab, "Uzaklaş manın ötesine geçti," diye yanıtladı.

"Ama efendi dinlerse , ulaş ılabilir durumda."

“Tam bir gün yelkenle gitti. Hiç bir adam, ne canavar ne de tekne, ona yetiş ebilir.”

"Aslında adam yok. . . ama tanrılar yapabilir!”

Enkullab ona baktı. “Sözlerini söyle, sırrını!”

"Bir skyboat," diye yanıtladı Anubani. "Bir skyboat ona yetiş ebilir ve ölümünü garanti edebilir!"

“Bir gökyüzü teknesi!” dedi Enkullab gülerek. "Onlara yalnızca tanrılar sahiptir ve İ ş tar, Leydi Ninsun ile bir yıl boyunca beklemek üzere bir anlaş ma yaptı!"

"Gerçekten de öyle," dedi Anubani, etrafa dalgın dalgın bakarak. "Erek'te imdat bulamazsın. Ama Lord Marduk'un egemenliğ inde—ah, bu baş ka bir konu!"

"Nasıl cüretle leydimizin kendi kutsal tapınağ ında eş inin ölümüne sebep olan hasmının adını ağ zına alırsın!" diye bağ ırdı Enkullab.

"Efendim," dedi Anubani baş ını eğ erek. "Lord Marduk, eski gelenekleri takip ederek, krallık ve sizin elinizdeki rahiplik birleş ecek."

"Peki tüm bu bilgiye nasıl ulaş ıyorsun?"

"Usta, en Yüksek Rahip," dedi Anubani. "Gizli bir elçi Lord Marduk, ben yüce Lord Enki'ye tapan biriyim."

Enkullab ona baktı. "Bunun için idam edilebilirsin," dedi.

Anubani baş ını eğ di ve ellerini bir boyun eğ me hareketiyle açtı.

"Konuş , seni dinleyeceğ im," diye yanıtladı Enkullab.

"Fırat'a açılan bir tekne, riskli bir yolculuğ a çıkar" dedi Anubani. “Üç gün boyunca, vahş i doğ a nehrin kıyılarına tecavüz ediyor, çölün yağ macılarına uzun bir bölüm açılıyor. Daha sonra, bir yaş am alanına ulaş ıldığ ında, Lord Nabu'ya adanmış bir ş ehir olan Borsippa'dır. . ”

"Enlilitlerin yanında bir diken," diye araya girdi Enkullab.

Machine Translated by Google

"Bu durumda hoş bir diken. . . çünkü Erek'in güneyinde, yarından sonraki gün hızlı bir eş ek binicisinin ulaş abileceğ i bir yerde, Eridu, Lord Enki'nin egemenliğ i vardır."

"Devam et."

"Mesaj Eridu'ya bir kez getirildiğ inde, Marduk'un gök gemileri yükselebilir. Tekne ele geçirilebilir, haber Borsippa'ya iletilebilir. Bir kaç ağ ı nasıl bir kaderin beklediğ ini kim tahmin edebilir?" Anubani gözlerini kaldırdı. "Birç oğ u böyle riskli yolculuklarda daha önce ortadan kayboldu. . "

Bir süre sessizlik oldu.

"İ lginç bir olasılık," dedi Enkullab sonunda. "Ama neden Marduk'tan yardım gelsin ki?"

"Bir yanlış ı düzeltmek. İ ş tar'a göre, Uruk ş ehri değ il, uzaklardaki Aratta ülkesi amaç lanmış tı. Ama kendini Lord Anu'nun önüne koydu, göğ üslerini aç tı, onu baş tan çıkardı. Erech, Marduk'un oğ lu Nabu iç in tasarlanmış tı!"

"Anlıyorum," dedi Enkullab. "Gılgamış 'ı kaldırmak, İ ş tar'ı ortadan kaldırmak iç in bir adımdır."

"Sen, doğ ruluğ u desteklemeye yeminli Lord Anu'nun bir rahibisin. Gılgamış günahkardır, gelinleri ihlal eder. Size rehberlik etmesi gereken Anu'dan gelen kehanettir!" Anubani, Baş Rahibe bakarak durakladı. "Lord Marduk, dediğ im gibi, krallığ ı senin ellerine verecek."

"Ve fiyatı?" Enkullab istedi.

"Sadece bir mesaj, senden Eridu ş ehrine bir mesaj," Anubani yanıtladı. Giysisinin iç inden, tazeliğ ini korumak iç in ıslak bir beze sarılmış bir kil tablet ç ıkardı. "Hepsi burada yazılı," dedi tableti Enkullab'a verirken. "Gılgamış 'ın hikayesi ve günahları, veraset haklarınız ve tanrılara müdahale etme ç ağ rısı."

Enkullab tableti aldı. Daha iyi görebilmek iç in meş aleye yaklaş arak yazıyı okudu. Tabletin kili hala ıslaktı.
"Evet," dedi. "Hepsi burada ve gerç ek."

"Onu mührünle mühürle ve Eridu'ya geri dönecek," diye yanıtladı Anubani.

Enkullab ziyaretç isini inceledi. "Söylediğ in kiş i olduğ unu nereden bileceğ im?"

Machine Translated by Google

"Değerli bir soru," dedi Anubani. Giysisinin iç cebinden küçük bir deri kese çıkardı ve içinden silindir bir mühür çıkardı. Tabletin arkasına yuvarladı. İzlenim, tanrı Marduk'un amblemini -koç başlı değneği- ve Dünya'nın amblemini -yedi noktayı- önünde tuttuğunu gösteriyordu. "Anubani, ilahi Marduk'un hizmetkarı, Meşru Halef" yazılıydı.

"Kaderin farkı yoktur," dedi Enkullab düşünceli bir şekilde. "Aralarında bile Tanrılar, birinin doğrusu, diğerinin yanlışıdır."

"Tableti mühür mührünle mühürle, Uruk'taki krallık senin olacak!"

"Öyle olsun," dedi Enkullab. Boynundaki deri bir ipten sarkan mührüne uzandı ve tabletin yüzüne yuvarladı.

Tableti Anubani'ye geri verirken, "Kaderimi tanrılarınızın ellerine bıraktım," dedi, "haklı taleplerimde beni destekliyorlar."

"Öyle olacak, Rahipler Rahibi," dedi Anubani ve eğildi.

Machine Translated by Google

8

Adadel'in büyük Fırat Nehri boyunca kuzeye doğ ru ilerleyen teknesi, Uruk'tan ayrıldıktan sonraki ilk sabah iyi bir ilerleme kaydetti.

Sert rüzgar birkaç saat boyunca devam etti ve Yeni Yıl festivali günlerinde zorunlu dinlenmenin ardından taze olan denizciler, eve dönme düş üncesiyle canlılık ve coş kuyla kürek çektiler. Gemiye yeni katılan iki kiş i, Enkidu ve Gılgamış , bir süreliğ ine ilgi odağ ı oldular, ancak kürek çekmeden paylarına düş eni yaptıktan sonra kısa sürede mürettebatın bir parç ası olarak kabul edildiler. Bununla birlikte, tüccar kaptan Adadel, ş üpheleri azalmadan onlara meraklı bakış lar atmaya devam etti. Ancak öğ leden sonra rüzgar dindi ve kürekç iler yoruldu ve tekne nehrin daha dar bir ş eridine yaklaş tığ ından ve su yolunun diğ er teknelerle paylaş ılması gerektiğ inden Adadel'in dikkati sorunlara ç evrildi.

Akş am olduğ unda nehrin o kadar geniş bir uzantısına ulaş tılar ki, nehir değ il de büyük bir göl gibi görünüyordu. Adadel, bol bol küfür etse de tatmin olmamış tı. Mürettebat iyi iş ç ıkardı ve gecenin demirleme yerine karar verildikten sonra dinlenmelerine ve yemek yemelerine izin verme zamanı gelmiş ti. Nehrin kıyısına bağ lanmak, tekneyi gece yağ macıları riskine maruz bırakır; Middrive'a demir atmak, karanlıkta geç en diğ er teknelerle ç arpış ma riski taş ıyordu.

Mürettebat, "Bu sefer nehir trafiğ i yoğ un," dedi. "Bankada bağ layalım mı?"

"Hayır," dedi Adadel. "Orta sürücüde." ' anlamında baş ını salladı Gılgamış ve Enkidu. "Onlardan kurtulmamız gerekirse diye. . ”

Uygun bir yer seç tikten sonra Adadel, mürettebatı gece iç in serbest bıraktı. Bazıları yüzmek iç in tatlı suya atladı. Uzun saatler boyunca kürek ç ekmekten yorulan Gılgamış , derilerin balyaları ve tahıl iç eren büyük ç ömlekler arasında bir yer buldu ve derin bir uykuya daldı. Hiç de yorgun olmayan Enkidu, olup bitenleri dikkatle izliyordu.
Sonra, diğ erleri gece iç in iç eri girerken, yanına yatmaya geldi.

Machine Translated by Google

Gılgamış . Dehş et içinde, onun için yer olmadığ ını gördü, çünkü diğ er mürettebatlar kralın yanına yayılmış , onu bedenleriyle çevrelemiş lerdi. Yapabileceğ i en iyi ş ey, sırtını kavanozlardan birine dayayarak oturabileceğ i yakınlarda uygun bir yer bulmaktı. Bir süre gözleri yarı kapalı oturdu, yoldaş ına göz kulak oldu. Gecenin sükuneti, zaman zaman yanlarından geçen diğ er teknelerin bağ ırış larıyla bozuldu. Aksi takdirde, her ş ey huzurluydu. Ve saatler geçtikçe Enkidu uyuyakaldı.

Ellerinin geri çekilip iple bağ landığ ını fark ederek irkilerek uyandı. Birkaç mürettebat tarafından tutularak yere atıldı, hançerleri boğ azına doğ rultuldu. Gılgamış 'ın da ele geçirildiğ ini görebiliyordu.

Adadel, ikisinin arasında durmuş , saldırıyı gözetliyordu. Bir elinde hançer, diğ erinde kamçı tutuyordu.
Enkidu'yu iş aret etti. "Onu arayın!" emretti.

Gümüş ş ekellerin olduğ u gizli keseyi çabucak buldular.

"Sen kimsin?" Adadel, Enkidu'ya bağ ırdı. "Arkadaş ın kim?"

Ve Enkidu cevap vermeyince Adadel ona kırbaçla vurdu, tekrar ve tekrar. “Büyük olanı arayın!” o sipariş verdi.

Kaslarını esneten Enkidu, ellerini bağ layan ipleri kopardı ve tutsaklarını kenara itti. Adadel'e saldırdı ve Adadel hançeri ona doğ rultarak Enkidu'nun kolunu kesti. Enkidu Adadel'e vurarak onu yere attı. Gılgamış 'ı tutan bir tayfa hançeriyle ona geldi ve Enkidu onu kaldırdı ve tek bir kavisli hareketle onu denize attı.

"Bizden uzak dur yoksa seni denize atarım!" diye bağ ırdı Enkidu.

Beklenmedik gücü karş ısında ürkerek geri çekildiler. biriyle çekin, Enkidu Gılgamış 'ın bağ landığ ı ipleri kopardı.

Gılgamış ayağ a kalktı. "Bize neden saldırdın?" O sordu.

Adadel, "Zarar vermek istemedik," dedi. "Yapsaydık, seni öldürebilirdik. Ama belli ki sıradan bir denizci değ ilsiniz. O yüzden merak ettik.”

"Demek öyleydin," dedi Gılgamış . "Merak etmek normaldir. Yeterince öğ rendin mi, yoksa daha fazlasını mı istiyorsun?"

Machine Translated by Google

"Yolculuğa barış içinde devam edelim," diye yanıtladı Adadel. Sağ elini kaldırdı, avucu Gılgamış'a dönüktü.

"Öyle olsun," dedi Gılgamış. Sağ elini kaldırdı ve alkışladı.
Adadel'e karşı.

"Hangi isimlerle tanınıyorsunuz?" Adadel ona sordu.

"Ben Kiagda'yım ve arkadaşımın adı Ursag," Gılgamış
söz konusu. "Bizim dilimizde 'Kiag'ın çocuğu' ve 'kahraman' anlamına geliyorlar."

"Benim adım Adadel," dedi kaptan, "'Adad benim Tanrım' anlamına geliyor. . . .
Şimdi hepimiz bir gece dinlenelim, şafak vakti ve kürek yakında geri dönecek."
Onlardan ayrıldı ve tayfanın beklediği tüneğine geri döndü.

"Onu gördün mü?" Adadel ona fısıldadı. "Kısa kestim
birinin kolu hançerimle ama kanamıyordu bile!"

"Dediğiniz gibi, efendim, bunlar sıradan denizciler değil," diye yanıtladı
mürettebat şefi. "Kim olduklarını ve neden bize katıldıklarını keşfetmenin
başka yollarını bulmamız gerekecek."

* * *

Nehirde yelken açmanın zorlukları ve tehlikeleri -başka bir tekneyle yakın bir
çarpışma, yelken direğini deviren bir rüzgar, bir sazlık ve yabani ot yığınına
takılmış bir kürek, kuzgunların kaptığı yeni yakalanmış balıklar- bir yana,
yolculuk güzeldi. yelkenin ikinci gününde olaysız. Kürekçilerin ilk gün yüksek ve
uzun şarkı söylemesi artık daha seyrekti ve herkes tamir edilen yelkenin
kürekçilerin işini yapacağından umutluydu. Gılgamış ve Enkidu yalnız kaldılar,
sadece kaptan onlarla kısaca konuşuyordu. Enkidu'nun -şimdi Ursag olarak
bilinen- kolundaki kesiğin neden kanamadığı ve bakıma ihtiyaç duymadığı
konusunda hâlâ genel bir şaşkınlık vardı, ama kimse bundan yüksek sesle
bahsetmedi.

İkinci gece demir attılar ve nehrin doğu yakasına bağlandılar, sırayla nöbet
tuttular, ancak gece huzur içinde geçti.

Deniz yolculuğunun üçüncü günü, öğleden sonra geç saatlerde, gökyüzünde
garip olaylar oldu. Bulutlar yerini güneş ışığına bıraktı ve sonra geri dönerek
nehre ve yolcularına kasvetli bir grilik saçtı.
Sonra, güneyden gökyüzünde karanlık noktalar belirdi.

Machine Translated by Google

bir ileri bir geri fırlıyor gibiydiler, yaklaş tıkça boyutları büyüyordu. Teknedeki herkes iş lerini yapmayı bıraktı, bunun yerine hayretle olağ andış ı göksel manzarayı izledi. Sonra karanlık noktalar ayrıldı ve biri sessizce nehre doğ ru daldı, neredeyse su yüzeyine değ iyordu.

"Bu, tanrıların bir gök gemisi!" Gılgamış haykırdı.

Nesne, teknenin üzerinden geçerken hafifçe yükseldi ve zarif bir kemerle yükselerek bulutlardaki diğ er iki koyu noktaya katıldı. Bir an için üç nokta gözden kayboldu. Sonra yeniden ortaya çıktılar ve kendilerini çizgisel bir düzende düzenleyerek nehrin yolunu takip etmek için aş ağ ı indiler. Ş imdi üçünün de tanrısal gök gemileri olduğ u görülebiliyordu. Adadel'in teknesine ulaş tıklarında, bir süre durmuş ve havada asılı kalmış gibiydiler. Sonra neredeyse dikey olarak yükselerek gözden kayboldular.

"Bu tanrılardan gelen bir kehanet!" mürettebat kaptanı bağ ırdı ve teknenin zeminine secde etti. Diğ er mürettebat da aynı ş eyi yaptı.

"Gök gemilerini duymuş tum ama daha önce hiç görmemiş tim!" diye bağ ırdı Adadel. "Gerçekten de, olaylar bizi ele geçirmeden önce anlamını öğ renmemiz gereken bir kehanet. Kalk ve kürek çekmeye baş la! Lord Nabu'nun ş ehri Borsippa ileride uzanıyor. Orada duracağ ız ve tapınaklarında adak sunacağ ız!"

Gılgamış yüzünde endiş eli bir ifadeyle Enkidu'nun kolunu tuttu.

"Düş üncelerini okudum, yoldaş ım," dedi Enkidu. "Gök gemileri, siyah renkliler, Enki'nin kampından, Marduk ve Nabu'dan."

Gılgamış , "Sippar'a ulaş malıyız," dedi.

"Ve düş manımızın yuvası olan Borsippa'ya demir atmamalıyız," diye yanıtladı Enkidu.

Mürettebattan bazıları kürek çekmeye devam ederken, diğ erleri mürettebat kaptanının gözetiminde kırık direğ i tamir etmeye ve yelkeni tekrar kaldırmaya çalış ıyorlardı. Enkidu, direğ in kırık parçalarını bir arada tutmayı teklif ederken, diğ erleri parçaları yeniden bağ lamak için halatlar kullandı. Ama tekrar tekrar kalın kütükler Enkidu'nun ellerinden kayıp onları bir arada tutan ipleri kopardı. Birkaç denemeden sonra mürettebat pes etti.

Machine Translated by Google

"Nehir yukarı doğ ru kürek çekmemiz gerekecek," dedi.

Ancak kürek onları pek ilerlemiyordu, çünkü hava fırtınalı hale geldi ve soğ uk rüzgar dalgaları çalkalayarak akıntıya karş ı ilerlemeyi çok zorlaş tırdı. Günün sonunda bulutlu gökyüzü karanlığ ın daha erken düş mesine neden oldu.

Mürettebat ş efi, "Gece için durup nehir kıyısında güvenli bir sığ ınak bulsak iyi olur," dedi.

"Evet, akş am karanlığ ı çökmeden Borsippa'ya ulaş ma ş ansımız yok." Adadel kabul etti. "Ama gün boyunca doğ u kıyısı boyunca kervanlar ve eş ek binici grupları da gördüm. Kim bilir hangi fitneleri barındıracaklar? Tekrar middriver'a demirleyeceğ iz."

"Kuraklığ ın baş ladığ ı doğ u yakasına ne dersin?" mürettebat ş efi sordu.

"Daha kötü olabilirdi. Komik görünüş lü, uzun bacaklı, sırtında kambur bir hayvana binen çapulcular Shagaz'ı duymadın mı?"

Nehrin ortasına demir attılar.

Karanlık bir geceydi, çünkü kalın bulutlar dolunayı gizledi ama yine de olaysızdı. Ş afağ ın göreceli güvenliğ i yakınken, son nöbette olanlar bile uzandı ve uykuya daldı. İ lk ış ık, teknedeki bazılarını uyandırmaya baş ladığ ında, teknenin bir ş ekilde demirinden koptuğ u ve batı kıyısına doğ ru sürüklendiğ i keş fedildiğ inde, her ş ey hala sessizdi.

Uyanan Adadel, çapanın iplerini kontrol etti. yırtıp atmamış lardı — kesilmiş lerdi!

Adadel, gemideki herkesi uyandırmak için bir alarm çalarken, yüksek bir bağ ırış duyuldu ve suda teknenin kıç ının arkasına saklanan yabancılar gemiye tırmandı ve genel bir boğ uş ma baş ladı.

Artık tekne nehrin kumlu kıyısına çarpmış tı ve batı yakasının kum tepelerinin arkasından diğ er saldırganlar tekneye hücum etti. Tepeden tırnağ a hançerler ve kılıçlar kuş anmış olmalarına ve teknenin mürettebatından sayıca fazla olmalarına rağ men, kısa süre sonra, esirleri canlı olarak ele geçirmek için kimseyi öldürmedikleri ortaya çıktı.

Bedlamda, sürekli ateş i sağ layan kandil devrildi ve teknede yangın yayılmaya baş ladı.

Machine Translated by Google

"Çabuk, suya!" Enkidu, Gılgamış 'a bağ ırdı ve kralı ezen iki yağ macıyı yere serdi.

Gılgamış 'ın yanıt vermesini beklemeden Enkidu onu yakaladı ve onunla birlikte nehre atladı. Güç lü vuruş larla ikisini tekneden uzaklaş tırdı ve fark edilmemek iç in su altında yüzdü. Kendisinin havaya ihtiyacı olmamasına rağ men, Gılgamış 'ın nefes alabilmesi iç in arada sırada kralın baş ını kaldırdı. Sonra kendisi baktı. Yanan tekneden epeyce uzaktaydılar. Hâlâ duyulabilen haykırış lar artık tekneden değ il, nehir kıyısından geliyordu. Nehirde ç evresine bakan Enkidu, sudan ç ıkan sazlık bir büyüme gördü.

Enkidu serbest eliyle Gılgamış 'a sıkıca tutunarak kendini o yöne ç evirdi. Sazlık yığ ınına ulaş an Enkidu, bunun bir kumsal, nehrin ortasında yükselen küç ük bir ada olduğ unu gördü. Uzak tarafa yüzdü ve Gılgamış 'ı sudan ç ıkardı, bitkin halde sazların arasında uzanmasına yardım ederken, kendisi de sadece baş ını suyun üstünde tutarak adanın cephesine geri yüzdü.

Enkidu bu saklanma yerinden teknenin tutsaklarını görebiliyordu. Elleri bağ lıydı ve götürülüyorlardı. Yağ macılar ç ılgınca teknenin yükünü boş altıyor, yanan ateş le yarış ıyor, kurtarabileceklerini kum tepelerinin arkasından nehrin kıyısına götürülen develere yüklüyorlardı. Enkidu'nun tanımadığ ı bir dilde bağ ırış lar vardı ve teknenin kaptanı Adadel'in nehir kıyısına geri getirildiğ ini gördü. Görünüş e göre komuta eden biri bağ ırıyor, tekneyi iş aret ediyor ve Adadel'in yüzüne tokat atıyordu. Yağ macılardan bazıları nehir kıyısına yayılarak arama yaptı.

Enkidu kumun arkasına yüzdü ve kendini suya daldırdı.

tamamen suda.

Bir süre sonra kafasını dış arı ç ıkardığ ında her ş ey sessizdi. Yağ macılar ve tutsakları gitmiş ti. Olan biteni aktarmak iç in Gılgamış 'a döndü.

"Ne oldu?" Gılgamış , iyileş ti, sordu.

"Shagaz," dedi Enkidu. “Genellikle herkesi öldürürler ve esir almazlar, çünkü gezgin olarak köle kullanmazlar. Onlar sadece ganimetin peş indeler. Ama bu sefer herkesi canlı istediler.”

Machine Translated by Google

"Neden?"

"Güzel bir soru. Belki de cevabı teknede buluruz."

Orada kimsenin olmadığından emin olmak için biraz daha beklediler, sonra yüzerek tekneye geri döndüler. Suyun içinde yarı batmış durumdaydı, yangında ağır hasar gördü. Kırık çanak çömlekler ortalıkta; Kargo kavanozu veya balyası bozulmamış ne olursa olsun, yağmacılar tarafından götürülmüştü.

Berrak sulara dalan Enkidu, hasar görmemiş su tulumları, ıslak unla dolu bir kese ve bir gün önce kesilip kavrulmuş kuzu leşinin kalıntılarını buldu; kemiklerin üzerinde biraz et kalmıştı. Bulduklarını sudan çıkardı.

Gemide, enkaz arasında birkaç hançer buldu - saldırganların mı yoksa mürettebatın mı olduğunu söyleyemedi.

Enkidu, "Yemeğimiz ve silahlarımız var," dedi. "Hadi yemek yiyip dinlenebileceğiniz gizli bir yer bulalım. Daha sonra hangi kursu alacağımıza karar veririz."

Nehrin kıyısı boyunca yürüdüler. Güneş şimdi oldukça güçlüydü ve Gılgamış gözlerini korumak için elini kaldırdı. Yırtıcı kuşlar gökyüzünde dönüyor, iğrenç çığlıklar atıyorlardı. Nehri çevreleyen kum tepeleri arasında gölgeli bir yer vardı ve orada durdular.

Acıktım, dedi Gılgamış.

"Bir kralın ziyafeti hazır," diye yanıtladı Enkidu. Yırtık yelkenden yaptığı paketi açtı ve içindekileri Gılgamış'ın önüne serdi. "Tek ihtiyacım olan su," dedi Enkidu. "Yemekleri sen ye." Cesedi kaldırdı. "Etlerin bir kısmı hala iyi."

Cümlesini tamamlayamadan yırtıcı kuşlardan biri, belki de dev bir kartal, onlara doğru atıldı ve
karkas.

İnanılmayacak kadar çevik olan Enkidu, havaya sıçradı ve
karkas.

Bir an için dev kuş, leşe tutunarak ve Enkidu'yu yanında taşıyarak uçup gitti. Sonra Ekidu korkunç bir ses çıkardı

Machine Translated by Google

çığlık atar ve kuş avını bırakır. Elindeki leş olan Enkidu, yüksek bir gümlemeyle yere düştü.

Gılgamış, Enkidu'nun düştüğü yere koştu. Bir adamın böylesine ezici bir düşüşten sağ çıkamayacağını biliyordu. Ama oraya vardığında Enkidu'nun leşi kaldırarak oturduğunu gördü ve Enkidu kralın yüzündeki korkmuş ifadeyi gördüğünde kükreyen bir kahkaha patlattı.

Ve Kutsal Evlilik gecesinden beri ilk kez,
Gılgamış da kontrol edilemez kahkahalara boğuldu.

"Şimdi ziyafetinizi yiyeceksiniz," dedi Enkidu. Torbadan ıslak un çıkardı ve ince yuvarlak kekler haline getirerek hamuru bir kayanın üzerine yaydı. "Güneş bizim fırınımız olacak" dedi krala.
Arpa çöreği piş erken nehre indi ve leşi güzelce yıkadı. Sonra eti, ekmeği ve tulumu yelkenin yırtık parçasının üzerine serdi. "İşte buradasın," dedi kendinden memnun bir şekilde.

"Pekala şimdi," dedi Gılgamış açlığını giderirken. "Nehri yüzerek geçip bir karavana mı katılalım yoksa bir gece dinlenmek için bir köy mü bulalım?"

"Borsippa'ya çok yakınız," diye yanıtladı Enkidu, "ve şeylerin görünüşünü sevmiyorum. . . . Shagaz garip davrandı ve saldırıları siyah gök gemilerini takip etti. Marduk ve Nabu'nun gök gemilerinin rengi budur."

"Yani beni arayan Ishtar değildi. Ne olmuş yani?"

Enkidu, "Teknenin gök gemileri tarafından denetlenmesi ile Shagaz'ın tuhaf saldırısı arasında bir bağlantı kokusu alıyorum," dedi. "Sürekli hareket halinde olan göçebeler olarak esir almazlar. Ama bu sefer ilgilendikleri tek şey buydu. Adadel'i nasıl sorguladıklarını ve hala kayıp birini aradıklarını gördünüz.
Peşimizdeydiler, size söylüyorum!"

Gılgamış, "Mantıklısın ama bunun bir mantığı yok," dedi. "Neden Borsippa Lordu Nabu, İştar veya Şamaş yerine bizi arasın?"

"Bilmiyorum. Ama Borsippa'nın alanının olduğu tarafa geçmenin çok riskli olduğunu düşünüyorum. Sippar'ın topraklarıyla yüzleşene kadar bir iki gün bu ıssız tarafta devam edelim."

Machine Translated by Google

Enkidu tulumları suyla yeniden doldururken, Gılgamış geri kalan yetersiz eş yalarını yelken bezine sardı ve iki yoldaş kuzeye doğ ru yürüyüş e baş ladılar.

Enkidu'nun ısrarıyla nehirden görünmemek iç in kum tepelerinin arkasından yürüdüler. Ama yürüdükleri yumuş ak kum göz önüne alındığ ında, Gılgamış bu gidiş i sıkıcı buldu ve sandaletlerinin yırtılmasına iki saat bile varmadı. Ş imdi sıcak kum ayaklarını yakıyordu ve Enkidu'nun arkasına düş meye baş ladı. Dinlenebilmeleri iç in Enkidu'ya seslendi, ancak Enkidu yola devam etmeleri gerektiğ ini söyledi.

Öğ leden sonra bulutlar gökyüzünü karartmaya baş ladı. Yakında ş imş ekler Gökleri yırtar ve gökgürültüsü Dünyayı salladı. Önce hafif ardından ş iddetli bir yağ mur izledi. İ ki yoldaş bazı kayalar arasında sığ ınak aradı. Sonbahar fırtınası geç tiğ inde sırılsıklam sırılsıklam olmuş lardı ve cılız eş yalarının hepsi ıslaktı. Islak kum ç amurlu hale geldi ve yürüyüş lerine devam ettiklerinde, her adımda ayakları derine battı.

Enkidu, endiş elerine rağ men, toprağ ın daha sert ve pürüzsüz olduğ u nehrin kıyısında yürümeye ç alış tıklarını kabul etti. Ama orada bile Gılgamış güç lükle yürüyemiyordu.

"Sanırım ayaklarım kanıyor" dedi.

Oturdular ve Enkidu yoldaş ının ayaklarındaki ıslak kumu kaldırdı. Ş iş miş , kırmızı ve kanamış tı. Gılgamış 'ın nehre ulaş masına yardım etti ve ayaklarını taze, serinletici suya sokmasını söyledi.

"İ yi hissettiriyor," dedi Gılgamış . "Ama yorgun ve uykum var."

"O zaman kum tepelerine gidelim ve orada dinlenelim," diye önerdi Enkidu.

Enkidu aniden Gılgamış 'ı yakalayıp yere fırlattığ ında ve ardından ç ılgınca ikisini kumla örtmeye baş ladığ ında kum tepelerine pek yakın sayılmazlardı.

"Senin sorunun ne?" Gılgamış bağ ırdı.

"İ ş te, siyah gök gemileri geri döndü!" dedi Enkidu heyecanla iş aret ederek.

Gök gemileri aç ıkç a nehir boyunca keş if yapıyorlardı, defalarca aş ağ ı inip geri gidiyorlardı, nehirde ilerledikç e nehirde ilerliyorlardı.

Machine Translated by Google

öyle yaptı.

"Bizi gördüler mi?" Gılgamış merak etti.

"Olmazsa, aramaya devam edecekler," dedi Enkidu. "Biz
acele etmelisin."

"Yapabileceğimi sanmıyorum," dedi Gılgamış ona.

"Seni taşıyacağım," dedi Enkidu.

"Yardım çağırmadan olmaz," diye yanıtladı Gılgamış . Boynundaki ipi çıkardı ve Enkidu'ya ona bağlı olan taşı gösterdi. "Bu bir Fısıltı Taşı," diye açıkladı, "annemden bir hediye. Gerçekten yardıma ihtiyacım olursa onu kullanacağım."

Yeşil-siyah tılsımı ters çevirdi, sonra ellerinin arasında ovuşturdu. Ağzına yakın tutarak, "Aman anne! Teknemiz saldırıya uğradı ve yakıldı, yemeğimiz gitti, vahşi doğada kaybolduk. Yardım et anne, yardım et!"

Enkidu taşı yakaladı ve ellerinin arasında ovuşturdu. "Bu Enkidu, burada Uruk kralı Gılgamış ile birlikte," diye bağırdı. "Nehrin ıssız tarafında, Borsippa yakınlarında, Sippar'a doğru yürüyoruz. Koyu renkli gök gemileri bizi arıyor. Yardıma ihtiyacımız var, çok yakında!"

Taşı Gılgamış 'a geri verdi. "Şimdi konuştuğuma göre
taş ," dedi, "kendi cesaretime güvenmeliyim."

Gılgamış 'ın kalkmasına yardım etti ve onu omuzlarının üzerine kaldırdı.

"Seni olabildiğince uzun süre taşıyacağım," dedi, "iyi tanrılar bizimle olsun."

* * *

O gün karanlık çöktüğünde, iki yoldaş barınak sağlayabilecek bazı kayalar buldular. Yorgun, Gılgamış ilk uykuya daldı, başı arkadaşının omzuna yaslandı.

Kısa süre sonra Enkidu da uykuya daldı.

Gılgamış uykudan ayrıldığında saat gece yarısıydı. Bir irkilmeyle uyanarak, yoldaşını çekiştirdi.

"Beni neden uyandırdın?" Enkidu'ya sordu.

"Ben uykudayken, senin tarafından yeni uyanmışken seni nasıl uyandırabilirim ?"

Machine Translated by Google

"Beni sen uyandırmadıysan kim uyandırdı?" diye sordu Gılgamış . "eminim ben Adımın seslenildiğ ini duydum."

"Bir rüya olmalı," dedi Enkidu. "Uykuya geri dön."

İ ki saat kadar sonra Gılgamış yeniden uyandı. salladı
Onu uyandırmak iç in Enkidu.

"Bu sefer ne var?" diye sordu Enkidu.

Gılgamış , "İ lk rüyamdan baş ka, ikincisini gördüm," dedi. "İ kinci rüyamda bir kaya devrildi. Sonra dinlenmeye gelince, bacaklarını çıkardı. Yüzüme bir rüzgar dokundu; benim adım çağ rıldı!"

Yoldaş ının hikayesini dinleyen Enkidu aniden elini kenetledi.
ağ zının üzerinde.

"Sus!" Gılgamış 'a fısıldadı. "Vizyonunuz bir rüya değ ildi!"

Karanlıkta zar zor ayırt edilebilen, nehir kıyısına yakın bir mesafede, uzun bacaklarının üzerinde duran büyük bir ş ekle iş aret etti. Bacakların arasındaki soğ anlı uzantıdan periyodik olarak parlayan kırmızımsı parıltı, onun bir gök gemisi, siyah renkli bir gök gemisi kimliğ ini ortaya çıkardı.

İ kisi, gökgemisinin gözlerinin aniden aydınlanmasını izlerken, dehş ete kapıldılar. Bir anda, güç lü bir ış ık huzmesi her yeri süpürmeye baş ladı. İ ki yoldaş sinerek kayaya ve birbirlerine bastırdılar. Ama süpürme ış ını onları buldu. Parlaması ç ok güç lüydü ve ikisi korkudan hareketsiz halde gözlerini kapatmak iç in ellerini kaldırdı.

Iş ın kısıldı ama sönmedi. Gök gemisinde bir kapak aç ıldı. İ çerideki ış ığ a karş ı silüetlenmiş , dar bir kıyafet giymiş ama miğ fersiz bir adam ş eklini görebiliyorlardı. Onlara doğ ru bakarak elini kaldırdı ve iş aret etti.

"Gılgamış !" Kralın adı seslenildi, ancak gördükleri adamdan mı yoksa gökgemisinin iç inden mi geldiğ i konusunda emin olamadılar.

Enkidu elini yoldaş ının ağ zına bastırdı. "Yapma
Cevap!" dedi.

Ş imdi aç ık kapaktan uzayan ve yere doğ ru inen bir merdiven görebiliyorlardı. Dokunduğ u anda, bir

Machine Translated by Google

ambarda ikinci bir figür belirdi ve ikisi aş ağ ı inmeye baş ladı.

Gılgamış Enkidu'ya sarıldı. "Sonum yaklaş tı!" fısıldadı.

Gökgemisinden gelen ikisi, ellerini silah tutuyormuş gibi uzatmış , yoldaş ların saklandıkları yere doğ ru yürümeye baş ladılar.
Enkidu, Gılgamış 'ı arkasına itti, kendini öne koydu ve kaç ınılmaz karş ılaş ma iç in kendini hazırladı. Aniden, sanki birdenbire, nehrin üzerinde baş ka bir gök gemisi belirdi. Ş ekli diğ erininki gibi küre gibi değ ildi. Çok daha büyük ve düzdü, daha ç ok bir yemek tabağ ına benziyordu ve ne sesi ne de ış ığ ı vardı. Sadece bulutların arkasından ç ıkan ay ış ınları varlığ ını ortaya ç ıkardı. Sonra, birdenbire, gökyüzü gemisinin ç evresinde birç ok renkli göz parladı. Dönmeye baş ladıklarında, göz kamaş tırıcı bir ış ın fırladı. Siyah renkli gökgemisinin iki mürettebatının üzerine oturana kadar yeri aradı. Onlara dokunduğ u anda ikisi de durdular ve iki cansız heykel gibi hareketsiz kaldılar.

Bu sefer mavi renkli olan baş ka bir ış ın ş imdi büyük gökgemisinden ç ıkıyordu. Gemiden yeri sarsan bir ses yükseldi.
"Gılgamış , Enkidu, kalkın ve öne ç ıkın!"

Bu manzara karş ısında büyülenen ikili hareket etmedi. Gürleyen ses tekrar seslendi, gök gürültüsü gibi, yer sarsıcı. Üstlerindeki kumulda, titreş imlerle gevş emiş küç ük bir kaya, bir kum kaydırağ ına devrildi ve iki yoldaş ı yarı yarıya gömdü.

"Tıpkı rüyamdaki gibi!" Gılgamış titreyerek fısıldadı.

Mavi ış ın onlara yaklaş tı ve ondan, inanılmaz gözlerinin önünde bir adam belirdi. Ishtar'ın uç uş larında taktığ ına benzer bir baş lık takıyordu. Vücudu tamamen parlak gümüş i bir malzemeyle kaplanmış tı. Onlara yaklaş ırken miğ ferini ç ıkardı ve onun sarı, altın rengi saç ları olduğ unu görebiliyorlardı.

Elini onlara uzattı.

"Gel" dedi. "Seni kurtarmak iç in buradayız."

"Sen kimsin?" Enkidu sormaya cüret etti, "Peki bizim isimlerimizi nereden biliyorsun?"

"Korkma," diye yanıtladı Adil Kiş i. “Komutanımız yüce Lord Utu, yardım iç in haykırış larınızı duydu. öne gel; benimle adım

Machine Translated by Google

mavi ışına."

Miğferini geri taktı ve iki yoldaşı tuttu, kollarını onların kollarına bağladı. Böylece bir arada tutulan üçü kirişe adım attı. Bir anda Gılgamış ve Enkidu, sanki dev bir el onları kafa derilerinin saçlarından çekiyormuş gibi hissettiler. Mavi ışının kaynağına doğru yükseldiler, büyük gökgemisinin bağırsaklarına çekildiler.

Aniden dinlenmeye geldiler. Mavi ışık gitmişti. Bunun yerine, içinde bulundukları odayı kırmızımsı bir ışık doldurdu. Önlerinde sessizce bir kapı açıldı ve hala onları kollarından tutan Güzel Olan onları bir koridora ve ardından yine kırmızımsı bir ışıkla yıkanmış daha büyük bir odaya götürdü.

Onlara eşlik edenden daha yaşlı olan bir başka sarışın adam, taht benzeri bir sandalyede oturuyordu. Ne tahtadandı, ne taştan, ne de metalden. Tahtın yuvasındaki bir kapı sövesi gibi dönebildiğini gördüklerinde büyük bir şaşkınlık içindeydiler.

Onları selamlamak için sağ elini kaldırdı.

"Gemiye hoş geldiniz, Uruk kralı Gılgamış ve yiğit Enkidu," dedi. "Zamanında kurtarmaya geldiğimiz için mutluyuz. Ben komutan Abgal'ım."

"Tam zamanında," dedi Enkidu. "Çok minnettarız." O Gılgamış'ı konuşması için dürttü.

"Bu bir Cennet Teknesi mi?" diye sordu Gılgamış, etrafına bakarak.

"Gerçekten de öyle," diye yanıtladı komutan.

"Cennetin Rabbine hamdolsun!" Gılgamış dizlerinin üzerine çökerek haykırdı. "Alâmet gerçek oldu! Kish'li Etana gibi, Eridu'lu Adapa gibi havaya alındım!"

Abgal onlara şaşkın şaşkın baktı. "Neden bahsediyorsun?"

"Alâmet yerine getiriliyor!" dedi Gılgamış neredeyse bağırarak. "Anu, beni Nibiru'ya götürmesi için Cennet Kayığı'nı gönderdi! Lordların Rabbi övülsün!"

"Gılgamış," dedi Abgal, "senin deyişinle bu Cennet Teknesi, yalnızca Dünya semalarında dolaşan bir teknedir. Bu gezegenin ötesine uçabilen bir Gir değil. Ve Rab'bin Yüksek Göklere değil

Machine Translated by Google

Komutanımız Utu, sizi, ama gideceğiniz yer olan Sedir Ormanı'na götürmemizi emretti."

"Ama İniş Yeri orada değil mi?" dedi Gılgamış .

Abgal, "Size haber vermek bana düşmez" dedi. "Seni Sedir Ormanı'na indirmeden önce iyileşecek ve besleneceksin." Çıplak ayaklı Gılgamış 'a baktı. "Ve yeni sandaletler verildi," diye ekledi.

"Bize teknenin harikalarını göster!" dedi Enkidu.

"Ona atanan Kartallardan başkası onun işleyişini göremez" Abgal yanıtladı. Sağ elini kaldırdı. "Büyük lordlar sizinle olsun!"

Onlara eşlik eden Güzel Olan onları tekrar yanına aldı. onları dışarı çıkaracak silahlar.

"Lord Utu gemide mi, ona teşekkür etmem için mi?" diye sordu Gılgamış .

Abla gülümsedi. "Bana gerçekten de senin sorgulayıcı ve yılmaz bir ruha sahip olduğun söylendi, Gılgamış . Lord Utu'ya minnettarlığınız iletilecek."

Benimle gelin, dedi Güzel Olan onları çıkışa yönlendirerek.

"Kutu!" dedi Abgal aniden.

Gılgamış başını çevirdi. "Ayrılık hediyesi mi?"

Bir ekip üyesi onlara yaklaştı. Küçük bir kutu uzattı. Bunun dışında yoldaşların gözlerine doğrultulmuş bir ışın parlıyordu. "Az önce gördüklerinize dair tüm hatıralar artık silindi," dedi onlara.

Machine Translated by Google

9

İniş Yerini yukarıdaki göklerden görmek her zaman heyecan vericiydi.
Bu sefer de Utu büyük manzarayı bir gurur ve tatmin duygusuyla özümsedi; çünkü burada doğa ve Anunnaki birleşerek dünyadaki en renkli manzaralardan birini yaratmıştı.

Ölerindeki hariç, her tarafta Dünya sarı-kahverengiydi.
Ama doğudan gelen komuta gemisinin gökyüzüne doğru yükselen iki paralel dağ sırasını yeşil bir duvar gibi görebildiği bir an hep vardı. Ve sonra, birkaç dakika sonra, Yukarı Deniz görülebiliyordu - ufka dokunan uçsuz bucaksız mavilik. Sabahın bu saatinde biraz kırmızımsı olan güneş ışınları, doğanın vahşi doğaya, sedir ağaçlarına ve deniz sularına verdiği renkleri güçlendirdi.

Zeplin inişe başlamak için güneye doğru zarif bir kavis çizerken, yeşil alanın ortasında devasa beyaz bir alan göründü. İniş Yeri'ydi—sadece zamana değil, Tufan'ın yarattığı tahribatlara da dayanmış olan büyük kaldırım taşlarından yapılmış devasa platform!

"Ne manzara, ne yer!" Utu, zeplin komutanına söyledi.

"Gerçekten," diye onayladı Abgal.

Zeplin şimdi kendini iki dağ sırası arasındaki güney-kuzey iniş yolunda hizaladı. Platform, doğu sıradağlarının iç yamacına inşa edilmişti, dikdörtgen bölümü güneyden kuzeye sayısız adım uzanıyordu. Zeplin iniş için kendini alçaltırken, sağda iniş alanının üzerinde duran podyumu geçti. Birbiriyle mükemmel bir uyum içinde sıralanmış devasa taş blokların üzerinde duran devasa, daha küçük bir platformdu. Üzerinde, çapraz kirişli bir yapı tarafından desteklenen, fırlatılmaya hazır bir roket gemisi duruyordu.

Zeplin podyumu geçerek iniş platformunun kuzey kısmına doğru süzüldü.
Orada kendini konumlandırana kadar havada süzüldü

Machine Translated by Google

tam olarak dairesel bir iş aretçinin üzerinde. Sonra dört ayağ ını uzatarak yere indi.

Komutanlarını selamlamak için platforma çıkan Kartallar arasında bariz bir sevinç vardı. Kıdemliler onunla kollarını kenetlediler ve onlarla birlikte onları yeraltı operasyon merkezine ve karargâhlarına götüren kuyuya adımını atarken o geniş çe gülümsedi.

"Mesaj var mı?" diye sordu Utu, miğ ferini çıkararak.

Üst düzey subaylardan biri, "İ ki," dedi. "Leydi Ishtar'dan biri.
'Gel yaparım, ama beni aramak için arayacaksın' dedi.

Utu, "Değ iş medi - her zaman alay ediyor, meydan okuyor" dedi. "Ve diğ er?"

"Lord Nabu'dan daha uğ ursuz."

"Lord Nabu'nun kendisinden mi? Duymak istiyorum," dedi Utu.

Onu, havadaki gök gemileriyle, uzay limanı ve görev kontrol merkeziyle sürekli temasın sağ landığ ı en içteki iletiş im merkezi olan Dirga'ya götürdüler. Tonozlu oda -çeş itli ekipmanların yaydığ ı kehribar rengi parıltıyla karış an ve dönen disklerin uğ ultusuyla dolu loş kırmızımsı bir ış ıkla yıkanmış - Utu'ya her zaman ikiz kardeş i Ishtar ile birlikte kaç ırıldığ ı zamanı hatırlatıyordu. Anu'nun uzay gemisini ziyaret etmek için havalandı.

Utu Dirga'ya girerken, görevli subay Kartalları çağ ırdı.
ekipmanı dikkat çekmek için kullanıyorlardı.

"Lord Utu'yu selamlayın!" Anunnaki, vücudu saran, gümüş renkli
tulumlar, hep bir ağ ızdan bağ ırdı.

"Rahat, rahat!" dedi Utu sabırsızca. "Lord Nabu'nun mesajını duymama izin ver."

Bir anda, dönen bir diskten gelen parıltı renk değ iş tirdi ve
Sessizliğ i Nabu'nun sesi bozdu.

"Büyük Lord Sin'in ünlü oğ lu, Kartalların komutanı büyük Lord Utu'ya, büyük Lord Marduk'un ilk oğ lu ve Borsippa'nın efendisi Lord Nabu'dan selamlar! Sizin bir gök geminiz, devriyelerime kış kırtmadan müdahale etti. izinsiz giriş vardı

Machine Translated by Google

babamın topraklarına. Bu eylemleri açıklayın yoksa Büyük Konsey yargıcınız olarak çağrılır."

Sözler aniden sona erdi ve sessizlik oldu.

"Buna ne dersin, Uranshan?" Utu üs komutanına sordu.

"Biz ne yaptığımızı biliyoruz ama Lord Nabu neden yaptığımızı bilmiyor. Gılgamış ve Enkidu'yu neden yakalamaya çalıştıklarını biliyor ama biz bilmiyoruz. Açıklamalar yapmamızı, bildiklerimizi bizden çıkarmamızı istiyor. Ben bundan böyle anlıyorum lordum."

"İyi konuşmuşsun," dedi Utu. "Şu ana kadar bildiğimiz şey, Leydi Ninsun'un yüce Lord Anu'ya duasını ve ardından Gılgamış'ın yardım çağrısını kesmekten ibaret. Tüm meselenin ne hakkında olduğunu ve Marduk'ların neden müdahale ettiğini henüz öğrenemedik."

"Yarınki lansmanla bir şekilde ilgisi var mı?" Uranşan söz konusu. "Ya da belki . . ."

Utu, arkadaşına baktı. "Kamarama gel" dedi.

"Aklında ne var, Uranshan?" Utu ne zaman yalnız olduklarını sordu.

"Kara gök gemileri," dedi Uranshan, "üçşer kişilik bir grup halinde uçuyorlardı. Borsippa'daki küçük iniş pistinden gelmiş olamazlardı. Daha büyük bir hava üssünden gelmeleri gerekiyordu."

"Shagaz topraklarındaki Marduk gibi mi?"

"Tam . . . ve eğer öyleyse, Marduk neden bir ölümlü yolculuğuna zahmet edip oğlu Nabu'yu mesajıyla size meydan okumak için ortaya çıkarsın?"

"Büyük tanrılar Uranshan arasında, Marduk'un sürgün şartlarını değiştirmek için baskı yaptığı konuşuluyor. Dumuzi'nin kaza sonucu ölümü için yeterince cezalandırıldığını iddia ediyor. Şimdi Babil kentine periyodik ziyaretler yapma hakkı konusunda ısrar ediyor. Bunun bu izinsiz giriş suçlamasıyla bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum."

"Komuta gemimiz bu bölgede serbestçe uçma hakkına sahiptir" dedi Uranşan.

"Gerçekten öyle. . . ama felçedici ışınları Mardukite gökgemilerinin mürettebatına fırlatmamak için. Nabu'nun açıklama talebi

Machine Translated by Google

bir araya geldi, Uranshan. . . ama henüz değil. Leydi Ishtar gelene kadar bekleyelim. Uruk'ta bulmacalara dair bir ipucunun bulunabileceğine dair bir his var içimde."

***

Yoldaşlar uyandığında güneş ışımıştı. Kendilerini dağlık bir ülkede kayalarla kaplı bir tarlada buldular. Fırat Nehri ve kıyısını çevreleyen kum tepeleri hiçbir yerde görünmüyordu.

"Bütün gece yürüdük mü?" Gılgamış sordu:
kara gök gemisi mi?"

Enkidu güldü. "Hiçbir şey hatırlamıyor musun?"

"Neyi hatırladın mı?"

"Kurtarıcılarımız," dedi Enkidu. "Zeplinde gördüğümüz ve duyduğumuz her şeyi bize unutturmak için gözlerimize bir ışık tuttular, ama benimki bir ölümlü hatırası değil."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Gılgamış. "Tek hatırladığım o korkunç gök gemisinin bizi nehrin kıyısına indirmeye geldiği.
Şimdi nehirden biraz uzakta olmalıyız."

"Gerçekten de öyle. Utu'nun Kartalları tarafından buraya bırakılan tepe ülkesindeyiz."

Gılgamış, "Alay etmende bir gerçek olsaydı, ne kadar yorgun olsam da birazını hatırlardım," dedi.

O zaman ayaklarına bak," dedi Enkidu ona.

Gılgamış yaptı. Kendi sandaletleri yerine tuhaf biçimli çizmeler giyiyordu. Botların tabanları, yürüme kolaylığı için tüm tabanları genellikle düz olan diğer botların aksine, yalnızca önden düzdü. Topukta bu botlar daha hacimliydi ve üst kısım, normal deri şeritler yerine sağlamdı ve sadece ayağı değil, bacağın alt kısmını da kapladı. Botun tepesinden, eşek kulakları gibi uzatılmış kanatçıklar var ama daha kısa.

Gılgamış eğilip çizmelerin gümüşi malzemesine dokundu.
Metalik görünmesine rağmen yumuşak ve esnekti ama ne deri ne de kumaştı.
Enkidu'ya baktı; aynı türden çizmeler giyiyordu.

"Tanrı aşkına," dedi Gılgamış, "bu ne biçim ayakkabı?"

"Zıplamak!" Enkidu yanıtladı.

Machine Translated by Google

Gılgamış şaşırmış, yoldaşının önerisini izledi. Birkaç arşın uzağa inmeyi hedefleyerek birkaç hızlı adım atarak sıçradı. Ama beklenmedik bir şekilde yükseldi, daha önce hiç atlamadığından daha yükseğe çıktı ve sert bir şekilde birçok arşın daha uzağa indi. Kendi başarısına inanamayarak tekrar sıçradı. Tekrar yükseğe ve uzağa uçtu, yine sert bir şekilde yere indi, sonra sırtüstü yuvarlandı.

Enkidu kahkahalarla kükrüyordu. Büyük bir sıçramayla yanındaydı yoldaş tarafı, ona yardım ediyor.

"Bu botların büyüsü var," dedi. "Anunnaki'nin bir armağanı Cennetin Teknesi."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum," dedi Gılgamış sinirle.

"Öyle olsun," dedi Enkidu. "Her şeyi unutman gerekiyordu ve yaptın. Söyleyebileceğim şey, yardım çağrımızı duyan Lord Utu'nun müdahale ettiği. Sedir Dağı'nın yakınlarına getirildik ve hedefinize ulaşmamıza yardım etmeleri için bu büyülü çizmeler verildi."

"Hedefim, sizin dediğiniz gibi, İniş Yeri. Şimdi hangi yol?"

"Batıda yatıyor, bundan eminim. Ama oraya gitmeli miyiz, emin değilim," dedi Enkidu ona. "On bin fersah boyunca uzanan Sedir Ormanı'nda saklı. Girişi işaret edecek kim var? Ve giriş, dostum, müthiş Huwawa tarafından korunuyor."

"Acıtır mı?"

"Bir canavar! Ölümlüleri korkutmak için Lord Enlil onu atadı. Kükremesi sel gibi, ağzı ateş saçıyor, nefesi yakalayan bir ölüm! Huwawa'ya meydan okuyana yazıklar olsun. Eşitsiz bir mücadele olacak, kesin bir ölüm!"

Gılgamış sessizce durdu, bakışlarını çevredeki tepelere dikti. İçini çekti ve gözlerinde yaşlar vardı. Sağ eli garip bir şekilde titriyordu. "Bu ne?" diye sordu Enkidu.

"Bir tür hatırlatma," diye yanıtladı Gılgamış. Gözyaşlarını sildi ve yüzünü Enkidu'ya döndü. Ah dostum, dedi, günlerim sayılıyken Huwawa'dan korkayım mı? Elde ettiğim her şey bir tutam rüzgardan başka bir şey değil. . "

"Seni durdurmak için değil, dikkatli olmak için konuştum," dedi Enkidu ona.

Machine Translated by Google

"Bana korku dolu sözler söyleme Enkidu," dedi Gılgamış , elini yoldaş ının omzuna koyarak. "Bunun yerine ağ zın bana 'İ lerle, Gılgamış , korkma!' desin. Hedefime ulaş amazsam, adımı her zaman hatırlayacağ ım. 'Gılgamış ' diyecekler önümüzdeki günlerde, 'vahş i Huwawa'ya karş ı düş müş tü. Tüm insanlar arasında Sedir Dağ ı'nı tek baş ına tırmandı.' Bu, Gılgamış 'ın dostu, ben düş tükten çok sonra söylenecek. Ama eğ er üstünlük kazanırsam, Gökler mutlaka öç eklenir!"

Enkidu sağ elini ve iki kilitli kolu kaldırdı.

"O zaman gidelim," dedi Enkidu, "ve Utu bize göz kulak olmaya devam etsin."

İ lk baş ta iki yoldaş sihirli çizmelerle yürürken çok eğ lendiler. Küçük bir adım atıp beş adım atlamak ya da dev bir adım atıp bir yay çizerek elli uzunluk uzağ a inmek canlandırıcıydı. İ ki genç oğ lan gibi - hayır, yürümeyi öğ renen küçük çocuklar gibi - Gılgamış ve Enkidu kazandıkları yeteneklerini denediler ve test ettiler, farklı adımlar attılar, nereye ineceklerini hedeflediler, çok sert inmemeye çalış tılar. Ama ne kadar denerlerse denesinler, birçok kez düş üp takla attılar ve sonunda dinlenmeye karar verdiklerinde Enkidu on fersah kadar katettiklerini tahmin etti.

Acıktım, dedi Gılgamış .

"Ve susadım," diye yanıtladı Enkidu.

Dinlendiler, sonra batıya doğ ru ilerlemeye devam ettiler. Arazi engebeli hale geliyordu ve çalılar ağ açlara yol açıyordu. Bir ağ aca sert bir ş ekilde düş meden dev adımları atmak giderek zorlaş ıyordu. Acılar ve morluklarla dolan Gılgamış , çizmeleri çıkardı.

"Düş meye devam etmekten ve daha az aceleyle yalınayak yürümeyi tercih ederim. kemiklerimi kırıyor" dedi.

Bir süre Enkidu büyük adımlar atmaya devam etti ve her seferinde Gılgamış 'ın ona yetiş mesine izin vermek için durdu. Ama o da susuzluktan yavaş lıyordu ve yirmi fersah sonra ikisi de dinlenmek için durdu. Enkidu da çizmelerini çıkardı.

"Tanrıların armağ anları," dedi, "dikenini saklayan bir çiçek gibidir. Bereketin içinde bir lanet gizlidir."

Machine Translated by Google

"Gerçekten öyle," dedi Gılgamış . "Bizi kurtarmaya gelen Lord Utu neden bizi sayısız fersah ötede Sedir Ormanı'na indirmedi?"

"Yaratanım, yüce Lord Enki bana bunu öğretti," dedi Enkidu.
"'Tanrılar insanı kanatları altına aldıklarında bile, insanın çabalaması ve kazanması ya da teslim olması ve başarısız olması için yeterince meydan okuma bırakırlar.' Tanrılar, dostum, kendilerine yardım edenlere yardım ederler."

"Yorgunum, açım ve susadım," dedi Gılgamış ona.

"Ve sıvılarım azalıyor," dedi Enkidu. "Bir kuyu kazacağız."

Gılgamış , "Ne bir nehir ne de bir su kaynağı görüyorum," dedi.

"Çalıların sık olduğu vadide bir kuyu kazacağız," Enkidu
cevapladı, aklındaki yeri işaret ederek.

Oraya vardıklarında Enkidu bir çalıdan bir dal kopardı ve yeri incelemeye başladı.
"Yağmur yağdığında ve su tepelerden aşağı akar ve dereler oluşturur," dedi, "bu daha yumuşak toprak onu emer. Bazen, yüzeyin altındaki kayalara bağlı olarak su tutulmuş olarak kalır. Çalıların kümelendiği yerde, yüzey kuru olsa da, orada dostum, su bulunabilir."

Dalını kullanarak uygun bir yer bularak daha derine dalmaya başladı.
toprağa.

"Burada!" Gılgamış 'a haber verdi.

Güçlü bir çekişle büyük bir çalıyı kökünden söktü. Sonra Gılgamış 'a boşluktan taşları ve toprağı çıkarmasına nasıl yardım edeceğini gösterdi.
İlerlemeden memnun olmayan Enkidu, çalıların dallarını soydu ve çıplak gövdeyi kayaları ve toprağı gevşetmek için bir kama olarak kullanırken, Gılgamış kuyuyu derinleştirmeye devam etmek için ustaca onları çıkardı. Böylece köklerin en derinlere ulaştığı yerde, nemli toprağı ilk hisseden Gılgamış oldu.

"Aşağıda su var!" O bağırdı.

Elleriyle çalışarak son toprak bariyerini de kaldırdılar ve yeraltı sularına ulaştılar.
Enkidu elini ıslattı ve dudaklarına dokundu ve Gılgamış da aynısını yaptı. Dudaklarını tekrar tekrar ıslattılar, arada dinlendiler ve yavaş yavaş güçlerinin geri kazanıldığını hissettiler. Ardından Enkidu, yalnızca güçlü ellerini kullanarak

Machine Translated by Google

avuç dolusu suyu toplayabilene kadar sallayın. O doyuncaya kadar içti, Gılgamış da öyle.

"Keş ke biraz yemeğ im olsaydı," dedi Gılgamış , "Lord Utu'ya çekinmeden şükrederdim."

"Çalılarda yetiş en meyveleri dene," diye yanıtladı Enkidu. “Bir tane ye ya da iki tane ve nasıl tattıklarını görün.”

Tadı güzeldi ve Gılgamış doyana kadar daha fazla yedi. Enkidu'ya baktı ve gülümsedi. "Tanrılar gerçekten de kendilerine yardım edenlere yardım eder," dedi.

"İ yi konuş tun," diye yanıtladı Enkidu. “Kelimelerin ne anlama geldiğ ini yapalım. Hala günışığ ı var. Sihirli çizmeleri giyelim ve Sedir Ormanı'na ilerleyelim!”

Canlanan ve artık botların itme kuvvetiyle baş etmede daha deneyimli olan yoldaş lar iyi ilerleme kaydettiler. Onlar batıya doğ ru güneş i takip ederken arazi değ iş iyordu. Tepeler yerini dağ lara, çalılar ağ açlara bırakıyordu. Burada ve orada orman hayvanlarıyla karş ılaş tılar ve etrafta daha fazla kuş vardı. Tırmanış ları dikleş ti ve sihirli botların yardımı olmadan bunun ne kadar imkansız olacağ ını anladılar.

Sonra zirvelerden birinin zirvesine ulaş tıklarında, aralarında yeş il bir duvar gibi yükselen Sedir Dağ ları'nı ve batan güneş i görebiliyorlardı.

Bir süre tek kelime etmeden nefes nefese durdular. Sonra Gılgamış bir çığ lık attı -kelimeler değ il, aslan kükremesi gibi bir çığ lık- ve zıplayıp süzülerek yokuş tan bir sonraki zirveye doğ ru koş tu.
Heyecanlı Enkidu da onu izledi.

Zirvenin zirvesine koş tular. Batıya bakan yamacında yeş il sedir ağ açları büyüyordu. Ş imdi yoldaş lar, bakış larını etrafa çevirerek ayağ a kalktılar. Baktıkları her yerde sedir ağ açlarının dorukları tepeden tırnağ a kaplayan, tüm sıradağ ları kaplayan kalın, koyu yeş ili gördüler. Bereketli dalları ve yaprakları olan dümdüz uzun ağ açlar gökyüzüne yükseldi, tepeleri uzaktaki doruklarda sisli bulutlar arasında kayboldu.

Uzun bir süre suskun kaldılar, sadece baktılar. Sonra havanın soğ uğ u onları kendine getirdi ve hareketlerini yapmaya baş ladılar.

Machine Translated by Google

yokuş aş ağ ı, aş ağ ıdaki bir vadiye. Ertesi gün bir sonraki dağ a tırmanmadan önce geceyi orada geç ireceklerdi.

Dinlenmek iç in uzanırlarken soğ uk, birbirlerini kavramalarına neden oldu ve gecenin kabarmasından hemen sonra uyku onları ele geç irdi. Gece yarısı, Gılgamış bir rüyadan rahatsız olduğ u iç in uykudan ayrıldı. Enkidu'yu uyandırdı, çünkü rüya onu korkuttu.

"Dostum," dedi, "uykumda, gördüğ üm bir rüya. Üzerinde uzun ağ aç lar olan bir dağ gördüm. Uzun ağ aç ların arasında iki küç ük saz büyüyordu. Sonra o kadar güç lü bir fırtına geldi ki dağ ı devirdi. Ve iki kamış dış ında her ş ey gitti."

"Bu olumlu bir rüya," dedi Enkidu ona. "Uzun ağ aç lar Sedir Ormanı'nın ağ aç larıdır. Dağ Sedir Dağ ıdır. Fırtına, ormanın güç lü koruyucusu Huwawa'dır. Ve iki saz da ikimiz. Rüyan Gılgamış , iyi bir alâmet: Sedir Ormanı'na ulaş acağ ız, Huwawa'yı yeneceğ iz ve canavarla savaş bittiğ inde ikimiz de zarar görmeyeceğ iz."

Rüyanın yorumundan memnun olan Enkidu, tekrar uykuya daldı. Bir süre sonra Gılgamış da uykuya daldı. Sabaha karş ı soğ uk bir duş la uyandı. Sonra, su damlaları, sanki gökten dağ arpası düş üyormuş gibi beyaza döndü. Görmekten korktu, ç enesini dizlerinin arasına alıp yüzünü gizledi. Ama beyaz taneler gökten düş meye devam etti ve ç ok geç meden o, Enkidu ve etraflarındaki her ş ey yumuş ak beyaz tüylerle kaplandı. Gılgamış eş yaları toplamaya ç alış tı ama elinde su oldu. Vücudundaki beyaz taneleri hissetmeyen Enkidu'yu yeniden uyandırdı.

"Buna kar deniyor," dedi Enkidu. "Havanın soğ uğ u, yağ mur damlaları beyaza döner."

Gılgamış ona inanamayarak baktı. Erech'te bunun gibisi hiç olmadı, dedi.

"Yalnızca yüksek dağ ların olduğ u yerde olur," diye yanıtladı Enkidu. Karı ağ zına götürdü ve eriyince iç ti. Gılgamış da öyle yaptı.

"Gerç ekten bu kar suya dönüş üyor" dedi gülümseyerek. "Ama ş imdi aç hissediyorum."

Machine Translated by Google

Enkidu, "Gün ışıdığında böğürtlen arayacağız," dedi. "İçinde
Bu arada, rahatsız edilmeden biraz daha uyuyabilir miyim?"

***

"Gelen bir gök gemisi var. Pilot kendini Leydi Ishtar olarak tanıtıyor," dedi Utu'nun odasındaki hoparlörden.

Güneş zaten iki saatten fazla bir süredir yukarıdaydı.

"Bu zamanla ilgili!" Utu, Uranshan'a dedi. "Gidelim, tanışmak istiyorum.
onu platformda!"

Arkasında acele eden diğer komutanlar ile grup, platforma koştu. İştar'ın gümüş i küresinin hızla iniş noktasına doğru geldiğini görmek için tam zamanında geldiler. Ama iniş yapmadan önce havada asılı kalmak için yavaşlamaması onları şaşırttı. Bunun yerine başlarının üzerinden fırlayarak onları platforma düşmeye zorladı.

"Kuralları çiğniyorsun!" Platform Direktörü bağırdı
kaskının içine.

Gök gemisi gökyüzünde dar bir daire çizdi ve yeniden Utu'nun başını çektiği gruba doğru hücum etti.

Platform Direktörü "Leydi Ishtar'ın lordum için bir mesajı var"
dedi Utu'ya. "'Beni bekleyen, gelsin ve arasın.'"

"Hala bir aslan yavrusu kadar oyuncu!" Grup nefesini toplarken Utu haykırdı. "Kaskını alayım!" diye bağırdı Platform Direktörüne. Ve onu aldıktan sonra, hızla park etmiş gök gemilerinden birine tırmandı ve motorlarını çalıştırdı. Birkaç dakika içinde gök gemisi kalktı ve yerinde havada asılı kaldı. Ardından, bacakları henüz geri çekilmemiş halde, İştar'ın uçtuğu yöne doğru dik bir yükselen açıyla havalandı.

Utu, gemisini giderek daha yükseğe hareket ettirerek, Ishtar'ın gök gemisini gökyüzünde aradı. Hüsrana uğrayarak miğferin Fısıltı Taşına bağırdı, "Selam abla! Selam abla! Neredesin İştar?"

Cevap yoktu ve gökyüzünü dolaşmaya, bulutlara yükselmeye, ağaçların tepelerine inmeye devam etti. Sonra kız kardeşinin yuvarlanan kahkahasını duydu ve gümüş i küresi aniden gökgemisinin yukarısındaki bir yerden aşağı indi. Onun etrafında döndü ve sonra kayboldu

Machine Translated by Google

bulutların içine. Bir an için şaşkınlıkla gözlerini kaldırırken, kız kardeşinin gemisinin lombozundan görünen yüzünü gördü ve büyüleyici kahkahası kulaklarında tekrar yankılandı.

"Gel ve beni al Şamaş!" diye bağırdı, ona takma adıyla seslendi.

"Orospu!" diye karşılık verdi, gökyüzü gemisini onun arkasından bulutlara doğru hareket ettirerek.

Kara bulutların fonunda onun gümüş noktasını gördü ve bir anda gemisi onunkinin yanındaydı. "Kanattan kanada!" diye bağırdı zafer kazanmışçasına.

"Gel ve beni al!" Ishtar geri bağırdı. "Vücudumda açlık var!"

"İn o zaman," dedi gökgemisinin bacaklarını bir işaret olarak uzatarak. Ishtar güldü ve bir anda gökgemisinin konumunu öyle bir değiştirdi ki, gemi neredeyse Utu'nun gemisinin bacakları arasında havada asılı kaldı.

"Benimle en sevdiğimiz göle gel," dedi. "Genç ken olduğu gibi yine eğlenelim Şamaş!"

"O zaman hiçbir sorumluluğumuz yoktu," dedi miğferine. "Şimdi, başarmamız gereken bir görev." Ve teması keserek, gök gemisini iniş platformuna yönlendirdi.

O iner inmez İştar da indi. Onu selamlamak için yanında durdu ve o gökgemisinden çıkarken ileri atıldı ve ikisi kucaklaşıp öpüştüler, İştar tutkusunu güçlükle bastırdı.
Utu, "Seni yıkamaya ve dinlenmeye götüreyim," dedi.

Ancak Ishtar, hiç de yorgun olmadığını iddia etti. "Bırakın sizin odanıza gidelim," diye önerdi ve onu oraya götürdü.

Bir kez yalnız kalan ikili, içinde yanan tutkuyu bastırmadan Ishtar'ı yeniden kucakladı. "Ah kardeşim, gençliğimizde olduğu gibi seni ne kadar çok özlemiştim!" tekrar tekrar öpüşürken fısıldadı. Ama Şamaş, çok geçmeden onun tutkusuna uymadığını fark etti. Kız kardeşine daha iyi bakmak için başını geriye attı.

"Her zamanki gibi güzel!" diye telaffuz etti. Ve gerçekten de öyleydi, gerçi bu yakın açıdan bakıldığında, doğduğundan beri yaşlandığını görebiliyordu.

Machine Translated by Google

onu son kez gördü.

İşte o günden beri ilk kez erkek kardeşini düşündü - cesur genç tanrı, uzay tesislerinin komutanı, atılgan pilot, doğdukları günden beri oyun arkadaşı, yasak meyveleri tatma ortağı. Birlikte seviş menin zevklerini keş fettiklerini ve paylaş tıklarını bilmek.

Baktı ve şimdi farklı bir Şamaş gördü. Felakete meydan okumak yerine, gözlerinde bir bilgelik, sakin bir bilgelik vardı ve artık derin uzay miğferlerini takmaya ihtiyacı olmadığı için uzattığı uzun sakalı vardı. Ah, nasıl yaş landı! Ishtar ürpererek düş ündü, ama bunun hakkında hiç bir şey söylemedi. Bunun yerine kaslarını hissetti ve hafif bir kıkırdamayla, "Ah, ne kadar güçlüsün, yiğit kardeş im!" dedi.

Ama onun bakış ını yakalamış ve sanki tam tersiymiş gibi iltifatını nasıl ifade ettiğini fark etmiş ti. Elini tuttu ve yanına oturttu.

"Dünyevi doğuş umuzun laneti üzerimizde, kardeş im," dedi yumuş ak bir sesle. "Nibiru'nun özü içimizde olsa da, Dünya'nın kaderi yaş am süremizi kısaltıyor."

Boş taki eliyle elini okş adı ama önceki tutkusu gitmiş ti.

"Bunu kendi vücudumda da fark ettim" diye itiraf etti. "Dünyada doğmuş olan babamız, neredeyse Nibiru'dan gelen çok daha yaş lı Anunnaki kadar yaş lı görünüyor. . . . . Ve biz, Dünya'da doğan ikinci nesil, en genç olmalarına rağmen, yakında hepsi kadar yaş lı görüneceğiz!" Hüzünle gözlerinin içine baktı. "Umarım Proje Gençleş tirme iyi gider?"

Gizli projeden bahsetmesi onu şaş ırttı. Parmağını dudaklarına koydu, sonra elini çevredeki duvarları iş aret ederek daire ş eklinde hareket ettirdi.

"Sır iyi saklanmamış kardeş im," dedi. "Yeryüzünde doğmuş olan Yeni Yıl festivali için Uruk'ta toplanan tüm tanrılar, büyükbaba Enlil'in dahil olduğu yeni proje hakkında konuş uyorlardı. Sadece denizlerin ötesindeki yeni topraklarda yeni altın kaynakları aramayı değil, aynı zamanda yeni bir uzay limanının inş asını da içerdiği söylendi. . . sadece nakliye için değil bir uzay limanı

Machine Translated by Google

altını Nibiru'ya geri verdi ama aynı zamanda bazılarımızı genç leş mek iç in Nibiru'ya gönderdiğ i iç in!"

"Vuracağ ım!" diye haykırdı Utu. "Bu kadar ç ok ş ey bilen kimdi?
sır olarak ne kastedildi?"

"Ninharsag'ın kızı Ninsun en ç ok ş eyi biliyor gibiydi."

"Gılgamış 'ın annesi! İ niş Yeri'ne giderek onu Everlife'ı aramaya teş vik etmesine ş aş mamalı!"

"Gılgamış 'ın bizim meselelerimizle ne ilgisi var? iş ler
tanrılar yalnızca tanrıların düş ünmesi iç indir," dedi Ishtar.

"Ama Nabu ve Marduk dahil olursa olmaz!" baktı
onu, endiş eli. "Kız kardeş im, Erech'te ters giden bir ş eyler mi var?"

"İ hanet, belki. . . . Ninsun ve oğ lu bana göz yumdu."

Bana hepsini anlat, dedi.

Ona Kaderlerin Sabitlenmesi sırasında Anu'nun Beyaz Tapınağ ı'ndaki olayları, Anu'nun gökten Dünya'ya düş en eserini, Gılgamış 'ın ortadan kaybolmasını ve Ninsun ile yüzleş mesini anlattı.

Utu, "Size ardından ne olduğ unu anlatayım," dedi. Ona, Ninsun'un Anu'ya yaptığ ı duayı engellediğ ini, yardım ç ağ rılarını duyduktan sonra Gılgamış ve Enkidu'nun kurtarıldığ ını ve Nabu'dan gelen tehdit mesajını anlattı. "Bütün bunlar iki soruya yol aç ıyor," diye bitirdi. "Marduklular Gılgamış 'ın nerede olduğ unu nereden biliyorlardı ve yüzsüzler onu neden yakalamaya ç alış ıyor?"

"Ninsun'un temyizinden anlamış olabilirler, senin yaptığ ın gibi onu ele geç irdiler."

"Belki," dedi. "Resmi olana paralel bir izleme ağ ı kurmak, ortaya ç ıkan modelin bir parç ası olacaktır. Ancak Ninsun'un temyiz baş vurusunda kralın ayrılış ş ekli veya zamanı hakkında hiç bir söz yoktu."

"Doğ ru," diye yanıtladı İ ş tar. "Onunla Beyaz Tapınak'ta karş ılaş tığ ımda bunu bilmiyordu. Ancak günün ilerleyen saatlerinde Baş Rahip, Gılgamış 'ın Uruk'tan Mari'ye doğ ru yelken aç arak gemiyle ayrıldığ ını öğ rendi."

"Baş rahip mi? Bu onun ne iş iydi?"

Machine Translated by Google

“Görünüş e göre bir fahiş e tapınakta günahlarını itiraf etmeye gelmiş . . ”

Utu, kız kardeş inin konuş masını durdurmak için elini kaldırarak, "Bana ayrıntıları boş ver," diye yanıtladı. “İ kinci soru çok daha ilgi çekici. Neden Mardukite, Gılgamış 'ın yerini tespit etmek, onu ele geçirmek ve esir almak için çaba sarf ediyor?"

"Bir teorin mi var?"

"Henüz değ il bacım. Ama bir ş eyler oluyor. . . . Birkaç gerçeğ i sıralayayım. Dünya Projesi baş ladığ ında, seferi yöneten, altın madenciliğ i operasyonlarını kuran ve yerleş imleri, kontrol merkezini ve uzay limanını planlayan ve kuran bilim dehası Lord Enki'ydi. Tufandan sonra her ş eyin yeniden inş a edilmesi gerektiğ inde, piramitleri, uzay limanını ve görev kontrol merkezini planlayan ve inş a edenler yine Enki ve oğ ullarıydı.

Ş imdi yeni tesislerle uğ raş anlar Enlil ve en önde gelen oğ lu Ninurta."

"Onları inş a ettiler ve biz Enlililer iş letiyor ve onlara komuta ediyoruz," Ishtar'a dikkat çekti.

"Ne kadar süreliğ ine? Soru bu," diye devam etti Utu. “Marduk, Shagaz topraklarında basit bir iniş pisti geliş tirdi ve gök gemileri için büyük bir üs haline geldi. Nabu ve misyonerleri Batılılar arasında din değ iş tirenleri askere alıyor. Borsippa tapınaklar, tahıl ambarları, duvarlar inş a ediyor. Ş imdi Marduk, Edin'in içine doğ rudan sızmak için Babil'de geçiş hakkını istiyor. Sana söylüyorum kardeş im, o büyük bir ş eyin peş inde!"

"Bir savaş daha mı? Piramit Savaş larındaki rezil yenilgisinin ona bir ders verdiğ ini düş ünürdüm!”

"Hayır," dedi Utu. "Yılan gibi içeri süzülmeyi tercih ediyor. Gılgamış 'la olan olay beni buna ikna etti."

"Açıklaman gerekecek," dedi Ishtar.

"Kendi düş üncenize, Ninsun ve Gılgamış 'ın size karş ı komplo kurdukları varsayımı rehberlik etti. Ama ya komplo onlar tarafından değ il de onlara karş ıysa - ya Gılgamış 'ın devrilmesi genel komplonun bir parçasıysa?"

Machine Translated by Google

Ishtar ayağa kalktı, gözle görülür bir şekilde rahatsız oldu. “Krallığı ele geçirmek için bir komplo Marduk'un takipçisi mi?"

"Neden?" dedi Utu. “Batı şehirleri mayalanma içinde. Nabu başarılı olursa, burası ile Dördüncü Bölge'deki uzay limanı arasındaki topraklarda yaşayan tüm insanlar Marduk'a ibadet edecekler. Uruk ele geçirilebilirse, babamızın Ur bölgesi Uruk ve Eridu arasında sıkışacak. Kuzeyde, şehrim Sippar izole olacak, sadece Mardukite'nin Borsippa'sı ve Babil'i ve hasım Kish tarafından kuşatılacak. Uruk'u yakalayabilirlerse, bütün Edin savunmasız kalacak."

Sessiz kaldı. Ishtar başını eğdi, sonra ona baktı.
kardeşin gözleri.

"Ninsun'a olan nefretim, Gılgamış'ı yanlış değerlendirmem için beni kör etti," dedi ona.

"Şimdi, şimdi," diye yanıtladı Utu, elini onunkinin içine alarak. "Bunlar kesin sonuçlar değil, sadece Mardukite Gılgamış arayışını açıklayabilecek olası bir teorinin taslağı. Erech'e döndüğünüzde dikkatli bir soruşturma yürütün."

"Yapacağım," dedi Ishtar gülümseyerek. “Şimdi nerede benim bu kralım, tanrı gibi olmaya çalışan?”

"Buraya gelirken, Sedir Ormanı'nın eteklerinde. Ona gerektiği kadar, hatta belki de kuralların izin verdiğinden daha fazla yardım ettim.” Ishtar'a göz kırptı. "Sonuçta tanrıçası ondan biraz hoşlanıyor olmalı, değil mi?"

İştar kıkırdadı. "Sıradaki ne?"

“Gılgamış artık tek başına. Ormana girerse, mücadele
kazanmak ya da kaybetmek ona kalmış. Müdahale etmemize izin verilmiyor.”

"Aptal!" İştar bağırdı. “Kaybederek, hayatını kaybedecek, değil mi?”

“Gizli ışınlar var ve Huwawa. karışmak!" . ama yapmamalısın

Kardeşinin elini tuttu. "Sevgili kardeşim," dedi usulca, "eşim Dumuzi'nin vahşice ölümünden beri sahip olduğum tüm aşıklar arasında benim için Gılgamış'tan daha sevgili biri olmadı. Kuralları koyanlar bunu akıllarında tutarlar mı?”

Machine Translated by Google

Utu, ablasının gözlerinin içine baktı. Hüzün ve arzuyla parladılar.

"Gerçekten," dedi. "Bir arkadaşa ihtiyacın var, hem de sadece Kutsal Evlilik gecesinde değil." Elini onun elinden kaydırdı. "Bu arada, Nabu'ya bir cevap yazmalı ve roketin fırlatılması için hazırlanmalıyım."

"Ona vereceğin cevap ne olacak?"

Utu gülerek, "Onun çözmesi gereken kelimeler," dedi. "Doubletalk, bazıları buna der."

Machine Translated by Google

10

Sabah olduğ unda Enkidu'yu uyandıran yine Gılgamış oldu, ama bu sefer kralın uykusunu bölen bir rüya değ il, açlıktı.

Enkidu ağ zına karı koydu, eridikçe içti, sonra ovaladı yüzü ve elleri içinde. Gılgamış da aynısını yaptı ve kendini yenilenmiş hissetti.

"Gel," dedi Enkidu, "aradığ ımız gibi senin için böğ ürtlen toplayacağ ız. ormanın giriş i."

Sihirli çizmeler, ağ açların ve çalıların yoğ un büyümesinde hiç bir iş e yaramadı. Yavaş yavaş bir sonraki zirveye tırmandılar, Gılgamış doyana kadar böğ ürtlen topladılar. Her yönden manzara nefes kesiciydi; beyaz renk, sonsuz yeş ile ürkütücü bir parlaklık kattı. Büyük bir kuş un çığ lığ ı dış ında huzur tamdı.

"Büyük tanrılar adına!" Gılgamış kendini tutamadı, "Gerçekten de öyle. Dünyanın Cennete dokunduğ u yer!"

Sonra aniden bir gümbürtü duyuldu - sadece havayı değ il, aynı zamanda ayaklarının altındaki yeri de dolduran bir ses. Gökler çığ lık atmaya ve Dünya patlamaya baş ladı! Korkmuş iki yoldaş ne olduğ unu anlamadan birbirlerine sarıldılar. Yukarı ve onlar hakkında baktılar. Daha önce görmedikleri hayvanların korkudan ulumaya baş ladığ ını duyabiliyorlardı. Sonra ilerideki dağ ın ötesinden kara bir bulut yükselmeye baş ladı. Yayıldı ve kısa sürede karanlığ ı güneş i yok ederek gün ış ığ ını geceye çevirdi.

Sonra yoldaş ların daha önce hiç görmedikleri bir ş imş ek çaktı - çünkü yukarıdaki göklerden değ il, yerden yukarıya doğ ru çaktı.

"Yeryüzü Cennettir, Cennet Dünya olacaktır!" Gılgamış dehş et içinde haykırdı. Gözleri, yoldaş ınınkiler gibi, çözülmekte olan manzaraya sabitlenmiş ti.

Machine Translated by Google

Şimdi, aynı anda yanan binlerce meşale gibi bir alev, dağın arkasından fırladı ve kara bulutu bir devin mızrağı gibi deldi. Boyun eğmeyen kara bulut şişti ve giderek yükselen alev kısa sürede içinde yutuldu. Bir an sonra alev kayboldu ve kırmızı parıltısı kayboldu ve sonra gökyüzü beyaz taneler değil siyah küller yağdırmaya başladı.

"Tanrılar bizim gelmemize karşı konuştular!" Gılgamış, titreyerek soğuktan ve korkudan, haykırdı. "Önceden uyarıldık!"

"Sakin ol," diye yanıtladı Enkidu. "Bu bir alamet değil, hedefinizin görüntüsüydü. Bir Cennet Teknesi yukarı doğru yolculuğuna başladı. İniş Yeri Gılgamış, o dağın ötesindedir. Ama şimdi buranın dehşetini gördüğüne göre, hâlâ oraya gitmek istiyor musun?"

Gılgamış başta inanmadı. Ama gökyüzü açıldıkça ve huzur geri geldikçe, kendine olan güveni de arttı.

"Kesinlikle bir alametti, ama iyi bir şey," dedi güven verici bir şekilde. "Kendi gözlerimle yükselen bir Cennet Teknesi, tanrıların bana gösterdiği kaderimin bir vizyonunu şimdi gördüm. . . . Cennete yükseleceğim dostum, bir düşmanın sonundan kaçacağım!"

Enkidu yoldaşını düşündü. "Şu andan itibaren kaderin kendi ellerin," diye yanıtladı.

Roket gemisinin fırlatılması onlara İniş Yerinin Sedir Ormanı'nın geniş liği içindeki yerini gösterdiğine göre, iki yoldaş ekstra bir güçle ilerlemeye devam ettiler.

Yağan kar nedeniyle zemini kayganlaşan sık ormanda yürüdüler, kaydılar, süründüler ve tekrar yürüdüler. Dağın zirvesini geçerek vadiye inmeye başladılar; ötesinde İniş Yeri'nin yer aldığı zirve uzanıyordu. Kaydılar, kaydılar ve inerken kendilerini çamurladılar, ama rotalarının sefaleti, ağaçların arasında koşan ceylanların görüntüsüyle dengelendi - boynuzları çok ustaca kıvrılan kahverengi tenli hayvanlar.

Yoldaşlar, iki dağ arasındaki vadiye ulaştıklarında, hayvanların çoğalmasının nedenini anladılar, çünkü orada suyun en temizi akıyordu. Yoldaşlar kendilerini yıkadılar ve tuzlu su içtiler. Meyveler her yerde büyüdü.

Alışılmadık derecede büyük olanlardan bazıları kısa ağaçlarda büyüdü, altın kabukları normalden daha kalın ve içleri meyve suyuyla doluydu.

Machine Translated by Google

“İlahi bir tat!” Gılgamış ilan etti. "Daha önce hiç böyle bir şeyim olmadı."

Doyduktan sonra Enkidu'yu aradı. Ceylanlar arasında yoldaşını gördü. Ondan tamamen korkmuyorlardı.
Bazıları ellerini ve yüzünü yalıyordu ve onları boyunlarından kucakladı.

“Enkidu!” Gılgamış ona bağırdı ama Enkidu aramayı duymazdan geldi.
“Enkidu!” Gılgamış tekrar bağırdı, arkadaşına doğru koştu.

Enkidu yukarı baktı. "Arkadaşlarım ve oyun arkadaşlarım," dedi biraz özür dileyerek. "Çılgınlık günlerimde sahip olduğum tek şey onların beğenileri."

Gılgamış, "O günler geride kaldı," dedi. Bir dal alarak ceylanları hareket ettirmek için kullandı.

Hayvanlardan biri başını Enkidu'nun yüzüne sürttü. Boynundan tuttuğu kişi elinden fırladı. Enkidu Gılgamış'a baktı, sonra başını çevirdi.

Gılgamış dalı attı ve sessizce Enkidu'yu kucakladı.
"Gel, ilerleyelim," dedi sonunda.

Artık rotaları onları son dağın yamacına çıkardı. Ama burada manzara değişti. Ölü ceylanların leşleri etrafa saçılmıştı ve dağın daha yukarısında bazı ağaçların yangından zarar gördüğü görülüyordu.

"Bir mezbaha gibi," dedi Gılgamış etrafa bakmak için dururlarken. Enkidu, ölü hayvanlardan birini, ardından diğerini incelemek için eğildi. Sabırsız, Gılgamış tırmanmaya devam etti. "Hadi gidelim!" diye bağırdı Enkidu'ya. "Zamanı boşa harcamayı bırak!"

“İleri gitme!” Enkidu geri bağırdı. "Buralarda ölüm var!"

Gılgamış anlamayarak Enkidu'ya baktı.

"Bak!" dedi Enkidu, sürülerinden ayrılan ve yokuş yukarı şakacı bir şekilde birbirini kovalayan iki ceylanı işaret ederek.
Sonra, biri diğerinin önünde koşarken, ağaçların arasından ani bir ateş fırladı, hayvana ve arkasındaki ağaçlara çarptı. Bir anda hava, bir sunakta sunulan kurbanda olduğu gibi, yanmış odun ve yanmış et kokusuyla doldu ve fena halde yanmış oyuncu ceylan ölüverdi.

Machine Translated by Google

“Harika Anu!” diye haykırdı Gılgamış . "Neydi o?"

"Öldüren bir ış ın," dedi Enkidu. "Ağ açların arasına gizlenmiş bir terör silahı."

"Ishtar'ın ok atan silahı gibi mi?"

"Beğ endim, evet, ama hedef görüş alanına girdiğ inde kendi kendine ateş eden."

"Tek baş ına mı yoksa görünmeyen bir tanrı tarafından mı?"

"Kim bilir?" dedi Enkidu. "Yine de burada ilerleyemeyeceğ imiz açık. Vadi boyunca dağ ı daire içine almalı ve bir geçit aramalıyız."

"Görülecek bir duvar, çit yokken nasıl bir kapı olabilir?"

"Duvar," dedi Enkidu, "bir taş tan daha güçlüdür ve çit, görünmese de aş ılmazdır. Kapı, taş veya harçtan olmasa da var. Yaratıcım Lord Enki bir keresinde bana bundan bahsetmiş ti. Bu civarda ormanın derinliğ inin girilebileceğ i bir yer var.”

"Nasıl bulacağ ız?" Gılgamış merak etti.

Enkidu gülümsedi. "Yanmış ağ açların ve kavrulmuş hayvanların yokluğ undan," dedi ve vadiye dönmek için Gılgamış 'ı elinden çekti.

Gılgamış kıpırdamadı. Öü hayvana bakarak durdu. "Yakılmış et, taze öldürülmüş ."

Enkidu'nun anlaması biraz zaman aldı. "Bu çok riskli," diye yanıtladı. "Hayvana ulaş maya çalış ırken yanarak öleceksin."

"Gerçek yemeğ im olmalı," dedi Gılgamış ona.

Enkidu önce arkadaş ına sonra da ölü hayvana baktı. "Vahş i doğ ada," dedi, "bir canavar diğ erini yer. Tanrılar insana aynı ş eyi yapmayı neden öğ rettiler, asla anlayamayacağ ım. . . . Bir an ceylan benim oyun arkadaş ım, sonra senin yemeğ in!”

"Hayvan kurban etmek gerçekten de insanın tanrılarına karş ı görevidir" dedi Gılgamış . “Yemek yemek ve aç kalmamak insanın kendisine karş ı görevidir!”

Yoldaş ını bırakarak, korunmak için ağ açların arkasına saklanarak kavrulmuş hayvana doğ ru sürünmeye baş ladı. Bir kez baş ını kaldırdı

Machine Translated by Google

sonra biraz önce başının olduğu yere -ağaçların arasından- fırlayan bir ateş mermisi tarafından kaçırılacak kadar hızlı bir şekilde karnının üzerine yattı. Yere daha da sıkı sarılarak ölü hayvana ulaşana kadar emekledi.

Onu arka ayaklarından tutarak güvenli bir yere leşi aşağı çekti.

Enkidu, Gılgamış'ın yanmış et parçalarını yemesini izledi.
daha fazla yiyemeyecek kadar.

"Yarın için yanına biraz al," dedi Enkidu. Ayağa kalktı ve bazı ağaç dallarını kopardı ve onları kaba bir sepet oluşturacak şekilde büktü. "Al, bunun içindeki etten biraz taşı," diye ekledi.

Yürüyüşlerine devam ettiklerinde, geçidi bulmak için dağın çevresini dolandılar. Etrafta hiçbir hayvan leşinin bulunmadığı bir ormanlık alana geldiklerinde öğleyi geçmişti. Devam ettiler; kısa bir mesafede yine yerde ölü hayvanlar vardı.

"Ağ geçidi buydu, bulduk!" Enkidu bağırdı.

"Bundan nasıl emin olabiliriz?" Gılgamış merak etti.

"Bundan eminim," dedi Enkidu ona. Öne çıktı. Hiçbir şey olmadı. Bir adım daha attı, sonra bir adım daha. Onu yok edecek bir ateş topu yoktu. Devam etti, sonra Gılgamış'a el sallamak için döndü.

"Haydi," diye bağırdı, "Sedir Ormanı'na girdik!"

Önce tereddüt eden, sonra neşelenen Gılgamış onu takip etti. Ellerini çırparak ağaçların arasında sevinçten zıpladı. Sonra nefes almak için durarak, "Şimdi ne tarafa?" diye sordu.

Enkidu bilmiyordu. "Yeri arayalım; bir ihtimal bulacağız
ipucu," diye yanıtladı.

Ne arayacaklarını bilemeyerek bir süre etrafa baktılar. bu
yükseklik ve ince hava Gılgamış'ı etkilemeye başladı.

"Burada beni sersemleten bir keskinlik var," dedi. "Biraz dinlenelim." Yerine oturdu, yorgunluk vücuduna yayıldı. Dakikalar içinde uyuyakalmıştı.

Arkadaşından ayrılan Enkidu, yeri tek başına araştırmak için harekete geçti. Bir o yana bir bu yana hareket ederken, ağaçların arasından yükselen kaya çıkıntılarını fark etti. Yaklaşarak kayaların etrafında döndü ve içlerinde mağara araya benzer bir açıklık gördü. Daha yakından bakmak için eğildi. İçeriden sesler geliyordu.

Machine Translated by Google

"Gizli tüneli buldum!" Gılgamış 'a bağ ırdı. "Buraya gel, acele et!"

Gılgamış cevap vermedi. Bunun yerine Enkidu, havayı dolduran ve kaynağ ını yargılamayı zorlaş tıran bir gürleme sesi duydu. Alarma geç en Enkidu hareketsiz durmuş , dinliyordu. Sonra ses, yaklaş makta olan bir fırtınanın sesi gibi, ç alılıkların arasından düş en birinin sesiyle birlikte daha da netleş ti. Biri ona geliyordu!

Enkidu, mümkün olduğ u kadar az gürültüyle Gılgamış 'ın uyuduğ u yere geri döndü. Krala dokundu ve onu sarsarak uyandırdı. "Dinlemek!" fısıldadı.

Uğ ursuz ses yaklaş ıyordu, yoldaş ları dehş ete düş ürüyordu.

"Bu ne?" diye fısıldayarak sordu Gılgamış .

"Ormanın koruyucusu Huwawa olmalı," diye fısıldadı Enkidu.

Ş imdi kükreme, dağ lara dökülen güç lü bir nehrin hücumu gibi yükseldi ve sık sedir ağ aç larının arasına saklanan yoldaş lar, geç idin canavarca koruyucusunu görebiliyorlardı.
Boyu güç lüydü, yüzü aslan gibi sertti. Gözleri dolunayda ay kadar büyüktü, canavar baş ını hareket ettirdikç e oradan oraya taranan iki parlak ış ın yayar. Ağ zından ölümcül bir ateş üfledi; bir fırında yanan kömürler gibi parlayan diş leri bir ejderhanınkiydi. Midriff'i yuvarlak bir göbek gibiydi, ış ıl ış ıl parlıyordu; omuzları iç in dev kapılar gibi yuvaları vardı. Sağ elinde kendi diş leri olan kocaman bir kılıç gibi bir silah, sol elinde ise kendisine yöneltilen her ş eyi yutan bir ış ını yönlendirebileceğ i yuvarlak bir ayna tutuyordu.

Ayakları, tekerlekleri üzerinde ilerleyen küç ük savaş arabalarıyla donatılmış gibi hareket ediyordu ve ormanı taramak iç in durduğ unda baş ı, göbeğ i etrafında bir tekerlek gibi boynunda döndü!

“Bu Huwawa, kuş atma motoru!” Enkidu bağ ırdı. "Bir canavar Lord Enlil tarafından yaratıldı. Gel, menzilinden ç ıkalım!”

Gılgamış 'ı cübbesinden ç ekti ama Gılgamış yerinden kıpırdamadı.

"Hayır, ayakta duracağ ım ve terörle yüzleş eceğ im!" dedi Gılgamış .
“Korkmuş bir tavş an gibi kapıya ulaş an Gılgamış , denilmesin.

Machine Translated by Google

geri döndü!'"

"Kesin ölüm," dedi Enkidu. "Neden kalıp Huwawa ile yüzleş mek istiyorsun?"

"Canavardan önce düş sem bile," diye yanıtladı Gılgamış , "Kendime bir isim yapmış olacağ ım. Benim çocuklarım doğ duktan çok sonra, "Gılgamış , Enlil'in dehş eti olan ş iddetli Huwawa'ya karş ı yükseldi" diyecekler. Ama eğ er Huwawa'yı yenersem, Ebediyete giden yola ulaş acağ ım!" Elini arkadaş ının omzuna koydu.

"Görüyorsun o zaman, terör e karş ı durmakla, ya ben ya da adım sonsuza dek yaş ayacak!"

"Anlıyorum," dedi Enkidu ve kralı kucakladı. "Öyleyse ilerle" dedi söz konusu. "Korkma, çünkü yanında olacağ ım!"

Canavar onların seslerini duydu, çünkü ş imdi doğ rudan onlara geliyordu. Baş ı dönmeyi bıraktı ve gözlerinin ış ınları yoldaş ların bulunduğ u noktaya yöneldi. Sol elini kaldırdı ve yanan ış ın önünde uzanan her ş eyi kavurdu.

"Hadi gidelim ve Huwawa'nın kafasını karış tırayım!" Enkidu ağ ladı. Etrafına bakınarak genç bir sedir ağ acı seç ti ve kökünden söktü.
Ağ acı arkasından sürükleyerek Huwawa'nın çevresini dolaş tı. Gürültüyle uyanan canavarın kafası yuvalarına döndü, gözleri her yöne ış ık saç ıyordu. Uygun bir an bulan Enkidu, ağ aca Huwawa'nın kasıklarına vurdu, sonra geri sıç radı ve koş tu.

Canavar, sunakta kesilen beyaz boğ anınki gibi bir acı ç ığ lığ ı attı. Sağ eliyle etrafındaki ağ aç lara ç arparak onları sadece sazmış gibi yere devirdi. Sol elini kaldırdı ve yuvarlak ayna etrafındaki yeri yiyip bitiren kavurucu ış ınlar yaydı. Baş ı ç ıkrık gibi döndü, gözlerinin ış ınları ormanı aradı.

Yan yana duran yoldaş lar, eş it olmayan savaş a hazırdı. Gılgamış hanç erini ç ıkardı. "Eğ er bize yaklaş ırsa Huwawa'nın kalbini bıç aklarım" dedi.

Enkidu ağ aca tutundu. "Ve onun kafatasını ezeceğ im!"

İ ş te o zaman ağ aç ların tepesinde havada asılı duran iki gümüş i gök gemisi gördüler.

"Bak!" Gılgamış , "Lord Utu yardımımıza geldi!" diye bağ ırdı.

Machine Translated by Google

Gökgemilerinden biri ağaçların izin verdiği kadar alçaldı ve Huwawa ile savaş halindeki yoldaşların arasına yerleşti. Gökgemisinden kuvvetli bir rüzgar esmeye başladı ve ıslak toprağı bir girdaba dönüştürdü. Çamur, yaprak ve çakılları emen girdap, kiri Huwawa'nın gözlerine fırlattı.

"Aahhoo! Ahhhh!" canavar ızdırap içinde ve körü körüne inledi ellerini salladı.

"Hadi canavarı acele edelim!" Gılgamış Enkidu'ya bağırdı.

Saldırıya öncülük ederek, ormanın kör koruyucusuna doğru koştu. Onu yakalayan Enkidu, canavara uzandı ve ağaç gövdesiyle kafasına vurdu. Baş dönmeyi bıraktı. Şimdi Enkidu ikinci darbesini Huwawa'nın eline yöneltti ve silahı parçalayıcı bir sesle yere düştü.

Gılgamış hançerini canavarın kalbine sapladı. Metal metale çarptığında olduğu gibi bir şıngırtı duyuldu. Huwawa, ellerini saldırganlarına karşı körü körüne savurarak, kasılmalar içinde çelenk attı. Huwawa yere düşene kadar yoldaşlar tekrar tekrar saldırdı.
Gılgamış hançeriyle Huwawa'nın alnına vurdu ve canavarın kasılmaları bir anda durdu.

Enkidu bir darbe daha vermek üzereyken
tıslama sesi ve yaratıktan kırmızımsı bir buhar yükseldi.

"Huwawa öldü!" Gılgamış, "Ruhu buhar oldu!" diye bağırdı.

"Emin olalım," diye yanıtladı Enkidu. Canavarın karın bölgesine ağır bir darbe daha indirdi. Darbe yaratığı ikiye böldü, organlarını birbirine dolanmış birçok metal parçası gibi etrafa saçtı.

"Huwawa'yı yendim!" Gılgamış haykırdı.

Enkidu ayağıyla bükülmüş metali dürttü. "Demek öylesin," dedi ciddiyetle. "Sedir Ormanı'nın kuş atma makinesi Lord Enlil'in eseri, çatıdan düşen parçalanmış bir kil kavanoz gibi parçalar halinde."

"Neşeli olmamız gerekirken neden üzgünsün?" Gılgamış ona sordu. "Sadece kendimize bir isim yapmakla kalmadık, İniş Yerine giden yol da artık ardına kadar açık!"

Machine Translated by Google

"Üzgünüm, gerçekten," diye yanıtladı Enkidu, "çünkü Lord Enlil'in parçalanmış eserine bakarken kendimi düşünmekten alıkoyamıyorum: Lord Enki'nin eseri. . .
. Huwawa'nın kaderinde, kendiminkini görmeden edemiyorum."

"Saçmalık!" dedi Gılgamış. "Kendi gözlerinle gördün ki tanrılar bizimle!"

Sözler onlara gök gemilerini hatırlattı. yukarıya baktılar ama gök gemileri gitmişti, hiçbir yer görünmüyordu.

Küçük taşları toplayan Gılgamış, onları yığdı. "Lord Utu benim kayam," dedi. "Bu, minnettarlığımı ansın." Enkidu'ya döndü. "Gel, İniş Yerini bulalım! Tanrılar amacıma ulaşmamı istiyor!"

"Gerçekten de öyle," dedi Enkidu. "Canavar üzerimize gelmeden önce, Anunnaki'nin gizli tünelini buldu!"

"Beni hemen oraya götürün!" Gılgamış heyecanla bağırdı.

Yolu gösteren Enkidu, Gılgamış'ı kaya çıkıntısına götürdü ve mağarayı andıran açıklığı işaret etti. Kulağına dayayan Gılgamış da ondan belli belirsiz sesler duyabiliyordu.

"Çabuk, girişi temizleyelim!" Gılgamış, yoldaşını çağırdı.

İkisi hararetle çalıştılar, açıklığın üzerinde büyüyen çalıları söktüler, üzerine yığılmış kayaları kaldırdılar. Açıklığı ne kadar çok açarlarsa, içeriden gelen sesler o kadar netleşir, bir demirci körüğünün sesi gibi çıkar. Çalıştıklarında, açıklığın boyutunu ve şeklini ortaya çıkardığında, bunun mükemmel bir şekilde yuvarlak olduğunu ve ızgaralarla engellendiğini görebiliyorlardı.

"Büyük lordlar adına!" diye haykırdı Gılgamış. "Bu, el işi Anunnaki! İniş Yerinin girişini bulduk!"

"Bırakın parmaklıkları kaldırayım da kendimizi tünele indirelim," dedi Enkidu ona.

Parmaklıkları tuttu ve tüm gücüyle çekti, ama kımıldamadılar. Tekrar tekrar kendini çekip çekti, derin bir nefes aldı, vücudundaki tüm kasları çalıştırdı. Bu çaba, ellerinin ısınmasına neden oldu.

"Ellerimde bir yanma hissi var," dedi Enkidu. "Izgara işinin bir ısırığı var."

"Daha sert çek, daha sert!" Gılgamış onu zorladı.

Machine Translated by Google

Enkidu bir kez daha parmaklıkları kavradı ve parmaklarını bir kartalın pençeleri gibi kenetledi. Ciğerlerini serin temiz havayla doldurdu ve tüm gücüyle çekerek bir çığlık attı. Yine parmaklıklar ne eğildi ne de eğildi, ama Enkidu bırakmadı. Sonra bir çatırtı sesi duyuldu ve Enkidu ızgarayı elinde tutarak geri çekildi.

"Sen yaptın!" Gılgamış bağırdı. "Hadi tünele girelim!"

Ama Enkidu kıpırdamadan yatmaya devam etti. Gılgamış yanına koştu. Enkidu inledi ve ızgarayı bir kenara fırlattı. "Ellerim!" dedi. "Yanmışlar. Parmaklarımı hareket ettiremiyorum!"

Gılgamış, yoldaşının ellerini tuttu. Şişmişlerdi ve parmaklıkları tuttukları yerde derin kesikler gibi koyu kırmızı çizgiler vardı. Başka ne yapacağını bilemeden Enkidu'nun bir ağaca yaslanmasına yardım etti.

"Girişte bir lanet var," dedi Enkidu, "görünmeyen bir ateş . . . . Tünel, Gılgamış, sadece tanrılar içindir."

"Bunu göreceğiz," dedi Gılgamış. "Şimdi ellerine toprak mı süreyim yoksa yapraklarla mı kapatayım?"

"Beni aşağıdaki vadideki dereye götür," dedi Enkidu, "ellerimi tüm vücudumu içine sokabileceğim saf suda yıkamam için. Laneti üzerimden kaldırmayı düşünebilmemin tek yolu bu."

Yoldaşına yardım edip onu destekleyen Gılgamış, engelli Enkidu'yu yavaşça vadideki dereye götürdü. Enkidu'yu yere bırakarak onu soyundu, sonra kendi soyundu. Böylece çıplak, sadece bellerinde Enkidu'nun kesesini ve kralın hançerini sallayan kuşaklarla ikisi suya girdiler. Enkidu kendini tamamen buna kaptırırken, Gılgamış yoldaşının vücudunu, özellikle de ellerini yıkadı.

Yavaş yavaş Enkidu'nun ellerindeki kızarıklık azaldı ve şişlikler azaldı.

"Daha iyi hissediyorum," dedi Enkidu. "Artık parmaklarımı hareket ettirebiliyorum."

Yoldaşların dereye gelmesiyle önce dağılan ceylanlar yavaş yavaş geri dönmeye başladı. Enkidu hakkında onları çeken bir şey sezen bazıları ona yaklaştı. Ellerini yalamalarına izin verdi.

Machine Translated by Google

“Enerjim bana geri dönüyor!” Gılgamış 'a bağ ırdı.
Kendisine en yakın olan hayvanları boyunlarından tutarak kendini sudan çıkardı ve ardından iki ceylana sevgiyle sarıldı.

Gılgamış sahneyi sessizce izledi. Onlar diş i mi? merak etti.

Ş imdi Enkidu baş ını ceylanlardan birinin kafasına sürtüyordu. Gılgamış , ceylanın arka ayakları üzerinde kalkıp kalç alarını Enkidu'ya bastırmasını hayretle izledi.

Yoldaş ını ç ok iyi tanıyan Gılgamış , Enkidu'nun bundan sonra yapacaklarından korkuyordu.

“Enkidu, yapma!” diye bağ ırdı.

"Çekip gitmek!" Enkidu karş ılık verdi. “Vahş inin ç ağ rısı iç imde!”

"Hayır hayır!" Gılgamış bağ ırdı. “Salgigti'yi, sıcacık belini, sıkı göğ üslerini düş ün! Tanrıların bilgisiyle artık kutsanmış sın, Enkidu. Hepsini rüzgara savurma!”

"Ben ödümlü bir adam değ ilim," dedi Enkidu. "Senin kanunların benim kanunlarım değ il."

"Uruk'u düş ün," dedi Gılgamış . “Zevk kızlarını düş ünün, arkadaş lığ ımız!"

Birkaç dakika yoldaş lar karş ı karş ıya durdular. Kendinden emin olmayan Enkidu, hayvanlara sarılmasını azalttı. Biri elinden kurtuldu. O ve Gılgamış bir kahkaha kükremesiyle irkildiklerinde hâlâ diğ erine tutunuyordu. Baş larını kaldırdılar ve bir gök gemisinin yanında duran pilot kılığ ına girmiş bir tanrıç a gördüler. Karş ılaş malarına dalmış olan ikisi, onun geliş ini ve derenin yanına indiğ ini fark etmemiş ti.

“Ne manzara, ne manzara!” dedi tanrıç a. “Erek kralı yoldaş ı kadar ç ıplak ve yoldaş bir canavarı sürmek üzere!"

Gılgamış sesi tanıdı. "İ ş tar!" diye bağ ırdı. “Cennetin Kraliç esi!”

Yere düş tü ve eğ ildi ve hafif bir tereddütten sonra Enkidu da aynısını yaptı.

Gılgamış , Huwawa'yı yenmemize yardım ettikleri iç in efendilere hamdolsun, dedi.

Machine Translated by Google

"Lord Şamaş'a teşekkürler," dedi İştar. "İkimiz savaşı yukarıdan izledik, ama rüzgarı gardiyanın yüzüne üfleyen oydu. Huwawa'nın dönüp seni rahatsız etmeden bırakmasını bekliyordu.
Bunun yerine Enlil'in eserine saldırdın ve onu yok ettin! Bununla, büyük efendinin gazabını üzerinize getirdiniz!"

Gılgamış, tanrıçaya daha iyi hitap etmek için ayağa kalktı.

"Uruk'un Büyük Hanımı," dedi, "kaderim ne ise, onu elde etmek için yola çıktım. Eğer üçte iki ilahi olmak bana Ebedi Yaşam hakkı veriyorsa, o zaman bu benim kaderim olacak - ne yaparsam yapayım."

İştar bakışlarını Gılgamış'a çevirdi. Onu hiç görmemişti
önce gün ışığında tamamen çıplak.

"Buraya gel," dedi. "Yaklaş bana."

Ona yaklaşırken vücudundan sular damlıyordu. İştar kaldırdı
güzelliğine bir göz.

"Gel Gılgamış, benim sevgilim ol!" dedi şehvetle. "Gel, bana özünü bahşet!"
Ve bu şekilde konuştuktan sonra, hızlı hareketlerle kendi elbiselerini çıkardı ve davet olarak göğüslerini ellerinin arasına aldı.

Birçok kadının sevgilisi olan Gılgamış, güzelliği karşısında hayrete düştü. O da onu gün ışığında hiç bu kadar çıplak görmemişti.

"Ah Ishtar, kutsal Irnina," dedi dizlerinin üzerine çöküp onun uzattığı elini tutarken. "Seni nasıl arzuladım, sıcak belini istedim, tatlı dudaklarını hayal ettim!"
Elini hararetle öptü.

"Gel o zaman" dedi, "şimdi benim sevgilim ol ve hayaline kavuş!"
Eğildi, göğüslerini onun dudaklarına doğru indirdi.

Kendini geri tuttuğunda sunulan meme uçlarını öpmek üzereydi. "Düğün gecesi değil," dedi. "Seninle şimdi sevişirsem ölüm benim kararım olacak."

"Korkma Gılgamış," diye yanıtladı. "Şimdi benim sevgilim ol ve sonsuza dek benim kocam olacaksın! Bana meyvenden şimdi ver, ben de senin karın olayım!"

Gılgamış şaşırmıştı. "Sana ne teklif etmem gerekiyor ki, evlilikten bahsediyorsun?"

Machine Translated by Google

"Sus, göz dolduran Gılgamış ," dedi İ ş tar. “Size muhteş em ş eyler verecek olan benim. . . Tepelerin ve ovaların mahsulü lapis ve altından bir araba, haraç olarak sana getirildi!” Elini ona uzattı.
"Gel sevgilim, ormanı yatağ ımız, sedirleri kokumuz yapalım!"

Gılgamış , yanında duran sessiz Enkidu'ya bir bakış attı.
akış . Arkadaş ı hiç bir ş ey söylemedi, sadece baş ını salladı.

"Soğ ukta sönen bir mangal gibisin," dedi Gılgamış İ ş tar'a elini reddederek. “Ş u an aş kla yanıyorsun, sonra sahibini çimdikleyen bir ayakkabı gibi beni atacaksın. Her yıl ağ ıt yakmaya karar verdiğ in Dumuzi dış ında hangi sevgilini sonsuza kadar sevdin? Silili'nin oğ lunu sevip onu lanetleyip kurda çevirdin. Babanın bahçıvanı İ ş ullanu'yu seviyordun. Sen de ona dedin ki, 'Ey İ ş üllanû'm, ş evkini tatmama izin ver! Uzat elini, tevazuma dokun, sonra sen de onu döveceksin. Hayır, eğ er seni ş imdi sevseydim -Kutsal Evlilik iç in mukadder olmayan bir gün- sonsuz yaş am değ il, ödüm, bu günü bulacağ ım!"

Ishtar öfkeli bir çığ lık attı. "Bana karş ı gelme Gılgamış !" dedi.
“Krallığ ın, hayatın benim ellerimde!”

Yoldaş ının tereddüt ettiğ ini gören Enkidu öne çıktı. “Önemli kararlar iç in an uygun değ il” dedi. "Cevabına göre Gılgamış 'ı yargılamayın, çünkü o Everlife'a ulaş mak üzere." Tanrıça nın önünde eğ ildi.

"Gerçekten," dedi Gılgamış . "Giriş ini bulduk"
Anunnaki'nin gizli tüneli."

"Neden bahsediyorsun?" İ ş tar ona sordu.

"Yukarıda, Sedir Ormanı'na açılan geçidin ötesindeki kayalıklarda,"
dedi Gılgamış iş aret ederek. "Tünelin giriş i güçlü rüzgaralarla kapatılmış tı ama Enkidu onu çekerek açtı."

"Aptallar!" İ ş tar bağ ırdı. "Bu Anunnaki'nin bir tüneli değ il,
Cennet Boğ asının mağ arası!”

"Cennetin Boğ ası mı?"

"Pek bir ş ey bilmiyor musun, Erek Kralı?" dedi Ishtar, sesinde alaycı bir ifadeyle.
"Cennetin Boğ ası, Dünya'da yaş ayan en eski canavardır. Nibiru'dan büyük Lord Anu tarafından ziyareti sırasında getirildi, ona bir hediye olarak.

Machine Translated by Google

Lord Enlil'in oğlu, Zodyak'ta Dünya'nın yıldızlı istasyonunun bir sembolü olmak. Sadece uzun ömürlülüğüyle değil, Dünya'nın boğalarından farklıdır. Dünyevi olanlardan farklı olarak, bunun uçmak için kanatları var!"

"Nippur'da kanatlı bir boğanın resmini gördüm," dedi Enkidu, "Enlil'in tapınağının girişini koruyor."

"Gerçekten de öyle," dedi İştar. "Bir suret yapılması gerekiyordu, çünkü beden içindeki kutsal hayvan, kendi türünden dişilerden yoksun, hantal hale geldi. Gazabına uğramasın diye, Sedir Dağı'nda onun için bir yeraltı merası yaratıldı. Kaldırdığınız ızgara, hava millerinden birini korudu!"

"Aptalca bir şey yaptık Enkidu," dedi Gılgamış kasvetli bir şekilde.

"Aptalca ve cüretkar," diye onayladı Ishtar. "Lord Enlil'in eseri Huwawa'yı ezdin. Bana karşı, konuş tuğun meydan okuma. Şimdi, kırdığın Gök Boğası'nın mağarasını aç. Tanrıların gazabına yol açtığın kesin, Gılgamış.

Şimdi git ve lanet olsun!"

Kıyafetlerini giydi ve gök gemisine geri döndü. Gılgamış ve Enkidu da giyinmeye başladılar. O zaman hepsi korkunç bir horultu ve bin demirci körüğü gibi bir nefes sesi duydular.
Dağa baktılar. Kapıda, yeri tekmeleyen dev beyaz bir canavar duruyordu. Başı meydan okurcasına eğikti ve iri gözlerini ve uzun sakalını görebiliyorlardı. Başından sadece bir boğanın iki boynuzu değil, ortasında daha çengelli başka bir uzun boynuz çıktı. Kuyruğunu öfkeyle kaldırdı ve uzun gövdesinden iki devasa kanat yayıldı.

"Bu Cennetin Boğası!" Ishtar gökyüzüne tırmanırken bağırdı gemi. "Mağarasından çıktı. Dünya'nın felaketini serbest bıraktın!"

"Büyük bayan!" Gılgamış haykırdı ama çığlığı artık duyulmadı, şimdilik gök gemisi ağaç tepelerinin üzerindeydi.

"Çabuk, sihirli çizmeleri giy!" diye bağırdı Enkidu.

Bunu, Gök Boğası'nın onları gördüğünden emin olarak titreyen elleriyle yaptılar, çünkü dağdan aşağı onlara doğru hücum etmeye başladı. Hız kazanırken kanatlarını açtı ve onların yönünde havaya yükseldi. İkisi korkudan sinmiş ve birbirlerine sarılmıştı.

Machine Translated by Google

Gök Boğası, yeri sallayan ve tüm hayvanların kaçmasına neden olan güçlü bir gümbürtüyle yanlarına indi. Homurdanarak, sıcak nefesi serin havanın buharı gibi yükselerek kendini şarj etmeye hazırlandı.

Canavar onlara bakarken, Enkidu ve Gılgamış birkaç dakika huşu içinde hareketsiz kaldılar.

"Koş, hayatın için koş!" Enkidu sonunda bağırdı ve ikisi havalandı, sihirli çizmeleri onları havaya kaldırıp çok uzaklara inmelerini sağladı.

Çizmeleri tekrar giymeye alışkın olmadıkları için sert bir iniş yaptılar. Gök Boğası, günü karanlıkla kaplayan uçsuz bucaksız bir bulut gibi üzerlerinde uçarken, zar zor ayağa kalkmışlardı.
Tam zamanında kenara sıçradıkları için yoldaşların durduğu yere büyük bir gürültüyle indi. Şimdi Gök Boğası öncekinden daha güçlü bir şekilde homurdandı ve her bir horlama zeminde iki yüz adamı alabilecek büyüklükte çukurlar açtı.

Boğa, kuş atılmış iki yoldaşın etrafında döndü ve yoldaşlar, atlayacakları bir yer arayarak boğanın etrafında döndüler.

"Uuuuuuu!" Kayarak çukurlardan birine düşerken Enkidu aniden bağırdı.

Çığlığı duyan Gök Boğa döndü, başını çukura doğru eğdi. O anda, tüm cesareti içinde olan Gılgamış sıçradı ve boğanın sırtına indi ve hançerini boynuna sapladı.

Öfkelenen yaralı hayvan, saldırganını bulmak için tekrar döndü.
Enkidu bu süreyi kullanarak çukurdan atladı ve hayvanı kuyruğundan yakaladı, hareket etmesine ya da Gılgamış'ı sallamasına izin vermedi. Boğanın tepesinde, Gılgamış hançerini tekrar tekrar boynuna sapladı. Sonra Gök Boğa, ölmekte olan binlerce savaşçınınkine benzer bir inilti çıkardı ve yana düştü. Bir süre yükseldi ve kıpırdandı, sonra hareketsiz kaldı.

Ishtar gökgemisinin içinde süzülerek yukarıdan
geliş en savaş.

Gök Boğası öldürülürken, İştar acı içinde haykırdı, sesi muzaffer yoldaşlara doğru gürledi. "Ne kötülük yaptın! Gök Boğası, Enlil'in çağının kaderi,

Machine Translated by Google

öldürüldü! Büyük tanrıların gazabı şimdi üzerinizde olacak. Defolun hainler! Git ve cezanı bekle!”

Yoldaşlar dönen gök gemisine baktılar. Gılgamış yalvarırcasına ellerini kaldırdı ve dizlerinin üzerine çöktü.

"Git, Sedir Ormanı'na asla girmeyeceksin!" ses onlara yeniden gürledi. Ve Ishtar konuşur konuşmaz, gökgemisinden ormanın görünmez kapısına doğru parlak bir ışık parladı.
Kayaların parçalanması ve ağaçların ezilmesi oldu ve ışının ormana çarptığı yerde ateşler ve alevler patladı.

"Cezanı beklemek için geri dön yoksa zekam seni de tüketecek!" Ishtar'ın sesi gökgemisinden gürledi.

Gılgamış ayağa kalktı, yumruğunu gemiye doğru kaldırdı.

"Tanrıların iradesiyle Huwawa'yı ve Gök Boğasını yendim!" O bağırdı. "Nibiru'dan gelen yaratığı adil bir savaşta katlettim. Artık Nibiru'ya götürülmeye layıkım!"

"Ağ geçidi sonsuza dek kapalı ve kaderiniz Yargılayan Yedi tarafından belirlenecek!" İşTar duyurdu. "Git buradan yoksa seni buharlaştıracağım!"

Enkidu yoldaşını çekiştirdi. "Tanrıları kızdırmanın bir hikmeti yok," dedi. “Yiğitliğiniz kuruldu; burada elde edilebilecek başka bir şey yok. Gelin, Erek'e dönelim ve orada adınızı ilan edin, şanınızı ilan edin!”

"Öyle olsun," diye yanıtladı Gılgamış ona, "ama önce kupalarımızı talep edelim."

Hançerini kullanarak Gök Boğası'nın üç boynuzunu kesti. Enkidu'ya taşıması için verdiği iki kısa olanı. Diğeri, uzun boynuzu kendisi taşıyordu.

* * *

Sonra Erek'e döndüler. Sihirli botların yardımıyla bir ay on beş günlük bir yolculuğu sadece üç günde tamamladılar. Geri dönüşlerinin ve Sedir Ormanı'ndaki yaptıklarının haberi onlardan önce geldi; insanlar, zıplayan yoldaşları görmek ve kupalarına hayran olmak için köylerinden çıktılar. Uruk kapısında, kralın mabeyincisi Niglugal tarafından yönetilen şehrin elli kahramanı tarafından karşılandılar.

Machine Translated by Google

Ama Yaş lılar onları karş ılamaya gelmedi ve sokaklarda birç ok ev kepenk indirdi.

Gılgamış saraya döndüğ ünde zanaatkarları, silah ustalarını ve tüm zanaatkarları Gök Boğası'nın boynuzlarına hayran olmaya ve boynuzların ganimet olarak en iyi nasıl korunabileceğ ine dair önerilerini dinlemeye ç ağ ırdı. Her ş ey konuş ulduktan sonra, uzun orta boynuz, Sedir Ormanı'ndaki baş arılarının sürekli bir hatırlatıcısı olarak kralın tahtının arkasındaki duvara asıldı. Diğ er iki boynuz, iki parmak kalınlığ ında altınla kaplanmak üzere götürüldü ve lapis boncuklarıyla süslendi. Bu yapıldıktan sonra, mücevherli boynuzlar kokulu ş araplarla dolduruldu.

Her bir boynuzu taş ımak iç in genellikle iki adama ihtiyaç duyulmasına rağ men, Gılgamış her birini kendi baş ına kaldırdı. İ lkinden iç ti ve büyük tanrıları övdü, vaftiz babası Utu'ya teş ekkür etti ve rahminden onu üç te iki ilah yapan annesine saygılarını sundu. Ve diğ erinden iç ti ve baba tarafından atalarına, rahiplere ve krallara ve özellikle kahraman Lugalbanda'ya saygılarını sundu.

"İ lahi olacağ ım, Everlife'ı henüz elde edeceğ im!" diye telaffuz etti. “Sarayda kutlamalar olsun!” Ama İ ş tar, Kutsal Bölgede rahipleri ve rahibeleri topladı ve Gök Boğ ası'nın öldürülmesi üzerine büyük bir feryat kopardı.

“Ah Anu, büyük baba!” "Sevgili Irnina'nızı karalayan kutsal boğ ayı katledenler, bedelini canlarıyla ödesinler!" diye haykırdı.

Machine Translated by Google

11

Gece, ziyafetten sonra Enkidu bir rüya gördü.

Çığlıkları Gılgamış 'ı uyandırdı. Yan yana yatıyorlardı ve Gılgamış 'ın sarayda değil, Enkidu'nun ısrarıyla ziyafetten sonra gittikleri Salgigti'nin zevk evinde olduklarını anlaması birkaç dakikasını aldı.

Ellerini sallayan Enkidu, kapıda çığlık atıyordu. "Ah kapı, seni ben yaptım, seni ben büyüttüm!" bağırıyordu. "Benden sonra gelenleri, kral olsun, tanrı olsun, geçmesine izin verme! Kimse senin üzerindeki ismimi silmesin ve onun yerine kendi ismini yazmasın!"

Enkidu kapı direklerini yakalayıp söktüğünde Gılgamış , yoldaş ının tuhaf atıp tutmaları konusunda kafa karış tırıyordu. Gılgamış ayağa fırladı ve yoldaş ını yakaladı. "Sana ne oldu?" nazikçe sordu. "Bilgeliği olan biri nasıl böyle garip ş eyler söyleyebilir?"

"Ah Gılgamış ," dedi Enkidu, gözlerinde yaş larla. "Gördüğüm bir rüya. Rüyamda kapının üzerinde ismimin yazılı olduğunu gördüm. Kapıda parlak bir varlık, bir kral ya da bir tanrı belirdi. Adımı sildi ve kendi adımıyla değiş tirdi. . . . Bu kötü bir alâmet, Gılgamış !"

O konuş urken, Salgigti ortaya çıktı.
gürültü, ses. Yırtık kapı direklerini gördü ve bir feryat kopardı.

"Enkidu bir kabus gördü," diye açıkladı Gılgamış . "iyilik yapacağım yarınki zararın."

Sakinleş ti, Enkidu'ya yaklaş tı ve kucaklamak için ellerini uzattı.
o. Ama ona garip bir ş ekilde baktı ve onu itti.

"Ben de seni düş ledim," dedi ona. "Sahtekarı kapıma getiren sendin."

Salgigti geri adım attı. "Kimseyi içeri almadım, yatağımda uyuyordum. Garip sözlerini anlamıyorum."

Machine Translated by Google

"Hayır, o sendin !" diye bağ ırdı Enkidu, ona doğ ru atılarak.

"Sana ne oldu Enkidu?" Gılgamış , arkadaş ını dizginlemeye çalış ırken haykırdı. Ama Enkidu, yoldaş ını da güç lü bir ş ekilde itti.

"Oydu!" bağ ırdı, öfkelendi. “Kapıma kıyameti getirdi!”

Panik e kapılan Salgigti, Enkidu'nun önünde kendini alç altarak diz çöktü. "Beni affet," diye yalvardı. “Beni konuş turdular ve yeminimi bozdular. . ”

"Sen ne diyorsun?" Gılgamış bağ ırdı. "Açıkç a konuş mak!"

"Rahipler . . Kraliyet muhafızları yakaladıktan sonra beni yakaladılar. Senin biliyordum, nasıl bilmiyorsun Üç gün üç gece tüneldeydim. Adalet'i sonunda yakaladılar ve zaten Baş rahip'in önünde yüzümü tokatladılar. . .

. Onlara bildiklerimi anlattım.”

" Rüyam gerç ekti!" diye bağ ırdı Enkidu. "Fahiş e bize ihanet etti!" Ona doğ ru atıldı, boğ azından yakaladı. Elleri bir mengene gibi onu boğ maya baş ladı. “Öl üm, sana ölüm!” O bağ ırdı.

Gılgamış , yoldaş ının ellerini kadının boğ azından çekmeye koş tu. Ama o anda çığ lık atan kadın değ il Enkidu oldu.

"Ellerim!" diye bağ ırdı Salgigti'nin boğ azını bırakarak. "Ellerim! Uyuş uyorlar!”

Gılgamış , yoldaş ını Salgigti'den uzaklaş tırdı. "Git kadın," dedi, "çünkü tanrıların gazabı gerç ekten senin üzerine olacak. Lanetli olacaksın ve lanetli senin evin olacak! Ş imdi git kapıyı aç da çıkalım!"

Enkidu'nun ellerini inceledi. Enkidu mağ aranın parmaklıklarını açtıktan sonra Sedir Ormanı'nda oldukları gibi kırmızı ve ş iş miş lerdi.

"Gel, Enkidu, saraya," dedi Gılgamış . “Orada yapacağ ız ellerinizi saf suyla yıkayın ve gücünüze kavuş un.”

"İ ş e yaramaz," diye yanıtladı Enkidu, oturarak. “Artık rüyamın gerç ek olduğ unu biliyorum ve geri kalanı da gerç ekleş ecek. . . . İ lahi bir elç i yolda, adımı silmek iç in. . · . İ çinden

Machine Translated by Google

isimsiz kapı söveleriyle beni Geri Dönülmez Ülkeye götürecek."
Zayıflığa yenik düşen elleri vücudunun yanına düştü.

Gılgamış 'ı büyük bir endişe sardı. "Annem Ninsun'un Canlandırma Evi'ne acele edelim o zaman," dedi. "Hastalığın ne olursa olsun, onu tedavi edecek."

Salgigti'nin evinden ayrılırlarken Enkidu'ya yardım etti ve onu destekledi. Sokakta, zayıflık Enkidu'nun tüm vücuduna yayıldı ve sendelemeye başladı. Bir devriyeyi gören Gılgamış, askerleri selamladı. Mızraklarını ve kuşaklarını kullanarak Enkidu'yu Ninsun'un hastanesine taşımak için bir sedye yaptılar. Şaşırtıcı bir şekilde, genellikle gün batımından önce toplanan ve kapının açılmasını bekleyen kalabalık orada değildi. Kapı Gılgamış 'a ancak bir vuruştan sonra açıldı.

"Acele et, Leydi Ninsun'u ara!" "Çünkü Enkidu ağır hasta!" diye bağırdı.

Enkidu'yu hastanenin yerleşkesine taşıdılar. dakikalar sonra Ninsun'un hizmetçisi Ninsubar ortaya çıktı.

"Annen, Leydi Ninsun burada değil," dedi Gılgamış. "Büyük Lord Enlil'in çağırdığı tanrılar toplantısına katılmak üzere Nippur'a çağrıldı." Ninsun'un ne zaman dönmesinin beklendiğini bilmiyordu.

Enkidu'yu daha küçük binalardan birine taşıdılar. Yedi gün yedi gece bir sedirde yattı, hareket edemedi, yiyip içemedi, zaman zaman çılgına döndü ve kötü rüyalar gördü.
Gılgamış, yoldaşının yanından ayrılmadı. Zaman zaman Enkidu'nun ağzını ıslattı ve işte böyle anlarda Enkidu dudaklarını oynatarak arkadaşına rüyalarını mırıldandı.

Yedinci gece, tamamen bayılmadan önce Enkidu, Gılgamış son rüyası.

Ah dostum, diye mırıldandı bir sızlanmayla, bir rüya gördüm. Gökler bağırdı, Yer karşılık verdi. Ben onların arasında duruyordum. Yüzü Zu'nun yüzü gibi kara, pençeleri kartal pençeleri gibi olan genç bir adam vardı. Bana üstün geldi. .

. .

Beni bilmediğim bir şeye batırdı. Kollarım bir kuş unkiler gibi olacak şekilde beni değiştirdi. Sonra beni Karanlıklar Evi'ne götürdü, oradan giren hiç kimse oradan ayrılmadı. Onun sakinleri

Machine Translated by Google

ış ıktan yoksun, toz onların gıdası ve kil onların gıdasıdır. . . . Kuş lar gibi kuş anmış , kanatları giysi iç in olan koruyucularıdır. . ”

Sonra konuş mayı kesti ve bayıldı.

Baş ka bir gün ve bir gece daha Gılgamış kanepenin yanında volta attı, arkadaş ına dokundu, ellerini ovuş turdu, dudaklarına su koydu. Enkidu kıpırdamadı, ne gözlerini aç tı ne de dudaklarını büzdü, ama ölmedi.

Kral ve yoldaş ıyla ilgili en son haberleri merakla bekleyen kalabalık, yerleş kenin dış ında toplandı. Ş ehrin Yaş lıları da oradaydı, yoldaş ların kötülüğ ünü fısıldıyorlardı. "Gök Boğ asını öldürdükleri iç in, yedi yıl boyunca ç orak kabuklar Uruk ülkesini vuracak" dediler. “Kralın ve yoldaş ının kötülüğ ü yüzünden halka tahıl, hayvanlara ot olmayacak.”

Ertesi gün Ninsun'un sadık cariyesi Yaş lıların sözlerini Gılgamış 'a iletti: “Enkidu ölüyor. Kral da ölüyor. Tanrıların babası Anu da böyle karar verdi.”

Periş an ve öfkelenen Gılgamış kapıya geldi. Kendini gösterdiğ inde ş aş kınlık ve acıma ç ığ lıkları vardı - saç ları dağ ınık, yanakları ç ökük, tırnakları akbaba penç eleri gibi uzamış , gözleri uykusuzluktan ve ağ lamaktan kızarmış tı.

"Beni duyun, ey Erek'in Yaş lıları!" dedi, bütün insanların duyabileceğ i kadar yüksek sesle. "Yoldaş ım Enkidu iç in ağ lıyorum - benim iç in bir kalkan gibi olan, benimle birlikte beyaz tozlu dağ lara tırmanan, Sedir Ormanı'nda Huwawa'yı lanetleyen ve Gök Boğ ası öldüren o. Ve ş imdi, bitmeyen bir uyku onu ele geç irdi. Nefes alıyor ama hareket edemiyor, beni duyuyor ama konuş amıyor. . . yaş amıyor ama ölmedi. . . . Ş imdi söyleyin bana, Erech halkı, yoldaş ım Enkidu'yu gelin gibi örtecek ve kalp atış larının sona erdiğ ini mi söyleyeceğ im, yoksa tanrılara, daha önce görülmemiş bir kahramanın, Lord Enki tarafından benzersiz bir ş ekilde yaratılmış bir yaratığ ın yeniden ortaya ç ıkacağ ını mı haykıracağ ım? ve yaş amasıyla, tanrıların görkemi doğ rulanır mı?”

Gılgamış yakarış ını bitirirken derin bir sessizlik oldu. Trajik haberlere olan heveslerinden utanan halk dağ ıldı, Yaş lılar meskenlerine geri döndüler. Biraz rahatlayan Gılgamış , yoldaş ının baş ucuna döndü. Ama Enkidu eskisi kadar hareketsiz yatıyordu. Gılgamış yüreğ ine dokundu; yenmedi.

Machine Translated by Google

Gılgamış titreyen elleriyle, bir damadın bir geline yaptığı gibi yoldaşını örttü. Sonra kıyafetlerini yırttı ve kanepenin yanında yas tutmak için yere oturdu.

Aynı öğleden sonra Ninsun, Nippur'dan döndü. Gılgamış'ın bir hayalet gibi yerde oturduğunu gördü. Enkidu'nun ölü gibi kanepede yattığını gördü.

"Ah annem!" Gılgamış onu görünce çığlık attı. "Enkidu öldü ve benim ölümüm bekliyor!" Sağ elini uzattı; kontrolsüz bir şekilde sallanıyordu.

Ah oğlum, sevgili oğlum, dedi Ninsun başını koynuna götürürken. "Sen doğduğunda, bir şeref yatağında seni yatırdım.
Altıncı parmağın sünnet edildiğinde Utu seni kollarına aldı.
Sen büyürken krallık ve kahramanlık için büyüttüm seni.
Ve şimdi, ölümlü korkular kalbini doldurduğunda, senin için uzun bir yaşam elde edeceğim!"

Elini Enkidu'nun tapınağına koydu. "Enkidu ölmedi Gılgamış," dedi. "Yargılayan Yedi Büyük tanrılar, başka türlü karar verdi."

Çok sevinen Gılgamış, haberin keyfini çıkarmak için bir an bekledi ve sonra, "Ya ben?" diye sordu.

"Benimle odama gel, kalbini nektarla tazele, ben de sana Nippur'da neler olduğunu anlatayım," dedi Ninsun ve oğlunun elinden tuttu.

"Ama Enkidu. . " Gılgamış, yanından ayrılmaya gönülsüzce konuşmaya başladı. yoldaş .

"Duyularını geri kazanacak. Şimdi benimle gel," dedi ona.

Ninsun'un odasındayken, cariyesine Gılgamış için belirli bir nektar getirmesini emretti. Doldurulmuş fincan ona getirildiğinde, susuzluğunu gidermek için onu tuttu, ama Ninsun ona nektarı yavaşça yudumlamasını tembihledi. Kısa süre sonra yanaklarına biraz renk geldi ve elinin titremesi durdu.

"İştar'ın feryadı," diye başladı Ninsun, "Cennetteki Baba Anu'ya ulaştı. "Gılgamış bana hakaretler yağdırdı," diye şikayet etti ona. 'O ve Enkidu'nun katlettikleri Cennetin Boğası; Huwawa, Sedir Ormanı'nın koruyucusunu vurdular.' bu

Machine Translated by Google

büyük Lord Anu daha sonra Lord Enlil'e haber gönderdi. "Gılgamış ve Enkidu, yaş ayacakları ya da ölecekleri konusunda Yargıç Yediler tarafından cezalandırılsın." Oğ lum, bu büyük Lord Anu'nun sözüydü."

"Yaş amak mı, ölmek mi?" Gılgamış haykırdı. "Sedir Ormanı'na ulaş mamız ilahi yardımla değ il miydi? Huwawa ve Gök Boğ ası, ilahi bir tasarımla, Ebedi Yaş amı kurma hakkıma meydan okumadı mı?"

"Oğ lum, sakin ol," dedi Ninsun. "Üçte ikiniz tanrısal olduğ u halde, tanrıların iş lerini bilmekten uzaksınız. Sana ilahi meclisi haber verene kadar sus."

En sevdiğ i koltuğ a, Gılgamış 'ın karş ısındaki alçak bir tabureye oturdu. Alacakaranlıktı ve tavanın kafesinden sızan güneş ış ınları kırmızımsı ve bulanıktı.

"Nippur, Tufan'dan önceki Dünyanın Göbeğ i hâlâ görülmesi gereken bir yer Gılgamış ," diye ona anlatmaya baş ladı. "Yedi kademeli kulesi uzaktan göz kamaş tırıcı, yakınlardan harika. Etrafında her çeş it çiçekli bir bahçe ve her çeş it meyve ağ acının bulunduğ u bir bağ vardır. Sinek kuş ları ağ açlarda ş arkı söyler ve tavus kuş ları bahçenin yollarında yürür. Büyük nehirlerden demirleme yerine giden bir kanal, ziyaret eden tüm tanrıların barikatlarını tutacak kadar büyük bir havza. Ve görmemize izin verilen ustaca bir çitin içinde Enlil'in Cennet Teknesi vardı. . .

"Büyük Leydi Ninlil çok zarif bir ev sahibesiydi. Denizlerin Ötesindeki Diyardan çağ rılan Peder Enlil baş kanlık etti.
Onunla birlikte en önde gelen oğ ul, Lord Ninurta geldi. Enkidu'nun yaratıcısı olan büyük Lord Enki, Eridu'dan geldi. Enlil'in solunda otururken, yanındaki tahtın boş bırakılması ve yokluğ unda sürgündeki Lord Marduk'a verilmesi konusunda ısrar etti. . "

"Yargılayan Yedili - o zaman yedi kimdi ?"

"Bu üçü; Lord Sin, Enlil'in Dünya'daki ilk çocuğ u; batı topraklarından gelen Enlil'in en küçüğ ü Lord Adad; ve Lord Utu. Ve daha önce yaptığ ı gibi barış ı koruyarak, annem, büyük Ninharsag."

"Ya İ ş tar?"

"Nabu gibi o da bir suçlayıcıydı."

Machine Translated by Google

"Nabu gibi mi?"

"Evet, ama şikayeti Utu'yaydı, uygunsuz ilahi müdahale için, ihlal büyük nehrin batısındaki gökgemisi tarafından kurtarıldınız."

"Ama takip edildik, saldırıya uğradık ve ele geçirilmek üzereydik!"

"Ya da vahşi doğada kaybolmuş ve kurtarılmak üzere. Her şey hikayeyi kimin anlattığına bağlı. Tabii ki, benimkini söyledim."

Ona baktı; gözlerinde yaşlar vardı.

"Ne var annem?" diye sordu, sesinde alarm. "Ne kötülük mağazada mı?"

"Gılgamış," dedi, "Uruk'ta o kadar uzun süredir bulunuyor ki, önemli olan her şey burada, Uruk'ta oluyor gibi görünüyordu. Ama orada, eski topraklarda olduğu kadar ötedeki topraklarda da zaman durmadı. Bir gezegene hükmetmek için yola çıkan atılgan kahramanlar Enlil ve Enki, yorgun ve yaşlıdır. Göksel tahtın iki ardılının uğrunda rekabet ettiği bir güzellik olan annem artık yaşlı ve kilolu. Ve Dünya'da doğanlar, ebeveynleri kadar yaşlı görünmeye başlıyorlar. Dünya'da ne kadar süre ve hangi amaçla kalacağız? Can sıkıcı soru buydu. . "

"Efsaneler," dedi Gılgamış, "her şeyi başlatan bir altın çağı anlatır. Öyle değil miydi?"

Ninsun başını onun göğsüne bastırdı. "Aslında, çağlar önce Anunnaki altınları için Dünya'ya yerleşti. Nibiru atmosferini, havasını kaybediyordu ve bilim adamlarımız onu asılı altın parçacıklarıyla koruyorlardı. Harika bir proje hayata geçirildi. Altın Dünya'da çıkarıldı, daha sonra uzay gemileriyle Nibiru'ya periyodik transfer için yörüngedeki platformlara gönderildi. İlk önce Aşağı Deniz'in sularından, daha sonra Aşağı Dünya'da yerin derinliklerinden elde edildi. Zamanla, zahmetin dayanılmaz olduğu ortaya çıktı; Anunnaki cevherleri çıkarırken isyan etti. O zaman İnsan, ilkel bir işçi olarak biçimlendirildi. Annem ve Lord Enki onu şekillendirdi. . "

Durdu, düşüncelere daldı. "Sonra insanlığın sayısı arttı ve Anunnakiler, İnsan'ın kızlarını eş olarak almaya başladılar. Ve Tufan Dünya'yı alt üst etmek üzereyken, Enlil, insanlığı yok olmaya bırakarak, bizim uzay gemimizle havalanarak yalnızca Anunnakilerin kendilerini kurtarabileceğine karar verdi. sular ne zaman

Machine Translated by Google

sınırlarına geri döndüler ve Anunnaki tekrar Dünya'ya inebildi, daha önce olan her şey süpürüldü ve bir çamur denizinin altına gömüldü. Bu sefer Tilmun adlı karada yeni bir uzay limanı inşa edilmesi gerekiyordu. Nippur'un yerini yeni bir görev kontrol merkezi aldı. Sonra rekabetler savaşlara yol açtı ve Dünya'nın bölünmesi gerekiyordu. Ve şimdi sen ve Enkidu, Gök Boğasını öldürerek her şeyi alt üst ettiniz!"

"Sözlerin bir bilmece," dedi Gılgamış.

Ninsun, "Dünya'nın Güneş hakkında yaptığı büyük döngü On İki Çağ'a bölünmüştür," diye yanıtladı. "Her biri büyük bir Anunnaki'nin onuruna adlandırılmıştır. Anu'nun Enlil'e hediyesi olan Gök Boğası, Enlil Çağını simgeliyordu. Öldürüldüğü için, kargaşa şimdi mağazada.
Boğa Çağı, Enlil'in çağı, ölümcül şekilde yaralandı."

"Bu olamaz!" diye haykırdı Gılgamış. "Lord Enlil sonsuza dek hüküm sürecek!"

"Kalp atıldı," dedi Ninsun kederle. "Kaderin ustasıydın Gılgamış. Enlil Çağı'nın yerini alacak, ama kehanet şiddet ve ölüm. Ve hangi Çağ takip edecek? Enlil'in en önde gelen oğlu savaşçı Ninurta'nın adını taşıyan İlahi Okçu'nunki mi olacak, yoksa Enki'nin ilk oğlu Marduk'un simgesi olan Koç Çağı mı olacak? Artık hiçbir şey net değil. Everlife arayışınla Gılgamış, tanrılar arasında belirsizlik ve endişe uyandırdın. Yaptığın şey, tanrıların işlerine dokundu."

"Ve haklı olarak! Ben onların arasına aitim, üçte ikisi ilahi. Altı parmaklı doğumum beni tanrısal bir kadere mahkum etti!"

"Evet, senin kaderin," dedi Ninsun. "Nippur'da olanlardan bahsetmenin zamanı geldi. Ishtar ikinizin de ölümünü talep etti. Adad aynı fikirdeydi. Utu savunmanı bastırdı. Enlil, "Enkidu ölsün, Gılgamış yaşasın" dedi. Lord Enki, yaratığını savundu. "Enkidu, Uruk'ta edindiği ölümlü niteliklere kadar öldürmediğini biliyordu," dedi.
'Uruk yedi yıllık bir kuraklıkla cezalandırılsın; Enkidu yaşasın, Gılgamış ölsün.'
Annem ikinizin de bağışlanması için yalvardı.
Sonra Lord Ninurta konuştu, "Enkidu bağışlansın ama sonsuza dek altın madenlerinde çalışmaya sürgüne gönderilsin ve Gılgamış günlerini bir ölümlü olarak sonlandırsın." Ve bu, oğlum, cümle buydu."

Machine Translated by Google

"Yaş amak ama yoldaş ımı kaybetmek, yaş amak ama ölümü beklemek!" Gılgamış haykırdı. "Ölümden daha beter bir ceza!"

Eli ş iddetle sarsıldı ve Ninsun onu sabitlemek iç in tuttu.

"Oğ lum," dedi, "büyük Ş ifacı anneme Kader Tabletinin sırrını anlattım. Senin iç in tasarlanmasa da, onunla kadere mahkum oldun. Ellerini Anu'nun eserinin iç ine sokarak, dokunduğ un görünmeyen ölüm. Saf bir ölümlü ş imdiye kadar ölmüş olurdu."

Elini ç ekti. "Devam et!" diye bağ ırdı.

"El sallaman kötü bir alamet, Gılgamış . Hastalık, eğ er önlenmezse, kemiklerinizi yiyecek ve kaslarınızı küç ültecektir. Annemin bana anlattığ ı sihirli bir bitkiden. . . hayatınızı koruyabilir."

"Bana ondan bahset!"

"Bu tanrıların bir sırrı Gılgamış . Bunu duymadan önce kendinizi arındırmalı ve gücendirdiğ iniz tanrıları düzeltmelisiniz. Kendiniz ve Enkidu iç in dua edin ve o uyanana kadar gidip onun yanında oturun. O zaman sana kesin bir plandan bahsedeceğ im."

"Dediğ ini yapacağ ım anne," dedi Gılgamış ve onu öptü.
anne eli.

"Gecikme," dedi ona. "Kapıyı kuş atan büyük bir kalabalık var - ş ifa arayan ç ok sayıda insan. Yeterince uzun süre uzak tutuldular. Ayinlerinizi akş ama bırakın ki sabah iç eri alabilelim."

* * *

Saraydan zanaatkarlar, Gılgamış iç in Lord Enlil'in sembolü olan Gök Boğası'nın altın bir görüntüsünü tasarlamak üzere ç ağ rıldılar. Zanaatkarlar ve hizmetç iler kralın talimatlarına uymakla meş gulken, Gılgamış yıkanır ve temizlenir.

Gün batımından önce beyaz ketenden temiz bir giysi giyerek avluya ç ıktı. Avlunun ortasına saraydan getirilen akasya ağ acından masa yerleş tirildi. Bunun üzerine altın Gök Boğ ası ve diğ er tanrıların amblemleri yerleş tirildi: Büyük Lord Anu'nun Kanatlı Diski, Lord Sin'in hilali, Ş amaş 'ın ış ık saç an diski ve

Machine Translated by Google

Ishtar'ın sekiz köşeli diski. Şifa sırrı ifşa edilecek olan Ninharsag'ın sembolü, göbek kesici şeklindeydi.

Gılgamış balla dolu bir kase akik ve lorla doldurulmuş bir kase lapis çağırdı ve onları masaya koydu. Sonra kafesine bir güvercin de yerleştirildi.

"Ey büyük tanrılar," dedi Gılgamış, "günahlarımı bağışlayın. Sana sütün bu meyvesini sunarken, tanrısal sütü emen dudakları kurulama. Sana bu bal kasesini sunarken, hayatımın tatlılığını silme. Gök Boğası'nın öldürülmesi için bu resmi tazminat olarak kabul edin."

Yedi kez eğildi, sonra balı ve peyniri karıştırdı ve kaseleri Gök Boğası'nın heykelinin önüne koydu. Sonra kafesi aldı ve güvercini serbest bıraktı. "Ah büyük Anu, Cennetteki Baba," dedi, "bu kuşa kanat verdiğim gibi, beni kanatlarının altına al. Beni bir Kartal gibi gökteki meskenine götür!"

Yedi kez tekrar eğildi. Sonra arkasını döndü ve gitti Enkidu'yla birlikte ol.

* * *

Şafak vakti geldiğinde Enkidu kıpırdamaya başladı. Başını kaldırdı ve gözlerini açtı. Gılgamış'ı gördü ve elini uzattı.

"Ne zamandır uyuyorum?" O sordu. Gılgamış onun elini tuttu, sonra diğerini. Kızarıklık gitti ve şişlikler kayboldu. Enkidu'nun kollarında güç vardı.

Gılgamış, "Salgigti'nin evinde büyük bir zaafın üstesinden geldin," dedi. "On iki gün on iki gece hiç durmadan uyudun. Zayıflığını iyileştirmek için seni buraya, annemin Canlandırma Evi'ne getirdim. Şimdi iyisin!"

Arkadaşına bakarken Enkidu'nun gözlerinde hüzün vardı. elinden tutarak.

"Uykuma daha çok var, değil mi?" O sordu. "şeyleri biliyorum rüyamdan."

Gılgamış, "Bütün kötü düşünceleri ortadan kaldırın," diye yanıtladı. "Dudaklarına saf su koyup vücudunu yıkamama izin ver, tamamen iyileşeceksin."

Machine Translated by Google

"Rüya," dedi Enkidu, "bir anlamı olmalı. Rüyamda iki elçi gördüm. Giysiler için kanatları vardı. Biri öne çıktı, diğeri geride kaldı. İlki beni uzaklaştırmak için kolumdan tuttu. 'Beni takip edin' dedi, 'sakinleri ışıktan yoksun olan Karanlıklar Evi'ne; yiyecekleri çamurdur ve ağızlarında toz vardır.' Gitmeyi reddederek yerimde durdum. "Yoldaşımı terk etmeyeceğim!" Bağırdım. Diğer elçi başını salladı. 'Git, çünkü o da gidecek' dedi. Sonra başka bir el bana dokundu ve uyandım."

"Kötü rüyalar düşünme Enkidu," dedi Gılgamış. "İhlallerimiz için dua ettim ve kurbanlar sundum. Büyük Şifacı Leydi Ninharsag'ın koruması altında bekleyen kıyamet ne olursa olsun, geldik ve annem hayat kurtaran bir plan tasarladı. . . . Şimdi izin verin ona koşayım ve uyandığınızı ona haber vereyim."

Haberi alan Ninsun, Gılgamış ile Enkidu'nun başucuna döndü. Enkidu'ya dokundu, sonra asasını vücudunun üzerinden geçirdi.

"Ölümlü olmasan da, ağır hastaydın," dedi ona. "Ama şimdi tamamen iyileştin. Kendinizi bir süre yormayın, sadece yürüyün. Ve sadece saf su iç."

Gılgamış'a döndü. "Artık kalabalığı içeri alabiliriz" dedi.
o. "Gel ve sabah yemeğini benimle odamda ye."

Odasına döndüler. Orada cariye onlara buğday ekmeği, hurma ve saf su ikram etti. Yalnız kaldıklarında Ninsun oğluna döndü. Yüzünde ciddi bir ifade vardı.

"Oğlum," dedi, "ziusudra'yı duydun mu?"

"Uzun zaman önce bir adam hakkında duyduğum efsaneler, Tufan yeryüzünü süpürdü."

Başını salladı. "Binlerce Dünya yılı önce. Annemin şehri olan Shuruppak'tan bir adamdı. Lord Utu, babasının babası olduğu için, kendi yollarında ve ilahi soyda doğruydu. Lord Enki onu, karısını ve ona ait olan her şeyi sel sularından kurtardı."

"Efsaneleri duydum," dedi Gılgamış. "Ama bu uzun zaman önceydi.
Hepsi sonsuza dek gittiler ve öldüler, sadece yaşlı adamların masallarında hatırlanırlar."

Machine Translated by Google

"Öyle değ il. . . . Bu tanrıların bir sırrı ama annem izin verdi
sana ifş a etmek iç in. Ziusudra ve karısı hâlâ yaş ayanlar arasında!"

"Olamaz!" diye haykırdı Gılgamış . "Karısı tamamen ölümlüydü ve
kendisi üç üncü bir ilahiden daha fazlası değ ildi!"

"Sır bu," dedi Ninsun. "Sayısız yıl boyunca, o ve karısı hayatta kaldı,
Tilmun'da ikamet etti. Orada, tenha bir yerde gizlenirler. Orada hayat
veren bir bitki yetiş ir, Gılgamış . Meyvesinden yiyen, sürekli genç leş ir,
ölümü sürekli erteler. Oraya gitmelisin Gılgamış , çünkü sadece bu
meyve senin hastalığ ına karş ı koyabilir!"

"Peki o uzak hedefe nasıl ulaş acağ ım anne?"

"Bir planım var" dedi. "Gel de sana göstereyim."

Sunağ ın bulunduğ u, disk tabletlerin iş aretlerini göstermek iç in
yapılabileceğ i iç odaya gittiler. Ninsun, sunaktaki harekete geç irici
noktaya bastırdı ve daha önce olduğ u gibi, taş cephesi zeminde
gözden kayboldu, raflar ve saklanan diskler ortaya çıktı.

"Daha önceki zamanlardan beri bu sihirli sunağ ın nasıl çalış tığ ını merak ediyordum."
dedi Gılgamış .

Ninsun kıkırdadı. "Meraklı bir çocuktun ve
değ iş ti." Eğ ildi ve disklerden birini çıkardı.

"Kader Tabletim!" diye haykırdı Gılgamış , sesinde heyecan vardı.

"Hayır, gideceğ in yerin ve oraya giden yolun haritası."

"Tabletimi bir daha göreyim," dedi Gılgamış . "Gözlerimin bir kez daha
görmesi iç in göksel yazısını sergileyin!"

"Hayır, ş imdi değ il," diye karş ılık verdi Ninsun. Sunağ ın önünü
kapattı ve seç tiğ i diski sunağ ın boş luğ una koydu. Gılgamış 'ın daha
önce duyduğ u uğ ultu sesi yeniden duyuldu ve disk altın bir parıltı
yaymaya baş ladı. Ninsun diğ er harekete geç irici noktaya dokundu
ve beyaz tabaka sunağ ın yanında belirdi ve diskin yüzünü örtmek iç in
yavaş ça hareket etti. Ve daha önce olduğ u gibi, üzerindeki iş aretler
görünür hale geldi. Bir haritaydı.

Ninsun konuş urken iş aret çubuğ unu kullandı. "Tilmun bir dil
ş eklindedir. Yukarı Deniz kıvrımlı kuzey kıyılarını oluş turur; doğ uda
ve batıda iki boynuzlu su kıyılarını ş ekillendirir. onun

Machine Translated by Google

ucu dar, yüksek dağlar göğe dev dişler gibi yükselir, taşları bakır ve turkuaz damarlarla zengindir. Tilmun'un o güney kısmı Enkidu'nun varış yeridir, orada dünyanın bağırsaklarında diğer mahkûm adamlarla çalışmak, değerli damarları çıkarmak için oradadır."

"Henüz kararı bilmiyor ama bununla ilgili bir rüya gördü" dedi Gılgamış. "Duam onu iyileştirdi, sadece karanlıkta toprak yemek için mi? Su olmadan yok olacak!"

"Her seferinde bir adım," dedi Ninsun, Gılgamış'a. "Yukarı Deniz kıyıları boyunca Lord Adad'ın topraklarını Magan'a ve Enkiitlerin diğer topraklarına bağlayan bir kervan yolu vardır. Güzergâhın güneyinde, bir sıra dağ tarafından gizlenmiş gizli bir ova bulunur. Dördüncü Bölge'nin kalbi, erkeklere yasak. Hiçbir ölümlü bölgeye girip yaşayamaz, çünkü tam ortasında Roket Gemileri Yeri kurulmuş." Sopayla yeri işaret etti. "İşte burası Ziusudra'nın gizli meskeninin olduğu yer, Yaşam Bitkisinin büyüdüğü yer."

"O yere nasıl ulaşacağım, oraya nasıl gireceğim ve nasıl yaşayacağım?"

"Yalnızca Anunnakilerin bildiği bir kara yolu var. İşte, size işaret edeyim. Adı Falling River olan bir nehir, Sedir Dağı'ndan çok uzakta olmayan göllerde başlar. Dağlardan bir iç denize, Tuz Denizi'ne akar. Denizin başladığı ve bittiği yerde Tilmun'a giden yolları birbirine bağlayan geçiş noktaları var. Issız olsa da, Enkidu olmasaydı gideceğin yol bu olurdu."

Şaşkın şaşkın annesine baktı.

"Enkidu'ya verilen ceza yüzünden kara yollarından hiçbirini kullanmayacaksın. Bunun yerine, hedefinize deniz yoluyla ulaşacaksınız!"

"Deniz yoluyla?"

"Aslında. Enkidu ile olan arkadaşlığınız nedeniyle, son yolculuğunda ona eşlik etmeye karar verdiğinizi ilan edeceksiniz.
Ishtar, umarım, buna izin vermeye ikna edilir. Tilmun'un batı kıyısına doğru giden bir Magan teknesi alacaksın." İşaretçiyle rotayı gösterdi. "Cevher limanı burada. Enkidu'yu oraya bırakacaksın. Ama sen kendin geri dönmeyeceksin. Sahil boyunca devam edeceksiniz, Magan'a kadar değil, buraya kadar. Bunu iyi hatırla Gılgamış, çünkü yer denizciler tarafından bilinmiyor. Burdasın

Machine Translated by Google

Mürettebatınıza veda edecek ve yalnız devam edecek. Onlar ve tekne orada dönüş ünüzü bekleyecekler, bu yüzden teknede yeterli erzak olduğ undan emin olun."

"Seni şimdiye kadar takip ediyorum" dedi. "O zaman ne olacak?"

"Kıyıdan, adımlarınızı doğ uya doğ ru yönlendirin. Yasak bölgeyi çevreleyen dağ lar zincirinde bir geçit var. Roket Gemilerinin Muhafızları sizi durdurana kadar yürümeye devam edin. Onlara kim olduğ unu ve Ziusudra ile buluş maya geldiğ ini söyle, seni ona yönlendirecekler."

"Ve onlar ve Ziusudra bana inanacaklar mı?"

"Onlara bunu göster" dedi. Sunağ ın önünü açtı ve iki nesne çıkardı.

"Kader Tabletim ve onun gibi bir tablet daha!" diye haykırdı Gılgamış .

"Evet, mükemmel kopyanın farklı olması dış ında. Üzerinde iş aretler görülebilir ve yazı, Ziusudra'nın okuyabilmesi için Edin'inkine dönüş türülmüş tür. Yanınıza alacağ ınız bu kopyadır.
Gerçek tablet burada, bu sunakta saklı kalacak."

"Dediğ in gibi annem," dedi Gılgamış ve kopyayı ondan aldı.

Keskin bir gürültü onları ürküttüğ ünde, Ninsun hakiki Kader Tabletini saklandığ ı yere geri koyuyordu. Kapıya bakmak için döndü, gözden kaybolan bir figür gördü.

"Üzerinde metal olan biri!" bağ ırdı. "Çabuk, Gılgamış , kulak misafiri olun!"

Gılgamış bir an için anlamayarak durdu. Sonra uzun adımlarla yan odaya ulaş tı. Orada kimse yoktu ama dış kapı açıktı. Kimin peş inden gittiğ inden emin olamayarak dış arı çıktı. Avlunun dış ı ş imdiden insanlarla -hastalar, yaş lılar, genç leriyle birlikte anneler- çömelmiş , ayakta durmuş , ortalıkta dolaş an insanlarla doluydu. Ninsun'un özel evine giren her kimse ş imdi kalabalığ ın içinde kaybolmuş tu. Yerleş kenin ana kapısı ardına kadar açıktı, içeri girmeye çalış anlar ve çıkanlarla doluydu.

Gılgamış arkasına baktı. Annesi kapıda duruyordu.

Machine Translated by Google

"Davetsiz misafir her kimse," dedi ona dönerken, "ortadan kayboldu."

"Kim olduğunu merak ediyorum," diye yanıtladı Ninsun, "ve amacı ne olabilirdi."

"Muhtemelen bir dilenci, çalacak bir şey arıyor."

"Üzerinde metal olan, bir tanrıçadan çalan bir dilenci mi?"

"Kim bilir?" dedi Gılgamış. "Bazı insanlar, eğer paçayı kurtarabilirlerse, her şeye eğilirler."

Merak ediyorum, dedi Ninsun. "Marduk ve Nabu'nun seni yakalama girişimi Gılgamış, Uruk'un da klanlar arasındaki yarışmada bir ödül olduğunu gösterdi."

"Bana Nabu'nun şikayetinin nasıl ele alındığını söylemedin," dedi.

"Yalnızca seni ve Enkidu'yu kurtarmaya çalıştıklarını iddia eden Utu, karşı iddiada bulunmadı ve özür dilemek zorunda kaldı. Ancak olayda görünenden daha fazlası olduğunu herkes biliyordu. Yolculuğunda dikkatli ol Gılgamış. Peki ya sen yokken oğlun? Benimle kalmasını ister misin?"

"Gerçekten endişelisin anne," dedi Gılgamış, elini öperek. "Bence Urnungal, Veliaht Prens'e yakışır şekilde sarayda kalmalı. Niglugal ona göz kulak olacak."

"Niglugal. . . . Ona ne kadar güvenebilirsin Gılgamış?"

"Bana iyi hizmet etti ve ondan önce babam."

"Evet, ama senin baban aynı zamanda Enkullab'ın babasıydı. Tapınaktaki entrikaları izlerken sarayı da gözden kaybetme Gılgamış!" Elini uzattı ve kıvırcık saçlarını okşadı. "Şimdi gidip Enkidu'nun nasıl olduğunu görelim."

Dinlendiği yerde Enkidu derin uykudaydı. Düzenli ve ritmik bir şekilde nefes alıyordu.

"İyi iyileşiyor," dedi Ninsun.

"Ona kaderini kim söyleyecek?" diye sordu Gılgamış. "İçinde çalışmak Dünyanın bağırsakları?"

"Sen, çünkü onu oraya sen götüreceksin," diye yanıtladı Ninsun.

Machine Translated by Google

12

Üç gün sonra Ninsun, Gılgamış 'a büyük Leydi İ ş tar'ın Gılgamış ve Enkidu'nun deniz yolculuğ una rıza gösterdiğ ini bildirdi ve bunun üzerine saray yapılacak görev iç in seferber edildi.

Magan'ın tehlikeli yolculuk iç in yeterince büyük ve güç lü bir gemisini bulması iç in elç iler Ur ve Eridu'ya gönderildi. Kaptanıyla bir pazarlık yapan gemi, nehrin yukarısına doğ ru yola ç ıktı, ardından Erech'ten güç lü adamlar tarafından halatlar kullanarak gemiyi ş ehrin dış ındaki bir kanala yönlendirdi.

Orada, en iyi marangozlar ve marangozlar, geminin omurgasını uzaktan ithal edilen seç ilmiş ağ aç larla güç lendirdi. Onu yeni düz ağ aç gövdeleriyle donattılar. Bu direklere Erech'in en iyi terzilerinin diktiğ i üç katlı yelkenler takılıydı. Ş ehrin demircileri de gemi mürettebatı iç in güç lü silahlar yapmakla meş guldü ve yeni tasarlanmış bir balta özellikle Gılgamış iç in yapıldı. Ona Kahramanlığ ın Gücü silahı adını verdi.

Bu hazırlıklar ilerledikç e Gılgamış , geminin donatıldığ ı özel iskeleyi sık sık ziyaret ediyordu. Oraya saray muhafızlarından bir müfreze asker eş liğ inde gitti. Genellikle bir muhafız komutanı tarafından komuta edilirdi, ancak bir gün Gılgamış , tüm birliklerin komutanı Kaba'dan kendisine eş lik etmesini istedi.

Genç lik genellikle askerlikle eş anlamlı olsa da, Kaba bir istisnaydı. İ ri ve kaslı vücudu yaş ını yalanlıyordu. Yalnızca, özenle kesilmiş ama tamamı gri olan gür sakalı ve güneş te kızaran yüzündeki birç ok kırış ık, geç en yıllarını gösteriyordu. Gılgamış henüz bir ç ocukken, kralı dövüş sanatlarında eğ iten oydu ve ş imdi de Gılgamış 'ın oğ lu Urnungal'ı eğ itiyordu.

Machine Translated by Google

"Güzel bir gemi," dedi Kaba, rıhtıma vardıktan sonra ve gemiyi çevreliyor, ona her taraftan bakıyordu.

"Öyle olmalı," diye yanıtladı Gılgamış. "Uzun ve tehlikeli bir yolculuk mukadder. Bunun için elli askere ihtiyacımız olacak, Kaba, çünkü yolun büyük bir kısmı Shagaz topraklarını kucaklıyor. Bu kadar çok gönüllü alabilir misin?"

Kaba, "İlk gönüllü ben olacağım" dedi.

Gılgamış elini birlik komutanının omzuna koydu. "Hayır, sen değilsin, Kaba," dedi. "Babama hizmet ettin, bana hizmet ettin ve bir sonraki krala, oğlum Urnungal'a hizmet etmek zorunda kalabilirsin. Senin yerin burası!"

"Anlamıyorum," diye yanıtladı Kaba. "Kral sadece Enkidu'yu gideceği yere götürüyor ve geri dönüyor. Niglugal geçici olarak naip olabilir."

"Kader tahmin edilemez ve gelecek her zaman sürprizlerle doludur, benim sadık Kaba'm. Urnungal'ı hayatınız pahasına koruyacağınız ve nerede ve kim tarafından tehlikeye atılırsa bulunsun onu koruyacağınız konusunda size güvenebilir miyim?"

"Hayatım üzerine," dedi Kaba.

Saraya dönünce Kabe askerleri çağırdı. Enkidu'nun Maden Ülkesi'ne yaptığı yolculuğu anlatarak elli gönüllü istedi.
Pek çoğu ileri adım atarken, bazılarını geri çevirdi. "Henüz tahsis edilmemiş bir evi olan" dedi, "evine gitsin.
Dul annesi olan, annesinin yanında olsun. Evlenip de çocuğu olmayan karısının yanında kalsın."

Bu kişiler elendikten sonra, Kaba kalan gönüllüler arasından en iyilerini seçti. Her birine "Uruk'un Kahraman Oğlu" sıfatını veren krala sundu. Sonra zırhlılar çağrıldı. Elli kahramanın her birine kuru ve sertleştirilmiş deriden yapılmış bir zırh giydirdiler ve ellerine yeni silahlar yerleştirdiler.

Her şey hazır olduğunda, çok sayıda kasabalı eşliğinde elli kahraman gemiye binmek için yola çıktı. Onları yemek, su, çeşitli şaraplar ve yemek pişirmek ve ışık için yağ yüklü bir araba kervanı izledi.

Machine Translated by Google

Kalabalığın içinde, sevdiklerinin uzun ve tehlikeli bir yolculuğa çıktığını görünce ağlayan pek çok kadın, özellikle de anne, eş ya da sevgili vardı. Ancak kahramanlar neşeliydi, macerayı dört gözle bekliyorlardı, her tehlikeyi ve düşmanı yeneceklerinden emindiler ve gelecek günlerde yazıcıların kaydedeceği ve okul çocuklarının okuyacağı kahramanlıklardan emindiler.

***

Gılgamış, Enkidu'ya geri dönemeyeceği yolculuk hakkında konuşmaya geldiğinde alacakaranlıktı.

Büyük ölçüde iyileşmiş olmasına rağmen, hala tıbbi bileşikte Ninsun'un bakımı altındaydı. Gılgamış onu, Ninsun'un özel meskeninin arkasındaki yerleşkenin küçük bahçesindeki tahta bir bankta otururken buldu. Yaklaşan ayak seslerini duyduğunda Enkidu batan güneşe dönüktü. Başını kaldırıp Gılgamış'ı gördü ve gülümsedi.

"Yoldaşım Gılgamış," dedi usulca, "seni bekliyordum."

İşte buradayım dostum, dedi Gılgamış. Enkidu'nun elini, inen şişliklerini kontrol etmek için olduğu kadar dokunmak için de tuttu.

"Benim için mi geldin? Gitme zamanı mı?" diye sordu Enkidu.

Gılgamış şaşırmıştı. "Bu ne biçim konuşma?"

Enkidu alaycı bir şekilde gülümsedi. "Yoldaşım, boğazında düğümlenen sözleri söylememe izin ver. Bir vizyon gördüm ve artık dehşete kapılmadım. Tanrıların elçisi vizyonda bana göründü, gözlerimin önünde havada parıldayan bir görüntü, güpegündüz hareket eden ve konuşan bir görüntü, gerçekte orada kimse yokken! Sana söylüyorum Gılgamış, sanki uyuyor ve rüya görüyor gibiydim, ama gece değildi ve tamamen uyanıktım!"

"Böyle hayaletler duymuştum. Bir nimet olarak kabul edilirler."

"Belki. . . . Kanatlılarla ilgili rüyamı bana açıkladı, Yeryüzünün derinliklerinde çalışmak kaderimi bana açıkladı. Benim yoldaşım olacağın konusunda bana güvence verdi. Ama ben ona senin de neden gideceğini ve nasıl yolculuk edeceğimizi sormadan önce, görüntü yok oldu ve görüntü artık yok oldu."

Gılgamış'a baktı, üzgün gözleri bir cevap istiyordu.

Machine Translated by Google

Gılgamış , "İ lahi vahiy inkar edilemez" dedi. “Ama sana eş lik edeceğ im yolculuğ unda değ il, tam tersi.”

"Bilmece gibi konuş uyorsun," dedi Enkidu arkadaş ına.

"Seni tayin edilen yere, Enkidu'ya getirdiğ imde, geri dönmeyeceğ im. Bunun yerine, yolculuğ a devam edeceğ im. Roket Gemilerinin Yeri'ne gitmeyi hedefliyorum Enkidu. İ niş Yerinde elde edemediğ imizi orada, Tilmun'da elde edeceğ im!”

Enkidu inanamayarak baş ını salladı. "Aptalca bir yolculuk. Hayatınızı bir hiç uğ runa riske atabilirsiniz” dedi. Arkadaş ının elini tuttu.
"Yoldaş ım, tanrılar insanı yaratırken, insanlığ a sonsuz bir yaş am bahş etmediler. Erek'te kalın, payınızdaki birç ok gün bir nimet olarak sayılacaktır! Kalan her günden bir ziyafet ç ekin! Neş eli olun, karnınızı doyurun, köpüklü suda banyo yapın, kraliyet giysilerinizi giyin, elini tutan oğ luna kulak verin! Ve ölüme gelince, onu dikkate almayın. O geldiğ inde, korkmadan kucaklayın!”

Gılgamış 'ın eli titredi ve Enkidu yoldaş ına baktı.

Gılgamış elini geri ç ekti ama Enkidu sıkıca tuttu.
"Bir sorun var," dedi.

"Sana daha sonra söyleyecektim," dedi Gılgamış , "ama ş imdi sana sırrımı aç ıklayabilirim. Ölüm cezasından kurtulmuş olsam da günlerim Enkidu, sayılı. Yüce Lord Anu'nun eseri olan ilahi bir nesneye dokundum ve bu yüzden lanetlendim." Eli tekrar titredi. "Kemiklerimde ölüm var Enkidu. Bu nedenle Tilmun yolculuğ una ç ıkıyorum.

Büyük Ş ifacı Leydi Ninharsag, anneme bir sır verdi. Tilmun'da ölüm kalkanlarından yetiş en bir meyve. Eğ er onu elde edebilirsem, günlerim uzayacak.”

Enkidu yoldaş ına baktı. "Bu sır olmasaydı, bu ç ılgın yolculuktan vazgeç men iç in ısrar ederdim," dedi. "Bu meyveyi daha önce hiç duymadım ama büyük Leydi Ninharsag biliyorsa, doğ ru olmalı. Yetiş tiğ i yer neresi?”

Gılgamış , "Annem bunu bana bir haritada gösterdi," dedi.

"Tanrıların gizli bir yeri mi?"

"Seni karaya ç ıkaracağ ımız yerin ötesinde."

Machine Translated by Google

"Pekala o zaman," dedi Enkidu. "Gitme vakti gelmeden annene beni iyileş tirdiğ i iç in teş ekkür etmeme izin ver."

* * *

İ kisi hizmetç i tarafından Ninsun'un huzuruna getirildiğ inde gün batımından sonra bir karanlık hakim oldu. En sevdiğ i koltukta oturuyordu, üzerinde ince kuzu yününden yapılmış bir giysi vardı. Göğ sünü lapis lazuli'den bir kolye süslüyordu ve saç larını taç gibi fildiş i tarakla taç landırıyordu. Kandiller kırmızımsı altın ış ıklarını onun üzerine saç ıyor ve arkasında gölgeler bırakıyordu.

İ kisi yere eğ ildi.

"Seni bekliyordum," dedi Ninsun ve oturmaları iç in onları iş aret etti. onun önünde.

"Zamanı geldi, kutsal anne," diye mırıldandı Gılgamış .

"Büyük göksel kraliç e," dedi Enkidu, "size teş ekkür etmeye geldim ve veda et."

"İ kiniz iç in de büyük lordlara dua ettim" dedi. "Göklerdeki büyük Lord Anu'ya ve Dünya'yı yöneten büyük Lord Enlil'e ve Kartallara komuta eden Lord Utu'ya.

Ş imdi Gılgamış , gitmeden önce mihrab odasına git ve sen de dua et."

Gılgamış ayağ a kalktı ve iç odaya girdi. Sunağ ın üzerinde bir sis gibi dolaş an ürkütücü bir altın parıltı vardı. Önünde diz çöktü, ellerini kaldırdı ve yavaş ve yumuş ak bir ş ekilde konuş tu. "Ah büyük Anu, günahlarımı bağ ış la. Ah yüce Enlil, bana merhamet et. Ah Utu, Kartalların efendisi, koruyucu kanatlarını üzerime aç . Girmek istediğ im Roket Gemilerinin Yeri. Benim müttefikim ol! Roketlerin kaldırıldığ ı yere, hayatım iç in adımı yaz!"

Kalktı ve Ninsun'un huzuruna geri döndü. Eğ ilip alnından öptü. Sonra uzanıp elini Enkidu'nun baş ına koydu.

"Mutlu ol Enkidu," dedi. "Dualar senin dudaklarına yönelik olmasa da benimki senin adını anmaktan vazgeç meyecek. Belki bir gün Lord Enki cezanı ödemenin bir yolunu bulur."

Machine Translated by Google

Onlara kalkmalarını işaret etti. Gılgamış annesinin elini tuttu el ve öptü. Onu kucakladı ve sonra itti.

"Leydi Ishtar'a dua etmedin," dedi. "Fakat onun için kastedilen Kader Levhinden dolayı sizin tarafınızdan zulme uğradı. Sen gittikten sonra onu telafi edeceğim."

"Tablet değil!" Gılgamış anlatmaya başladı.

Ninsun onu susturmak için elini kaldırdı. "Git ve tanrılar seninle," dedi iç odaya doğru dönerken.

Hıç kırıklarını duyabiliyorlardı. Gılgamış diğer odaya doğru bir adım attı ama Enkidu onu geri çekti.

"Kalp atıldı," dedi. "Hadi gidelim."

* * *

Sarayda düzenlenen ziyafetlere kıyasla, akşamın bu son yemeği ciddi ve sadeydi. Büyük Salon'da değil, kralın özel dairesinde yapılıyordu ve neşe, şarkı söyleme ya da şarap ve bira içme yoktu. Bunun yerine, sessiz konuşma ve daha iyi sindirim için biraz şarap içmeyi içeriyordu.

Saray ileri gelenleri, kahramanlar, yakın ve uzak elçiler ve çeşitli bilginler de krala katılmadı. Bu son akşam, kaçınılmaz gidişten önce, yemeği sadece dört kişi yedi: Gılgamış ve Enkidu - ki bunlar sadece su içiyordu - ve Niglugal ve kralın tek oğlu Urnungal. Konuşmadan ve karşılıklı bakışlardan, ilgi odağının aralarındaki genç olduğu belliydi.

"Oğlum," dedi Gılgamış, yemek bitip hizmetçiler işten çıkarıldıktan sonra, "uzun ve tehlikeli bir yolculuğa çıkıyorum, yarın şafak vakti. Bu aceleyle yapılmış bir gidiş değil, büyük bir müzakere ve hazırlıkla girişilmiş bir kalkış tır. İlahi bir yargının dayattığı bir görevi yerine getirmek zorundayım. Kardeş yoldaşım Enkidu'ya, bundan böyle Geri Dönülmez Ülke'de yaşamak için eşlik edeceğim."

"Asla dönmeyecek mi?" diye sordu Urnungal. "Bu çok saçma!"

Machine Translated by Google

"Bu, tanrıların öldürülmesi nedeniyle tanrıların yargısıdır.
Cennetin Boğası," dedi Gılgamış.

"Her zaman seni düşüneceğim, Urnungal," dedi Enkidu kollarını ona doğru uzatarak, "ve beni her zaman aklının gözünde yanında tutabilirsin. Güreşimizi, bozkır ve yaratıklarının konuşmalarını, tanrısal büyü masallarını hatırlayın. . . . Bütün bunları hatırlayacak mısın, Urnungal?"

Çocuk ayağa kalktı ve Enkidu'ya yaklaştı. Basit, kısa bir cüppe giyiyordu - sadece renkli püsküllleri asil duruşunu gösteriyordu. Siyah saçları aslan yelesi kadar kalındı ve boyu ve geniş omuzları babasınınkine yakındı. Kolunu Enkidu'ya ve iki kilitli kolu kahramanlar gibi uzattı.

"Enkidu," dedi çocuk, "ömrümün sonuna kadar senin hakkında masallar anlatacağım!"

"Bu benim için yeterince iyi!" dedi Enkidu ve Urnungal'ı kucakladı.

"Ya sen, baba, ne zaman döneceksin?" diye sordu Urnungal babasına dönerek.

"Tahmin etmek zor," dedi Gılgamış, "çünkü yolculuk uzun ve tehlikeli. . . " Konuşurken eli titredi.

Urnungal babasının spazmlı elini tuttu. "Yeni Yıl festivalinin sonundan beri bu iblis senin elinde," dedi.
"İyi misin babacığım?"

"Tabii ki!" dedi Gılgamış diğerlerine bakarak. "Sadece aşırı zorlama.
Şimdi oğlum, biraz ciddi konuş." Oğluna işaret etti ve çocuk ellerini babasının ellerine koydu. "Benim gibi üçte iki ilahi olmasanız da, damarlarında tanrıların kanı akıyor, Urnungal.
Doğduğunuz günden itibaren krallığa mahkum oldunuz!"

"Urnungal Veliaht Prens!" diye bağırdı Niglugal.

"Bundan daha fazlası," dedi Gılgamış, Niglugal'a bakmadan, onun yerine bakışlarını Urnungal'a odakladı. "Oğlum, ayrıldığım andan itibaren sadece Veliaht Prens değil, Görünür Veliaht olacaksın.
Yılların genç olmasına rağmen, bir erkek olmalısın! Niglugal'ın nasihatini dinle, annem Ninsun'a danış, sonra kalbinin sana söylediğini yap."

"Bilge sözler," dedi Niglugal. "Keşke çocuk biraz daha büyük olsaydı. . "

Machine Translated by Google

"Krallık onun kanında var," diye yanıtladı Gılgamış , gözleri Niglugal'ı ararken.

Niglugal kolunu uzattı ve Urnungal'ınkiyle kavradı. “Babana hizmet ettiğ im gibi sana da sadakatle hizmet edeceğ im” dedi.

Urnungal'ın gözlerinde yaş lar vardı. Gılgamış , parmaklarını oğ lunun kalın siyah, kıvırcık saç larından geç irdi.

"Tıpkı anneninki gibi, kuzgununki kadar kara," dedi usulca. Sonra onunla yüzleş mek iç in Urnungal'ı ç evirdi. "Oğ lum, gitmeden önce bunu duymanı istiyorum. Annen öldüğ ünden beri huzursuzum.
Yanımda yokluğ undan, paylaş tığ ım birç ok kadının kucaklarını. Ama her zaman birç okları vardı, hiç bir zaman bir olmadı. Ne kraliyet koltuğ unda ne de kalbimde onun yerini kimse alamadı. Daha önce hiç kimseyi eş olarak almadım!”

"Bunu bana söylediğ in iç in teş ekkür ederim," dedi Urnungal, babasını yanağ ından öperek.

"Ş imdi odana git ve dilediğ in kadar geç yat."
dedi Gılgamış .

İ steksiz ama itaat eden Urnungal ayrıldı, gözleri onu takip etti.
ayrıldı. Ardından gelen sessizliğ i ilk bozan Niglugal oldu.

"Hüzünlü bir veda, sanki ayrılık uzun sürecekmiş gibi. . . . Kral naibi ya da dönüş ünüzü ne kadar bekleyeceğ imiz hakkında hiç bir ş ey söylemediniz."

Gılgamış tek kaş ını kaldırdı. “Bir sonraki Yeni Yıl festivali, Ishtar ile kararlaş tırılan ayrılan zaman bu. O zamana kadar geri dönmezsem Urnungal, yatağ ındaki tanrıç aya katılacak ve Uruk'un kralı olacak."

Niglugal'ın baş ı geriye doğ ru savruldu. "Ç ocuk on sekiz yaş ında olmayacaktı," dedi.

“O, Görünür Varis!” Gılgamış karş ılık verdi. “Ayrıca, Ishtar'ın yeteneklerini küç ümsüyorsun. . ”

Enkidu kahkahayı patlattı. Niglugal gülümsedi. "Asla erken değ il mi?" O sordu.

Gılgamış , "Bu neş eli notta, hadi geceye ç ekilelim," dedi. "Yatak odama gidiyorum Enkidu. Dilediğ iniz yerde uyuyabilirsiniz.
Sabah yola ç ıkıyoruz."

Machine Translated by Google

Kral ve Niglugal odadan çıkarken Enkidu, gözlerinde boş bir bakış la oturmaya devam etti. "Ufuk boyunca gökyüzünde hareketsiz, kanatlarını açmış bir kartal görüyorum," diye fısıldadı.

* * *

Gılgamış ve Enkidu'nun ayrılış ı bastırılmış bir olaydı.
Niglugal, gemiyle birlikte birkaç koş ucu gönderdi; geminin güneye doğ ru ilerlediğ ini bildirmek iç in sırayla Uruk'a döndüler. Yedinci gün son koş ucu geminin Eridu'dan ayrıldığ ını ve Aş ağ ı Deniz'e doğ ru yola çıktığ ını bildirerek geri döndü. O andan itibaren gemi, yolcuları ve mürettebatı kendi baş larına kaldılar ve Edin'e dönüş üne kadar ilerlemesi ve kaderi hakkında baş ka bir ş ey beklenmiyordu.

Sarayda ruh hali bastırılmış kaldı. Urnungal, atlama
silah dersleri, sarayda amaç sızca dolaş tı.

Niglugal, Kabe'yi odasına çağ ırdı. "Kral Gılgamış tehlikeli bir yolculuğ a çıktı," dedi, "arkasında huzursuz bir nüfus ve entrikacı bir Baş Rahip bırakarak."

Bunun farkındayım, dedi Kaba. "Bu yüzden kral bizim sadakatimize güveniyor."

"Güzel konuş , Kaba," dedi Niglugal. "Peki ya Baş Rahip, yokluğ unda kralı tahttan indirmek iç in bir hamle yaparsa?"

Bunu sadece Leydi İ ş tar yapabilir, dedi Kaba.

"Baş rahip hafife alınmamalı, Kaba. Yapabilirdi
söylentileri yaymak, tanrıç ayı etkilemek. . "

"Gılgamış 'ı tahttan indirmek sadece oğ lunu tahta geç irecektir. Enkullab bunu neden yapsın?"

"Urnungal sadece bir ç ocuk," diye yanıtladı Niglugal. "Olgunluk ve deneyim çağ rılması gerekebilir. . "

Kabe ayağ a kalktı. "Kral zar zor gitti."

"Sadece önlemleri düş ünüyorum, Kaba. Baş kaları bir hamle yaparsa hazır olmaya ç alış ıyorum . İ syanlara, ayaklanmalara veya düzensizliğ e ihtiyacımız yok, değ il mi?"

Kabe baş ıyla onayladı.

"Mahalle reisi olarak kraliyet iş lerini yürütmenin benim görevim ve ayrıcalığ ım olduğ unu anlıyorsunuz. . " Niglugal durakladı. "Ancak, eğ er bir

Machine Translated by Google

Acil bir durum ortaya çıkarsa, niyetim kendimi, çocuğu ve sizi naiplik konseyi olarak oluşturmak olacak. Kabul?"

Kaba huzursuzca kıpırdandı. "Anlaştık," diye yanıtladı sonunda.

"İyi," dedi Niglugal. "Şimdi şehirdeki ve tapınaktaki casusların gözlerini ve kulaklarını keskinleştirsin ki sürprizlerle karşılaşmayalım. . .
Ve buna Ninsun'un Canlandırma Evi de dahildir."

"Dün oradaki gözetimi kaldırdık. Geminin Eridu'nun ötesine geçtiğini haberi alındıktan sonra tanrıça Kutsal Bölge'deki meskenine taşındı."

"Anlıyorum," dedi Niglugal. "O halde adamlarınızın ona göz kulak olmasına izin verin."

* * *

Ertesi gün, genç bir rahip, Yüksek Rahibin çabucak gelmesini rica ederek yüksek rütbeli bir rahibin yanına gelmesini rica ederek Ninsun'un dairesine koştu.

Bu çok sıra dışı bir istekti ve Ninsun, hasta rahibin diğer hastaları tedavi ederken onu muayene edeceği Canlandırma Evi'ne götürülmesini önerdi. Ancak genç rahip ısrarcıydı.

"Onu ele geçiren çok tuhaf bir hastalık," dedi. "Nadir bir veba. . . . Ona kimse dokunmayacak büyük leydim, lojmanına kimse girmeyecek. Veba yayılmadan çabuk gelin!"

Genç rahibin gerçek korku ve heyecanından etkilenen Ninsun, bir şal giyip onu takip etti. Rahipler, odaların önünden geçerken dizlerinin üzerine çöküp eğildiler. Küçük bir salonda Baş Rahip tarafından karşılandı; gözlerinde düşmanlık yerine korku vardı.

Yere eğildi ve Ninsun'un giysisinin kenarını öptü.

"Bir veba, çok olağandışı bir veba geldi!" dedi sesi titreyerek. "Büyük tanrılar Anu ve Enlil'in gazabı bu yerin üzerinde! Kurtar bizi, hepimizi kurtar!"

"Hastalı rahip nerede?" bakarak kısaca sordu
Açık bir küçümseme ile Enkullab.

"O Anubani, orada, kapıdan geçiyor. . "

Machine Translated by Google

Yarı karanlık odaya girdi, tek ışığı tavana yakın bir duvarın tepesindeki kafeslerden geliyordu. Anubani yarı çıplak, ahşap bir yatakta sırtüstü yatıyordu. Hareketsizdi, ama Ninsun ona bakarken gözleri onu takip etti.

Vücudunun her yerinde büyük kırmızı lekeler vardı; elleri şişmiş ve taze kan kadar kırmızıydı.

Alnına dokundu ama şaşırtıcı bir şekilde ateşi yoktu. Tırnağıyla onun eline dokundu ve eli sarsıldı. Avuç içlerini incelemek için ellerini çevirdi; yanmış ve etleri çiğmiş gibi yaralıydılar. Anubani'nin gözlerine baktı ama sadece aşırı korku görebiliyordu.

"Anubani," dedi, "beni duyabiliyor musun?" Gözlerini kırpıştırdı.

"Sana ancak bana doğru söylenirse yardım edebilirim. . . . vuruldun
Elinizde bir nesneyi taşıdıktan sonra mı?"

Gözlerini kırpıştırdı.

"İlahi bir nesne mi?"

Dudakları anlaşılmaz bir çabayla kıvrıldı. Sonra tekrar göz kırptı.

"Bu neydi?"

Cevap vermeden hareketsiz yatıyordu.

"Nerede? Bana söylenmezse öleceksin!" diye bağırdı Ninsun.

Kısık bir inilti mırıldandı. Gözleri, odanın bir sandığı olan bir köşesine kaydı.

Ninsun gidip açtı. Ev eşyaları, kil tabletler ve giysilerle doluydu. Sandığı ararken hepsini yere attı. Altında elleri sıkıca sarılmış bir paket hissetti. Dışarı çıkardı ve paketini açtı.

"Büyük tanrılar!" haykırdı. Kader Tableti'ni tutuyordu! İnanamayarak tableti elinde çevirdi, dikkatle baktı ve yüzeylerine dokundu. Hiç şüphe olamaz. Onun sunağında saklanan Kaderler Tabletiydi.

Anubani'ye döndü ve tableti gözlerinin önünde tuttu, ama
cevap olarak onları kapattı.

"Bana bak!" diye emretti. "Çaldığın bu tablet, saygısız ellerin dokundu!"

Machine Translated by Google

Gözlerini açtı ama kıpırdamadı.

"Onu evimden, kutsal sunağın içinden çaldın!"

Gözleri daha da açıldı ve inledi.

"Seni konuşacak kadar iyileştireceğim," dedi Ninsun sarılırken.
tableti kumaşa geri koyun.

Diğer rahiplerin toplandığı kapıya gitti. "Suya ihtiyacım var" dedi. "Bana üç dolu testi ve temiz bir bez getirin. . . ve bu adamı Canlandırma Evi'ne götürmek için bazı askerlerin gelmesini sağlamak için hemen saraya haber gönderin."

Sürahiler ve kumaş getirildiğinde, yatağın her iki yanına bir sürahi koydu ve Anubani'nin ellerini içine daldırdı. Bezi üçüncü sürahinin suyuna batırdı ve Anubani'nin vücudunu süngerle sildi. Tedavilerin rahip üzerinde yatıştırıcı bir etkisi varmış gibi görünüyordu, çünkü o gözlerini kapadı ve uykuya daldı.

Ninsun, kasvetli odaya bakmak için ara verdi. Duvarları çıplaktı, herhangi bir süslemeden yoksundu. Bir köşeye küçük bir sunak kurulmuştu ve sandık vardı. Ninsun aceleyle yere attığı eşyaları toplamak için eğildi ve onları tekrar sandığa koymaya başladı. Üzerinde yazı olan bir kil tableti aldı ve tam sandığa atmak üzereydi ki mühür baskısının tanıdık geldiğini fark etti. Daha yakından baktı. Oturmuş bir tanrıçanın önünde bir adak masasında duran bir rahibi tasvir etti. Yazıtta "Enkullab, Baş Rahip, ilahi İştar'ın hizmetkarı" yazıyordu.

Ninsun böyle bir tabletin bir rahibin elinde ne işi olduğunu merak etti ama rahibin eşyalarını sandığa koymaya devam etti.
Bir anda pişmiş toprak bir levha aldı. Marduk ve Nabu'nun amblemlerinin resimlerini taşıyordu ve Ninsun dehşete kapıldı!

Dehşete kapılarak Anubani'ye baktı. Gözleri hala kapalıydı.
Ninsun çılgınca yazılı tableti aradı ve tekrar bularak ışığın daha iyi olduğu yere götürdü. Yazılı metni okurken elleri titremeye başladı.

"Leydi İştar'ı çağırın!" rahiplere doğru bağırdı
kapıda toplandı. "Hemen buraya gelsin!"

Ninsun'un emrine hemen tepki verilmedi, ardından kargaşa ve fısıltı sesleri geldi. Baş Rahip

Machine Translated by Google

kapıda belirdi.

"Bu son derece sıra dışı," dedi. "Ve bize söylemedin, harika Şifacı, Anubani yaşasın ya da ölsün."

"Son derece sıra dışı olması beni çağırmanıza engel olmadı!" dedi Ninsun öfkeyle. "Hastalık çok ağır. Vebanın yayılmasını istemiyorsanız, hemen Leydi İştar'ı çağırın!"

"Öyle olsun," dedi Enkullab. Geri çekildi ve bir rahibe emir verdi. Ninsun'un dileğini tanrıça İştar'a ilet.

Ishtar'ın kapıda görünmesi biraz zaman aldı. Pilot kıyafeti giymişti, elinde ışın yayan copu vardı. "Neden rahatsız oldum? Neden bu kasvetli yere çağrıldım? İyi bir açıklaman olsa iyi olur, Ninsun!" Ishtar, odaya girerken saldırgan bir şekilde konuştu.

Yatağında hareketsiz rahibi görünce bir an durdu. vücudu kırmızı lekelerle kaplı, elleri sürahilerde sırılsıklam.

"Beni buraya vebaya yakalanmam için mi çağırdın?" diye talep etti.

"Sana zarar verebilecek bir şey değil," diye yanıtladı Ninsun sakince. İştar'ın görmesi için Kader Tableti'ni aldı. "Anu'nun eserine dokunduğu için yere yığıldı."

"Bunu görmeme izin ver!" dedi İştar. Tableti alıp inceledi. "O gerçekten de bir Kader Tableti," dedi. "Bu rahip nasıl geldi?"

"Söylemedi ama sanırım biliyorum," dedi Ninsun ona. "Yeni Yıl festivali sona erdiğinde gökten inen Anu'nun eserinin içindeydi."

"Bir rahibim neden böyle kutsal bir tableti eline alsın?"

Ninsun, "Leydi İştar'ın bir rahibi olup olmadığı kesin değil," dedi. söz konusu. "Bunu eşyalarının arasında, o sandıkta buldum."

İştar'a pişmiş toprak levhayı uzattı.

"Marduk ve Nabu'nun amblemleri!" İştar bağırdı. "Yeminli düşmanlarım!"

Ninsun başını salladı. "Bir hain, Kutsal Bölgede bir casus."

Machine Translated by Google

“Kendi tanrıçasına, Baş Rahibine ihanet ediyor!”

"Bundan da kimse emin olamaz," diye yanıtladı Ninsun. “Bunu da sandığın içinde saklı buldum. . ” Ishtar'a yazılı tableti verdi. "Tek kelime daha etmeden önce okusan iyi olur."

Ishtar, Baş Rahip'in mührünü hemen tanıdı. Yazıyı okurken elleri öfkeyle titremeye başladı. Başını kapıya doğru sallayan Ninsun'a baktı, sonra üç nesneyi ona geri verdi.

"Enkullab'ın hemen içeri girmesine izin verin!" İştar emretti.

Bir anda, Baş Rahip tereddütle odaya girdi. Dizlerinin üzerine çöktü ve İştar'a eğildi, sonra başını Ninsun'a doğru eğdi.

"Büyük hanım, Erech Hanımı," dedi. “Kutsal Bölgede bir veba başgösterdi. hakkında bir ihlal olması gerekir. . . . Affedilecek."

"Bu rahip kim ve vebayı nasıl kaptı?" İştar
diye sordu, Baş rahibe ayağa kalkmasını işaret etmeden.

"Adı Anubani, görevi malzemeleri halletmek. Kişisel olarak pek tanımadığım önemsiz bir rahip,” dedi Enkullab. "Benim için hastalığı bir gizem, büyük hanım. Leydi Ninsun'un bir tedavisi varsa, bize daha fazlasını anlatabilir mi?"

Ninsun, İştar'a bakarak, "Bize daha fazlasını anlatacak kadar iyi olacak," dedi.

"O zamana kadar," dedi İştar, "belki bunu açıklayabilirsin?" Ninsun'un elinde tuttuğu plakaya uzandı ve Enkullab'ın yüzüne tuttu.

“Kutsallık!” Enkullab bağırdı ve elleriyle gözlerini kapattı.

“Gerçekten,” diye yanıtladı İştar. "Bu pislik nasıl oldu da beynimi kirletti?
kendi Kutsal Bölge?"

"Daha iyi bilmeliydim," dedi Enkullab çabucak. “Bana Anubani'nin gelip gidişlerinin yaygın olmadığı söylendi.
Ama Nippur'daki ilahiyat okulunda rahipliğe atandı ve bu nedenle şüphenin ötesinde kabul edildi."

"Gerçekten," dedi İştar. "Peki ya buna ne demeli?" o aldı ve
yazılı tableti kaldırdı. "Bu senin mührün, değil mi?"

Machine Translated by Google

İ çgüdüsel olarak deri ipten sarkan mühüre dokundu.
boynunun etrafında. "Bu benim mührüm," diye onayladı.

"Peki tabletteki mesaj, senin mesajın mı?"

Tableti eline tutuş turdu. Ayağ a kalkacakmış gibi kıpırdandı ama Ishtar değ neğ ini omzuna bastırdı. "Dizlerinin üzerinde!" sipariş verdi.

Dizlerinin üzerinde durarak tableti okumaya baş ladı. İ lk satırları okuduktan sonra elleri titremeye baş ladı ve alnını ter kapladı.

"Göründüğ ü gibi değ il," dedi titrek bir sesle. "O yazdı. Ona sor!"

"Mührü, senin mührünü o mu yaptı?" Ishtar öfkeyle sordu.

“Hepsi bir hata!” Enkullab yalvardı. "Gılgamış hakkında haber gönderen oydu. . . . Yakalamak onun fikriydi!”

Anubani yatağ ında boğ uk bir inilti çıkardı. Dönüp ona baktılar, zamanla ellerinin o kadar ş iddetle sarsıldığ ını gördüler ki testilerden biri devrildi, parç alara ayrıldı, suyu yere döküldü.
Ninsun onun üzerine eğ ildi, sonra ayağ a kalktı.

"Bir daha asla konuş mayacak," dedi onlara.

“Bu bir alâmet!” diye bağ ırdı Enkullab. “Kötü olan yere serildi! Sana ihanet etmedim leydim. Büyük Lord Anu ş ahidim olsun!”

Kapıda bir hareketlilik oldu. Saray sebep oldu
birkaç asker ile kaptan.

“Hasta bir rahibi taş ımak iç in ç ağ rıldık. . ” söylemeye baş ladı, sonra tanrıç aları gördü ve dizlerinin üzerine ç öktü. "Beni affet, ben. ” bilmiyordu.

"Hasta rahip ödü," dedi İ ş tar. "Ş imdi kalk ve ş uraya sahip ç ık." Bastonunu Enkullab'a doğ rulttu. "İ hanet ve ihanetten yargılanacak."

“Hayır, öyle değ il!” diye bağ ırdı Enkullab titreyen ellerini uzatarak.
"Ben senin en sadık hizmetkarınım. . . . Günahkar olan Gılgamış 'tı, ben değ il!"

"Onu buhara ç evirmeden önce götürün onu!" İ ş tar bağ ırdı. “Onu Beyaz Tapınağ a götürün ve rahipleri ve Yaş lıları ç ağ ırın. İ zin vermek

Machine Translated by Google

Büyük Lord Anu'nun yargısına tanık olurlar!"

Ayağa fırlayan kaptan, elini Enkullab'ın omzuna koydu. Kalk ve bizimle gel, dedi.

Ancak Enkullab ayağa kalkmak yerine yere kapandı.

"Kalkmak!" diye bağırdı kaptan. Ama Enkullab yerde uzanmış halde kaldı.

Ninsun, Baş Rahibe üzerine eğildi. Ona dokundu, sonra Ishtar'a baktı.

"Lord Anu'nun kararı hızlıydı," dedi. "Baş rahip öldü."

Ishtar, ölü Enkullab'a inanamayarak baktı. Bakışlarını Anubani'nin cansız bedenine çevirdi. Sonra kaptan Ninsun'a ve ıslak zemindeki dağınık nesnelere baktı.

"Neden bana bakıyorsun? Neden hepiniz buradasınız?" o aniden yüksek sesle söyledi. "Peki tüm bu pis nesneler ne?"

Üzerinde Marduk ve Nabu amblemlerinin bulunduğu levhayı kaptı ve ayağıyla ezerek yere attı. "Çık, git!" onlara bağırdı.

Ninsun aceleyle dışarı çıktı, ardından kaptan geldi. Ishtar attı duvara yazılı tableti paramparça etti.

“Hainler!” öfkeyle bağırdı. "Kötüler, pislik!"

Kapıya doğru geri adım attı ve copundan parlak bir ışının fırlamasına izin verdi. Bir patlama sesi ve ardından bir alev geldi. Bir anda tüm oda yandı. Ishtar, alevlerin önce Anubani'nin sonra da Enkullab'ın vücudunu sarmasını izleyerek bir adım geri attı. Aniden alevlerin sıcaklığını yüzünde hissederek döndü ve binadan dışarı çıktı.

İçeride bulunan rahipler ve askerler artık dışarıda, gruplar halinde toplanmıştı. Kısa süre sonra binadan kaçmaya başlayan diğer rahipler de onlara katıldı. Herkes Anubani'nin odasının tavanındaki kafeslerden yükselen dumanı, ardından alevleri görebiliyordu.

"Ateş burayı kötülüklerden arındırsın!" İştar bağırdı. "Buna izin ver yer yakılacak!”

Rahipler ve askerler bu sözlere boyun eğdiler.

Machine Translated by Google

Ishtar geniş avluya baktı. Ninsun'u gördü ve onunla yüzleş mek için yürüdü. İ ş tar sol elinde Kader Tableti'ni tutuyordu ve Ninsun'un görmesi için kaldırdı. Sağ eli Parlaklık Silahını tutuyordu ve onu Ninsun'a doğ rulttu.

"Ş imdi bana Kader Tableti'nden bahset," dedi.

Ninsun, "Gılgamış onu, düş en yıldızların gecesinde Anu'nun eserinin içinde buldu," dedi. Sakince konuş uyor, sözlerini ölçüyordu. "Bunun Anu'nun kendisi için kastedilen bir kehanet olduğ unu düş ündü. Üçte ikisi ilahi olduğ undan, hakkı vardı. . ”

"Onun için bir iş aret miydi ?" Ishtar araya girdi.

"Numara . . . senin için yazılmış bir mesajdı. Gılgamış güvenli bir ş ekilde yolculuğ una çıktığ ında onu sana verecektim."

“Kendi kulaklarıma inanamıyorum!” dedi İ ş tar öfkeyle. "Önce oğ lun onun için tasarlanmamış ilahi bir nesneyi kaptı, sonra Anu'nun mesajını benden saklamaya cüret mi ettin?"

"Her ş ey Gılgamış içindi," dedi Ninsun baş ını eğ erek.

"Lanet olsun sana ve oğ luna lanet olsun!" Ishtar, copu Ninsun'a doğ rultarak bağ ırdı.

"Beni cezalandır, ama Gılgamış 'ın yaş amasına izin ver," diye yalvardı Ninsun, İ ş tar'la yüzleş mek için gözlerini kaldırarak.

Ishtar tereddüt etti, sonra silahını indirdi. "Ceza bu olacak" dedi. "Dünyada kalmaya mahkum, Gılgamış 'ın sonsuza dek yaş amı aradığ ını ve onu asla bulamayacağ ını göreceksin!"

Ve böyle konuş tuktan sonra döndü ve uzaklaş tı.

Machine Translated by Google

13

Baş Rahip Enkullab'ın Göklerin Efendisi'nin görünmeyen eli tarafından yere serildiğ i sıralarda, kralın gemisinde bulunanlara tuhaf bir manzara göründü.

O zamana kadar deniz yolculuğ u olaysız geçmiş ti - kendini uçsuz bucaksız suların yüzeyinde bulmanın heyecanı ve yeniliğ i dış ında, her iki tarafta da hiçbir kara görünmüyordu. Bu, Gılgamış 'ın, Enkidu'nun ya da onlara eş lik eden elli kahramanın daha önce hiç karş ılaş madığ ı bir deneyim ve manzaraydı. Gemi Eridu bataklıklarından ayrılıp Aş ağ ı Deniz'e tam olarak girerken, ikincisi ş arkı söylemeye baş lamış tı ve Gılgamış , kendi genç lik günlerini hatırlatarak katıldı. Sonra, zaman zaman rüzgarlar kesildiğ inde ve kahramanlar ödünç vermek zorunda kaldıklarında. denizciler bir el ve kürek çekme konusunda yardım, yolculara ve mürettebata bir tür rutin yüklendi. Bunu hafifletmek iç in Gılgamış silah tatbikatları düzenledi ve Enkidu, genellikle bastırılmış ve katılımsız olmasına rağ men, güreş dersleri vermek zorunda kaldı.

Ve böylece, gece gündüzü ve gündüz geceyi takip ettikç e, gemi güneye doğ ru iyi ilerleme kaydetti.

Geminin kaptanı ve kaptanı olarak devam etmek üzere tutulan geminin eski sahibi Lugulbal, zaman zaman kerterizini almak iç in gemiyi sağ kıyıya yaklaş tırdı. Önce Aş ağ ı Deniz'de, dudaklarının birleş tiğ i noktaya ulaş ana kadar, ardından Kadimlerin Denizi'ne ulaş ılana kadar kıyı ş eridine paralel olarak Shagaz Ülkesi'nin hatlarını takip edeceklerini aç ıkladı. Sonra, baş langıç taki gibi sollarında değ il, sağ larında doğ an güneş le birlikte yelken aç acaklarını söyledi.

Kadimlerin Denizi'nin ucunda, dedi, Magan yatıyordu. Yolculuğ un sonuna doğ ru, sağ tarafta Tilmun'a yelken aç acaklardı. Orada, diye uyardı, hiç oyalanmamalı ve Enkidu'nun salıverilmesi gerekiyorsa, bu, güneş doğ duktan hemen sonra, ödülerin ruhları ve mahkûm tanrıların iblisleri dinlenirken yapılmalıdır.

Machine Translated by Google

Kıyı şeridine bu yaklaşmalardan birinde -Erek'te kader olaylarının meydana geldiği sıralarda- gökyüzü birdenbire ağır bulutlarla doldu ve geminin üzerine koyu gölgeler düştü. Genellikle böyle bulutlar, diye açıkladı kaptan, bir fırtınanın yaklaştığını haber verirdi. Ama bu sefer geminin yelkenlerini dolduran esintiler bile dindi ve denize ürkütücü bir sessizlik çöktü.

"Büyük lordlar adına!" Lugulbal, "Hiç bu kadar aksi bir manzara görmedim. . . . Gökyüzünde fırtına bulutları, suların üzerinde bir ölüm sessizliği."
Mürettebata ve kahramanlara küreklere çıkmalarını emretti. "Karaya yaklaşalım. Orada daha güvende olabiliriz."

Ama kürek çekmeye başladıklarında korkuları arttı, çünkü gemi kıyıya yaklaştıkça ağır bulutlar da aynı şekilde hareket ediyor gibiydi, böylece karanlık gölgeler gemiyi sarmaya devam ediyordu. Uzakta, her yöne, güneşin parlak ışıklarının sular üzerinde oynadığını görebiliyorlardı. Ancak gemi hareket ederken bile karanlığın içindeydi. Küreklerin sesi de tuhaftı, çünkü kürekler suya girip çıkarken neredeyse hiç sıçrama sesi çıkarmadı.

"Büyük lordlar adına!" dedi Lugulbal. "Bir iblis sesleri yutuyor!"

Konuşan Enkidu, "Bizi denizin ortasına geri götürün," dedi.
o zamana kadar çok az, dedi aniden.

Lugulbal eliyle işaret ederek, "Neredeyse sahile yaklaştık, demirleyelim ve karaya yakın olalım," dedi. Ve gerçekten de düz kıyıya yakındılar.

"Bir adam görüyorum!" Direklerden birine tırmanan gözcü bağırdı.

Onun gösterdiği yöne baktılar. Sollarında, kıyı şeridinin düzlüğünden bir burun yükseliyordu ve onun üzerinde bir adamın siluetini görebiliyorlardı. Uzun boylu ve geniş, muazzam vücudu siyah bir örtüyle kaplıydı. Yaklaştıkça adam daha büyük görünüyordu. Benzerlerini daha önce hiçbirinin görmediği tuhaf şekilli bir miğfer takıyordu; yüzünün çoğunu kaplıyordu.

"Bu bir dev!" kahramanlardan biri bağırdı.
"Bu bir şeytan!" diye bağırdı denizcilerden biri.
"O bir tanrı, bir insan değil," dedi Enkidu.

Machine Translated by Google

"Kürek çekmeyi bırak! Sahile yaklaşma!" Lugulbul emretti.

Kürekleri terk eden herkes güverteyi doldurdu ve garip görüntüyü görmeye çalıştı. Etraflarında hâlâ sessizlik vardı; deniz sakindi, yelkenler sarkıyordu - onları dolduracak bir esinti bile yoktu. Adam ya da her kimse, burnun üzerinde bir heykel gibi hareketsiz duruyordu.

İçlerindeki tanrı korkusuyla, bazı denizciler dizlerinin üstüne çökerek canları için dua etmeye başladılar. "Mahvolduk! Mahvolduk!" Kaptanın bağırmayı bırakma emrini duymazdan gelerek bağırmaya başladılar.
Endişeyle dolu kahramanlar, Gılgamış'a baktılar, güvencesini, liderliğini aradılar.

"Beni doğuran annem Ninsun'un canı adına!" Gılgamış herkesin duyabilmesi için yüksek sesle şöyle dedi: "Annesinin dizinde şaşkın şaşkın oturan bir çocuk mu oldum? Atam Lugalbanda'nın hayatı adına, kahramanların kahramanı! Bana silahımı ver, eğer bir insansa bu adamla, ya da bir tanrıysa bu tanrıyla dövüşeceğim!"

Ancak Gılgamış'ın zırhı ve silahları onun için getirilmeden önce, gözcü tekrar bağırdı: "Bak! Bak! O . . . " . adam .
Kelimeleri bulamamıştı ama çığlığı, gözlerini buruna dikmeleri için onları uyardı. Orada, varlık mantosunu attı ve bir çift kanadı ortaya çıkardı. Her elinde sapından dairesel bir nesne tutuyordu. Üst bedeni çıplaktı; alt kısmı dar bir giysiyle örtülüydü.

Güvertede hepsi şaşkın bir şekilde dururken, Kanatlı Varlık nesneyi sağ elinde çevirdi. Ondan bir parlaklık fışkırdığını görebiliyorlardı ve bir anda gemi güneşi andıran bir parıltıyla çalkalandı. Sonra parlaklık azaldı ve Kanatlı Varlık nesneyi sol elinde çevirdi. İlkine benzer bir parlaklık gemiyi sardı. Sonra karardıkça, ilk ışık bir kez daha parladı. Tekrar tekrar iki parlaklık birbirinin yerini aldı ve onlar gibi, gemi yavaş yavaş dönmeye başladı, sonra baş döndürücü bir dönüş yapana kadar daha hızlı ve daha hızlı.

Halatlar, teçhizat, çantalar ve kavanozlar sallanmaya başlayınca, gemideki herkes, fırlatılmamak için bir şeye tutunmak zorunda kaldı. Denizciler olarak korku ve çaresizlik çığlıkları yükseldi ve

Machine Translated by Google

kahramanlar düş tü ve kendilerini yaraladı. Birbirlerine ve geminin direklerine tutunan Gılgamış ve Enkidu, gemi gittikçe daha hızlı dönerken ve gittikçe kıyıya yaklaş ırken bile sabit durmaya çalış tılar.

"Bu bir kasırga!" Gılgamış Enkidu'ya bağ ırdı.

"Kumdan değ il, sudan bir kasırga!" Enkidu geri bağ ırdı. "

su yükseliyor!"

Bir eliyle direğ i bırakıp denizi iş aret etti.

Gılgamış ş aş kınlıkla baktı. Dönen geminin her tarafında su yükseliyordu!

"Gemi batıyor!" diye bağ ırdı Enkidu. "Zıplamak! Gemiden atla!"

Gılgamış onu anlamasın, diye iş aret etti Enkidu elleriyle. Ama elinden kurtulan Enkidu, ş imdi fırlatıldı ve hemen dönen nesne ve insan yığ ınına yakalandı.

Yoldaş ını yakalamaya çalış an Gılgamış da elinden kurtuldu ve bir anda kasırgaya kapıldı. Enkidu'nun güçlü elinin onu kolundan yakaladığ ını hissedene kadar ellerini amaçsızca salladı. Geminin yanından birkaç adım ötedeydiler ve güçlü bir itiş le Enkidu, birbirine dolanmış insan, nesne ve enkaz yığ ınını yolundan çekerek Gılgamış 'ı da beraberinde sürükledi. Enkidu hala Gılgamış 'a sıkıca tutunarak atladığ ında su güverte seviyesindeydi.

"Uzağ a yüzmek!" diye bağ ırdı Enkidu, boş taki eliyle suya vurarak.

"Yapamam!" Gılgamış geri bağ ırdı. "Su beni aş ağ ı çekiyor!"

Bir an için ikisi de yüzeyin altındaydı ama Enkidu'nun güçlü vuruş ları onları bir solukta yukarı çekti. Tekrar tekrar battılar, sadece Enkidu tarafından çekildiler. Sonra aniden suyun çekimi durdu ve her ş ey sakindi.

Onlara baktılar. Gemi görünmeyecekti. Daldılar ve dibe battığ ını gördüler. Berrak suda, denizcileri ve halatlara ve enkaza dolanmış kahramanları, grotesk pozisyonlarda yüzen, gözleri hala yaş ıyormuş gibi açık halde görebiliyorlardı. Ama hepsi ölmüş tü.

Denizin yüzeyine çıkan Enkidu, Gılgamış 'ı çekiş tirdi ve kıyıya doğ ru yüzmeye baş ladılar. onun kadar yakın değ ildi

Machine Translated by Google

geminin güvertesinden görünüyordu, ama sonunda ona ulaştılar.

Bir süre bitkin ve suskun bir şekilde sarı kumun üzerinde yattılar. Sonra Gılgamış kendini daha güçlü hissederek ayağa kalktı ve yeri incelemeye başladı. Sahil göz alabildiğine her iki yönde de sonsuzca uzanıyordu. Deniz sakindi, bulutlar gitmişti, hafif bir meltem esiyordu. Araziyi incelemek için döndü. Kıyıdan biraz uzakta kum tepeleri yükseldi ve biraz solda iblisin üzerinde durduğu burnunu görebiliyordu.

"Kanatlı, iblis gitti," dedi Enkidu'ya.

Enkidu yanıt vermedi. Gılgamış yanına geldi. Gılgamış 'ın aksine, hâlâ bitkin halde yatıyordu. Dudakları hareket ediyordu ama konuşmak yerine tekrar tekrar tükürüyordu.

"Seni ne rahatsız ediyor?" diye sordu Gılgamış .

Enkidu tekrar tekrar tükürdü. "Suda tuz vardı," diye mırıldandı.

Gılgamış , "Tuzlu ve acı, topraklarımızın suları gibi değil," dedi.

"Bu benim sonum, Gılgamış !" Enkidu inledi. "Yaratıcım Lord Enki beni uyardı. "Dudaklarına tuz değdirme, çünkü bu senin sonun olacak!" dedi!"

"Dudaklarını yıkamak için biraz tatlı su ararım." Gılgamış arkadaşına söyledi.

Sahile döndü ama batık gemiden karaya hiçbir şey çıkmamıştı. Kum tepelerine tırmandı ama ötesinde görebildiği tek şey vahşi bir şeydi. Kum tepelerinin üzerinde büyüyen, üzüm benzeri bir meyve taşıyan çalılar vardı ve tadına bakınca Gılgamış onu yenilebilir ve sulu buldu. Biraz yedi ve suyunu yoldaşının ağzına sıkarak Enkidu'ya getirdi. Meyve suyunu yutmak Enkidu'yu biraz daha iyi hissettirdi.

"Bu kötü şeyi kim yapmış olabilir?" Gılgamış merak etti.

Enkidu, "Nehri yukarı çıkarken bizi kim takip etti," dedi.

"Uruk'tan her ayrılışınızda, Everlife'ı aramak için her yolculuk yaptığınızda, geminiz saldırıya uğrar! Geri dön Gılgamış , insanın kaderini kabul et!"

Machine Translated by Google

Gılgamış , "Yenilgiyi kabul etmeyeceğ im" dedi. "Roket Gemilerinin Yeri'ne gideceğ im, oraya yürümem gerekse bile! Ve sen, Enkidu, benimle oraya yürüyeceksin!"

Enkidu kolunu zayıf bir ş ekilde kaldırdı. "Geri dön," dedi geldikleri yönü göstererek. "Bana gelince, kaslarım eriyor, iç organlarım yanıyor, uzuvlarıma güç süzlük saldırıyor. . . . Bu benim sonum, Gılgamış ."

Enkidu konuş urken baş ını salladı. Vücudu kontrolsüzce sallanmaya baş ladı. Gılgamış onu kucakladı. Enkidu'nun gözlerinde korku vardı.

"Korkma Enkidu!" Gılgamış , "Çünkü Lord Utu'nun yardımını ç ağ ıracağ ım!" dedi. Fısıldayan taş ı ç ıkarmak iç in elini boynuna koydu ama ipten sarkan hiç bir ş ey yoktu. Çılgınca, Gılgamış kıyafetlerinin iç ini aradı, sonra daha iyi aramak iç in onları fırlattı. Bir iç cebe iyice sıkış mış Kaderler Tableti oradaydı - ama fısıldayan taş değ il.

Gılgamış , "Kasırga sırasında yırtılmış olmalı," dedi.

Enkidu'nun gözleri ç ılgın aramaları izledi. "Lordunuz Utu'ya dua edeyim," dedi, "taş la ya da taş sız." Yüzünü göğ e ç evirdi. "Ey yüce rabbim, aydın Ş amaş , yolculuk edenlerin koruyucusu. Beni doğ uran bir anam olmadı, bir baba doğ urmadı beni. Bir odada Lord Enki tarafından ustaca yaratılmış tım. . . . Kaderim beni yutmaya geldiyse, sonumu huzur iç inde karş ılayacağ ım. Ama yoldaş ım Gılgamış 'a gelince, onu Leydi Ninsun doğ urdu ve sen onun vaftiz babasıydın! Ona hak ettiğ i sonsuz yaş amı ver!"

Gılgamış kalbinde bir sıkış ma hissetti. "Ah dostum" dedi. "Gerç ek ve sadık yoldaş ım!"

Ama Enkidu artık onu duymuyordu, ç ünkü onu bir komaya kapmış tı. Titreme durdu ve kaskatı ve hareketsiz yattı. Gözleri aç ık, ş iş kin ve hareketsizdi. Ölüm onu iç ten iç e yiyip bitiriyordu.

"Enkidu!" Gılgamış haykırdı. "Benimle en müthiş yaratıkları fethettin, benimle dağ ları aş tın! Seni yiyip bitiren ş eytana boyun eğ me! Savaş ın, savaş ın!"

Ama Enkidu hareketsiz yatıyordu. Gılgamış , yoldaş ının baş ını kaldırdı; gevş ek bir ş ekilde geri düş tü. Yüreğ ine dokundu; vuruş yoktu. Enkidu'ydu

Machine Translated by Google

ödü.

Yedi gün yedi gece Gılgamış , bu kaderi kabullenmek istemeyerek Enkidu'nun yasını tuttu. Ancak yoldaş ının burun deliğ inden bir solucan düş tüğ ünü gördüğ ünde, ölümü getiren Namtar'ın iradesine boyun eğ di. Taş ları ve çakılları topladı ve Enkidu'nun cansız bedenini bunlarla kapladı.

"Bu senin mezarın olsun, düş müş bir kahramanın anıtı olsun," dedi. O zamanlar oturdu ve acı acı ağ ladı.

"Öldüğ ümde, burun deliklerimde solucan olan Enkidu gibi mi olacağ ım?" o diye bağ ırdı, cevap verecek kimse yoktu.

* * *

Gılgamış o gün kıyıdan uzaklaş tı. Geceleri yıldızlarla dolu gökyüzüne bakarak uyanık yatıyordu. Rahiplik eğ itimi almadığ ı için Göklerin yolları hakkında çok az ş ey biliyordu. Hangisi Anu'nun, hangisi İ ş tar'ın yıldızıydı? O bilmiyordu. Utu'nun babası Sin için Göklerde duran Ay, gecenin tanıdığ ı tek gök tanrısıydı. Bir süre sonra Gılgamış bunun da bir anlamı olduğ unu düş ündü: Evlatları İ ş tar ve onun gece yıldızı ve Utu ile güne hükmeden güneş i olan Sin Evi, onun dualarını kabul edecek ve ona koruma sağ layacaktı.

Onlara kısa bir dua okudu. "Cennetin ve Dünyanın büyük efendileri, çorak topraklarda mahvolmama izin verin. Bana yolculuğ uma devam etme gücü ver ve bana Roket Gemileri Yeri'ne giden yolu göster ki, atam Ziusudra ile tanış ayım!"

Duasını ettikten sonra üzerine huzurlu bir yorgunluk çöktü ve gece boyunca uyudu. Doğ unun nerede olduğ unu gösteren güneş in doğ uş unu görmek için uyandı. Gılgamış , dualarının kabul edildiğ ini biliyordu. Gökyüzünde batıya doğ ru yolculuk eden Utu, ona Tilmun'a giden yolu göstermiş ti.

Bulabildiğ i en büyük çalıyı söktü ve gövdesinden kendine bir baston yaptı. Daha kısa bir daldan, omuzlarına dengeli bir ş ekilde asabildiğ i kadar üzüm benzeri meyve salkımı astığ ı baş ka bir çubuk yaptı. Enkidu ile vahş i doğ ada yaptığ ı önceki yolculuğ unda edindiğ i deneyim, ş imdi ona çok yardımcı oluyordu. Yapabileceğ ini bilerek vadileri takip etti.

Machine Translated by Google

kuru yataklarının altında yeraltı suyu bulurlar. Her çeşit böğürtlen yedi. Özellikle geceleri hayat dolu olan vahşi doğa, bir darbeyle öldürdüğü ve çiğ etiyediği kemirgenleri besledi. Gündüzleri kayaların gölgesinde huzur buldu ve geceleri annesinin ona Tilmun'a giden kara yolunu gösterdiği haritayı zihninde sürekli görerek hedefine doğru ilerledi.

Denize yakın dalgalı kum tepeleri olan arazi, ilerledikçe şekillerini ve renklerini kırmızımsı kayalara çevirdi. Gri ve siyah oluşumlardan oluşan dağlara ulaştı ve tırmandı ve bunların ortasında karnını doyurduğu ve banyo yaptığı, şişmiş ayaklarını ve kurumuş cildini rahatlatan tatlı su buldu.

Çevresindeki hayat da değişiyordu. Kemirgenlere, yılanlara, kertenkelelere ve akreplere ek olarak, artık tavşanları ve küçük dağ keçilerini ve onları avlayan kurtları ve çakalları görebiliyordu.
Ayrıca yabani geyikleri, antilopları ve ceylanları, onları avlayan vahşi leoparları ve panterleri ve bunların hepsine hakim olan aslanları da görmeye başladı.

Yürüdüğü yollar yenilmezdi, tırmandığı dağların adı yoktu. Geçen günleri saymayı bıraktı. Sonra bir gün uzaktan bir deve kervanı gördü ve onların Shagaz halkı olduklarından korkarak kendisini görmemeleri için saklandı. Ancak insan yerleşimlerine yaklaştığını ve vahşi doğayı yürüyerek geçmenin yakında tamamlanacağını fark etti.

Uzakta bir dağ geçidi gördü ve rotasını ona doğru çevirdi. Ama oraya varmadan aslanların kükremesini duydu. Bir kayanın arkasına saklandı, ama aslanlar onu görmüştü; bir erkek ve bir dişiydiler. Dişi üzerine atlamak için arka ayaklarını zorlarken kendini savunmak için hançerini çıkardı, ama tökezleyip geriye düştü ve dişi aslan onu ıskalayarak hemen yanına indi. Gılgamış, içindeki tüm güçle, ayağa kalkmak için yan dönerken hançerini kalbine sapladı. Hayvan kederli bir kükreme çıkardı ve öldü.

Şimdi erkek aslan Gılgamış'ın üzerindeydi. Hançeri aslanın içinde kaldığı için silahsızdı. Eli bir kaya buldu ve

Machine Translated by Google

aslanın gözlerinin arasına vurdu, sonra Enkidu'nun ona öğ rettiğ i gibi hayvanı çıplak elleriyle güreş ti.

Hayvan onu ısırdı ve tırmaladı, ama o ellerini boynuna doladı ve aslan ne kadar kıvranıp bükülse de bırakmadı. Canavarın boynuna, onu boğ ana kadar daha sıkı ve daha sıkı bastırdı.

Ayağ a kalktı ve devasa büyüklükteki iki ölü canavara baktı.
Ş imdi, ben çölün kralıyım, dedi kendi kendine. Hançeri ölü diş i aslanın içinden çıkardı, sonra onun ve görkemli derisinden derisini yüzdü, kendine bir palto yaptı. Kuzgunlar ve diğ er yabani kuş lar, yerin üzerindeki gökyüzünü doldurmaya baş ladı ve o ilerlemeye karar verdi.

Dağ geçidinde, üzerine hilal sembolü oyulmuş bir taş sütunu destekleyen yığ ılmış taş lar gördü ve Lord Sin'in alanına ulaş tığ ını fark etti. Shagaz Ülkesini ve Marduk'un egemenliklerini geçmiş ti!

Burayı gecelik istasyonu yaptı. Uyurken bir rüya gördü: Bir kutlamanın ortasındaydı - insanlar ş arkı söyleyip dans ediyor, hayattan zevk alıyorlardı. Uyandığ ında, rüyanın iyi bir alamet olduğ unu biliyordu. Sütunu destekleyen taş yığ ınına bir taş ekledi ve Lordlar Sin ve Utu'ya sessizce dua ederek dağ geçidinden geçti.

Ş imdi yükseklerden aş ağ ıdaki büyük ovayı görebiliyordu. Kırmızı renkli dağ lar yeş ilimsi bir su kütlesi içeriyordu. Uç suz bucaksız göden yükselen sisin içinden, uzakta parıldayan beyazlığ ıyla surlarla çevrili bir ş ehrin görüntüsünü görebiliyordu. Annesinin haritasını hatırladığ ında, geçiş lerin onu Tilmun'a götürebileceğ i Tuz Denizi'ne ulaş tığ ını biliyordu.

İ niş beklediğ inden daha sıcak ve zorluydu.
Dağ lar, baş langıçta göründüğ ünden daha da alçak görünen iç denize doğ ru dik bir ş ekilde eğ imliydi. Dağ larda çok göze çarpan kuş lar burada yoktu ve Gılgamış buranın ürkütücü bir sessizliğ e gömüldüğ ünü, kuş ların ya da hayvanların çığ lıklarıyla bozulmadığ ını fark etti. Sulardan yükselen sis ş imdi buhar kadar yoğ undu ve tam tepede olan güneş , baş ına ölümcül bir sıcaklık vuruyordu.

Machine Translated by Google

Gılgamış 'ı büyük bir korku kapladı, çünkü kendisini ölüler diyarına iniyormuş gibi hissediyordu. Korkusu adımlarını hızlandırdı. Ovanın başında, dağların eteğindeydi. Sıcakta ve buharda artık şehri göremiyordu. Ama ilerlerken birdenbire, hurma kümeleriyle çevrili, yapayalnız duran bir ev gördü.

Bu manzara karşısında heyecanlanan Gılgamış, adımlarını eve doğru yöneltti. Yaklaştığında, dışarıda bir taburede oturan bir kadın gördü. Bir kaseden yiyordu ve bir sürahiden yudumlar alıyordu. Etrafta keçiler ve domuzlar vardı.

"Ey kadın!" Adımları koşuya dönüşürken Gılgamış bağırdı. "Sürahinizde bira, kasenizde yulaf lapası var mı?"

Kadın, bağıran sözleri duyunca irkildi. Başını kaldırdı ve gördüğü manzara karşısında korktu: elinde uzun bir değnek tutan, saçları vahşi, sakalı uzun ve dağınık, yüzü kil gibi koyu, tırnakları uzun ve keskin olan hayvanlara bürünmüş bir adam. kartalınki gibi. Korku dolu bir çığlık attı ve eve koşarak kapıyı arkasından sürgüledi.

"Ey kadın!" Gılgamış kapıya gelirken bağırdı. "Korkma! Ben uzaktan bir yolcuyum. Karnım küçüldü. Biranızdan bir yudum alıp yulaf lapanızın tadına bakmama izin verin, ben yoluma gideyim!"

"Git başımdan, canavar adam!" kadın kapının arkasından bağırdı. "Çölünüze geri dönün!"

Ancak o zaman Gılgamış onun ne kadar korkunç göründüğünü fark etti. Aslanın postunu üzerinden attı ve elleriyle saçını ve sakalını elinden geldiğince düzeltti. Sonra asasıyla kapıyı çaldı.

"Kadın!" yüksek sesle dedi ki: "Ben ne hayvanım, ne de
el değmemiş doğa. Ben Uruk kralı Gılgamış'ım!"

Kapının arkasında bir sessizlik oldu ve Gılgamış kapıyı daha çok çaldı. üzerine kuvvetle. "Açın yoksa kapınızı kırarım!" O bağırdı.

Kadın, kilitli kapının arkasından, "Gılgamış ve Sedir Ormanı'ndaki maceraları hakkında pek çok hikaye anlatılır," diye yanıtladı. "Eğer Gılgamış isen, bana ormanın bekçisinin adını, öldürülen canavarın doğasını söyle!"

Machine Translated by Google

“Ormanın koruyucusu Huwawa'yı yenen ve Gök Boğ asını katleden benim. Ben Gılgamış 'ım!"

"Öyleyse neden yanakların çökmüş ve yüzün çökmüş ? Neden burada mısın?"

"Aç ve beni açlıktan kurtar," dedi Gılgamış ona, "eğ er hikayemi bilmek istiyorum."

Kadın dikkatlice kapıyı açtı. Tekrar baktı, sonra içeri aldı. Yüzünü yıkaması için ellerine su döktü, sonra içmesi için keçi sütü verdi. Ona yulaf lapası verdi ve açlığ ını giderdi. Sonra bir sürahi bira çıkardı ve onu bir kamış la yudumlayarak susuzluğ unu giderdi.

"Ben Siduri," dedi, "bira kadını. burada kendim yaş adım dul kaldığ ımdan beri. Ş imdi bana hikayeni anlat."

“Ben Edin'de büyük bir ş ehir olan Erek kralı Gılgamış 'ım. Benim ş ehrimde İ nsan ödür. "İ nsan, en uzun, Göklere ulaş amaz ve tanrıların kendilerine sakladığ ı Hayata" derler. Ama ben, Gılgamış , üçte iki ilahiyim. Ben Lord Utu'nun çocuğ uyum, ilahi Ninsun'un oğ luyum. . ”

Sustu, konuş ulmayan hatıralara gömüldü.

Devam et, dedi Siduri. "Bana tüm hikayeyi vaat ettin."

"Tanrılar bana bir yoldaş , yiğ it bir yoldaş gönderdi. Ona Enkidu deniyordu, çünkü Lord Enki onu ustalıkla yaratmış tı. Ama o bile insanlığ ın kaderiyle karş ılaş tı! Vefatından beri, huzur bulamadım. Bozkırda dolaş tım ve vahş i doğ ayı geçtim.” Tekrar durakladı.
"Artık hikayemi duyduğ una göre, ale kadın, görünüş ümü anlayabilirsin."

Siduri ona bakarak, "Görünüş ün ama dolaş manın değ il," diye yanıtladı. “Vücudunu yıkamayalı, kafanı yıkamalı, temiz giysiler giymeyeli ne kadar oldu. . . Yatağ ında sıcaklık hissettin mi?”

Gılgamış gemisi battığ ından beri ilk kez kıkırdadı. "Yatağ ını paylaş acağ ım Siduri, ama uzun sürmez. Dolaş ımımın bir amacı var. Bir ata arayış ı içinde, Ziusudra denir, bu tarafa geldim. Onunla Everlife hakkında konuş mak istiyorum.”

"Ziusudra dediğ in bu adam nerede ve ona nasıl ulaş acaksın?"

Machine Translated by Google

"Tilmun'da," dedi Gılgamış . "O karaya gemiyle ulaş acaktım ama o battı. O zamandan beri yolumu yürüyerek yaptım. . . . Uzaklarda bir ş ehir gördüm. Tüccarlarının kervanları olmalı?"

"Bu ş ehrin adı Ay-Ş ehir. Lord Sin'e adandı, ancak halkı Marduk'a tapınmaya dönüş türüldü. Sin Evi'ne sadık kalanlara bir seç im verildi: git ya da öl! Kocam ve ben bu evi inş a ettik, çünkü burada hurma suyunu biraya çeviren tohumlar büyüyor. O öldükten sonra bile burada dış lanmış olarak yaş amaya devam ettim. Yine de kasaba halkı buraya biramı almak iç in geliyor ve karş ılığ ında bana ihtiyaç larımı veriyor."

"Eğ er halk Marduk'a tapındıysa,"
Gılgamış , "Onlar benim iç in lanetli. Denizi geç menin ve ötesindeki karaya ulaş manın baş ka bir yolunu bulmalıyım."

Siduri, "Bunu baş arabilecek bir ölümlü asla olmadı" dedi.
Kapıyı aç tı ve parıldayan suları iş aret etti. "Bu bir Ölüm Denizidir; iç inde hiç bir ş ey canlı kalamaz. Ve onu çevreleyen dağ lar da gündüzleri bir fırın, geceleri dondurucu bir ölüm gibi ç oraktır. Karş ılaş tırıldığ ında, geç tiğ iniz vahş i doğ a, dolup taş an bir bahç e gibidir." Yüzünü ona döndü. "Neden burada kalmıyorsun Gılgamış ? Benim karım ol ve küç ük bir ş eyden zevk almama izin ver!"

Gılgamış bakış larını sessiz denize dikmiş ti. "Olmalı
onu geç menin bir yolu," diye mırıldandı. "Bir sal. . "

Siduri onun elini tuttu. "Bir süre burada kal, sana bir sır vereceğ im."

"Kadın!" Gılgamış haykırdı. "Bana denizi geç menin bir yolunu gösterirsen, seninle yedili kalacağ ım!"

Elini alıp göğ süne bastırdı. "Bir ç ocuk, elimi tutacak küç ük bir ç ocuk. . . . Benim hamile kalmama yetecek kadar kalacak mısın?"

Onun göğ süne dokunmak Gılgamış 'ta aylardır bilmediğ i bir sıcaklık uyandırdı.

Ellerini beline doladı. "Bana sırrını söyle, ben
dileğ ini yerine getir."

"Sular gerç ekten de ölüm sularıdır," dedi, "ve denizin ötesinden kimse gelmedi. . . Urş anabi hariç."

Machine Translated by Google

"Urş anabi?"

"Sonsuza kadar yaş ayanların kayıkçısı. Yüzen kayaları var ve suya dokunmadan denizi geçiyor. Ayda bir kez, ay tamamen parladığında gelir. Bana turkuaz ve akik boncukları getiriyor; Ona keçi sütü ve bira veriyorum. O gelene kadar benimle kal Gılgamış . Yüzünü görmesine izin ver. Senden hoş lanırsa, seni karş ıya geçirir."

"Öyle olsun," diye yanıtladı Gılgamış . "Ş imdi gel, saçımı ve sakalımı yıkayıp düzeltmeme, tırnaklarımı kesmeme yardım et de senin belinize uygun bir eş olayım."

"Bunun için soyunman gerekecek," dedi ve kahkahalara boğ uldu.

* * *

Belirlenen günde Urş anabi geldi. Kısa ve geniş omuzluydu ve bir bakıma Gılgamış 'a Enkidu'yu hatırlatıyordu. Ama elleri, kaslı olmasına rağ men daha inceydi ve Gılgamış 'ın ş imdiye kadar gördüğ ü herkesten daha yaş lıydı. Saçları ve uzun sakalı, en saf gümüş gibi beyazdı. Siduri için yarı saydam akik ve yeş il-mavi turkuaz boncuklar getirdi ve tek kelime etmedi.

Siduri, Gılgamış gibi, "Bu, Uruk kralı Gılgamış ," dedi.
kapıya adım attı. Urş anabi hiç bir ş ey söylemedi.

"Bu yoldan atam Ziusudra'yı görmeye geldim,"
dedi Gılgamış . "Sayısız topraklar üzerinde gezindim, dolaş tım; Adı olmayan çetin dağ ları aş tım. Tatlı uykuya doymadı bedenim; Uyanıklıkla kendime kızdım. Eklemlerimi sefaletle doldurdum. Kıyafetlerim kullanılmış tı. Ayıyı, sırtlanı ve panteri öldürdüm. Vahş i doğ ada sürünen ş eylerden yedim; geyiğ in ve dağ keçisinin etinden payıma düş eni aldım. Sonra aslanları öldürdüm. Etlerini yedim ve derilerini pelerin gibi sardım. . "

"Neden?" Urş anabi onun sözünü kesti.

"İ nsan ölür," dedi Gılgamış , "ama Ziusudra ölmedi. bu
Onunla tartış mak istiyorum, çünkü ben de ölmeye niyetim yok!"

"O, tanrıça Ninsun'un oğ ludur; Lord Utu onun atası," diye araya girdi Siduri,
Urş anabi sessiz kaldığında. "O üçte ikisi ilahidir."

Machine Translated by Google

"Öyleyse neden Ziusudra'yı arıyorsun?" Urş anabi şaşkınlıkla sordu.

Gılgamış, "Benim kaderim bu," diye yanıtladı. Elbisesinden Kader Levhasını çıkardı. "Bu, Lordların Efendisi, büyük Anu'nun eseridir," dedi.

İki kisi meraklı nesneye baktılar. "iş aretler ne kastetmek?" Debriyaj adımları.

"Cennete giden yolu gösteriyorlar," diye yanıtladı Gılgamış.

"Öyleyse neden Ziusudra'yı arıyorsun?" Urş anabi tekrar sordu.

Gılgamış, "Tanrılar tarafından havalara alınmanın sırrını biliyor," dedi. "Onu tanıyormuş gibi konuş uyorsun. . ”

"Belki," diye yanıtladı Urş anabi.

"Yaparsan bana yolu göster!" diye haykırdı Gılgamış. "Ben ilahi zürriyetim, size söylüyorum! İş te, ellerime bak!" Altıncı parmağın izini görebilmeleri için ellerini uzattı.

"Büyük tanrılar adına!" dedi Siduri hayretle. "O Şifacılardan biridir ve ondan bir çocukla kutsanmış ım!"

Urş anabi, kralın uzattığı ellerini inceledi ve başını salladı.

"Zaman hatırlandığından beri," dedi, "hiç kimse denizi geçmeye cesaret edemedi. Zehirli kalkış yeridir ve varış yeri de öyledir ve arada ölüm suları uzanır. Ama üçte ikisi ilahi olarak, geçiş ten sağ çıkabilirsin. Kıyıda yüzen taş lar var, en karanlık gece kadar siyah. Kıyı ile tekne arasında onların üzerine basmalısınız. O zaman biz yelken açarken ben kürek çekeceğim ve sen uzun sırıklarla kayığı ilerleteceksin. Ama emin ol ellerin suya değmesin çünkü içinde ölüm var."

"Anlıyorum," diye yanıtladı Gılgamış.

"Gel o zaman, gidelim," dedi Urş anabi.

Siduri bir kaseye biraz yulaf lapası ve bir kavanoza bira koyup Gılgamış'a verdi. "Geri gelecekmisin?" diye sordu. "Çocuğunu görecek misin?"

Gılgamış, "Kaderim olan yere gideceğim," dedi ve Urş anabi ile birlikte ayrıldı.

Machine Translated by Google

14

Gılgamış , yalnızca yüzen taş lara basmaya dikkat ederek Urş anabi'yi tekneye kadar takip etti. Omurgası hilal ş eklindeydi ve kürek çekenler için tek bir koltuğ u vardı. Urş anabi oturdu ve kürekleri aldı ve kayığ ın da sağ landığ ı iki uzun direğ i iş aret etti.

"Tek baş ıma yelken açarak," dedi Urshanabi, "denizi yarıp akş ama doğ ru diğ er tarafa ulaş tım. Ama bir yolcuyla, kürekler tek baş ına iş e yaramaz. Bir direğ e binmeniz gerekecek ve dibe temas edebilmeniz için kıyı ş eridine sarılmamız gerekecek. Ne kadar süre yelken açacağ ımız, ne kadar güç lü ittiğ inize bağ lı olacak."

Gılgamış kutupları inceledi. Tahtaydılar ve alış ılmadık ş ekilde düz ve uzunlardı. Teknenin neden onlarla donatıldığ ını merak etti.

"Senin yanında kimsenin suları geç mediğ ini sanıyordum," dedi.

"Ben sadece bir kayıkç ıyım," diye yanıtladı Urş anabi. "Bizi itin ve uzaklara yelken açalım."

Bütün gün kıyı ş eridine sarılarak yol aldılar. Güneş batana kadar acımasızca üzerlerine vurdu. Urş anabi tüm zaman boyunca sessiz kaldı, sadece ara sıra yavaş ilerlemeden duyduğ u rahatsızlığ ı göstermek için yüzünü buruş turdu.

"Yalnız olsaydım ş imdiye karş ıdan karş ıya geç miş olurdum," dedi sonunda. "Bu gece burada demirleyeceğ iz."

Sudan çıkan büyük bir kayaya bağ ladılar.
Urş anabi hemen uykuya daldı ama Gılgamış gecenin ç oğ unda uyanık kaldı. Uyurken hiç bir rüya görmedi ve bu nedenle onu nelerin beklediğ ine dair hiç bir kehanet de görmedi.

Sabah yola devam ettiler. Kendi kendine homurdanan Urş anabi, ara sıra uzaklara bakmak için ayağ a kalktı.
Ev sahibinin sabrının tükendiğ ini anlayan Gılgamış , direkleri daha da zorlamaya baş ladı. Ayrıca sayarak daha hızlı yapmaya ç alış tı.

Machine Translated by Google

yüksek sesle kıpırdanıyor: “Bir ve ikinci, üç ve dördüncü, beş ve altıncı. .
” Yirmi altıncı itiş te direk kırıldı.

Urş anabi, Gılgamış 'a baktı, gözlerinde umutsuzluk, hiç bir ş ey söylemedi.

Gılgamış ikinci direğ i almak üzereyken, bir esinti hissedip dalgaları görünce aklına bir fikir geldi. Giysisini çıkararak, kumaş ı iki yana açarak havada tuttu, böylece derme çatma bir yelken oluş turdu. Yelkeni doğ ru bir ş ekilde konumlandırması birkaç dakikasını aldı ama sonra esinti kumaş ı doldurdu ve tekne hareket etmeye baş ladı.

Urş anabi gülümsedi ve kıyı ş eridini terk ederek tekneyi doğ rudan denizin karş ısına yöneltti. Akş am olduğ unda diğ er tarafa ulaş mış lardı.

Urshanabi, "Bir ay on beş günlük bir kurs, eğ er baş arabilseydin, kara yoluyla olurdu," dedi. "Gece burada kalacağ ız, ama sabah beni terk etmelisin."

"Teş ekkür ederim," dedi Gılgamış , "tanrılar da seni kutsayacak.
Ş imdi söyle bana Urş anabi, buradan hangi yoldan gideyim?”

Urş anabi ona, "Batan güneş in yönüne git," dedi. "Üç günlük bir yürüyüş ten sonra bazılarının dediğ i gibi Cennetin Kapıları'na ulaş acaksınız. Kapı olarak dikilmiş taş sütunlardır. Oradan batıya, Itla ş ehrine ve ötesindeki büyük denize doğ ru giden bir yol var.
Sola dönün ve portaldan geçin, ayaklarınız sizi bir dizi dağ a götürecektir. Yedi zirveleri ve altı geçiş leri.
Roketlerin yükselip alçaldığ ı ovayı çevrelerler.
Ama önceden uyarın! Geçiş ler tanrısal varlıklar tarafından korunmaktadır.
Korkuları müthiş , bakış ları ölüm. Korkunç ış ınları dağ ları süpürür ve dokunuş u ölümlüleri eritir!”

Gılgamış , "Ben ölümlü değ ilim, üçte ikisi ilahiyim" dedi. "Ziusudra'yı aramaya, Roket Gemileri Yerine ulaş maya kararlıyım!"

"İ stediğ ini yap," dedi Urş anabi. “Bir sonraki dolunayda tekrar yola çıkacağ ım. Benimle geri dönmek istersen burada ol.” Bunu söyledikten sonra Gılgamış 'ı kıyıda bıraktı ve geceyi teknede geçirmek için yalnız gitti.

Gılgamış 'ın uykuya dalması uzun sürmedi. Geceleri ona rüyalar, gök gemileri ve kayan yıldızların vizyonları geldi. Tamamen dinlenmiş olarak uyandı

Machine Translated by Google

gündoğ umunda.

Tekne ve Urş anabi gitmiş ti.

Gılgamış gözlerini ona çevirdi. Parıldayan deniz dış ında, her tarafta mutlak bir ıssızlık vardı. Tamamen cesareti kırılmış bir ş ekilde oturdu ve gözlerinden yaş lar geldi. Yaş lı adam Urshanabi tarafından kandırılmış mıydı? Ve bir düş ünün, Urş anabi kimdi ve bu vahş i doğ ada ne yapıyordu?

Susuzluk ve açlık, Gılgamış 'ı kasvetli düş üncelerinden sarstı. Siduri'nin kendisine verdiğ i erzaktan yiyip iç ti, birazını baş ka bir yemeğ e bıraktı. Güneş gökyüzünde hareket ediyordu ve Gılgamış , Urshanabi'nin belirttiğ i gibi rotasını takip etmeye karar verdi.

Üç üncü gün Gılgamış Cennetin Kapılarını gördü. Yatay bir lento taş ıyla birbirine bağ lanan iki sütun gerç ekten de bir kapı görevi görüyordu. Kapıya yaklaş tığ ında lento taş ında Kanatlı Disk'e ait bir oyma olduğ unu gördü. Tanrıların ana gezegeni olan Nibiru'nun amblemiydi.

Batı ufkunda güneş batıyor, gökyüzünü kızıllaş tırıyordu.
Urş anabi'ye göre Itla ş ehri bu yönde uzanıyordu. Bir ş ehir!
Evler, tapınaklar, insanlar, yemek, hatta uyumak iç in bir yatak! Riskli arayış ını bırakıp oraya mı gitmeli yoksa kaderini vahş i doğ ada mı aramalıydı? Gılgamış ne yapacağ ını bilmiyordu ve Utu'nun kendisine bir kehanet göndermesini diledi.

Büyük bir taş buldu ve onu yastığ ı yaptı ve uzanmak iç in uzandı.
sessiz taş sütunların yanında gece.

Sabah bir kartalın ç ığ lıklarıyla uyandı. Gökyüzünde büyük daireler ç izerek uç tu, görünmeyen bir eş e ağ ladı. Kısa süre sonra Gılgamış 'ı fark etmiş olmalı, çünkü aş ağ ı uç tu ve bulunduğ u yerin etrafında döndükten sonra portalın üstüne indi. Birkaç dakika Gılgamış 'a baktı, sonra tekrar havalandı, bu sefer doğ rudan portalın ötesinde yükselen sıradağ lara doğ ru.

Gılgamış dev kuş u kaybolana kadar izledi ve sonra bunun Kartallar'ın komutanı Utu'dan bir alâmet olduğ unu anladı.
Ellerini dua edercesine kaldırdı. "Ey Utu, büyük efendi," dedi, "korumanı üzerime yap, kanatlarının gölgesinde yürümeme izin ver! Beni güvenli bir ş ekilde Roket Gemileri Yeri'ne getirin, bırakın Ziusudra'yı bulayım!"

Machine Translated by Google

Sonra ihtiyatlı bir şekilde portal kapıdan içeri girdi ve dağ sırasına doğru adımlar.

Geçilmez bir patika ile kapladığı arazi, ilerledikçe daha da yükseldi ve zemin kum ve çakıldan taş ve kayalardan birine dönüştü. Öğle vakti, güneş tam üzerindeyken, bir kaya çıkıntısının altında gölge buldu ve dinlenmek için oturdu. O zaman ileride dağ da kırmızımsı parıltılar fark etti. Kalktı ve şaşkınlıkla manzarayı izledi, çünkü gördüğü şey, hiçbir şeyi tüketmiyormuş gibi görünmeden patlayan bir ateş gibiydi.

Bu manzara karşısında dehşete kapılan Gılgamış, adımlarını ona doğru attı. Yaklaştıkça alev parladı ve parıltısı -korkunç bir kırmızımsı parlaklık- Gılgamış'a çarptı. Gözlerini korudu ama geçici olarak kör olmaktan kaçınmak için çok geçti. Parlak parıltı onu tekrar tekrar vurdu ve her körleştiğinde, ama her seferinde gözleri geri geldi.

"Sen ne biçim yabancısın?" bir ses ona bağırdı.
"Size bakabilmemiz için önceden!"

Ses alevle aynı yönden geliyordu. Gılgamış kayalara tırmanarak ona doğru ilerledi. Yukarı çıkarken bir burun göründü. Merkezlerinden sopa gibi çıkıntıları olan tuhaf miğferler ve çok uzun ve kuyruk gibi sarkan kuşaklar giyen iki varlık onun üzerinde duruyordu. Bir direğe monte edilmiş dairesel bir cihaz kullanıyorlardı.

"Sen kimsin?" varlıklardan biri Gılgamış'a bağırdı, "bizim ışınlar etini eritmiyor mu? Tanrı mısın, insan değil misin?"

"Ben Uruk kralı Gılgamış'ım," dedi onlara doğru ilerleyerek.
"Ben tanrıça Ninsun'un oğluyum. Ben üçte iki ilahiyim."

"Olmalısın, yoksa şimdiye ölmüş olurdun," diye onayladı varlıklardan biri. "Seni buraya getiren şey ne? Bu yasak toprak, tanrıların Dördüncü Bölgesi!"

"Bu gerçekten benim hedefim," dedi Gılgamış. "Eğer ülkenin koruyucuları iseniz, büyük Lord Anu'dan size göstermem gereken bir işaret var."

Annesinin ona verdiği tableti çıkardı ve gösterdi.
sırayla inceleyen gardiyanlara.

Machine Translated by Google

"Kader Tableti gibi görünüyor, ama değil," dedi içlerinden biri. "İnsanların yazısıyla işaretlenmiştir ve malzeme Nibiru'dan değil Dünya'dandır." Tableti havaya fırlattı ve dairesel cihazdan bir ışını ona yöneltti. Tablet sağlam bir şekilde düştü, ancak şimdi yanmış ve bir tarafı deforme olmuştu.

"Gerçekten de öyle," dedi Gılgamış tableti alırken. "Bu, Tanrıça annem tarafından yapılmış, Göklerden inen Anu'nun bir eseriyle bana yönlendirilen gerçek bir Kader Tabletinin bir kopyası. Taşınamayacak kadar kutsal olan orijinal, onun korumasında kaldı."

"Yine de" dedi gardiyanlardan biri, "kimse yasak bölgeye izinsiz giremez."

Gılgamış, "Lord Utu'nun kutsamasına sahibim," dedi. "Ben onun soyundanım, ilahi bir altıncı parmakla donatılmışım." Onlara ellerini gösterdi.

Bir gardiyan, "Bir tanrı bile izinsiz giremez" dedi.
"Roket Gemilerinin Yeri'ne sadece yetkili gök gemileri ulaşabilir."

"Benim atam Ziusudra orada," dedi Gılgamış. "konuşmalıyım
onunla. Bu bir ölüm kalım meselesi! Yalvarırım bırak beni!"

Muhafızlardan biri "Ziusudra" dedi, "bu bölgede yaşıyor ama Roket Gemileri Yeri'nde değil. Karısıyla yalnız, tenha bir vadide yaşıyor."

"Roket Gemileri Yerinde değilsem, o zaman beni Ziusudra vadisine kabul et!"

"Bu dağ geçitlerini kimse geçemez!" dedi gardiyanlardan biri ısrarla.

"Ama başka bir yol daha var, bir tünel. . " diğeri eklendi.

"Yalnızca kesin ölümü arayan kişi onunla seyahat edebilir!" ilki açıkladı. "Dağın içinde on iki fersah boyunca uzanır. Yoğun karanlığı, havasını boğuyor. Asi Lord Zu'nun bu bölgelere sığındığı eski günlerden kalma bir tünel."

Gılgamış, "Ziusudra'yı bulamazsam zaten yok olacağım," dedi onlara.
"Beni tünele götür!"

Machine Translated by Google

Muhafız, başını sallayan arkadaşına baktı. "Beni takip et," dedi Gılgamış'a.

Yollarını kapatan büyük, sert bir kayaya ulaşana kadar onu dağın kenarındaki bir patikaya götürdü. Orada kuş ağından bir cop çıkardı ve kayaya doğrulttu. Hiç ses çıkmadan bir açıklık açıldı, sanki görünmeyen bir el kapının sürgülerini açıyormuş gibi.

Gılgamış şaşkın ve dehşet içinde kalakaldı. "Ben böylesini görmedim büyü," dedi onlara.

Muhafız elini kaldırdı. "Yol merdivenlerle başlar" dedi.
dedi, "çok kayganlar. Hareketlerine dikkat et!"

Ve Gılgamış ona teşekkür edemeden döndü ve gitti.

Dar açıklığın duvarlarına tutunan Gılgamış merdivenlerden aşağı inmeye başladı. Kavernöz bir alana girdi; girişten gelen ışıkla ileride bir tünel görebiliyordu. Tünele doğru gitti, ama oraya vardığında dışarıdaki açıklık açıldığı gibi sessizce kapandı ve Gılgamış kendini zifiri karanlıkta buldu. Tüneli bulana kadar duvarları hissetti. Genişliği öyleydi ki, iki duvarı da uzanmış elleriyle hissedebiliyordu; duvarlar dokunuşa pürüzsüz geliyordu. Zemin de pürüzsüzdü ama ayakları, yürümeyi daha az kayganlaştıran oluklar hissediyordu. Tavan ulaşamayacağı kadar yüksekti ve tünelin yüksekliğini bilmesine imkan yoktu.

Kör bir adam gibi, elleriyle duvarlara dokunarak ve ayaklarıyla zemini inceleyerek ihtiyatla yürüdü. Gılgamış'ın tahmin ettiği iki saatlik bir süreden sonra tünelin ikiye ayrıldığı bir kavşağa ulaştı. Hangi yöne gideceğine karar vermek için durduğunda, bir yönde sönmekte olan bir kandil gibi titreyen bir ışık gördü - ya da gördüğünü hayal etti. Tünelin o koluna girdi ve kendini tekrar zifiri karanlıkta buldu. Ancak tünelin kıvrılıp aşağı doğru eğimli göründüğünü hissedebiliyordu. En azından iki saat daha yürüdü, hiçbir yere varamadı ve kendisini tünelin girişine geri getirecek bir daireyi takip edip etmediğini merak etmeye başladı. . .

Arada bir kayarak ya da tavandan düşmüş olması gereken bir kayaya takılarak yürüyordu. Beşinci çift saatte

Machine Translated by Google

bitkin bir şekilde oturdu ve durumunu düşündü. Uyuyakaldı ve yarı baygın haldeyken tünelin duvarlarında açılan gizli kapıları görebiliyordu, garip giyimli tanrıların büyülü işlevler sergilediği görülüyordu. Kendine gelip gözlerini açtığında, bu manzaraların hiçbirini göremedi ve bir şeyler görüp görmediğini veya sadece onları hayal ettiğini bilmiyordu.

Dinlendi, kalktı ve temkinli ilerlemesine devam etti. Bir iki saat sonra kötü bir koku almaya başladı ve bir süre sonra ileride bir parlaklık gördü. Işığa yaklaştıkça koku baskın geliyordu, ama yine de ilerledi ve kaya duvarları bir yeraltı gölünün üzerinde bir tavan oluşturacak şekilde düzgün bir şekilde kavislenen devasa bir mağaraya ulaştı. Koku ve parlaklık, sarımsı bir renge sahip sulardan yayılıyordu. Şaşıran Gılgamış, eliyle suya dokundu; bir yanma hissi hissetti ve hızla geri çekti.

Gölün diğer tarafında, ürkütücü ışıkta tünelin devamını görebiliyordu ve karşıya nasıl geçebileceğini merak etti. Gölün etrafından dolaşmanın bir yolunu aradı, ancak çoğu yerde mağara duvarları su yüzeyinde o kadar dikti ki, suya girmeden gitmenin bir yolu yoktu. Küçük bir kaya buldu ve derinliği ölçmek için onu attı, ancak kayanın dibe vurduğunu duyamadı ve gölün çok derin olduğu sonucuna vardı.

Gölün çevresini araştırırken kayalık duvarda bir niş gördüğünde pes etmek üzereydi. İçeri baktı ve orada küçük bir tahta tekne vardı, içinde tek bir küçük kürek vardı. Kayığı sürükleyip suya yerleştirdi, sonra atlarken havaya kaldırdı. Kürekle tekneyi gölün karşı kıyısına taşıdı, ne teknenin suya indirilmesinin ne de kürek çekmesinin ses çıkarmamasına hayret etti. Sanki mağara ya da ürkütücü sular tüm sesleri yutuyordu. .

· . Burası perili bir yerdi ve belki de lanetli bir yerdi ve Gılgamış diğer tarafta tekneden inebildiğinde büyük ölçüde rahatlamıştı. Tekneyi sudan çıkardı ve yeni tünelin başladığı yere çekti. Şimdiye kadar ağır bir şekilde öksürmesine neden olan pis kokudan uzaklaşarak o tünele aceleyle girdi.

Machine Translated by Google

Gidiş bu yakasındaki tünel de kıvrımlı bir şekilde yapılmıştı ve bir süre sonra gidiş ürkütücü ışığı ve kokusu yok olmuştu. Ancak tünelin önceki kısmından farklı olarak, bu kısım yukarı doğru eğimliydi.
Eğim çok kademeli olmasına rağmen, artık yorgun, aç ve bitkin olan Gılgamış, gidiş i çok yorucu buldu. Sık sık oturmak, hatta uzanmak için durakladı. O zaman, duvarların aksine zeminin şaşırtıcı derecede sıcak olduğunu fark etti ve bu sıcaklık bir şekilde enerjisini ve güvenini geri kazandı. Yoluna devam etti ve tünelin bittiği yere ulaştı. Etrafındaki duvarları hissetti ve hiç şüphe yoktu: Daha ileri gitmenin bir yolu yoktu.

Çılgın bir adam gibi, Gılgamış duvarlara ve zemine dokundu. Tavana ulaşmaya çalıştı. "Ah Utu!" diye bağırdı, "Bunca yolu boşuna mı geldim? Bu benim kaderim mi? Dünyanın bağırsaklarında yok olmak için mi?"

Çığlığının büyülü bir etkisi vardı, nasıl olduğunu bilmiyordu. Aniden, biraz önce sağlam bir kaya duvarının olduğu yönden, önündeki yönden gelen serin bir esinti hissetti!

Temiz hava onu canlandırdı ve açılan duvarın mucizesi onu cesaretlendirdi. Yenilenmiş bir güçle ileriye doğru yürürken, suyun damladığını duyabileceği bir yere ulaştı. Tavandan damlaların süzüldüğü yeri bulana kadar duvarları hissetti.
Islak duvarı yaladı; Suydu, şimdiye kadar tattığı her şeyden daha tatlıydı. Ellerini tuttu ve düşen damlacıkları yakalamaya başladı ve dolana kadar içip içti. Sonra dinlenmek için uzandı ve çok geçmeden uykuya daldı.

Sonunda uyandığında sudan biraz daha içti ve yoluna devam etti. Tünel şimdi kıvrılırken aşağı doğru inmeye başladı ve o birkaç kez kaydı ve kaydı. Ama ona doğru gelen temiz hava doğru yolda olduğunu gösteriyordu ve bu ona devam etmesi için güç ve istek verdi. Sonunda, hafif esinti taze serin havaya dönüştü ve ileride bir parlaklık vardı. Oraya vardığında tünelin tavanında bir kuyu olduğunu gördü.

Yukarı baktığında gökyüzünü görebiliyordu!

Şaftın kenarları pürüzlüydü, sanki bilerek dayanak sağlıyormuş gibi. Gılgamış yavaş çatırmandı ve tepeye ulaştığında kendini dışarı attı. Bir dağ yamacındaydı. onun altında

Machine Translated by Google

tepeleri yuvarlatılmış dağ larla çevrili küçük bir vadi görebiliyordu. Gökyüzü parlaktı ve güneş parlıyordu. Bir gün ve bir gece, on iki çift saat yol kat etmiş ti!

Vadinin aş ağ ısında Gılgamış bahçeyle çevrili bir taş ev gördü ve hızla oraya doğ ru adımlarını attı. Oraya yaklaş tıkça çeş itli evcil hayvanları da görebiliyordu, ancak derileri tuhaf renklere sahipti. Bahçeye vardığ ında hayretle durdu.
En güzel ağ açlara, çalılara ve asmalara sahipti, ama gerçek değ ildi: yapraklar lapis lazuli'den oyulmuş tu, tatlı meyveler carnelian'dan. Ağ açtan ağ aca, çalıdan asmaya koş arken, hepsinin değ erli taş lardan yapıldığ ını anladı. Hayvanlara baktı, onlar da hareketsizdi ve taş tan oyulmuş lardı. Onlara inanamayarak dokundu.

"Tanrılar benim için bu bahçeyi ve köy sahnesini yarattılar"
Gılgamış aniden arkasından bir sesin ş öyle dediğ ini duydu.

Gılgamış konuş macıyı görmek için döndü. Mavi bir kuş ak tarafından yerinde tutulan uzun beyaz bir cüppe giymiş , uzun boylu, geniş omuzlu bir adam gördü. Saçları tamamen beyazdı ve uzun sakalı da öyleydi.
Yüzünün derisi ve kolları gergin ve kahverengiydi. Alnı yüksekti, gözleri çökük olsa da iriydi. Gılgamış , Gılgamış 'a baktığ ı gibi ona da baktı.

"Sen kimsin ve burada ne yapıyorsun?" adam ona sordu.

Gılgamış , "Ben Tufandan Ziusudra'yı arıyorum," dedi.

Adam, "Ben Ziusudra'yım," dedi, "ama adımla çağ rılmayalı sayısız yıl oldu. Tanrılar bana Napishtim derler, yani 'Yaş ayan' anlamına gelir, çünkü ben yaş ıyorum, yaş ıyorum ve yaş ıyorum. . ”

"Ve ben Uruk kralı Gılgamış 'ım."

"Erek? Ben öyle bir yer bilmiyorum.”

“Duvarları, rıhtımları, pazar yerleri, sarayı ve gök yüksekliğ inde tapınakları olan Kutsal Bölge ile harika bir ş ehir. Edin diyarında, Fırat Nehri yakınındadır.”

Ziusudra, "Ben o diyarın kralıydım, ama Erek adında bir ş ehrin adını hiç tanımadım," dedi. Gılgamış 'a kuş kulu gözlerle baktı. "Sen sadece bir hayalet misin, gelip geçici bir görüntü mü?"

Machine Translated by Google

"Yaşlı adam," dedi Gılgamış sinirle, "Uruk adında bir şehir var ve ben onun kralıyım! Ama Tufan'dan sonra ortaya çıktı, sizin zamanınızda değil. Lordların Efendisi Anu'nun onuruna Kutsal Bölge kuruldu ve şimdi Leydi İştar onun metresi."

"Yani, sen o yaramaz tanrıçanın hizmetkarı mısın?" Ziusudra daha dostça bir ses tonuyla sordu.

"Ve kardeşinin bir çocuğu! Lord Utu benim vaftiz babamdır!" Gılgamış gururla duyurdu.

"Ben de öyleyim," dedi Ziusudra. "Benden önce Şuruppak kralı olan babam Ubartutu, Lord Utu'nun babasıydı."

"Ben de annemden duydum, Leydi Ninsun. İşte bu yüzden seni aradım, çünkü senin gibi ben de kısmen ilahiyim." Ellerini Ziusudra'ya uzatarak ona masalsı yaraları gösterdi.

Ziusudra, Gılgamış'ın uzanmış ellerine baktı. Sonra, esmer ve gergin tenine rağmen kendi benzer yaralarını bularak, onları Gılgamış'ınkilere dokundurdu. Eve doğru döndü ve seslendi: "Amzara! Uzak diyarlardan bir kral olan Lord Utu'nun zürriyeti bizi ziyarete geldi!"

Bir kadın onları selamlamak için öne çıktı. Uzun beyaz bir elbise giyiyordu. Ziusudra kadar uzundu ama çok daha inceydi. Teni de gergin ve kahverengiydi, saçları da saf beyazdı. Gözleri Ziusudra'nınkiler kadar büyük ve derindi ama yüzü çöküktü olmasına rağmen genç bir güzelliğini koruyordu.

"Bu benim karım, adı Amzara," dedi Ziusudra Gılgamış'a. Ziusudra karısına, "O, Uruk adında yeni bir şehrin kralı ve adı Gılgamış," dedi. "Nasıl ya da neden buraya geldi, hiç bilmiyorum."

Gılgamış, "Seni aradım Ziusudra, çünkü Ebedi Yaşamı arıyorum," dedi.

"Everlife dediğin şeyden doydum," dedi Ziusudra küçümseyerek. "Şimdi eve gel ve kendini tazele, sonra bize masalını anlat."

İçeri girdiklerinde Gılgamış'ı bir hasırın üzerine oturttular ve ona destek olması için bir yastık verdiler. Karısı ona ince buğday gofretleri ve taze

Machine Translated by Google

su yedi ve içti. "Şimdi bize," dedi Ziusudra, "yolculuğunuzun hikayesini ve amacınızı."

"Evimi gemiyle terk ettim," diye başladı Gılgamış, "ama görünmeyen bir el onu mahvetti. Yaya olarak vahşi doğayı geçerek, dağlara tırmanarak, vadileri geçerek devam ettim. Böğürtlen ve kertenkele yedim, çiy damlası ve gizli su içtim. Bir ayıyı ve iki aslanı öldürdüm - bir derisini üzerime palto gibi sardım. Böylece ale-kadının yerine geldim. Beni kayıkçı Urshanabi'ye götürdü. Beni Ölüm Denizi'ne götürdü ve hangi yolu izlemem gerektiğini söyledi. Bölgenin muhafızları kirişleriyle bana vurdular ama etkilenmedim. Üçte iki ilahi olduğumu fark edince, benim için dünyanın bağırsaklarına açılan kapıyı açtılar. . . . Dönen tünelde tam karanlıkta on iki çift saat yürüdüm. Sonra bir çığlık attım ve çıkış açıldı ve beni vadinize getirdi."

"Muhtemel bir hikaye!" dedi Amzara.

"Hayatım, gerçek bu!" diye haykırdı Gılgamış.

"Ve neden onca yolu geldin, tüm bunlara katlandın.
zorluklar?" diye sordu Ziusudra.

"Tanrıların babası Lord Anu'nun kehaneti yüzünden," dedi Gılgamış. Kader Tabletini cübbesinden çıkardı. "Bu bir Kader Tableti. Bana, Lord Anu'nun eseri olan Göklerden gönderildi."

Tableti alıp incelediler. Ziusudra, "Böylesini daha önce hiç görmemiştim," dedi.

"Anu'nun eseri, kavrulmuş ve hasar görmüş mü?" dedi Amzara, sesinde şüpheyle.

Gılgamış sıkıntıyla yüzünü buruş turdu. "Annem Ninsun tarafından Göklerden gelen tablet gizlidir - dokunulamayacak kadar kutsaldır. Bu onun bir benzeridir ve yazısı dilimizde görünür kılınmıştır. Annemin annesinin bir zanaatkarı olan büyük Leydi Ninharsag, büyük Şifacı onu şekillendirdi. Muhafızlardan biri onu ışınıı ile denediği için kavrulmuş."

Tableti alırken eli titredi ve bakışlarını yakaladı.

Machine Translated by Google

“Anu'nun gökten inen eserinden göksel tableti aldığımda, bir hastalık beni rahatsız etti. benim içindedir. . Bu yüzden kemiklerimi tüketmem, bağırsaklarımı tüketmem gerekiyor. . Ölüm beni yakalamadan ebedî hayata kavuş ."

Ziusudra ve karısı bakıştılar.

"Eğer aradığın buysa. . ” Ziusudra başladı.

Amzara, "Bize halkından, şehrinden, ülkesinden daha fazla bahset," diye araya girdi. "Karayı son gördüğümüzde, bir su çığı tarafından süpürüldü."

Yorgunluk ona bunaltıcı olmasına rağmen, Gılgamış onlara Uruk'tan ve Nehirler Arası Ülke'nin diğer şehirlerinden, orada yaşayan insanlardan, tapınaklardan ve tanrılardan bahsetti. Onlara anlattıkça daha çok bilmek istiyorlardı. “Çok uzun zaman oldu” deyip durdular. “Bütün bunları bize anlatacak kimse olmadı” diye tekrar edip duruyorlardı.

"Kimse?" Gılgamış merak etti.

Ziusudra, "Hiçbir ölümlü bu yoldan gelemez," dedi. "Kartallar her yeni ayda bize erzak getirirler, ama bize pek az şey söylerler."

"Nasıl korkunç!" Gılgamış yanıtladı. "Gidip nereye gidebilirsin? Diğerleri yaşıyor mu?”

"Hayır, bu yere hapsolduk, çünkü çekiş en Enlil ve Enki arasında ortadaydık. . ”

“Bunu duymalıyım!” diye haykırdı Gılgamış .

Ziusudra karısına baktı; başını salladı. Bir yudum su aldı, sonra kendini rahatlatmak için bir yastığa yaslandı.

"Sana açıklayacağım gizli bir mesele, Gılgamış , tanrıların bir sırrı," diye başladı. "Ben Şuruppak'ta kralken, tanrıların babası Anu Cennette hüküm sürdü. Dünya'da Enlil ve Enki kardeş olsalar da birbirlerini kıskanıyorlardı. Shuruppak, senin Ninharsag dediğin kız kardeşleri Sud'a adanmıştı. Ama halk bölündü: bazıları Enlil'e, diğerleri Enki'ye yemin etti. Onun, insanlığın Sud ile yarattığı Lord Enki'nin ben de bir tapıcısıydım. . ”

Durdu, anılara gömüldü. Gılgamış sessizdi, gözleri kapalıydı.

Machine Translated by Google

Amzara, "Everlife'ı arayan kahramana bakın," dedi. "Uyku onu bir sis gibi havalandırdı! Uyandır onu da geldiğ i kapıdan dönebilsin!"

"Hayır, bırakın uyusun," dedi Ziusudra. Karısının elini avucunun içine aldı. "Tanrılar onu bize geçmiş in haberleriyle gönderdiler. Geleceğ imizin bir alâmeti olmalı!"

Gözlerinin içine baktı ve baş ını salladı. Gılgamış 'ı yere serdiler minderi baş ının altına koy.

Amzara kocasına, "Yapı ve görünüş ü sana hiç benzemiyor," dedi.

"Sayısız yıl ve birbirimize benziyoruz, aynı tohumun yavruları, aynı konuş uyoruz!" dedi Ziusudra. "İ nsanlık yeniden geliş iyor, eski ş ehirler yeniden inş a edildi ve yenileri kuruldu. Üç oğ lumuz iyi iş çıkardı. . . . Zamanı gelmedi mi sevgili eş im?"

Amzara tek kelime etmedi, sadece baş ını salladı.

* * *

Gılgamış bir irkilmeyle uyandı. Etrafına baktı ve nerede olduğ unu hatırladı. "Uyuyakaldım, çok yoruldum. Neden gözlerimi kapatır kapatmaz beni uyandırdın?"

"Kendi kendine uyandın ve yedi gün yedi gece uyudun!" Ziusudra ona cevap verdi. "Karım her gün senin için taze buğ day keki piş irdi - say onları! Sayıları yedi!"

"O halde aceleci sözlerim için beni bağ ış la," dedi Gılgamış utanarak. "Sanki hikayenize baş ladığ ınızdan bu yana bir an geçti. . . . Bana söylemek üzere olduğ un tanrıların bir sırrı mı?"

Ziusudra, "Pastanı ye ve biraz su iç, benim hikayeme sabredeceksin," diye yanıtladı. Yanında oturan karısına baktı, Gılgamış yemeğ ini yedikten sonra yavaş yavaş konuş maya baş ladı.

"O zaman, toprak geniş ledi ve insanlık çoğ aldı. Anunnakiler, yani Göklerden Dünya'ya gelenler çoğ unlukla erkekti ve bir süre sonra İ nsan'ın kızlarından hoş lanmaya baş ladılar. Utu gibi büyüklerin bile Dünyalı kadınlardan çocukları oldu. Enki,

Machine Translated by Google

İ nsanlığ ın yaratıcısı, tanrıların ve yaratıklarının iç içe geç mesinden ve ç ocukları olmasından memnundu. Sud memnun oldu ve ş ehri Ş uruppak'ta bir yarı tanrı kral olarak meshedildi. Ama büyük Enlil kızmış tı. Dikkat dağ ıtıcı ş eylerin Anunnakileri görevlerinden uzak tuttuğ undan ş ikayet etti. Nibiru'luların Dünyalıların iş lerine karış mamaları gerektiğ i konusunda ısrar etti. Her ş ey onun hoş una gitmedi!"

Ziusudra sudan bir yudum almak iç in durakladı. "Sonra Nibiru'nun geç iş zamanı yaklaş ırken, Enlil tanrılar konseyini topladı.
"Nibiru'nun Dünya ç evresinden geç iş i," diye bildirdi, "Dünya'yı süpürecek bir gelgit dalgasına neden olabilir. Lord Anu, tüm Anunnakilerin uzay gemilerinde Dünya'nın yüzünü terk etmelerini emretti.' Peki ya insanlık? diye sordu Enki. 'Bırakın insanlık yok olsun!' dedi Enlil ve yaklaş an felaketi insanlıktan gizlemek iç in hepsini yemin ettirdi."

"Dünyadaki tüm etlerin sonu!" diye haykırdı Gılgamış .

"Enlil'in dileğ i buydu. Ama Lord Enki, bir yeminle bağ lı olmasına rağ men beni tapınağ ına ç ağ ırdı. Bir ekrana bakarak sözlerini duymamı sağ ladı. "Ö ldürücü bir sel geliyor," dedi, "Dünya'nın tüm yüzünü silip süpürüyor. Anunnaki gök gemileriyle kaç acak. Enlil, insanlığ ın yok olması iç in bize gizlilik yemini ettirdi. Ama Sud ve ben seni insanlığ ın tohumunu, Tanrı'nın tohumunu koruman iç in seç tik. Bir tekne yap' dedi. Bana Dünya'da yaş ayan her ş eyi verdi. . boyutları, dalgaların altında hayatta kalafatlaması. Sonra acele etmemi ve hiçbir şey bırakmamamı emretti. "Utu alacakaranlıkta bir titreme emri verdiğ inde ve bir patlama yağ muru gördüğ ünde," dedi, "bütün soyun, tüm ailen ve akrabalarınla ve gemiye yardım eden zanaatkarlarla birlikte gemiye bineceksin. bir bina ve Lord Enki'nin size göndereceğ i bir denizci, tüm kır hayvanları ve her türden diğ er yaratıklar, hepiniz yaklaş an Tufan'dan sağ ç ıkabilesiniz.'"

Evin iç i ısınıyordu ve Ziusudra terini sildi. Amzara zaman zaman baş ını sallayarak sessizce oturdu.
Gılgamış büyülenmiş bir ş ekilde oturdu. "Belirtilen günde, unutulmaz bir gün, ş afağ ın ilk parıltısıyla güney göklerinde kara bir bulut yükseldi. A

Machine Translated by Google

fırtına tepeleri ve ovaları aşarak gök gürlemeye başladı. Anunnaki istasyonlarında gökgemilerine atladılar, parıldamalarıyla ülkeyi alevler içinde bıraktılar, toprağı bir çömlek gibi salladılar. Aceleyle tekneye atladık ve ambar kapaklarını kapattık. Köpekler gibi sinerek teknenin duvarlarına çömeldik. Altı gün altı gece fırtına ülkeyi silip süpürdü. Sonra deniz sessizleşti; fırtına hala devam ediyordu. Tekne su üzerinde yüzmek için yükseldi. Bir kapak açtım ve dışarı baktım. Eskiden toprağın olduğu yerde şimdi su vardı. Her yer düz bir çatı kadar düz bir şekilde suyla kaplıydı ve olan her şey süpürüldü. Tüm yaşam yok oldu ve insanlık kile dönüştü!"

Anılar Ziusudra'nın gözlerini yaş arttı ve devam ederken sesi titredi. "Nereye baksam sadece su gördüm. Kuşları kara aramaya gönderdim, ama yoktu. Oturup günlerce yas tuttuk. . . . Ama sonra sular çekilmeye başladı ve bir gün gönderdiğim güvercin geri dönmedi ve bir yerlerde kara olduğunu biliyorduk. Bunun üzerine Enki tarafından atanan denizci Puzuramurri, Lord Enki'nin talimat verdiği gibi tekneyi ikiz zirveli Nisir Dağı'na yönlendirdi. Orada, gece, tekne titredi ve durdu. Kuru toprağa çarpmıştık!"

"Tufan sona erdi!" diye haykırdı Gılgamış .

"Gelgit dalgası, evet, ama felaket değil. Gemidekilerin hepsini dışarı çıkardım ve yanmış bir kurban sundum. İki zirvenin tüm görkemi ortaya çıktığında, birbiri ardına inen gök gemilerini görebiliyorduk. Yanmış lezzetli etin kokusunu aldılar ve bal çömleğinin çektiği sinekler gibi geldiler. Lordlar Enki ve Enlil de gelene kadar birer birer karaya çıktılar. Enlil bizi gördü ve çok kızdı. "Yeminini kim bozdu ve sırrı bir Dünyalıya açıkladı?" O bağırdı.

. . . Bilge Sud öfkesini yatıştırdı ve ilahi tohumumun konusunu gündeme getirdi. Diğerleri de konuşarak hoş görü istediler. Sonunda Enki, tanrıların sırrını bana açıklamış olabileceğini kabul ederek konuştu. "Yiğit Enlil, kardeşim," dedi, "toprağı sürmek, meyve bahçelerine bakmak, koyunları gütmek ve altın çıkarmak için, Dünyalılara ihtiyaç var. İnsanlık olmadan, tanrılar kalamaz. Anunnakiler Dünya'da kalacaklarsa, bunu insanlıkla paylaşmaları gerekir!"

"Ve Enlil sallandı mı?" diye sordu Gılgamış .

Machine Translated by Google

Ziusudra elini kaldırarak sözünün kesilmemesi gerektiğini belirtti.
“Hikmetli sözlerden öğüt aldı, ama bağışlayıcı değildi. 'Bırakın
Ziusudra'nın soyu çoğalsın ve yayılsın, ama hastalık ve ölümle ıstırap
çeksin. Bırakın insanlık Dünya'yı Anunnakilerle paylaşsın, ama bölünsün
ve bölgelere ayrılsın. Bazıları benim evime, bazıları da üvey kardeşim
Enki'nin evine tapınsınlar, ama ikisi yapsın. Ve birbirlerine karışmayan
uyarak gelsinler.” Ziusudra'ya karşı sözünü bitirdiğinde, Enlil elini onun elinin üzerine koydu
tuttu ve gök gemisine götürdü. "Tanrıların bir bölgesinde yaşayacaksın,"
dedi, "Nibiru'nun bir sonraki yakınına kadar, roket gemileri yükselip
gezegenler arasında dolaşan gemileri karşılayıncaya kadar."

Sesi kesildi ve sustu. Amzara da sessizdi.

"O felaket, o müthiş Tufan, ne kadar zaman önceydi?"
diye sordu Gılgamış.

"Nibiru o zamandan beri iki kez gelip gitti," diye yanıtladı Ziusudra.

"Ama dedi Enlil. ." Gılgamış başladı ve görevini tamamlamadı.
cümle.

Ziusudra, "Savaşlar vardı, tanrılar arasında savaşlar vardı," dedi.
“Harika savaşlar, tam burada, yasak bölgenin semalarında, ilk geçiş
anında. . . . Sonra, ikincisinde bize yer yoktu.
Görüyorsun, Gılgamış, tanrıların gerçek sırrı şudur: Onlar bile yaşlanıp
ölürler, ancak yıllarının bizimkilerden farklı olması dışında. .
. . Evet, uzaklardan Gılgamış - her şey
ve herkes için, Göklerde olduğu gibi Dünyada da belirlenmiş bir zaman
vardır. Doğmak için bir zaman, ölmek için bir zaman arkadaşım!”

“Ama o kadar zaman yaşadın; tanrılar gibi oldunuz!”
Gılgamış ısrar etti. "Bu sırrı çözmeye geldim, Ziusudra!"

"Bizi sonsuza dek genç tutan kuyumuzun suyudur."
Ziusudra ona söyledi.

"Bu bir bitki, Hayat Ağacı'nın meyvesi, dedi annem!"
Gılgamış itiraz etti.

"Bu su," dedi Ziusudra vurgulayarak. “Gerçekten bir bitki vardır ve
meyvesi Hayat Meyvesidir. Ama biz onu tüketecek miydik, o

Machine Translated by Google

bir daha büyümeyecekti. Bu nedenle tanrılar onu kuyunun dibine diktiler, hiç solması olmadı. Suyu içeriz ve içinde yıkanırız, çünkü o meyvenin gücüyle Yaşam Suyu'dur."

"Kuyu nerede?"

"El işi bahçede. Anunnaki kazdı. Suyu, Dünya'nın altından akan iki nehirden en saf olanıdır. Ve bitkinin kendisi, Nibiru'dan getirildi."

Gılgamış, "Gerçekten bir mucize," dedi. "Yaşamak ve onsuz yaşamak sonu gerçekten de ilahi bir lütuftur!"

"Yaşamak ve yaşamak, gözlerden uzak, bilmek için oğullarınız ve torunlarınız ve takip edenlerin hepsi ölüyor. . . . Sen buna lütuf mu diyorsun?"

"Bunlar umutsuzluk sözleri," diye yanıtladı Gılgamış. "Gizliliğiniz aklınızı karıştırdı. . . . Bana gelince, ölüme karşı yaşam, her zaman seçerim. Beni kuyuya götür de onun suyundan yiyip ebede kadar yaşayayım!"

Ziusudra karısına baktı. Başını salladı.

"Sonsuza kadar yaşamak için sonsuza kadar burada kalmalısın," dedi Gılgamış'a. "Suyu sürekli içmelisiniz, yoksa etkileri geçer."

"Bana kuyuyu göster!" Gılgamış ısrar etti.

Benimle gel, dedi Ziusudra. Gılgamış'ı yapay bahçeye götürdü ve ona kuyuyu gösterdi. "Derin, çok derin" dedi.
Sonra eve döndü ve Gılgamış'ı bahçede yalnız bıraktı.

Gılgamış kuyunun içine baktı ama dibini göremedi. Elbisesinin kenarını yırtıp şeritler yaptı ve şeritlerle ayağına ağır taşlar bağladı. Eve doğru dönüp baktı. Ziusudra ve Amzara kapıda durmuş onu uzaktan izliyorlardı. Amzara'nın ona veda eder gibi elini kaldırdığını gördü.

Ama ben sadece dalacağım ve meyveleri koparacağım, diye düşündü. Elini onlara kaldırdı ve dostça salladı. Sonra kuyuya atladı.

Soğuk su ona bir darbe gibi çarptı. Ağır taşlar onu aşağı çekerken nefesini tuttu. Kuyu derin olmasına rağmen su o kadar saftı ki ağzından çıkan ışık aşağıya doğru sızıyordu. Ne zaman o

Machine Translated by Google

dibe ulaş tığ ında, kuyunun dibinde akıntılar olduğ u iç in suda hafifç e sallanan bir bitki gör dü. Bitki, yuvarlak meyvelerin büyüdüğ ü kısa, kalın dalları olan uzun, düz bir gövdeye sahipti.
Sapı tuttu ve güç lü bir ç ekiş le bitkiyi - kök lerini ve hepsini - kopardı.
Bitkiyi sol elinde tutarak, sağ elini kullanarak ağ ır taş ları hanç eriyle keserek ayaklarını serbest bıraktı.

Elinde aziz ödülle havada süzülmeyi bekliyordu. Ama bitkiyi kopardığ ı anda su dönmeye baş ladı ve onu kuyunun dibine sabitledi. Ciğ erleri hava iç in patlıyordu ve gözleri bulanıktı. Bilincini kaybediyordu ve görünmeyen eller tarafından ç ekildiğ ini, güç lü bir ağ ız tarafından emildiğ ini hissetti. Ama o değ erli bitkiye, biricik yaş amına tutunduğ u gibi tutundu.

Machine Translated by Google

15

İlk zamanlarda belirlenmiş olan ritüellerin ve prosedürlerin gerektirdiği gibi, on iki günlük Yeni Yıl şenliği İştar, Ninsun ve diğer on küçük ilahın Uruk'tan sessizce ayrılışıyla başladı. Anunnaki henüz Dünya'da değildi. Bu, ilk gece gün batımından sonra, tüm halkın ve evcil hayvanlarının içeride olması gerektiği zaman gerçekleşti, çünkü dışarıda olmak kesin ölüm demekti.

Tanrılar, meşale taşıyan rahipler eşliğinde toplandıkları Kutsal Bölgeden sessizce hareket ettiler. Rahipler tarafından yönetilen mavnalara binmek için Kutsal Rıhtım'a geldiler. Fırat Nehri'ne giderken Derin Sular Kanalı boyunca yelken açarak şehrin surlarındaki Büyük Kapı'dan geçtiler.

Belirlenen kıyıya ulaştıklarında saat gece yarısını geçmişti.
İnerek sessizce "Dünyada Yaşam Başlıyor" adı verilen sazdan kulübeler topluluğu olan Bit Akiti yerleşkesine yürüdüler. Meşaleleri yerleşkenin etrafındaki yerlerine sabitleyen rahipler, mavnalara çekildiler ve tanrıları yalnız bırakarak Uruk'a döndüler. Orada ne tür ayinler düzenlediklerini, hangi gizli görüşmelerde bulunduklarını, hiçbir ölümlü insan - hatta Baş Rahip bile - hiç bilmiyordu.

Sabahleyin, tanrıların şehri terk ettiğini öğrenmiş gibi yapan Kutsal Bölgedeki rahipler, halkı uyarmak için koç boynuzu üflediler. Tüm bolluğun, güvenli yaşamın ve temel kutsal törenlerin kaynağı olan tanrılar, insan sürülerini terk etmişti. Tapınaklardan koşan koşucular sokaklarda koşuşturarken bağırdılar: "Pişmanlık!
Tövbe! Herkes günahlarını itiraf etsin ve bağışlanma dilesin!" İnsanların birbirlerinden ve tanrılardan af diledikleri ve günahlarını itiraf ettikleri dört günlük tövbe ve günah çıkarma böyle başladı - bazıları ana tapınaklarda, bazıları sokak köşesindeki türbelerde, ama çoğu evlerinin sınırları içinde, evlerinde. sunaklar.

Machine Translated by Google

İ kinci sabah, Baş Rahip ş afaktan iki saat önce kalktı ve arınmış ve düzgün bir ş ekilde giyinmiş olarak, ona geleneksel sabah tekliflerini sunmak iç in İ ş tar tapınağ ına gitti - sanki tanrıç a oradaymış gibi davranarak onun geri dönmesini bekliyordu. . Ama değ ildi ve ardından gelen feryat kasabayı doldurdu.

Üç üncü sabah Baş kâhin, İ ş tar'ın tahtının önüne iki heykelcik koydu: biri sedir ağ acından, diğ eri selvi ağ acından.
Her ikisi de altınla kaplanmış tı: biri yılan suretinde, diğ eri akrep suretindeydi.
Ve bir rahipler topluluğ unun huzurunda, Baş Rahip, insanların bu sürünen yaratıklardan etkilenmeye istekli olduğ unu ilan etti. Zehirleri günahkarları öldürecek ve doğ ru olanları cezalandıracak, böylece tanrıların geri dönmesini ve merhamet etmesini ve yaş amı ve bolluğ u geri getirmesini mümkün kılacaktır.

Ş ehirlerin, köylerin, meyve bahç elerinin ve tarlaların olmadığ ı, insanın vahş i doğ ada yaş adığ ı - sürünen hayvanlar tarafından ısırıldığ ı ve sokulduğ u ve vahş i hayvanlar tarafından avlandığ ı - zamanları sembolik olarak hatırlatan rahipler, daha sonra, aslanları kafeslerinden serbest bıraktılar. Ishtar'ın arabasını sür. Canavarlar ş ehrin sokaklarında ç ılgına dönmüş ve ş aş kına dönmüş , yollarına ç ıkan herkesi penç eliyor, cesaretlerini kanıtlamak iç in sokaklarda önlerinden koş maya cüret eden birkaç adamı hırpalıyordu.

Dördüncü günün sabahı, Baş Rahip, gün doğ umundan tam olarak üç saat yirmi dakika önce büyük ziggurata ç ıktı ve İ ş tar gezegeni Sabah Yıldızı'nın yerini tespit etti.
Kutsamaları ilan ederek ellerini kaldırdı ve gezegeni selamladı.
Sonra zigguratın tepesinden toplanmış rahiplere talimatlarını bağ ırdı.

"Cennette İ ş tar doğ du! Göksel kraliç e dualarımızı duydu. Kutsal Bâge'de yapılabilecek her ş ey yapıldı. Ş imdi Ishtar'ı Dünya'da ayağ a kaldırmak kral ve insanlar iç in! Git, sözü ilet, sarayda ve ş ehirde bilinsin!"

* * *

O gün, festivalin dördüncü gününün öğ leden sonra, Niglugal gergin bir ş ekilde odasında volta atıyordu. Sadece ne zaman durdu

Machine Translated by Google

Kabe geldi; selam vermek için kolları sıvadılar.

"Şehirde artan bir huzursuzluk var," dedi Kaba hemen.

"Burada bile hissedebiliyorum," diye onayladı Niglugal.

"Yarın beşinci gün," dedi Kaba, "halkın saraya yürüdüğü zaman. . .
. Ve kralımız yok. Urnungal derhal tahta oturmalı!"

Niglugal, "Tanrıçanın önceden kutsaması olmadan bir kralı tahta çıkarmak çok nadirdir," dedi.

"Ama Leydi İştar—bütün tanrılar Bit Akiti'de!"

"Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?" dedi Niglugal, neredeyse bağırarak. "İştar ve Ninsun arasında şimdiye kadar kralın geri dönmesini ya da ölü bulunmasını beklemek üzerine varılan o lanetli anlaşma. . . . O olmasaydı, sence ben zaten rol yapmaz mıydım?"

"Oyunculuk mu? Nasıl?" diye sordu Kaba, Niglugal'a bakarak.

"Boş ver," diye yanıtladı Niglugal, komutanın bakışlarından kaçınarak. "Gerçek şu ki, yarının ayinleri için bir kral gerekiyor ve yok. Öte yandan, en önde gelen oğul, genç yaşını görmezden gelsek bile, tanrıça olmadan tahta çıkamaz. . "

"Öyleyse?"

"Bu nedenle, bir yedek, geçici bir kral olmalı"
dedi Niglugal, yüzünü Kaba'ya dönerken.

"Sen?" diye sordu Kaba, eli kemerindeki hançeri kavrayarak.

"Evet, ben, eğer başka bir çözüm bulamazsan. . sen?" . . Olabilmek

Kaba, "Düşüneceğim ve diğer komutanlarla tartışacağım"
ona söyledi. "Gılgamış'a bağlılık yemini ettim!"

"Ben de öyle," dedi Niglugal. "Ama gitti ve görünüşe göre artık yaşayanlar arasında değil."

Kabe giderken tekrar kolları sıvadılar ve yalnızken Niglugal'ın yüzünde geniş bir gülümseme belirdi.

Kader, diye düşündü, ona iyi davranmıştı.

* * *

Machine Translated by Google

"Kapıyı aç ve beni içeri al!" adam surlardaki muhafızlara bağırdı.

Aşağıya baktılar ve bitkin bir adam gördüler, elbiseleri yırtık pırtık, saçları dağılmış, yanakları çökük, sandaletleri yırtıktı.

"Git başımdan, dilenci!" diye bağırdı askerlerden biri. "Şehrin kapıları Yeni Yıl festivali sırasında kapalıdır. Bunu dilenciler bile biliyor!"

"Yeni Yıl festivali mi? Bir yıl geçti mi?"

"Mevsimleri bilmiyor musun, dilenci?" asker bağırdı, mızrağını kaldırıyor. "Git yoksa seni kendine getiririm!"

"Ben dilenci değilim!" dedi gezgin. "Ben kralım!"

Asker kahkahayı patlattı. "Çabuk gelin ve silahlarınızı kaldırın," diye yoldaşlarına seslendi. "Dilencilerin kralı kapıda!"

"Ben Uruk kralı Gılgamış'ım!" Kapıdaki adam bağırdı. "Kapıyı aç ve beni içeri al!"

Yoldaşları tarafından övünen dilenciyi görmek için çağrılan surdaki askerler kahkahalarını kestiler, çünkü adamın sesinde otorite ve emir vardı. İçlerinden biri sonunda, "Kaptanı arasak iyi olur," dedi.

Kaptan olay yerine geldiğinde, "Hey, yaşlı adam," diye bağırdı. "Kral Gılgamış çoktan gitti ve öldü. . . . Git, kapılar açılıncaya kadar kırlarda barınak bul, sonra seni içeri alıp sadaka vereceğim. Şimdi yok ol!"

"Ben sadaka isteyen bir dilenci değilim!" adam arkadan bağırdı. "Ben Gılgamış'ım, gitmiş ama geri dönmüş ve yaşayanların arasındayım! Ben Urnungal'ın babası ilahi Ninsun'un oğluyum. Büyük tanrılar adına, şehrime girebilmem için kapıyı açın!"

Yüzbaşı askerlerle bakıştı. "Sözlerinde gerçek olsa bile bayram bitmeden kapı açılmaz" dedi.

"Baş bakan Niglugal'ı çağırın!" Kapıdaki adam emretti.

Kaptan kararsız bir şekilde etrafına bakındı. Askerlerden bir iki tanesi omuz silkti. "Pekâlâ," dedi kaptan sonunda, "saray'a haber vereceğiz. Bırakın bu yabancının yaygarasıyla üstler ilgilensin."

Machine Translated by Google

Niglugal surlarda belirene kadar biraz zaman geçmişti. Görüş alanına girdiği anda, kapıdaki adam bağırdı, "Niglugal, benim sadık mabeyincim! Ben senin kralın Gılgamış! Geri döndüm!"

"Ses," diye haykırdı Niglugal, "kralın sesidir! Kapıyı aç, acele et!"

"Ama bayram. . ." Kaptan itiraz etmeye başladı.

"Kral bu, seni aptal!" Niglugal ona bağırdı. "Oğlun, babası hâlâ hayattayken mirasçı olmasını mı istiyorsunuz?"

Kaptan kapıyı açma emrini bağırırken, Niglugal surun basamaklarından aşağı koştu. Kapının açılmasını ve gezginin içeri girmesini bekledi.

"Niglugal, benim sadık mabeyincim!" adam kollarını uzatarak bağırdı. "Gel, seni kucaklayayım!"

Niglugal başını eğdi, sonra adama baktı. Bir adım öne çıktı ve uzatılan elleri yakalayarak yanlara çevirdi, belirgin yara izleri aradı. Oradaydılar.

"Şüphelerimi bağışlayın," dedi Niglugal, "ama emin olmak zorundaydım. Sesiniz ve boyunuz dışında çok değişmişsiniz kralım!"

Gılgamış onu kendine çekti ve kucakladı. Birkaç dakika öylece sarıldılar, gözlerinde yaşlar vardı.

"Seni ölü sandık," dedi Niglugal. "Denizciler geminizin enkazını buldular. . . . Ve işte buradasın, yaşıyorsun! Ama yanakların çökmüş, etin büzülmüş, tenin deri gibi. Neredeydin, nasıl hayatta kaldın?"

"Sana her şeyi anlatacağım," dedi Gılgamış, "gücümü ve soğukkanlılığımı yeniden kazandıktan sonra. Beni saraya götür!"

Bir müfreze asker eşliğinde saraya doğru ağır ağır yürüdüler. Onlar ilerlerken, kralın dönüşünün haberi şehre yayıldı. "Gılgamış yaşıyor! Gılgamış geri döndü!" insanlar birbirine bağırmaya başladı. Kalabalıklar saraya giden sokakları doldurmaya başladı. Gılgamış onlara elini salladı; bazıları selamına karşılık verdi.

"Festivalin hangi günü, insanlar sokaklarda mı?"
diye sordu Gılgamış.

Machine Translated by Google

"Beş inci."

Gılgamış, Niglugal ile yüzleş mek için adımlarını durdurdu. "Beş inci gün mü? O zamanlar Tam zamanında geri döndüm!"

"Gerçekten," dedi Niglugal. "Acele etsek iyi olur, yakında pandemonium için patlayacak."

Gılgamış, onu durdurmak için elini Niglugal'ın omzuna koydu. "Eğer ben bugün dönmediler," dedi, "ne o zaman?"

"Tanrıçalar, annen ve Leydi İş tar arasındaki anlaş maya göre, yılın beklenmesi gerekiyordu. Tahtta kimse oturmadı."

"Oğlum, Urnungal?"

"İyi ama tahta çıkmadı."

"Leydi İş tar baş ka birini mi tercih ediyor? Baş Rahip Enkullab?"

"Enkullab öldü," dedi Niglugal. "Anu'nun görünmeyen eli tarafından yere serildi."

"Anu harika ol!" diye haykırdı Gılgamış. "Bu ne zaman oldu?"

"Eridu'yu geçip Aş ağı Deniz'e doğru yola çıktıktan kısa bir süre sonra."

"Bana nasıl olduğunu anlatmalısın," dedi Gılgamış. "Şimdi Baş Rahip kim?"

"İş tar'ın isteğiyle en uzun süre hizmet etmiş olan rahip seçildi. Dinenlil onun adı. Nippur'un rahip tohumundandır. Babası, Nippur'daki yıldızların yolları akademisine baş kanlık eder ve Lord Enlil'in sadık bir hizmetkarıdır."

"Oğlum güvende o zaman? Tapınağın düş manlığı sona erdi mi?"

"Evet, gerçekten öyle," diye yanıtladı Niglugal. "Şimdi acele etsen iyi olur. Yıkamak ve değiş, çünkü talepkar kalabalıklar yakında sarayda olacaklar."

Adımlarını hızlandırdılar. Saraya yaklaş tıkça kalabalık yoğunlaş tı ve askerler kral ve mabeyincisi için bir yol açmak için bir falanj oluş turmak zorunda kaldılar. Saraya yaklaş tıklarında ve gözetleme kulelerinden görülebildiğinde, bir müfreze asker yardıma koş tu. Birliklerin komutanı Kaba tarafından yönetiliyordu.

"Krala selam olsun!" diye bağırdı iki grup karş ılaş ınca.

Machine Translated by Google

Gılgamış , kahramanlar gibi onunla kol kola girdi. "Bu
Seni görmek güzel, Kaba," dedi.

"Hoş geldiniz lordum," diye yanıtladı Kaba, baş ını eğ erek. "Biz
hepsi seni özledi."

"Peki Urnungal nerede?" diye sordu Gılgamış .

"Kraliyet odalarında seni bekliyor," dedi Kaba. "O iyi."

Gılgamış komutanla bakış tı. "Bekleyemiyorum
onu gör," diye yanıtladı.

* * *

Baba ve oğ ul buluş tuğ unda uzun bir kucaklaş ma oldu ve Gılgamış 'ın
gözlerinde yaş lar ve boğ azında bir yumru oluş tu.

"Nasıl büyümüş sün!" Gılgamış sonunda söyledi.

"Öldüğ ünü söylediler," dedi Urnungal, "ama inanamadım. . . " Yüzünü babasının
göğ süne gömdü.

Gılgamış , oğ lunun gür saç larını okş adı. "Yaş amaya değ er tek ş ey sensin,"
dedi yumuş ak bir sesle. Sonra oğ lunu geri iterek ona iyi baktı.

"Büyük ve güç lü ve daha olgun!" Gılgamış ona gülümseyerek söyledi. "Değ erli
bir varis!"

Urnungal babasına bakarak, "Artık geri döndüğ üne göre, olgunlaş mak ve devlet
iş lerini öğ renmek iç in gerç ekten zamanım var," dedi. "Çok daha zayıf ve daha
esmer olsan da eski benliğ insin, ama ş imdi daha da iyisin, değ il mi?"

Gılgamış ş aş kın görünüyordu.

"Büyükannem, Leydi Ninsun, bana sırrınızı söyledi, Peder,"
dedi Urnungal gülümseyerek. "İ lahi atalarınızın size hak ettiğ i gibi, Yaş am
Meyvesini elde etmeye gittiğ inizi!"

"O yaptı?" dedi Gılgamış , elini oğ lunun omzuna koyarak.
"Ne yazık ki, kaderin benim iç in kaderi bu değ il. . . . Gel otur anlatayım." Odada
meyve ve ş arap vardı ve Gılgamış güç toplamak iç in ş araptan bir yudum aldı.

"Gemimiz bir iblis tarafından batırıldıktan sonra," demeye baş ladı oğ luna,
"sadece Enkidu ve ben kurtulduk. Ancak Enki'nin bir yaratığ ı olan Enkidu, denizin
tuzlu suyuna dayanamadı. o benim gözümün önünde

Machine Translated by Google

solmuş . . . . Annemin bana gösterdiğ i haritayı hatırlayarak, yaya olarak vahş i doğ ayı geç tim. Acılarımı ve maceralarımı sonraya saklayacağ ım, çünkü hepsinin bir katip tarafından yok edilmesini istiyorum. Uzun bir maceradan sonra tanrıların kayıkçısı Urş anabi'nin yardımıyla suyu ölüm olan denizi geç tim. Kutsal portallardan geç tim; Yasak bölge muhafızlarının meydan okumasına dayandım. Tufan'ın kahramanı Ziusudra'nın karısıyla birlikte yaş adığ ı vadiye bir tünelden geç erek yolu gösterdiler. Bunca yıl, dibinde Hayat Meyvesinin yetiş tiğ i bir kuyu sayesinde hayatta kaldılar. Suyu iç erek sürekli genç leş iyorlardı. . . .

Kuyuya atladım ve Yaş am Bitkisini kopardım, böylece onu Uruk'a getireyim, yeniden dikeyim ve genç leş eyim!"

"Bu harika bir haber!" diye bağ ırdı Urnungal. "Tahta çıkmamdan söz ediliyordu ama onlara kral olmak istemediğ imi söyledim. . . hayattayken değ il!"

Gılgamış 'ın eli titredi. "Bu benim sırrım," dedi.
"Kemiklerimde ölüm var, günlerim sayılı. . . ve kral olacaksın!"

"Ama Yaş am Meyvesi - anladın, dedin!"

"Bitkiyi koparıp ayağ ımdaki taş ları kestikten sonra gözlerim bulanıklaş tı ve ciğ erlerim patladı. Kuyunun dibinde birleş en iki ırmağ ın akıntıları beni bir girdaba kaptırdı. Bilincimi kaybettim ve hızlı akıntılar tarafından ölü bir ceset gibi taş ındım. . . . . Uyandığ ımda kendimi bilmediğ im bir denizin kıyısında, bitkiye tutunmuş halde buldum. Kıyı boyunca yürüdüm, ne vadiyi ne de onu çevreleyen dağ ları gördüm. Sonunda bir balıkçı gördüm; bana su ve ekmek verdi. Uruk'u ve bizim topraklarımızı bilmiyordu. Ama bana Dar Deniz'in karş ısında bir köy bulacağ ımı söyledi. Beni kayığ ı ile karş ıya geç irdi ve bana ağ açların göğelendiğ i ve soğ uk su çeş mesi olan bir yer gösterdi. . "

Gılgamış sürahiden su iç mek iç in yeterince durdu.
"Çilem suyla geç se de, bir ş ekilde susadım ve kurudum, elbisemi çıkardım ve bitkiyi kenara koydum. . . . çeş me, ardından serinletici bir yüzmek iç in havuzuna dalın. . "

Eli ş iddetle sarsıldı ve gözlerinden yaş lar geldi.

Machine Translated by Google

"Sonra ne oldu?" diye sordu Urnungal.

“Bir yılan. . . bir yılan beni Everlife'dan soydu!"

"Yılan mı?"

“Yılanların en aş ağ ısı olan bir yılan, ç eş menin yanına bıraktığ ım bitkinin kokusunu aldı. . . . Kayaların arasından ç ıkıp bitkiyi alıp götürdü! Havuzdan ç ıkarken kayarak uzaklaş tığ ını gördüm. Ezmek iç in bir kaya yakaladım, ama niş an alamadan kayaların arkasında kayboldu ve tüm ç ılgın arayış ım boş unaydı. . ”

"Ya bitki, Yaş am Meyvesi?" Urnungal bağ ırdı.

“Yılanla birlikte ortadan kayboldu. . · · Oturup acı acı ağ ladım oğ lum. Saatlerce gözlerimden yaş lar süzüldü. Utu'ya sesimi yükselttim; Lord Anu'ya öfke ve ıstırap iç inde bağ ırdım. Sonra güldüm ve güldüm. . ”

"Güldü?"

"İ roniyi görmüyor musun, Urnungal? Bitkiyi kuyudan koparark, sonuç larını düş ünmeden Ziusudra ve karısına ölüm getirdim. . . . Ve yalnız balıkç ı ve onun beni getirdiğ i yılan, ç abuk cezamın birer aracıydı.

· . . Adam, anladım, kaderinden kaç amaz. Ne kadar yükseğ e tırmanırsak, daha sert düş eriz!”

Urnungal elini babasının koluna koydu. "Görünmeyen yerler gördün," dedi, "karla kaplı dağ lara tırmandın, Huwawa'yı ve Gök Boğ asını yendin. . . . Adın asla unutulmayacak, masalın sonsuza dek okunacak!”

“Yolculuklarımdan ve yaptıklarımdan, uzaklardaki maceralarımdan ve bugünün Uruk'a dönüş ünden, hepsini kil tabletlere yazabilmesi iç in kraliyet katibi Dubş ar'a okuyacağ ım. Ş imdi oğ lum, henüz kral olmak istemiyorsan, gelecek ayinler iç in kendimi hazırlamama izin ver ve belki de gerekli uykuyu bile yakalayabilirim. . ”

Urnungal ayrılırken oğ lunu alnından öptü.

* * *

Dört günlük tövbe ve endiş eden sonra, ayın beş inci günü
Yeni Yıl festivali, insanların ş iş elenmiş duygularına ç ıkış noktası sağ ladı

Machine Translated by Google

gevş emek iç in. Öğ le vakti, halk sokaklara döküldü ve davul ç almaya ve korna ç almaya baş ladı. Kargaş a, öğ leden sonra geç saatlerde, halk sarayda birleş en isyankar bir alay halinde gruplaş tığ ında doruğ a ulaş tı. Rahipler, tanrıların dönüş ünü güvence altına almak iç in ellerinden geleni yapmış lardı. Sadece kral halk adına aracılık etmek -onların kefaretini ödemek, ş ehir ve halkının yeniden arınması ve böylece tanrıların dönüş üne layık olabilmesi iç in ihlallerin gerektirdiğ i aş ağ ılamaları ve cezaları kabul etmek iç in- kalmış tı. .

Bu vesileyle, kral saraydan muhafızlar veya kraliyet maiyeti olmadan tek baş ına ç ıkmak zorunda kaldı. Kutsal Bölge'ye giden alayı yönetirken, halk tarafından alay konusu edildi ve onlar tarafından teş vik edildi.

Gılgamış , sarayın ana kapısının surlarında onunla birlikte duran diğ erlerine, "Bu hiç hoş lanmadığ ım kısım," dedi. “Ama kral olarak görevimi yapacağ ım. . ”

Kalabalığ ın haykırış ları, kralın ortaya ç ıkıp tövbe alayına önderlik etmesini talep edene kadar daralıncaya kadar bekledi. Sonra aş ağ ı indi ve kapıdan ç ıktı. Kalabalık, onları Kutsal Bölgeye götürebilmesi iç in arkalarına giden bir yol aç tı. Yürüyüş e baş ladıktan sonra, bağ ırış lar, davul ç alma ve korna ç alma yeniden baş ladı. Tüm itiş kakış larla birlikte, kalabalığ ın baş ındakiler olan ş ehir Yaş lıları, kalabalığ ı kralın arkasında belli bir mesafede tutuyordu.

Kutsal Bölge'nin kapılarını sözde isteksizce aç an rahipler kalabalığ ın iç eri girmesine izin verdi. Kurbanlar Masası'na yaklaş an kral, kaybolan tanrılara geleneksel bir koyun kurbanını değ il, krallık sembollerini sundu. Rahiplerin yardımıyla, önce tacını ve mantosunu, yani tanrısal olarak verilmiş yetkisinin sembollerini bıraktı; sonra krallığ ın simgesi olan asa elinden alındı; ve sonunda güç ve fethin simgesi olan Kutsal Topuz'dan vazgeç mek zorunda kaldı.

Böylece hem göksel hem de Dünya üzerindeki tüm yetkiden yoksun bırakılmış olarak, Baş kâhinin önünde dizlerinin üzerinde durdu. Kral, "Günahlarımı ve suç larımı itiraf etmek iç in buradayım," dedi, ç ünkü bu onun Kefaret Günüydü. Ve tüm insanların gözü önünde, Baş Rahip kralı tokatladı.

Machine Translated by Google

Nihai bozulmanın bir iş areti olarak yüzünün her iki yanını ve kulaklarını çekti.

Kral, yedi kez tekrar tekrar, "Günahlarımı ve ihlallerimi itiraf etmek için buradayım," dedi.

Ve sonra Baş Rahip ona yüksek sesle şöyle dedi: "İçeri gir. türbe, orada af dilemek için."

Bunu takiben, insanlar sessiz bir sessizlik içinde gün batımını beklediler, altıncı günün başlangıcı.

Karanlık çöktüğünde ve Göklerdeki yıldızlar tamamen görünür hale geldiğinde, Baş Rahip Eanna'dan çıktı ve ilahiler ve dualar söyleyerek ve ziguratın her aşamasında içkiler sunarak ziguratın basamaklarını yavaş çatırmandı. Ardından, kalabalığın üzerine tam bir sessizlik çöktüğünde, When In the Heights — Yaratılış Destanı, inancın onaylanmasının yıllık okumasını gerçekleştirme zamanı gelmişti . Güneş sisteminin ilk zamanlarda nasıl var olduğunun, Gök ve Dünyanın nasıl yaratıldığının, Nibiru'nun güneş sistemine nasıl katıldığının, yaşamın nasıl başladığının ve Anunnaki'nin Dünya'da Cennet Geçidi'ni nasıl inşa ettiğinin kutsal hikayesiydi. tanrılar.

Çocukluğundan beri okunan şiirsel hikayeyi duymuş olmasına rağmen, Gılgamış her seferinde asırlık dizelerin kapsamı ve görkemi karşısında şaşkına dönmüştü:

> Yükseklerde Cennetin adı verilmemişken, Ve sağlam
> zeminin altında -Dünya- çağrılmamışken; Hepsini doğuran
> ilkel Apsu, onları doğuran Mummu ve Tiamat'tan başka
> hiçbir şey yoktu, suları birbirine karışmıştı.
>
> Henüz kamış oluşmamıştı, bataklık ortaya çıkmamıştı.
> Göklerin hiçbiri henüz yaratılmamıştı - hiçbirinin bir adı yoktu,
> Kaderleri belirsizdi.

Tam bir sessizlik içinde Baş Rahip eski şiiri okumaya devam etti.

Canlı bir dille, gezegenleri üç ilkel bedenden sonra çiftler halinde doğan canlı yaratıklar olarak tanımlayan şiir,

Machine Translated by Google

Nibiru'nun uzaydan görünüşü, içinde bulunduğu Derinlerden,
Nibiru, yaratılmış tı:

> Çekiciydi, gözleri ışıl ışıl parlıyordu; Yürüyüşü, eski
> zamanlardan beri buyurgandı.
> Göklerin üzerinde çok yüceydi; Hepsini aşan, o en
> yüce idi.

gezegenlerin yanından geçen diğer gezegenler onlara üzerinde "Dudaklarını" ve dişlerini parıltılarını yığdı."
Nibiru'nun parçalarını ondan koparıp yan taraflarını oluşturdular ve onu aralarına doğru çektiler. Böylece Nibiru'ya bir Kader, onu Tiamat'la çarpışmaya götüren Göklerde bir rota bahşettiler.

Baş rahip, göksel çarpışmayı ve Nibiru'nun iki yanlılarının Tiamat'ı nasıl ikiye bölerek, Göksel Bilezik ve Parlak Sürü'nü yaratmak için bir yarıyı parça parça parçalayıp Dünya'yı şekillendirdiğini anlatan dizeleri okurken, ara sıra hayranlık ve huşu haykırışları vardı. diğer yarısından. Gördüklerinden hoşlanan göksel tanrı, Dünya üzerindeki suları ve kuru toprağı ayırdı ve sularında ve kuru toprakta yaşamı yarattı ve Anunnaki'yi Dünya'da Yuvadan Uzak Evlerini inşa etmeye ve İnsan'ı kendi evlerinde şekillendirmeye yönlendirdi. görüntü.

Baş rahip altıncı tableti okuyarak , "Gök ve Yer böyle yaratıldı," diyerek sözlerini tamamladı.

Büyük bir "Yaşasın!" Kalabalıktan uzaklaştı ve birdenbire surlara ve tapınakların tepesine yerleştirilmiş rahipler meşalelerini yaktı ve büyük avlu ve kalabalık insanlar üzerinde ışık oldu. Baş Rahip daha sonra yedinci tabletten Nibiru'nun altmış adını okumaya başladı; kalabalık, Baş Rahip tarafından telaffuz edildikten sonra her adı tekrarladı. Ve soyadı okunduktan sonra, boşluk ve karanlık gittiği için sevinç çığlıkları ve ziller çalındı. Dünya ve insanları yeniden yaratılmıştı ve insanlar mevsimlerden, yağmurlardan ve bolluktan emindi.

Kutsal Bölge'nin kapısında bir maiyet, krala saraya kadar eşlik etmek için bekliyordu. Baş rahip eşlik etti

Machine Translated by Google

maiyeti tarafından ana tapınağ a çekildi. Ve dağ ılan kalabalık ş arkı söylemeye ve dans etmeye baş ladı, çünkü tanrıların geri döneceğ inin kesin olduğ unu çok iyi biliyorlardı.

Takip eden yedinci gün, sembolizmin öngördüğ ü gibi, tanrıların dönüş günüydü. Tıpkı Dünya'nın -yedinci gezegenin- yerleş imi baş ladığ ında yaptıkları gibi, tanrılar da bu yedinci günde Uruk'a yerleş eceklerdi.

Bu olayın adeti olduğ u gibi, halk tanrıların göksel amblemlerini taş ıyan standartlar hazırladı: ış ık saçan gezegen, Nibiru'nun ve hükümdarı Anu'nun sembolü; Yeryüzünün Efendisi Enlil'in amblemi olan yedi köş eli yıldız; hilal, göksel karş ılığ ı ay olan Enlil'in oğ lu Sin'in sembolü; ve on iki üyeli güneş sisteminin dış sınırlarından konumunda, gökteki karş ılığ ı Dünya'nın yanındaki gezegen olan İ ş tar'ın simgesi olan sekiz köş eli yıldız.

Mavnalarıyla Kutsal Rıhtım'a gelen tanrılar, sevinç li bir halk ve büyük bir rahip birliğ i tarafından karş ılandı. İ kincisinin, İ ş tar tarafından yönetilen On İ ki Tanrı iç in binmeye hazır sedyeleri vardı. Asker müfrezeleri, tanrılara daha yakından bakmak iç in baskı yapan kalabalığ ı durdurdu ve kutsal geç it töreni iç in yolu aç ık tuttu.
Tanrılar tahtı andıran tahterevallilerin üzerine güvenli bir ş ekilde oturduklarında, rahipler ziller ve elde taş ınan arplar çalarak törensel bir melodi çaldılar. Sedyeler, taş ıyıcı rahiplerin omuzlarına kaldırıldı ve Baş Rahip tarafından yönetilen alay, Kutsal Bölgeye doğ ru yükselmeye baş ladı. Sonra, tanrılar ve rahipler rıhtımdan ayrılırken, askerler bıraktı ve kalabalık kutsal alayın arkasına geç ti.

Öngörülen yedi istasyonda duran rahipler, Anunnaki'nin birkaç dış gezegenden geç iş ini ve Dünya'ya geliş lerini anmak iç in gerekli aç ıklamaları yaptılar. Böylece alay, müzik, neş e ve tezahüratla, ana kapısından Kutsal Bölge'ye girdi.

Tanrılar sedyelerinden indiklerinde Ishtar durdu.
ve Baş Rahibi çağ ırdı.

Dinenlil, dedi, ben yokken sarayda bir karara varıldı mı? Oğ lan benim karım mı olacak yoksa Niglugal kendini halefi ilan etme cesaretini mi topladı?"

Machine Translated by Google

"Hiçbiri," dedi Dinenlil yere eğilirken. "Gılgamış geri döndü."

"Gılgamış Erek'e geri mi döndü?"

"Gerçekten de öyle, Cennetin Kraliçesi," dedi Baş rahip.

"Seni sonra çağırırım. Tüm ayrıntılara hazır olun," dedi Ishtar.

Kutsal meskenine geri döndüğünde, beraberindeki rahipler geride kalıp sadık hizmetçisi Ninsubur onunla karşılaştığında, İştar gözle görülür şekilde tedirgin oldu.

"Bir sorun mu var leydim?" Ninsubur, Ishtar'ı fırlatırken sordu onun regalia öfkeyle yere.

"Gılgamış geri döndü!" İştar bağırdı. "Buna inanır mısın?"

"Bunun sizi memnun etmesi gerekmez mi leydim?" dedi Ninsubur. "Bana Dumuzi'nin ölümünden beri sahip olduğun onca adam arasında Gılgamış'ın en sevdiğin olduğunu söylemedin mi?"

"İşte bu yüzden sinirliyim Ninsubur," dedi İştar. "Çünkü ona ve dolayısıyla annesine lanet ettim. Hayatı sonsuza kadar aramak ve asla bulamamak, bu benim lanetimdi. Yaşayacaksa neden geri döndü, duygularımı boşa çıkarmak için?"

"Belki de lanetin bir etkisi olmadı. Ya Everlife'ı bulursa?"

İştar gülümsedi. "Sen akıllısın, Ninsubur. Her zaman beni sakinleştirecek kelimeler buluyorsun. Şimdi, Baş Rahibi görmeye hazırlanmama ve onun bildiklerinden daha fazlasını öğrenmeme yardım et."

"Niglugal'ı yan girişten çağırmamı ister misin?" Ninsubur sordu, "Onu mu yoksa Urnungal'ı mı seçebilesin diye mi?"

İştar tereddüt etti. "Numara. Kader Gılgamış'ı bu zamanda Uruk'a geri getirdiyse, kaderin elini uzatmasına izin verin."

* * *

Sonraki iki gün boyunca Gılgamış, kraliyet katibi Dubshar'a hararetli bir şekilde hayatının hikayesini, maceralarını ve bir faninin kaderinden kaçış arayışını anlatarak kraliyet odalarında inzivaya çekildi. Görmek istediği tek kişi annesi Ninsun'du, ama annesi Ninsun'du.

Machine Translated by Google

Yeni Yıl festivali bitene kadar Kutsal Bölge ile sınırlandırıldı ve Gılgamış 'ın içeri girmesine izin verilmedi.

Onuncu gün akşam vakti başlayınca, oğlunun akşam yemeği için kendisine katılmasını istedi. Sessizce yediler, çünkü Urnungal önce babasının konuşmasını bekledi ve Gılgamış düşüncelere daldı.
Gılgamış ancak yemeklerini bitirip hizmetçiler işten çıkarıldıktan sonra sesini yükseltti.

"Oğlum," dedi, "Niglugal ve Kaba'ya konuştum. Yokluğumda Erek'te olanları anlattılar. Annemin sana ikinci yolculuğumun acil sebebini, Hayat Bitkisini aramamı söylediğini söyledin. . .
. Kutsal Bölge'deki ölümlerin nedeni ile hastalığımın nedeni bir ve aynı. Bu, Anu'nun eserinden benim çıkardığım ve annemin saklaması için sakladığı Kaderler Tabletinin dokunuşudur."

"Ben de öyle tahmin etmiştim," diye yanıtladı Urnungal.

Gılgamış başıyla onayladı. "Soru şu ki, Ishtar o kadar tahminde bulundu mu? Annemin tablet hakkında ona ne açıklama yaptığını bilmiyorum. Bu nedenle, yarın Kutsal Evlilik ayinleri için evine gittiğimde karşıma ne çıkacağını bilmiyorum. Ne de olsa tablet, Lord Anu'nun onun için yazdığı bir mesajdı."

"Öte yandan, dönmenizden memnun olabilir, Peder,"
Urnungal, "belki de içinizdeki ilahi ızdırap için bir çare bile arar," dedi.

"Bilge sözler oğlum, ama ne yazık ki gerçek dışı bir umut. Şifacı olan annem bile hastalığıma bir çare bulamıyor ve tüm Şifacıların başındaki annesi sadece Yaşam Bitkisini bir çare olarak önerebilirdi. Hayır oğlum, nasıl düşünürsek düşünelim, aynı sona varıyoruz. Bilinmeyen tek şey zamanlama."

Ayağa kalktı ve bir sandığa gitti ve içinden yuvarlak bir tablet çıkardı.
"Sıkıntılarım boyunca," dedi Gılgamış, "bu iki nesneye tutundum. Bunlardan biri, Leydi Ninharsag'ın ilahi ustası tarafından, yazısının okunabilmesi için yapılan Kader Tabletinin sadık bir kopyasıdır. Yasak bölgenin muhafızları onu ışınlarıyla test ettiler, ancak tek yaptıkları onu hafifçe yakmak oldu. . "
Urnungal'a kavrulmuş kenarı gösterdi. "Bu Anu'nun eseri değil, ama yine de ilahi bir doğaya sahip. Yeryüzünde benzeri yok,

Machine Translated by Google

ve hem gardiyanları hem de Ziusudra'yı damarlarımdaki ilahi kana ikna etmek bana iyi geldi. Al ve elinde tut!"

"Ne için?" diye sordu Urnungal.

"Çünkü Kutsal Bölgede beni neyin beklediği ini bilmiyorum, bu yüzden. Görüyorsun, Urnungal, kral olmama rağmen krallığım yok.
Asam, tacım, krallığın tüm nitelikleri, geleneklerin öngördüğü gibi benden alındı. Ancak Kutsal Evlilik ayinlerinden sağ çıkarsam onlara yeniden yatırım yapacağım. Ancak o zaman halef seçimimi ilan edebileceğim. . . . O zamana kadar konuşacak gücüm yok ve bu birkaç gün içinde taht yasal olarak boş."

Elini oğlunun kıvırcık saçlarından geçirdi. "Ishtar'la karşılaşmadan sağ çıkamazsam, bu, ardıllığın sana emanet edildiğinin kanıtı olacak."

"Yarının ayinlerinden neden bu kadar emin değilsin? Hastalık mı yoksa İştar'ın gazabı mı?"

Gılgamış alaycı bir şekilde gülümsedi. "Yarın oğlum, gün doğumundan gün batımına kadar oruç tutacağım. Tapınakta rahipler içimi dışımı temizleyecek, cildimi ovacak, saçımı tarayacak ve cinsel organlarımı yağlayacak. . . . . Sonunda İştar'ın Gece Sevinci Yeri Gigunu'ya kabul edildiğimde, yedi çeşit meyve yiyip ilahi bir nektar içeceğiz. Bitişik bir odada müzisyenler ve şarkıcılar tatlı aşk melodileri sunacaklar ve İştar da liri koparıp şarkı söyleyecek. Sonra Cennetin Kraliçesi beni gölgelikli yatağına götürecek. Önce onu yüzen bir halat yatağında kaldıracağım ve onu ileri geri sallayarak elli kez delip geçeceğim, vecdini uyandırmak ve erkekliğimi kanıtlamak için. Vecde yükselirken, sayvanlı yatakta kendisine katılmamı, sevgili Dumuzi'nin yaptığı gibi yanına gelmemi isteyecek. Ama elli kez başarısız olursam ya da yatağına çok erken girersem, günışığını görmeyeceğim. . "

Urnungal'ın yüzünde inanmaz bir ifade vardı. "Riskli bir iliş ki, bu görünüyor," diyerek sözlerini sonlandırdı.

"Ve tamamen ilahi," dedi Gılgamış ve göz kırptı. Sonra oğlunu kendine yaklaştırdı, kucakladı ve alnından öptü. "Şimdi bırak beni, çünkü yarının yorucu ayinleri için dinlenmeye ihtiyacım var."

* * *

Machine Translated by Google

Gün batımından önce tanrıçanın huzuruna çıkmamasına rağmen, kral gün doğumundan hemen sonra uyandı ve fazla vakit kaybetmeden Kutsal Bölgeye götürüldü. Bu onuncu günde ne yedi ne de içti, çünkü Kutsal Evlilik ayinleri onun arınmasını ve arınmasını, kendisini kutsal olmayan ve kutsal olmayan her şeyden arındırmasını gerektiriyordu.

Kutsal Bölge'nin kapısında, Gılgamış'a eşlik eden küçük bir grup saray görevlisinin yerini rahipler aldı.
Onu bir dizi arınma prosedürü için Büyük Tapınağın özel bir bölümüne götürdüler: vücudunun en saf halini almasını sağlayan keseler ve ritüel banyolar. Tırnakları kesildi; saçları kesilmiş, yıkanmış ve fırçalanmış, ardından başının arkasında bir ense haline getirilmiş ve bir bant bükülmüş yün tarafından yerinde tutulmuştur. Daha sonra, vücudu başından aşağıya aromatik yağlarla meshedildi, cinsel organlarına özel bir vurgu yapıldı, basit beyaz keten bir elbiseye sarıldı ve uzanmasına ve rahatlamasına izin verildi.

Gün batımına iki saat kala son hazırlıklar başladı. Kralın vücudu bir kez daha aromatik yağlarla ovuldu ve görevli rahipler ona damadın kıyafetlerini giydirdiler - önce tül gibi beyaz bir elbise, sonra beyaz püsküllü mavi bir elbise. Cüppe, sağ omzunu açığa çıkarmak için dikkatlice katlanmış tı. Gelinin geleneksel hediyesi olan çok renkli bir kuşak, bornozun kıvrımlarını yerinde tutuyordu.

Gün batımı yaklaşırken, düğün alayı hazırlandı - önce müzisyenler ve şarkıcılar, sonra rahipler, yedi çeşit meyvenin - kralın tanrıçaya bir armağanı - taşındığı altın tepsileri tutuyorlardı. Ardından, iki kıdemli rahiple çevrili kral geldi ve onların arkasında, kralın gerçekten de İştar'ın Rahatlama Evi olan Gipar'a girdiğinin resmi tanıkları olarak hizmet edecek olan seçilmiş on iki Yaşlı geldi.

Tanrıçaya katılan rahibeler de son hazırlıklarını tamamladılar. Yıkanıp kokulu yağlarla meshedilmiş ve saçı şekillendirilmiş olan İştar, önce şeffaf beyaz elbisesini, ardından ilahi saçaklı yünlü giysisini giydiriyordu. Son bir dokunuş olarak, hizmetçisi Ninsubar, Ishtar'ın en sevdiği çok katmanlı lapiz lazuli boncuklu kolyesini boynuna taktı ve sonra ona uzattı.

Machine Translated by Google

ona, Ishtar'ın kendi başına takmayı tercih ettiği ilahi boynuzlu miğfer.

Her şey bittiğinde, Ninsubar metresini görmek için geri çekildi.
Güneşin son ışınlarının da gitmesiyle, oda şimdi kaynağı görünmeyen mavimsi bir ışıkla yıkanmıştı. Tanrıçanın bedeninden ve süslemelerinden yansıyan gök rengi ışıkta, Dünya'da temsil ettiği gök cismine benziyordu.

"Sen gerçekten tanrısalsın, Cennetin Kraliçesi!" dedi Ninsubar. "Kral senin ilahi görünüşünle büyülenecek."

İştar, "Kralın büyük ölçüde zayıfladığı söylendi," dedi. "Günahları Cennete ağlıyor!"

"Ama bütün erkekler içinde onu en çok sen seviyorsun!"

"Onu sevdim, ama o beni reddetti ve benden Anu'nun tabletini çaldı. . . .
Onu, Gılgamış'ı lanetledim!"

Artık yaklaşan müziği ve şarkı sesini duyabiliyorlardı.

"Onu bırakacak mısın?" diye sordu Ninsubar.

"Lanet, Ninsubar, geri alınamaz. Sonsuza kadar hayatı aramak ve
Onu asla bulamam, ona kaderim oldu!"

Ninsubar şaşırmış görünüyordu "Nasıl sonsuza kadar arayabilir ve
sonsuza kadar yaşamak?"

İştar başını salladı. "Aslında bu, kaderin çözmesi gereken bir bilmece."

Machine Translated by Google

16

Astra gözlerini açtığında aklına gelen ilk düşünce onun öldüğü, ardından diri diri gömüldüğü oldu.

Burası tamamen karanlık, tamamen sessiz ve soğuktu. Başını çevirmek istedi ama yapamadı, çünkü çok ağırdı ve ağrıyordu ve boynu tutulmuştu. Elini hareket ettirmeye çalıştı ama uzuvlarında olağandışı bir yorgunluk ve parmaklarında bir sertlik vardı - dolaşımın engellenmesini izleyen bir uyuşukluk. Sırt üstü yatıyordu ve kendini o kadar hareketsiz hissediyordu ki, ölü mü diri mi olduğunu anlamak için dudaklarını kıpırdatmaya, bir şey söylemeye çalıştı. Ancak dudakları kuru ve soğuktu ve tutarlı bir ses çıkaracak şekilde şekillendirilemedi. Ama bir tür inilti çıkardı ve sonra hayatta olduğunu anladı.

Canlı . . . ama nerede?

Hareket etmeliyim, diye düşündü ama yapamadı. Büyük bir çabayla ellerinin parmaklarını kıvırmaya başladı ve bir süre sonra dolaşımın onlara, sonra da kollarına döndüğünü hissetti. Gerinerek kollarını yavaşça kaldırdı ve elleriyle yüzüne dokundu. Dokunuşu güven vericiydi ve yanaklarını ovmaya başladı.

Bu hareket, yüzündeki uyuşmayı azalttı ve artık başını iki yana hareket ettirebiliyordu ve bu, boynundaki sertliği hafifletti. Ellerini iki yanına indirdi ve etrafını hissetti ve bir yatakta yattığını fark etti. Kaygan bir hareketle vücudunu kaydırarak yataktan kaymaya başladı. Ayakları bükülüp yere değecek kadar dışarı çıktığında, bazı iplere, bir tür ağa dolandığını keşfetti. Bir yatakta aptal bir ip ağının ne işi olduğunu merak ederek bir küfür mırıldandı.

O anda aklına bir anı geldi: bir hamakta yatıyordu. . bir adam vardı, çıplak bir adam. O idi .

Machine Translated by Google

sallanmak, ileri geri, ileri geri. . . . Vücudunda yukarı doğ ru yayılan bir sıcaklık vardı. . . . . Bu bir sıcaklıktı, içsel bir parıltıydı. . . .

Titredi. Şimdi, o üşüyordu. Sıcaklık yoktu, iç yoktu parıltı. Bir rüya mıydı?

Yataktan fırladı ve ayağ a kalktı. Ayakları soğ uk bir zemine değ di. Vücudundan bir ürperti geçti ve bir baş ka parlama daha oldu. Bir oda. Eserlerle dolu bir oda. Bir lir. hatırası vardı. . lir müziğ i olmuş tur. . .

Ama şimdi tam bir sessizlik vardı. Kıpırdamadan etrafına bakındı. Bir yerde bir ışık parıltısı fark etti ve dikkatle ona doğ ru ilerledi. O noktaya vardığ ında, uzattığ ı elleri bir perdeye dokundu. Belirsiz bir el ile kenara çekti. Ağ ır perdenin arkasında bir pencere vardı ve ışık Astra'nın gözlerine bir çekiç darbesi gibi çarptı. Gözlerini kapadı ve başı döndü, sallanmamak için perdeye tutundu. Sonra ışığ a alışana kadar gözlerini birkaç kez açıp kapadı.

Dönüp odaya baktı. Bir lir vardı, baş ka eserler de vardı. Bir gölgelikli yatak. Yatakta yan yatmış, yüzünü yastığ a bastırmış bir adam vardı. Eli, diye hatırladı.

Beni buraya o getirdi. Dün gece.

Dün gece? İçgüdüsel olarak kol saatine baktı. Dokuza yirmi vardı.

O zaman, tül gibi, şeffaf bir cübbe dışında tamamen çıplak olduğ unu fark etti. Yataktaki adam da çıplaktı.

"Lanet etmek!" diye mırıldandı Astra. "Bütün geceyi burada geçirmiş olmalıyım. Ve şimdi işe geç kalacağ ım."

Eli cevap vermedi. Zavallı adamın bitkin olmasına şaşmamalı, diye düşündü Astra. Bütün gece kafayı yemiş olmalıyız!

Kıyafetlerini yere saçılmış buldu ve aceleyle giyindi.

Buradan nasıl çıkacağ ım? diye düşündü, Eli'nin hâlâ derin bir uykuda olduğ unu görerek. Artık ışığ a alıştığ ı ve odanın loş kısımlarını bile ayırt edebildiğ i için asansörü ve içinde bir kadın figürü fark etti. Yürüdü ve gerçeğ e yakın bir heykel gördü ve zihninde baş ka bir anı canlandı. İş tar, tanrıça. .

Machine Translated by Google

· . Eli ona eski ş eyleri anlatıyordu. . . . Her ş eyi uykuya daldıktan sonra bir rüyada gördü. · ·

Heykelin özelliklerine dokundu.

"Merhaba Eli!" ona bağ ırdı. "Bil bakalım ne oldu! Bu heykel gibi bir tanrıç a olduğ umu hayal ettim. . · · Ben İ ş tar'dım ve sen bir kraldın— Gılgamış !" Çığ lığ ı Eli'yi uyandırmalıydı, ama olmadı.

Ş imdi Astra rahatsız hissediyordu. Kendini heykelin yanındaki asansöre itti ve önce bir düğ meye, sonra bir düğ meye bastı, ama hiç bir ş ey olmadı. İ ş e geç kalma ihtimaline çıldırıyordu ve kendini kafese kapatılmış hissederek hüsrana uğ radı.

Asansörden indi ve yatağ a doğ ru gitti.

"Hadi bayım!" diye bağ ırdı Eli ona yaklaş ırken. "Boru zamanı! Kalk ve beni buradan çıkar!"

Yüksek sesle sözlerini görmezden geldi veya duymadı ve elini tuttu ve onu uyandırmak için birkaç kez çekti. Elini bıraktığ ında, yatağ a gevş ek bir ş ekilde düş tü. Burada neler oluyor? diye düş ündü Astra, bir endiş e onu ele geç irmeye baş ladı. Eli'yi birkaç kez salladı ve bu bile yardımcı olmayınca eğ ildi ve biraz ç aba göstererek onu sırtüstü çevirdi.

Gözleri açıktı ama sırlıydı. Ağ zı yarı açık olmasına rağ men nefes almıyordu. Penisi dik ve mavi, koyu maviydi. Nabzını hissetti; hiç biri yoktu.

Ölmüş tü.

"Aman Tanrım!" Astra geri çekilirken dehş et içinde haykırdı.

Birkaç dakika ölü bedeni düş ündü, ne yapması gerektiğ ine karar veremeden. Çıkması gerektiğ ini biliyordu ama nasıl? Çılgınca tekrar odaya baktı, ilk kez duvarlardan birinde bir kapı tokmağ ı fark etti. Oraya koş tu ve yakından bakınca, kapıyı ayırt edilemez kılmak için duvar kağ ıdının döş endiğ ini görebiliyordu. Kolu çevirdi ve çekti ve kapı açıldı, aş ağ ı inen merdivenler ortaya çıktı. En üstteki merdivenlerin ötesi karanlıktı ve aş ağ ıdan bir kapıya gelene kadar dikkatle indiğ ini hissetti. Kapıyı açıp içeri girdi ve önceki akş amdan hatırladığ ı oturma odasında olduğ unu gördü.

Machine Translated by Google

O sırada odayı saran mavimsi ışık gitmişti, ama ağır perdelerin arkasından bir miktar ışık sızdı ve Astra oraya doğru ilerledi. Ceketini ve çantasını aradı ve onları oturduğu koltukta buldu. Bir dürtüyle tekrar koltuğa oturdu.

Gözlerini kapadı ve önceki akşam bu odada neler olduğunu hatırlamaya çalıştı. Artık ölü olan ev sahibi onunla konuşuyor, slaytlar gösteriyordu. . . . Ona ne söylüyordu? Baalbek'i, çocukluğunu, altıncı parmağını hatırladı. .

. . Onunla müzede konuştu,

burada ona eşlik etti. . . . Bir nektar içtiler. . . .

Gözlerini açtı. Evet, bardaklar hâlâ burada, yan masadaydı. İçsel bir sıcaklık hissetmişti, yüzerek uzaklaşıyordu. Ve daha sonra? Sonra ne? Bu hatıralarla birlikte göz kamaştırıcı bir koku vardı, ama koku duyusu artık bir küf kokusu bildiriyordu ve yeni koku, hafızasının üzerindeki sisin kaldırılmasına engel oluyordu.

Kendini toparlamaya çalışarak odaya baktı. Anılar için bir başka çapa olan slayt projektörü vardı. Evet, ona heykelden bahsetmişti. . . . Yukarı çıktılar. . . . Kutsal Evlilik gecesiydi .

. .

Küf kokusu onu boğdu ve bir ürperti hissetti. Doğru mu hatırlıyordu yoksa hepsi bir illüzyon muydu? Hepsini hayal mi etmişti?

Başını salladı, eşyalarını topladı ve merdivenlere doğru ilerledi. Geçen akşam merdiven boşluğunu aydınlatan mavimsi ışık sönmüştü ama yolunu bulabilmesi için alternatif sahanlıklardaki dar pencerelerden yeterince gün ışığı geliyordu.

Çıkış kapısına ulaştığında neredeyse yere saçılmış bir kağıt yığınına tökezledi. Kapı kilitliydi ama elleri ovuşturan mandalı buldu ve kilidi açtı. Kapıyı açmak için kolu çevirdi ama yerinden kıpırdamadı. Astra çılgınca onu itti ve kapı bir kabarma sesiyle açıldı.

Işıkta tökezlediği yığının, kapıdaki posta deliğinden içeri atıldığı anlaşılan mektup ve dergilerden oluştuğunu görebiliyordu. Ara sokağa girip kapıyı arkasından kapatırken, üzerindeki “6” rakamını fark etti. Köşeye vardığında sokak tabelasını fark etti: Coptic Lane'in yanındaki Coptic Mews.

Machine Translated by Google

"Pekala, lanetleneceğim!" Astra, bunların olup olmadığını merak ederek mırıldandı. hepsi birer tesadüftü.

Hava hâlâ -ya da yine- çiseliyordu ve Astra önceki gece müzede bıraktığı şapkayı ve paltoyu hatırladı. Onları almaya gitti ama demir kapılarda bir muhafız tarafından durduruldu.

"Yer henüz ziyaretçilere açık değil" dedi. "Yalnızca okuyucular şimdi gel."

"Şapkamı ve paltomu almaya geldim. Onları dün gece bıraktım."

"Pekala," dedi ona iyi bir bakış atarak. "İçeri gel."

Avluyu geçerken önceki akşamı düşünmeden edemedi; bu avluda nasıl da tamamen yabancı biriyle yürüdüğünü. İkimizi de eski Sümer'e götürecek bir kadere gerçekten inanıyor muydu, yoksa bu beni yatağına çekmenin dahiyane bir yolu muydu? Kendine güvenen saflığına inanamayarak başını salladı, omuzlarını silkti ve merdivenlerden yukarı çıktı.

Vestiyerde, önceki akşam kendisine verilen plastik torbayı çıkardı.

"Korkarım geçen akşam şapkamı ve paltomu burada unutmuşum," dedi görevliye. "Onları alabilir miyim, lütfen?"

"Neden, elbette," diye yanıtladı görevli. Raflara geri döndü ve bir dakika sonra geri döndü. "Üzgünüm," dedi, "ama bu numarada hiçbir şey kalmadı. Ayrıca" - meraklı gözlerle ona baktı - "bu numaranın tüm ıvır zıvırları yerinde. Ne zaman aldın?"

Astra, "Sana söyledim," dedi. "Dün gece, Gılgamış sergisi için buradayken."

Görevli Astra'ya baktı. "Gılgamış sergisi mi?
Dün gece burada böyle bir sergi yoktu. Bizi başka bir galeriyle karıştırmadığına emin misin?"

Hadi, dedi Astra gergin bir şekilde. "Ben deli değilim, biliyorsun. Şapkamı ve paltomu burada bıraktım; Onları sergi için kontrol ettim!"

Şaşkın, görevli müze muhafızlarından birine seslendi.

"Hey Charlie," diye bağırdı, "burada bir bayan var, burada olduğunu söylüyor. dün gece bir Gılgamış sergisi için. Bu konuda bir şey biliyor musun?"

Gardiyan geldi. "Bir Gılgamış sergisi mi?" dedi Astra'ya bakarak. "Evet, bir tane vardı, ama dün gece değil. En azından bir olmalıydı

Machine Translated by Google

yıl önce!"

"Bir yıl önce?" diye bağırdı Astra. "Dün akşamdı, burada, bu müzede!"

"Evet, haklısın Charlie," dedi görevli. "Şimdi hatırladım.
Bu zamanlar yaklaşık bir yıl önceydi. Kahvede içki servisi yapıyorlardı. . . ”

"Bu çılgınca!" Astra patladı. “Ya şapkamı ve paltomu alırım ya da
bir süpervizörle konuşun!”

"Sakin olun hanımefendi," dedi görevli, muhafıza bakarak.
“Ne zaman olursa olsun, şapkan ve paltonun burada değil ve burada da
hiçbir şey eksik değil. Şimdi, lafını geri al ve Metropolitan Polisindeki Kayıp
Eşya'yı ara. Çok uzun süre geride bırakılan eşyaları buraya gönderiyoruz.”

"Tam orada, bölmenin arkasında bir telefon var," dedi muhafız.
ekledi, işaret etti.

Anlamayan Astra, lafı geri aldı ve kendisine gösterilen yere gitti. Çantasında bozuk para aradı, sonra polisi aramak için bozuk paraya ihtiyacı olmadığını hatırladı.

“Hangi acil duruma ihtiyacınız var?” bir operatör cevap verdi.

"Polis."

Bir tıkırtı vardı ve derin bir erkek sesi kendini tanımladı.
Çavuş Watson, Metropolitan Polisi olarak.

Astra, sesinde tereddütle, Bir ölümü bildirmek istiyorum, dedi.

"Şiddetli bir ölüm mü?"

"Oh hayır . . . ölen bir adamdır. . ”

"Adın ne hanımefendi?"

"Adı Eli'ydi. . . Elios, yani."

"Adına ve adresine ihtiyacım var. Nereden arıyorsunuz?"

"Evet . . . altı numara, Kıpti Ahırları. . . ölü bir adam var. . ”

"O nasıl öldü? Ne zaman?"

Astra cevap vermedi.

"Merhaba hanımefendi!" dedi çavuş aceleyle. "Adam ne zaman öldü biliyor musun? Bugün? Dün?"

Machine Translated by Google

"Tam olarak bilmiyorum," diye fısıldadı Astra. Birden sesi kesildi ve telefon elinden düş tü. Portmantonun yanında tanıdık birini gör müş tü. Bu Eli'ydi. Onu gör müş müydü?

Gözlerini kapattı ve tekrar aç tı. O gittiğ inde, o gitmiş ti.

Machine Translated by Google

yazar hakkında

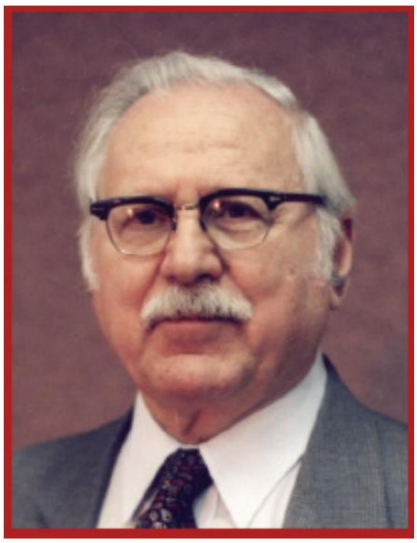

Antik Sümer ve Akad kil tabletlerini okuyup yorumlayabilen az sayıdaki bilim adamından biri olan ZECHARIA SITCHIN (1920–2010), çok satan The 12th Planet adlı kitabını Yakın Doğu'nun eski uygarlıklarından gelen metinlere dayandırdı. Hem yaygın ilgi hem de eleştiri çeken, insanlığın Anunnaki kökenleri hakkındaki tartışmalı teorileri, 20'den fazla dile çevrildi ve dünya çapında radyo ve televizyon programlarında yer aldı.

Machine Translated by Google

İ ç Gelenekler Hakkında • Bear & Company

1975 yılında kurulan Inner Traditions yerli kültürler, daimi felsefe, vizyoner sanat, Doğ u ve Batı'nın manevi gelenekleri, cinsellik, bütünsel sağ lık ve ş ifa, kiş isel geliş im, etnik müzik kayıtları ve meditasyon iç in eş likler üzerine kitapların önde gelen yayıncılarından biridir.

Temmuz 2000'de Bear & Company, Inner Traditions'a katıldı ve 1980'de kurulduğ u Santa Fe, New Mexico'dan Rochester, Vermont'a taş ındı. Birlikte İ ç Gelenekler • Bear & Company'nin on bir baskısı vardır: Inner Traditions, Bear & Company, Healing Arts Press, Destiny Books, Park Street Press, Bindu Books, Bear Cub Books, Destiny Recordings, Destiny Audio Editions, Inner Traditions en Español ve Inner Gelenekler Hindistan.

Daha fazla bilgi iç in veya binden fazla basılı ve e-kitap formatımıza göz atmak iç in www.InnerTraditions.com adresini ziyaret edin.

Machine Translated by Google

Bear & Company
One Park Street
Rochester, Vermont 05767
www.BearandCompanyBooks.com

Bear & Company, Inner Traditions International'ın bir bölümüdür.

Telif hakkı © 2013 Zecharia Sitchin Emlak'a aittir.

Tüm hakları Saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve geri alma sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz.

Kongre Kütüphanesi Yayın Verilerini Kataloglama

Sitchin, Zekeriya.
Ölmeyi reddeden kral: Anunnakiler ve arayışın
ölümsüzlük / Zecharia Sitchin.
sayfalar cm
Özet: “Zecharia Sitchin'in en çok satan kitabı The 12th Planet'in temel kavramlarını hayata geçiren gizli alegorik romanı”— Yayıncı tarafından sağlanmıştır.
ISBN 978-1-59143-177-0 (ciltli) — ISBN 978-1-59143-755-0 (e-kitap)

1. İnsan-uzaylı karşılaşmaları—Kurgu. 2. Gılgamış—Takdir
-Kurgu. I. Başlık.
PS3619.I835K56 2013
813'.6—dc23

2013021061

Machine Translated by Google

tarafından üretilen elektronik baskı

Antrik eXPress

www.antrikexpress.com